

ΒΕΡΟΙΑΣ

62122 01345

MDCC LIII

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

V I R I S

M A G N I F I C I S, S V M M E
VENERABILIBVS EXCELLENTISSIMIS
ATQVE AMPLISSIMIS

C H R. F R I D. B O E R N E R O

Sanctioris disciplinae Doctore consummatissimo, Professorique
Primario ac Seniori, praefulatus ingenui Misenenfis
custodi, sacri Senatus Adfessori, cetera.

S A L O M O N I D E Y L I N G I O

Sacr. Litt. Doctore, Professore sui que Ordinis iam Decano
eminentissimo, Capituli Cizensis Canonico, Consistorii
Adfessori, Lipsiensium Dioecesis sacrae
Superintendenti, cetera.

I O. C H R. H E B E N S T R E I T I O

Eiusdem diuiniore doctrinae Doctore ac Professore
celeberrimo, cetera.

C H R I S T I A N O G O T T L. I O E C H E R O

Itidem sacr. litterarum Doctore atque Historiarum Professore
longe dignissimo, Bibliothecae Academicae Praefecto,
cetera.

C H R I S T O P H O R O W O L L I O

Earundem meritissimo Doctore, et extra ordinem Professore,
ad aedem S. Thomae Archidiacono, cetera.

I O. E R H. K A P P I O

Eloquentiae Professore lectissimo ac praestantissimo,
cetera.

et

I O. C H R I S T O P H. G O T T S C H E D I O

Logicae ac Metaphysicae Professore maxime conspicuo,
cetera.

TOT INCLVTIS AC SVMMIS
VIRIS
PRAECEPTORIBVS,
PATRONIS,
FORTVNAE STATORIBVS
AETERNVM VENERANDIS
PARVAM ILLAM GRATISSIMAE
PIETATIS TESSERAM
QVAM CVMQVE FORTVNAM, LAETITIAM,
GLORIAM, FELICITATEM
ADPRECATVS

D D D.

IO. GOTTFR. HAVPTMANN.

V I R I

MAGNIFICI SUMME VENERABILES
EXCELLENTISSIMI ATQUE AMPLISSIMI,

PRAECEPTORES PATRONI DIGNITATIS
AMPLIFICATORES MAXIMOPERE
COLENDI,

ORATORES ATHENSIS SAXONICIS
PRIMARIJ.

Sunt eximia sane, quibus, ab omni-
bus ac singulis VOBIS, adse-
ctus sum, beneficia.

Quid in primis de TE dicam, beneficen-
tissime atque indulgentissime BOERNE-
RE, decus academiae Lipsiensis, praesi-
dium meum? Haud docuisti tantum adsi-
dium: sed etiam excepisti domicilio, mu-
neribusque ac stipendiis cumulasti; pari-
ter FILIVM, virum iam experientissimum,
cuius

quando commendans, et labores imper-
tiens, in publica bibliotheca, quibus, TE
auspice et gubernatore, non ipsi tam prod-
esse potui, quam mihi.

Haud TV minus emines, annis ac meri-
tis maxime venerabilis DEYLINGI.
Artem interpretandi, historiam et pruden-
tiam sacram, cupido tradidisti; examinan-
do ac disputando praefuisti; patrocinium
coniunxisti omnino singulare, FILIOQUE,
Viro iam consultissimo, addere quondam
studiorum comitem voluisti; ni Geram
tunc euocasset prouidentia diuina.

TV quoque, consecrata deuincti disci-
puli memoria, dignissimus es, indefesse et
consummatissime HEBENSTREITI.
Sacri codicis interpretationibus TVIS ad-
fui: coetus nostri *Symbola*, TE praeside,
toties defendi: sapientissimis, in erudien-
da iuuentute, consiliis frequentissime sum
iutus, patrocinioque, tam absens quam
praesens, hilaratus.

Iisdem de causis, TVA veneror benefi-
cia, praesertim suspiciende IOECHERE,
qui non solum historiam Germanicam, lit-
terariam, vniuersam percensuisti; verum
etiam singulatim fouisti clientem. Immo
pro-

✱ ✱ ✱

proprium, idemque maximum addidisti munus: quo TV, prae ceteris, GENE-ROSISSIMO AC MAGNIFICO MAECENATI me commendando, iuivisti, ut Geram, a CELSISSIMIS gymnasii STATORIBVS, peregrinus et ignotus inuilarer.

Similiter huius modi commendationibus, siue Dresdam spectem, siue recentiore aliquam occasionem, praeter doctrinas philosophicas et sacras, TV me potenter fulcire studuisti, maximopere colende WOLLI.

TE iure pariter, nec sine faustis omnibus, adloquor, eloquentissime KAPPI, qui princeps, qua Lipsiae sum gauisus, fortunae faber, doctrinas, consilia, commendationes, praesidium, bibliothecam, liberaliter, omni tempore, ac paternis modis, concessisti; neque postremam TIBI partem, huius libelli de publicatione, vindicas.

Nec umquam TE filebo, celeberrime GOTTSCHEDI, cui poesi Germanicam ac plurimas, tum praesenti tum absenti praestitas, gratiae beneuolentiaeque testifi-

Haec omnia profecto singulorum beneficia tanta sunt: ut impius forem, si, non dicam obliuiscerer; sed haud, omnibus modis omnique occasione, praedicarem. Recordari sane praesertim soleo: siue piis DEVM precibus veneror; siue salutare quidpiam, pro virium tenuitate, commilitonibus instillo. Solatium ibidem inuenio: si quando minus grata premunt; aut se difficultates opponunt. Ita vero, dum adhuc munus VESTRVM continuatur: cumulatur etiam in dies debitum obstrictae mentis officium. Huc vsque non habui commodiorem, id ipsum, sollemni ritu profitendi, occasionem: praeter hanc ipsam, qua vere Atticam orationem viri facundissimi, publicae luci trado. Nam, aut Athenas cogito; Lipsia venit in mentem: aut Lycurgum; ad eloquentiam VESTRAM euehor: aut quidquid est laboris mei; VOBIS me plurimum debere, lubens agnosco. Libellum igitur accipite, non ex pretio, sed offerentis animo, diiudicandum et aestimandum: accipite gratissimi sensus et motus primitias; meque, pariter in posterum, recordatione, gratia, tutela, providentia VESTRA, dignamini. Scrib. Gerae Id. Nouembr.

P R A E F A T I O.

Quam, publici iuris ante bien-
nium fecimus, repetita nunc,
exemplis iam ex aliquo tem-
pore desideratis, adest, ora-
tio; fatis insigni documento
non omnino displicuisse literatis conatum.
Ut in prioris editionis contextu, praeter pau-
cissima loca, fatis manifesto vicio laborantia,
nihil fere mutaueramus, accurata potius col-
latione germanissimam, ut arbitramur, cum
editione TAYLORIANA, consensionem
adsequuti: sic et hic eiusdem fuimus instituti
tenaces; nil quidquam maiore confidentia spe-
rantes, quam futurum, ut, absentibus nobis,
illam quoque custodiat operarum accuratio.
Selectas quidem observationes iterum dedi-

P R A E F A T I O.

nimus, nihil esse notatu dignum omisſum. Et, licet vel maxime perpauca ſuperflua deſint, ex adiectis tamen, illuſtris praefertim TAYLORI diligentia, ſatis ſuperque, patebit. Singulis illius obſervationibus, vt et H. STEPHANI, IOSEPHI SCALIGERI, GROTII, PALMERII, auctorum nomina ſubiunximus: quibus nihil adiectum, noſtrae ſunt, auctae nunc plurimis, et amplificatae. Faciliorem in primis contextus intelligentiam hic loci ſpectauimus, interpretatione Latina remota, (cuius loco, forſitan alioqui, παράφραſιν liberioſorem, eruditorum quorundam precibus ſatiſfacturi, ſingulatim edemus) tanto magis iuuandam. Ad fulciendum iſtud inſtitutum; vocabula difficiliora exponere, figere πολύσημα, linguarum harmoniam quaerere, neque minus deficientium vocabulorum indicium facere, laboramus. Conſenſionem linguarum euoluimus, Germanicae pariter et Graecae: non, quaſi nos in mare profundum controuerſiarum immitteremus, vtra lingua praerogatiuam mereatur antiquitatis? Noſtrum haud eſt tantas lites componere. Delectamur ſolum, vel ob memoriam, conſenſione; quam inuenire non raro ſolemus, et in coniungendi modis, et in particulis radicibusque vocabulorum: mutatis ſaltem, ad certas regulas, ſiue

P R A E F A T I O.

siue consonantibus, siue vocalibus, cognati
 litterisque subinde transpositis. Quas quidem
 ad regulas, alibi forsitan fusius ac distinctius
 exponendas, si rem examinamus, dum suum
 cuique caput, suus pileus est: mihi certe
 primis a nostrae gentis auctoribus, qui, facilius
 superant Graecos antiquitate, tot per inter-
 ualla, tot linguarum per mutationes, ad nos-
 trum usque tempus, progredienti, simulque
 veterum testimonia consulenti, pluribus omni-
 no momentis, hodierna lingua Germanorum
 antiquae Graecorum ac Latinorum obnox-
 videtur. Altera nostrarum observationum
 cura fuerunt antiquitates Graecae; quae, ta-
 tum non omnes, inter percensendum, similes
 illustrari possunt; hic autem auctoribus quibus-
 dam additis, indicantur potius, quam ex-
 ponuntur. Idem in historia Graecorum ciuium
 factum est; praecipue, dum, Cornelii Nepoti
 tis, a studiosa iuuentute trito, cum libello
 consentiens amice Lycurgus, passim accipere
 lucem, passim dabit; ac simul occasionem prae-
 bebant historiae Graecae praestantiorum parte
 interpretandi. Minutis autem de historiis
 non aequae solliciti fuimus. Inde, cuique, ob-
 scuriorum nominum illustrationem, sarta
 propemodum et integram, seruamus; parum
 pensi habentes, quod temere saepius extri-

remus, quis Amyntas, quis Timochares, quis Philomelus, quive alii fuerint? Nec etiam de Hyperide reliquisque notioribus commentantes, rem alieno loco tractare volumus. Euoluamus, si plura cognoscendi voluptas haeret, FABRICII *bibliothecam Graecam* atque ceteros auctores, illud argumentum ex instituto persequutos. Porro, si quid, antecedentium in observationibus, emendatione dignum existimauius, corrigendum curamus: id quod, in primis cel. Anglum haud aegre laturum arbitramur: dum salua cuiusque veneratione gloriaque factum est. Homines sumus, nec ab omnibus semper partibus rem contemplari valemus. Itaque distrahimur sententiarum subinde diuortiis, animis nihilo minus coniunctis et amicis. Erunt, quibus mea forte non nulla displicuerint: nec vnquam repudiabo, meliora, tam beneuole quam accurate, docentes. Denique, dum rem vnam saepius inculcare noluius: haud in deterius accipiet aequus rerum arbiter; si, quandoque recurrit difficile verbum, ex antecedentibus, cui labori Graecus vocabulorum index, duplo iam copiosior, suppetias feret, explicationem sumere, vel, Attica Lycurgi de dialecto, vel aliam huius modi, tractationem, adire, cogatur. Ad ordinem illarum commentationum, de quibus

P R A E F A T I O.

quibus nihil praeterea monendum esse putamus, quod adtinet, videntur quidem plures, nec sine causa videntur, post contextum Lycurgi, legitimum locum inuenire. Sed, excusabunt illud ὕστερον quasi πρότερον, qui, nos earum seriem conuellere noluisse, perpenderit. Auctoris contextum in minora membra diuisimus, incommodum editionis antecedentis euitaturi. Numeros hic seruare debuissimus Graecorum. Quoniam vero pariter iis confulere maluimus, qui, minus eorum gnari, saltem obseruationes euoluunt; indicumque simul in numeris consensionem seruire: Romanos et Arabicos praeferendi, legitimas fuisse rationes, opinamur. Duplicem adhaec indicem recens addidimus, vel συναρξαφίαν, historiae nimirum Graecae, temporum ad ordinem, et antiquitatum, qualis, Germanicarum, Tacito nostro subiungitur. Vtramque iuuandi causa, varias obseruationes, per se non utique necessarias, adiunximus, ut, propter studiosam iuuentutem, simul primas lineas duceremus, aliis in scriptoribus explicandis salutaribus, ubi tunc iisdem parcere poterimus, adlegantes Lycurgum. Neque tamen vel hic profusi fuimus; dum rem saepius adlegatam, subinde coniecturis adsequi lector, subinde supplere, cogetur, vnde patebit, huc habito re-

specū, nos in defectu potius, quam in excessu peccasse. Nihilo minus, et observationes et indices, vel tunc admodum inseruiant; si quis, vna fidelia, plures dealbare volens parietes, eodem tempore, simul historiam Graecam et antiquitates eius gentis, inculcare laboraret, fontes simul argumentorum indicatos repperiturus, in recentioribus praesertim, quorum copiam suppeditauimus, scriptis.

Quodsi finis huius modi conatum quaeratur: in primis quidem studiosam iuuentutem nominauimus. Vti tamen isthac oratione poterunt, non omnes solum eruditi generatim propter linguae puritatem et elocutionem: sed quoque singulatim, tam theologi, propter insignes morum doctrinas atque praestantiam eloquentiae; quam iure consulti, propter accuratam et acutam Leocratis accusationem. Vtrique profecto magis iuuarentur: si paullo diligentius versarent Graecorum pariter ac Romanorum orationes. Illi fontes aperirent, unde clarissimi quique concionatores sacri, praecepta sua, rigarunt: hi vero, melius passim, quod consignare solent libellos, lucubrare, disputationesque forenses instituere, docerentur.

Ceterum

Ceterum, si calculos institutum illud nostrum mereri perget; indidemque concitabuntur Lanckisiani heredes, viri celeberrimi ac providentissimi, ut, et in posterum, honestis conditionibus locum relinquunt; aut alii bibliopolae non deerunt: alias et maiores scriptorum Atticorum reliquias, propitio DEO successuque temporis, eadem ratione, vel potius diligentius ac perfectius; nam quodlibet initium est graue, dies autem diem docet, percensere volumus. Praesertim, quoniam adhuc in limine versamur commentationum, *de scriptoribus Atticis*, tantum generalium: neque spectest, iis solis, quae dare solent ansam, occasionibus ac rationibus, finem aliquando consequendi. Merito forsitan, quod multiplici iam in aere sumus ad magno promissores hiatu referendi videbimur. Ac fere, dum praesertim a genio saeculi pendemus, cui se, non praeter rationem, accommodare solet, impensae facientium alacritas, vel mora; tamquam oculis videmus, haud omnia redactum ad exitum iri, quae suscepimus. At tamen, nemo non iure vituperabit: si, quorum sit amplum a nobis initium factum, profitendo, publicae singula peruestigationi vel consensioni subiiciamus. Quam, vel non nullis denique ferentibus operum nostrorum, aeternis cetera tene-

P R A E F A T I O.

bris addicemus; aut posterorum, adnuente DEO, relinquemus executioni: quaeque tenuitas est virium nostrarum, nos quidem intentos vtilitati communi partibusque nostris fuisse, putabimus. Illam igitur adprobationem, donec nondum exploratam habemus; plura passim delibantes, velut apes, vagamur: adepti vero, nidum figemus constantissimi. Nominatim, postquam elaboratas seruamus, et institutiones poeticas et antiquitates, vbi tantum coniunctio seu munda scriptio restat, simul atque qui redimat erit, addenda; nunc oratoriis institutionibus, magis magisque poliendis ac supplendis, vigilias, impendere pergemus. Hinc, et prae ceteris oratores Attici spectantur a nobis: quamquam neque reliqui, siue fuerint historici, siue philosophi, siue poetae, siue quicumque, nostris a partibus abhorrent. Ita vero BENEVOLVS LECTOR aequi bonique consulat labores, vel hic exantlatos vel susceptos: sibi que nos habeat quam commendatissimos. Scrib. Gerae, Id. Nouembr.

A. R. D. CIO IO CCLII.

COMMEN-

Διὰ τὸν Κέντυριον Βιβλιοθήκην Σχολῆς

COMMENTATIO I.

E L O G I V M
L Y C V R G I.

De Lycurgo breuiter commentaturis maxime dolendum esse videtur, intercidisse PHILISCI, tantum non eiusdem aetatis et iisdem fere doctores vfi, quippe dum rhetoricam ab Isocrate didicit, qua vitam exposuit nostri, lucubrationem *a*). Nunc quaecumque scribere possumus, inter antiquos, PLUTARCHO, si verus est auctor, PHOTIO et aliis perpaucis, debemus: inter recentiores autem, post IO. MEYRSIVM *b*) et IO. ALB. FABRICIVM *c*) IO. TAYLOR *d*) Anglus praetulit facem.

II. Erat

a) SVID. VOC. Φίλισκος. PLUTARCHVS in vita Lyfiae.

b) *Bibl. Att. it. lect. Att.* III, 3.

c) *B. Gr.* III, 26. 7.

d) In editione sua, qui de Lycurgo non nihil praefatur.

II. Erat autem Lycurgus Lycophronis *) filius, Lycurgi nepos; qui, quemadmodum Diomedes et alii maiores eius, propter benevolentiam, populo significatam, viui pariter et mortui, honorati fuerunt, ac sepulturam in Ceramicō consequuti. Familia dicebatur τῶν Ἐτεοβουταδῶν, apud Atticos longe nobilissima; quae sacra praerogativa nitebatur e): dum, ex eadem, ipsae primariae sacerdotes Mineruae, simulque Neptuni potissimum antistites, legi solebant f). Tam nobiles tamque bene meriti maiores, postquam Athenis, ad olympiadem nonagesimam tertiam, natus erat g), eminentibus adeo vestigiis insistendi graue munus imposuerant; cui tantum abest, ut deesset, ut vicisse potius illos omnes videatur.

III. In

- *) Nomina parentum addi vulgo solebant apud Graecos nominibus, distinctionis ergo, v. PERIZON differt. Triad. diss. I. p. 31.
- e) AESCHINES contra Ctesiph. non longe ab initio conf. HESYCH. et SVIDAS. Sic et APOSTOLIV VIII, 62. Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἔλκει τὸ γένος. ἐπὶ τῶν ἐυγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν αὐτοῦ Βούτου, ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησι.
- f) NICEPH. GREGOR. in Scholiis ad Synes. or. de insomnia. Ἐτεοβουτάδα γένος τι ἀρχαῖον ἐπίσημον ἐν Ἀθήναις, καὶ περιφανές, ἀφ' οὗ αὐτῶν Ἀθηναῖς ἐξελέγοντο ἱερεῖαι.
- g) Fuit enim aliquot annis Demosthene maior v. argum. or. Dem. contra Aristogitonem. Praeterea quae nouimus Lycophronem patrem a XXX. tyrannis occisum esse.

III. Ingenium statim a natura, quod vitae curriculum testatur, nactus est erectum, seuerum, patiens, honoris studiosum: cui quidquid atrae bilis admixtum erat, ab animi superiore conditione premebatur; vt nec in avaritiam erumperet; nec iustitiam laederet; licet atrocitati, quam clementiae, propior fuisse, iure meritoque credatur *b*). Orta fuit inde non minus morum integritas, verborum fides, vitae temperantia et constantia; quam in accusando, iudicando, leges ferendo, quaedam acerbitas, ac seueritas singularis *i*). Praesertim cum doctrinae rigor

A 2

ad

b) Sanguinea constitutio, quam dicunt, minimas sibi partes vindicabat: vnde partu difficili orationes edidit, et sexui praesertim femineo parum indulgit. Quod vel lex ista, quam ipsius vxor prima laesit, quae prima quoque poenam luit, manifestum reddet, v. AELIANVS V. H. XIII, 24. init. Hinc et minime delicatus, cum diuitiis abundaret, vt in vrbe nemo magis, vnicam nihilo minus vestem, aestate pariter et hieme, gestabat, v. PHOTIVS cod. CCLXVIII. p. 1486. ed. Rothom. neque lectulo minus vrebatur durior THEON. *progymn.* p. 140. ed. Camer.

i) DIOD. Sic. L. XVI. de Lycurgo: οὗτος τῶν τότε ἐπὶ τῶν μέγιστον ἔχων ἀξίωμα, καὶ δώδεκα μὲν ἐτὴ τὰς προσόδους τῆς πόλεως δικικῆσαι ἐπαίνου- μένως, βίον δ' ἐξηκὼς ἐπ' ἀρετῇ περιβόητον, πικρότατος ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. Hinc, ad nostrum potius, quam Laconem, accommodat TAYLOR, quae, de Lycurgea seueritate, dicuntur apud PLAVTVM *Bacchid.* II, 1, 1. CIC. L. I. *ad Attic.* ep. 10. 13. AMMIAN. MARCELL. XXII, 9. XXX. 8. cer.

ad indolem adiungeretur, ipseque proficere laboraret adstricta lege. Magistros habuit, philosophiae Platonem *k*), Isocratem eloquentiae; quos et Demosthenes deinceps et Hyperides, una cum plurimis, in ciuitate tunc principibus viris, coluerunt.

III. Illi nimirum dicatus, ad rem publicam mox accessit, ibique non exiguis honoribus et magistratibus functus, domi forisque clarere coepit *l*). Auxiliatrices ipsi manus, contra Philip-
lippum

Eandem ante sententiam fouit VALESIVS ad MARCELL. l. c.

k) OLYMPIODORVS, ad *Gorgiam PLATONIS*: ὅτι Φίλισκος ὁ ῥήτωρ, γράφων τὸν τοῦ Λυκούργου βίον, φησὶν, ὅτι μέγας γέγονε Λυκούργος, καὶ πολλὰ κατώρθωσεν, ἃ οὐκ ἐστὶ δυνατόν κατορθῶσαι, τὸν μὴ ἀκροασάμενον τῶν λόγων Πλάτωνος· ἦν δὲ καὶ ὁ Λυκούργος οὗτος ὁ ῥήτωρ, ἀκροατὴς Πλάτωνος, conf. CHAMAELEON ap. DIOG. LAERT. L. III. n. 31. ed. Longol.

l) RHOTIVS Cod. CCLXVIII. p. 1482. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ λέγων καὶ πράττων ἐπιφανῶς. καὶ τὰ τῆς πόλεως χρήματα διοικεῖν καταπιστευθεὶς ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας κατὰ τὸ ἄριστον ταῦτα καὶ Φίλοπονώτατον ταλάντων μυρίων ὄντα καὶ τετρακισχιλίων διωκῆσατο. χειροτονηθεὶς δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευήν. ἄλλα, τε πολλὰ τῆς πόλεως κατερῆγκότα ἐπανέλαβε, καὶ τρεῖς τῶν δήμῳ τετρακοσίας παρετκένυσε· Πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἔργων ἡμιτελῆ παρειληφώς, εἰς τέλος προήνεγκε. κ. τ. λ. Vbi iungitur e. g. quod naualia rerumque necessariorum armentarium perfecit,

lippum praecipue, tulit Demosthenes, qui non solum legationem ad Peloponnesios una suscepit, verum etiam, inter aemulos exemplo singulari, viuo pariter ac mortuo, sincera praestitit amicitiae documenta. Lycurgi tamen, excellentior habebatur, integritas et continentia, quippe cui, vel soli, quaestoris militaris munus, urbis custodia *m*), cognitio facinorum crederetur. Quam laudabiliter hic fuerit versatus, plebis scitum ostendit, auctoritate publica, post obitum illius, a Stratocle, Eurhydemi filio, pronuntiatum. Insunt isti, praeter alia, quae sequuntur: Λυκούργος αὐτὸ πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει ἐπιτρέπει πενταετηρίδας καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑνακόσια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς, καὶ τοῦ δήμου τὰ πάντα ἑξακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διωκηκέναι πολλῶν ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως. ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου χρήματα πολλὰ συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ παρασκευάσας τῇ Θεῷ κόσμον, νίκας τε

A 3

όλο-

quod ipse quoque fundamentorum iaciendorum, in stadio Panathenaeico, fuerit auctor, cet.

m) PLUTARCHVS in Lycurgo: "Ἐσχε δὲ καὶ τοῦ ἄσεος τὴν Φυλακὴν καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληψιν ὅς ἐξήλασεν ἅπαντας· ὥς καὶ τῶν Σοφιστῶν ἐνίους λέγειν: Λυκούργου οὐ μέλανι ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν οὕτω συγγράφειν. PHOTIUS l. c. p. 1483. 19.

ἐλοχρύσευς πομπεῖά τε χρυσᾶ κ
 μον χρυσοῦν εἰς ἕκαστον Κανηφόρ
 δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς
 λαὸ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε *
 ἀκρόπολιν τετρακοσίους τριῆρε
 κεύασε τὰς μὲν ἐπισκευάσας τ
 πηγησάμενος. πρὸς δὲ τούτοις ἡ
 τούστε νεωτοίκους καὶ τὴν σκευ
 τὸ Διονυσιακὸν ἐξεργάσατο καὶ ἐ
 διον τὸ παναθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνά
 κατεσέευσεν καὶ ἄλλαις πολλαῖς κ
 σε τὴν πόλιν — Πολλάκις τῷ
 ἐλευθέρῳ καὶ δημοκρα-ρυμένη τῇ τ
 ξέλεγκτος καὶ ἀδωροδόκητος τ

*) Hoc pariter non solum publico
 diuini cultus gratia, maximis n
 in primis cum ita gratissimum
 solum Mineruae Martique, veru
 misque ceterorum numinum.
 omnes constat, de Vulcano, vel
 πανδαμάτωρ, κλυτοτέχνης, κ
 tur, ostendunt v. e. g. HOM. II. I

**) De locis illis v. HEYMANN
 p. 276. sq. 888. sq. ut simul de
 Iyh. L. I. c. 14. §. 4. PFEIFFER
 COEL. RHODIG. VIII, 8. FA
 §. 3. cel. I. G. WALCHII diss. de
 Rom. p. 13. sqq. AD. RECHENB
 andrino, IO. IONSIUS de scrip
 c. 2. GE. GVIL. DIETZ von dem Vor
 len vor den alten Schulen der Gri
 Aëtis schol. T. VII. p. 296. sqq.,

Dignum sane magistratum quorumvis aemulatione, testimonium, idemque publicum.

V. Neque fructu excidit administrationis, tam dextrae tamque sinceræ. Commemorat, vnde sumimus ista, decretum, quod non ipsum solum, cum deditionem oratorum vrgeret Alexander, haudquaquam dediderit populus *n*); sed iustitiæ pariter ac virtutis ergo *o*), aenea in Ceramico imagine donarit, adhaec publice laudari praeceperit, posterorum natu semper maximo, in Prytaneo, victum concesserit, et eius omnia decreta, quo tanto magis rata perstarent, in lapideas incidenda columnas, et in arce publica proponenda, curarit.

A 4

VI. Sed,

n) PLUTARCH. in Phocione PHOTIVS l. c.

o) DEMOSTH. ep. III. εὐτὼ δ' ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖσθε, ὥστε ποῖα τῶν δικαίων ἐν τῷ ΦΗΣΑΙ ΑΤΚΟΤΡΓΟΝ ἐκρίνετε. Eodem spectant quæ RUTILIUS LYPVS ex DEMOSTHENE excerpfit: *Atque ego illum, indices, arbitror Lycurgum laudatorem producturum, scilicet qui sit testis eius pudori ac probitati. Sed ego Lycurgum vobis praesentibus hoc unum interrogabo, velit ne se similem esse illius factis et moribus? Quod si negarit, satisfactum vobis esse de veritate nostra debet.* PHOTIVS l. c. διετελεσε τὸν τοῦ βίου χρόνον εὐδοκίμων καὶ δίκαιος εἶναι παρ' Ἀθηναίοις νομιζόμενος. P. COELEMANNVS in dedicatione operis prosodici Græci noui p. 6. Lycurgus, cuius tanta semper Athenis fuit gloria, ut in iudiciis Lycurgum nominasse, patrono videretur esse auxilium.

VI. Sed, adiungi pariter mors eius ac publicum funus merentur. Olympiade nimirum citius CXIII. aetate ac morbo ingrauescente, non solum in curiam delatus, rerum a se gestarum quod ratio constaret, inquisitionem publicam postulat, ibique Menesaechno, obrectatore antiquo, quam facillime confutato, ceteri quiui haud vnanimi sine plausu, merita ipsius agnouerunt, laudauerunt, commendauerunt. Paulo post cum omnium rerum, per vnumquemque per modum diem gestarum, documenta publico loco curasset exponenda, non sine generali consensu, decessit, totamque ciuitatem, cum esset, habuit comitem, et in academia sepulchrum; qui singularis, non nisi quam optime meritorum, honos erat *p*).

VII. Ira vero ciuilibus meritis gloriosus exiit; sed litteraria non fuere minora. Cum ipse doctrina valuit, tum eruditos quam maxime laudauit. Ad posterius quod attinet, exemplo potest esse Xenocrates, philosophus, e familia Peripateticorum, grauissimus, quem, inopem et iniuriis publica pressum, eripuit, non sine gloria gratumque *q*). Sed, potior est, ipse quae pollebat, eruditio

p) PAVSAN. in *Attic.* c. 28.

q) PLUTARCHVS in *Lycurgo* item in *Flaminio*. Eodem spectant inter *Lycurgi* leges e.g. τοὺς κωμαδοὺς ἀγῶνα τοῖς χύτραις ἐπιτελεῖν ἐφ' ἑκάστην τῶν θεάτρων καὶ τὴν νικήσαντα εἰς ἀστυ καταγεσθαι item χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Ἀισχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τῶν τραγῳδίας αὐτῶν ἐν κοινῇ γραψαμένους Φυλάκῃ.

dirio, quam eloquentia, vel in primis, exhibuit. Hanc, non in foro solum, crebro, vehementius ac potentius exercuit; sed scriptis quoque speciminibus demonstravit. Exstiterunt ipsius orationum, aetate Plutarchi, quindecim; totidemque commemorat PHOTIVS r); a severo lectas esse negat. Hodie non nisi vna superest, cum nominibus perditarum: quae diligenter collegit MEVRSIVS; FABRICIVS autem, in ordinem redactas, non sine iudicio critico, reperit. Tanto maior est iactura, quo magis insigni gravitate studioque composuit omnes r).

VIII. Attamen, luculentissimum restat documentum; si vel nullam haberemus cetera audantium auctoritatem r). Aduersus Leocratem,

A 5

iniquo,

τειν καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν. conf. comm. nostra de Aeschilo et eius Tragoediis, quique ibi adlegantur nota ff).

r) Cod. CCLXVIII. Λυκούργου δὲ οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὅσα γε τελεῖν εἰς ἑήτορας καὶ δημαγωγούς τὸ ἔλαττον φερομένου, οὕτω παρῆσθεν ἡμῖν ὁ χρόνος λόγους ἀναγινῶνα. Φέρεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐξ ἰστορίας πεντεκαίδεκα μεμαθήκαμεν. conf. Cod. CCLXII. it. ΣΥΝΔΑΣ Λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι κ. τ. λ.

r) PETRVS LAMBECIVS de bibl. Vindob. L. VII. p. 127. Debet is forsitan PHOTIO l.c. p. 1486. quod dies noctesque, fuerit in meditatione defixus, minime nimirum ad eloquentiam extemporalem, idoneus.

iniquo rei publicae tempore profugum et inobedientem, oratio dicta fuit, post res infelicer Cheroneae gestas, anno circiter octauo, vel Olympiadis CXII. tertio v). Successum illius iudicii Aeschines his verbis exponit x): "Ετερος δὲ ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρῶην πότε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαί αὐ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μιᾷ μόνον μετέπεσεν, ὑπὸριστ' ἂν ἢ ἀπέθανεν: Sed nos, de oratore magis, quam reo, solliciti, plurimas illum, tam bonae mentis ergaque patriam pietatis, quam Atticis propriae grauitatis et elegantiae, doctes complecti, rursus profitemur.

VIII. Vtriusque generis dotium, praeter residuam adhuc orationem, vel particula, felicis aduersus Lyficlem accusationis, a DIODORO Siculo seruata, significet, Γνωίη ἂν τις, praefatur historicus, αὐτοῦ, τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀξίαν καὶ πικρίαν, ἐν οἷς τοῦ Λυσικλέους κατηγορῶν λέγει: Digna sunt oratoris verba, quae iungantur: Ἐστρατήγεις, ὦ Λύσικλης, καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δισχιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγενημένων, τροπαίου δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἑστηκότος, τῆς δ' Ἑλλάδος ἀπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἀπάντων γεγενημένων σού

μεδων. Ἰππαρχος. κατάνει τὰ πλοῖα ἐκ τρυταῖος
ATHENAEVS L. XIII. *interpres Aristophanis* in
PLVT. 182.

v) V. ipsa or. §. XI. in fin.

x) Contra Ctesiph. §. 93. Leocratem vero nostrum indicari, elarius addit, antiquus eius interpres nondum, quantum nouimus, editus, conf. TAYLOR in not. p. 319.

τοῦ ἡγουμένου καὶ στρατηγοῦντος, πολυμᾶς ζῆν, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου Φῶς ὄρεᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνημα γεγονὼς αἰσχύνῃς καὶ ὀνείδους τῇ πατρίδι; Profecto, sic, vt ex vngue leonem, ex hac sola particula, mirificum oratorem, agnoscimus.

X. Sed parcimus verbis, ad laudandum compositis, ipsum, quod restat, monumentum loquatur. Vnum est modo, quod adiectum fuisse non pigebit. Nempe, quem ad modum poetas imitatus est γ) noster; ita non amicum solum, sed et imitatore, idem ille reperit, principem oratorum Graecorum, DEMOSTHENEM x); neque minus Latinorum CICERONEM *): quod sane, quo dignus est, praeconio veluti cūmulum addet.

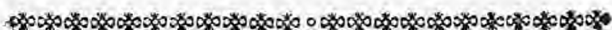
COMMENT-

γ) Conf. not. ad II, 10. PAVLLVS CORTESIUS de imitatione in HALLBAVERI collectione de imitat. oratoria p. 280.

x) THEON. in progymn. Δημοσθένῃς εἰς τὸν κατὰ Μειδίου τάτε Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως μετενήνοχε. conf. TAYLOR in notis ad DEMOSTHEN. or. contra Midiam p. 360.

*) e.g. pro Ros. Am. c. 20. cel.

quatuor-

COMMENTATIO II.
DE
LYCVRGI SCRIPTIS
ET
ILLORVM EDITIONIBVS.

Orationes Lycurgi commemorantes, non possumus non facere nostra, quae FABRICIVS habet l. c. Sic autem ille:

Orationum deperditarum tituli a MEYRSIO III. 3. *Attic. Lect.* et in *Bibliotheca Attica* obseruari hoc loco a me subiicientur Alphabetico ordine digesti ad inueniendi facilitatem.

1. Κατ' Αισχυρείου. HARPOCRAT. in πρώτη. SVIDAE πρὸς Ἰσχυρίαν, quod praefert MEYRSIVS.

2. Απολογισμὸς ὧν πεπολίτευται, siue ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν. SVID. in Λυκούργου. PLVTARCH. PHOTIVS. HARPOCRAT.

3. Περὶ Αριστογέitonος. SVID. PLVTARCH. HARPOCRAT. LIBANIVS in argumento Orat. *Demosthenis contra eundem Aristogitonem.*

4. Κατ' Αὐτοκλέους in μηλόβολος.

5. Κατ' Αὐτολύκου δουλείας PLVTARCHVS.

6. Κατ' Αὐτολύκου τοῦ Αρειοπαγίτου, περὶ ἱερῶν. PLVTARCH. HARPOCR. SVID.

7. Κατὰ

7. Κατὰ Δημᾶδου τὸν Δημέου περὶ ἱερῶν. PLVTARCH. HARPOCR. ATHEN. Lib. XI. Scholiastes Comici ad Plutum.

8. Περί διοικήσεως. SVID. in Λυκοῦργος et ὀρχεῖον. HARPOCR. saepius.

9. Κατὰ Διφίλου PLVTARCH.

10. Περί τῆς ἱερείας. HARPOCRATIO frequentissime, et PRISCIANVS Lib. XVIII. et SVIDAS non vno loco, qui tamen in Λυκοῦργος legit ἱερατείας, quod praefert GISB. CUPERVS. p. 96. Var. Obseruat.

11. Πρὸς Ἰσχυρίαν. SVID. sed HARPOCRATIONI κατ' Ἰσχυρίου.

12. Κατὰ Λυκόφρονος α'. ATH. Lib. VI. HARPOCRAT. THEO progymnasm. Etymol. M. in ἐμποδῶν. APOSTOLIVS VIII. 20. prou. SVID. in μοχθηρία.

13. — — — β'. SVID. et HARPOCR. in ὀρχάνη.

14. Κατὰ Λυσικλέους στρατηγοῦ περὶ ἱερῶν. PLVTARCH. HARPOCRAT. et SVID. vbi male Πασικλέους.

15. Πρὸς τὰς Μαντείας siue περὶ μαντείων. SVID. in Λυκοῦργος et καυχᾶ.

16. Κατὰ μενεσαίχμου (SVID. in πραγματεία, Dinarchum κατὰ Μενάϊχμου et POLLUX Μενεσέμου, vitiose) περὶ ἱερῶν. PLVTARCH. HARPOCRATIO saepius, SVID. in πρωηροσία.

17. Κατὰ Πασικλέους. SVID. Sed legendum Λυσικλέους.

18. Κατὰ Τιμοκράτους. SVID. in πεπορημένος.

Quatuordecim tantum esse debebant, sed 1. et 11. eadem est, vti 14. et 17. Nec dubito 8. esse dimidiam partem tituli vnus ex reliquis: atque idem de 10. puto iudicium esse ferendum. His si oratio aduersus Leocratem addatur, numerus quindecim λόγων Lycurgi constabit. Fuerunt praeterea dubiae nonnullae, vt Διαδικασία κερωνιδῶν, πρὸς Κοιρωνίδας. Hanc PHILINO a nonnullis tributam testatur ΗΛΠΡΟCΡ. in κοιρωνίδαῃ κατὰ Δεξιππου. Id. in σύνδικοι.

Haecenus ille.

II. Cui temporum iniuria, vel soli, pepercit, oratio, tam seorsum, quam cum aliis, publicae, rarius licet, donata luci fuit. Nobis quidem innotuerunt, inter singulares editiones, vna PHILIPPI MELANCHTHONIS Graeca Wittenb. 1545. 8. quae recusa fuit Lipsiae 1568. 8. simulque Latina Francofurti 1548. 8. Communis hic Germaniae praeceptor praeclare, de Lycurgo, saepius interpretando, meruit, atque illum etiam, notabili praefatione, commendauit. Eadem vestigia pressit IOACHIMVS CAMERARIVS, qui tum orationem nostram Latinitate donauit, tum observationibus auxit, de quibus nondum publicis laboribus, FABRICIVS loquitur *B. Gr.* XIII. p. 531.

III. Inter coniunctas sunt:

1. Aldi Manutii, quae Aeschinis, Lyfiae, Alcidasantis, Antisthenis, Demadis, Andocidis, Isaei, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi,

curgi, Gorgiae, Lesbonactis et Herodis orationes, cum Aeschinis et Lysiae vita, et Apollonii in Aeschinem ἐξηγήσεις, et orationum argumentis, prodierunt, Vener. 1513. fol.

2. Io. Loniceri, qui, et Latine versam, cum Demosthenis oratione pro pace, publicauit, Basil. 1548. 8.

3. H. Stephani, vbi reperiuntur, oratorum vererum orationes, Aeschinis, Lysiae, Andocidis, Isaei, Dinarchi, Antiphontis, Lycurgi, Herodis, Demadis, Antisthenis, Alcidasantis et Gorgiae. Graece cum castigationibus, et separatim Latine Aeschinis orationes III. ex versione Hieron. Wolfii, Demosthenis pro Cresiphonte, Dionysio Lambino; Lysiae pro caede Eratosthenis, H. Stephano, in Eratosth. et in Alcibiadem et in negotiatores frumentarios, Claud. Groularto interprete. Paris. 1575. fol.

4. Hanouiana de anno 1619. in 8. Gr. et Lat., cum interpretatione LONICERI, orationibus Dinarchi, Lesbonactis, Herodis et Demadis iuncta, edente IANO GRVTERO conf. TOB. MAGIRI *eponymologium criticum* (ed. 1687.) P. 544.

5. Recentissimae TAYLORI titulus est: orationes duae, vna Demosthenis contra Midiam, altera Lycurgi contra Leocratem, Graece et Latine. Recensuit, emendauit, notasque addidit IOANNES TAYLOR LL. D. Coll. D. Ioan. Cant. Soc. Cantabr. Cantabrigiae typis academicis, in forma octies partita maiore, quam et in actis eruditorum Latinis indicatam re-

perimus, anno 1748. p. 54. sqq. vbi, *proprie pulchritudinem copiamque, dignissima lectu dicitur oratio.*

III. Patebit ex hisce dictis secundam esse nostram, nisi fallimur omnino, singularem editionem Lycurgi. Cui quidem facillimum fuisset, aut repetitam et emendatam, aut planam, interpretationem Latinam adiungere. Sed, consultius fore putamus, incrementum linguae Graecae, causa studiosaeque iuventutis emolumentorum, istud asylum vix pigritiae de medio tolli, cuius locus contentum illustrantibus observationibus concedi potuit: quae quidem, si studiosius euoluantur, una cum ceteris auxiliis, adhibitis sedulo, parum aut nihil difficultatis relinquent. Scilicet, vbi fatendum quod res est, non segregamus opinionem ab illis, qui, plus obfuso vulgo, quam profuisse litteris, adstrictas huiusmodi versiones, arbitrantur: tantum ab eis, ut habeant interpretes, cur se iactent, ac vnde ideo primi subsellii litteraris inferant, quoniam alteram linguam intelligunt, altera scribere possunt. Sane, parum est, quod sic illis concedimus. Et, si vel equitare doceant, in arduum longae; non tamen, nisi pueros, docerent; neque, quod haud frangi facile possunt, exhibebunt. Non indignabuntur, confidit, secum habitantes. Haud omnem illis usum denegamus: sed nec ab usum infitiamur; neque ultra, quam capere valent, euehimus, neque plane contemnendos, si modesti fuerint, habemus.

mi

miles autem et abiectos, sin adrogantes. Nos vero quae commouit, alia similiter est ratio. Pensa subinde distribuuntur adolefcentibus Germanica, Latinis verbis reddenda. Hac de consuetudine quid sentiam, in obseruationibus ad celeberrimi HALIBAVERI *desideria scholastica*, significauī. Non equidem facile cum aliis contendo; nec tritam semel viam deferō. Mea tamen, si quid valet, opinio: vel suas mentis cogitationes, quales demum cumque, verbis statim Latinis includere; vel e Graeco Latinum in sermonem aliquid vertere, praestabit. Maior est horum consensio; neque tam proum, imbibendi cum virtute vitium, ac Germanismos admiscendi, periculum. Duplex praeterea commodum superat simplex. Illud lingua pollicetur ignotior, notior istud. Quin igitur potius eius modi Graecos scriptores discipulis nostris proponamus: seponamus autem, antea nominatim in calamus dictandas, exercitationes Germanicas; simul ac in nostrum e Latino sermone pensis conuertendis, et imitationibus iungendis, satis iam fuerint exercitati. Sunt illae rationes, ad omittendam interpretationem, quae me compulerunt; num iustae satis, viderint alii. Sic et cetera, nostram editionem quae respiciunt, nec in praefatione, vel in commentationibus reliquis, adnotanda curamus, ipsius rei dum testimonium adest, aequis lectoribus, tam lustranda, quam diiudicanda, permittemus.

COMMENTATIO III.
DE
DOCTRINA MORVM
SIVE
DE SENTENTIIS LYCVRGI.

Oratorum in primis est animos mouere. Huc argumenta faciunt moralia; tam ex instituto persequenda, quam orationibus, elegantiae, ponderis, ornatus ergo, subinde miscenda. Posteriores ad speciem, referuntur sententiae, tamquam in mundo gemmae, tamquam in cibis condimenta, tempestiue cumque iudicio, miscendae.

II. Lycurgi quod adinet ad orationem, ea tota moralis est, generis quippe iuridicalis; neque, peculiaribus Atticorum ornamentis, acutioribus ac breuioribus sententiis, licet facetias et dicacitatem grauitas viri prohibuerit, omnino destituitur.

III. Ostendemus illud, obiter quidem, non solum, ad ordinem orationis, Larinas sententias, subiiciendo, rem eandem designantes, effataque sacra, simul illustrationis ergo, coniungendo; sed etiam, indidem velut actinae Lycurgi doctrinae, συναρπαζι ueliciendo.

III. IOACHIMI quidem CAMERARII *libellus exstat gnomologicus, bonarum utiliumque sententiarum,*

rum, generalē expositionē Græcā Latināque continens, ad puerilem quidē institutionē accommodatā, sed qui tamen adultioribus quoque opportunus esse possit. Lipsiæ, sine anni nota, Græce et, ad calcem commentationis, Latine publicatus, ubi p. 85. ex Lycurgo pariter, vel duæ sententiæ reperiuntur: sed, nunc tum abest, ut illi nos quidquam debeamus, et commune cum eodem habeamus; ut notitia huius libelli, quem quidē nunc ipsi possidemus, non nisi post huius commentationis elaborationem, acceperimus, et unicuique collatio demonstrare valeat contrarium.

V. At tamen, unum erit, quod debere possim, veluti præiudicium ille gravissimus harum rerum arbiter, huic occupationi nostræ largietur, quo ceterorum consensio tanto facilius eliciatur. Nihil minus, fore confidimus neminem, quin utilitatem huiusmodi sententiarum, et partim quasi probiorum, quam et alibi stabilire meminimus, sine talibus auctoritatibus, perspiciat.

VI. Hinc ambitu verbosiore neglecto, potius ad rem ipsam accedamus.

- I. II, 1. Ὁ Φέλιμόν ἐστι τῇ πέλει εἶναι τοὺς κρείττους ἐν ταύτῃ τοὺς παρανομοῦντας. Damnari nemo sine accusatore potest. Gen. XXXVII, 2. Mat. XVIII, 7. At tamen II, 7. Πολύτου ἐστὶ δίκαιον μὴ, διὰ τὰς ἰδίας ἐχθρας, εἰς τὰς καινὰς κρείττους καθιστάναι τοὺς τὴν πέλιν μηδὲν ἀδικοῦντας.

Isthic est thesaurus stultis in lingua situs,

Ut quæsitui habeant vale loqui melioribus.

Plautus in Poenulo III, 3, 12. conf. Pl. XV, 3.

2. Ib. Τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδ

- ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν (πολίτου ἐστὶ δικαίου) *Lac-*
dunt singulos, qui omnes. Pl. CI, 3. 19.
3. III, 12. Δύο ἐστὶ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους, ἡ δὲ
 τῶν ἀδικούντων τιμωρία, καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς
 ἀγαθοῖς διδομένη δωρεά. *Praemio et poena res pu-*
blica continetur, vel: poenae ac praemia sunt inci-
tamenta. I Petr. II, 14.
4. III, 1. Δεῖ μὴδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ
 δικαίου. *Fiat iustitia, et pereat mundus. Prou.*
XIII, 34. Pl. LXXXIII, 15.
5. VIII, 1. Ὁ δὲ εἰκάζοντας ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν
 εἰδότες ψηφίζεσθαι. *Iudicium sequitur cognitio-*
nem. Io. VII, 24. conf. Plin. I. ep. 10. Seneca in
Medea 2, 199.
6. VIII, 3. Ὁ τῶν πάντων ἑλεγχὼν φυχῶν, ὡμολό-
 γηκεν ἀληθῆ εἶναι εἰσηγγελμένα; *Inquisitionis fu-*
ga, confessio facti. Pl. CXXXIII, 2.
7. X, 2. Συκοφαντεῖν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶ — ζη-
 τῆν τὰ χαρεῖα ταῦτα ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς
 κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων ποιήσονται. *Similis simili*
gaudet. it. Cic. Cat. M. c. 3. Plin. III. ep. 15.
Liv. I, 46. Pl. XII, 9.
8. X, 6. Ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. *Simplicitas est amica le-*
gibus. Prou. I, 3.
9. ib. Ῥάδιον τὸ ἀληθές. *Veritatis simplex oratio.*
Prou. XII, 19.
10. XII, 3. Ἐπαινος μόνος ἄθλον τῶν κινδύνων τοῖς
 ἀγαθοῖς.
Ipsa quidem virtus sibi met pulcerrima merces
Dulce tamen venit ad manes cum gloria vitae
Durat apud superos, nec edunt obliuia laudem.
Sil. Ital. XIII, 663. Rom. II, 29.
11. XII, 2. Αἱ τῶν ἀγαθῶν εὐλογία τὸν ἑλεγχου
 σαφῆ,

- σαφῆ, κατὰ τῶν τ' αναντία ἐπιτηδεύοντων ποιούσι.
Decus bonorum, malorum dedecus. Pl. CXII, 9. 10.
12. XII, 7. Ἀθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστὶν ἐλευθερία καὶ ἀρετή. Virescit vulnere virtus. VIRGIL. 1 Sam. III, 9.
13. XII, 9. Τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς ἡττηθῆναι δικαίως φήσεις. Dulce et decorum est pro patria mori. HOR. III. od. 2. v. 13. 2 Sam. I, 23.
14. ib. Ὅι δουλείαν Φεύγοντες εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται. Praestat honeste mori, quam inhoneste vivere. SYR. XXX, 29. ISOCR. ad Nic. §. 79. 81.
15. XII, 12. Οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ κοινῆς ἐλευθερίας περικινδυνεύοντες. Salus publica suprema lex esto, vel potius: Salus publica minis tre arma. 1 Sam. XVIII, 17.
16. XII, 16. Τοῖς ἐνεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε. Beneficium accipere est libertatem vendere. PUBL. SYR. vel. Improbus est homo, qui beneficium scit sumere et reddere nescit. PLAVTVS in Persa 5, 1, 10. Pl. CIII, 2. Sir. XXVIII, 18.
17. ib. Δίκαιον τοὺς τὴν πατρίδα κατασχύνοντας καὶ παραδιδόντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν. Damnamus, luce reperta, perfidiam. CLAUDIAN. de bello Gildon. v. 260. vel: Qui misereri proditoris potest, crudelis est. QVINCTIL. declam. CCCVII. Hinc DEMOSTHENES: πρῶτους ἑαυτοὺς οἱ προδόται παλοῦσιν. V. PLVTARCH. in Demosthenis vita sub finem. Ezech. XXII, 9. 14. 199. Sir. XXVI, 7.
18. XV, 5. Ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν. Imma permutat brevis hora summis. SENECA Thyest. v. 595. 2 Petr. II, 9.

19. XV, 6. Ἀνθρώπων ζῶντι ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς
 ξοῇ μεταπεσεῖν. Dum speramus, speramus
 Aegrotō, dum anima est, spes est. CIC. ad
 VIII, 10. Spem retine: spes una hominem nec
 relinquit. CANTO II, 25. Cohel. VIII, 4.
20. ib. Τελευτήσαντι συναναιρέται πάντα,
 ἂν τις εὐδαιμονήσκειν. Mors certe aequabit
 pecunia superavit. PLIN. H. N. VIII, 4.
 Sceptra ligonibus aequat. HILDEBERTV
 VIII, 21. sqq.
21. XVI, 4. Ἡ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν
 στων μοῖραν φυλαττομένη. Vis coniuncta f
 Ier. XXVIII, 7.
22. XVI, 6. Ρᾶδιόν ἐστιν πρὸς τὰς τῶν ἀρχα
 μοθετῶν διανοίας ἀποβλέποντας τὴν ἀλ
 εὔρεῖν. Lustranda mens est. EL. XXXIII, 16.
23. XVI, 11. Πέφυκε τὸ ἀδίκημα ἐπὶ πλείο
 μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους.
 Principus obsta: sero medicina paratur;
 Dum mala per longas conualuere mora
 ONIDIVS de remed. am. I. 91. vel: Omne
 nascens facile opprimitur, inueteratum fir
 que robustius. CIC. Phil. V. c. 11. Gen. III,
24. XVII, 5. Περιγινώμεθα καὶ τῶν πολεμ
 τῶν συμμάχων ἐκατέρων προσῆκε τοὺς μ
 γεταῦντες, τοὺς δὲ μαχόμενοι νικῶντες.
 amor socios: hostes virtute fugemus. PL. C
 8. 2.
25. XVII, 14. Χρὴ, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπ
 καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς μισεῖν
 κολάζειν. Virtutes lauda, vitiumque odisse
 to. PL. CI, 6. sqq.
26. XVIII, 2. Ἐγκώμιόν, εἰσι τῆς πόλεως

- καὶ νόμοι, καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων. Legibus antiquis res stat Romana virisque. ENNIUS. Iob. VIII, 8. 199.
27. ib. Νόμοις ἂν προσέχητε, τὰ δίκαια ποιήσετε. Exemplis non est iudicandum, sed legibus. EL. VIII, 20.
28. ib. Τὰ δίκαια ποιήσונτες καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ καὶ ἄξιαι τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι. Fundamentum perpetuae commendationis et famae est iustitia, sine qua nihil potest esse laudabile. CIC. off. II, 20. conf. III, 6. Rom. XIII, 17. 18.
29. XVIII, 1. Τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὄρκος ἐστίν. Ius iurandum conservandum. CIC. off. III, 27. Sic et τὰ ἐνδαιζόμενα τῶν πραγμάτων, ἐρκῶ διακρίνεται, καὶ τὰ ἀβέβαια βεβαιοῦται, καὶ τὰ ἄπιστα λαμβάνει πίστιν. PHILO de Iosophiis, it. ὄρκος τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπάντων ὑστατόν τε καὶ ἐχυρώτατον εἶναι δοκεῖ τῆς ἐς ἀλλήλους πίστεως τε καὶ ἀληθείας ἐνέχυρον. PROCORIVS L. II. Persic. Ebr. VI, 16.
30. XVIII, 2. Τρία ἐστίν, ἐξ ὧν ἡ πολυτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ ἰδιώτης. Per principem et ciuem, per iudicem et fas, conservatur ciuitas. Prou. XI, 14.
31. XVIII, 5. Αὐτὸς, οἱ παῖδες γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιπορήσαντος μεγάλαις αὐτοχρήμασι περιπίπτει, it. τοὺς Θεοὺς οὐτ' ἂν ἐπιπορήσας τις λάθοι, οὐτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν.
- Ah miser ! etsi quis primo periuria celat,
Sera tamen tacitis poena venit pedibus.
- TIBULLVS I, 9. 3. Ὁ λόγος ἀμαρτάνομεν, ἔργον τὴν τιμωρίαν ὑφείκομεν. SIMOCATTA ep. LXVI. Sir. XXIII, 11. Prou. XVIII, 5.

32. XVIII, 9. Μείναντες ἐν ἔργῳ πάντες καὶ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐνοίαν μετ' αὐτῶν ἔσχον βοηθόν.

Non boue maclato caelestia numina gaudent;
Sed, quae praestanda est et sine teste, fide.

ONID. ep. her. XVIII. Pl. XV, 4.

33. XVIII, 11. Τὴν κοινὴν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην εὐκλείαν μὴ καταλυτέον. Famam seruare memento. vel: Famae ac fidei damna maiora sunt, quam quae aestimari possunt. LIV. III, 71. fin. I Cor. IX, 15.

34. XX, 2. Παλαιῶν παραδείγμασι χρώμενοι βέλτιον βουλεύσεσθε, vel: 24, 2. ΕΦ' οἷς παλαιοὶ ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο, ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. Nihil recte, sine exemplo, docetur aut discitur, COLUMELLA XI, 1. Multorum disce exemplo quae facta sequaris, Quae fugias CATO III, 14. conf. SEN. ep. 6. Sir. II, 10. Pl. LXXVIII, 3, 4.

35. XX, 3. Μέγιστον ἀγαθὸν καλῶν ἔργων παράδειγμα γεγονέναι τοῖς ἄλλοις. Virtus praemium est optimum, PLAVTVS vel: Nihil est virtute formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius. CIC. ad diu. VIII, 14. conf. pro Milone c. 35. §. 96. sq. ISOCR. ad Nic. 68. 78. I Petr. II, 12.

36. XX, 7. Καὶ τοὺς ἐξωθεν ἀνθρώπους εὖνους ἔχοντες διατελῶμεν. Manus manum lauat. vel: Omnibus amicus, paucis familiaris. ROM. XII, 18.

37. XX, 18. Οὐδὲ καλὸν τὴν αὐτὴν (χώραν) καλύπτειν τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας καὶ τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων. it. XXII, 4. Δεινὸν εἶη ταῦτα σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνοντα. Vnica praua pecus inficit omne pecus, vel:

Non

Non intret molam, qui vult vitare farinam. 2 Tim. III, 5. vel Luc. XVI, 25. sq.

38. XXI, 6. Οἱ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσι ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων διάνοιαν παράγουσι. Dignum patella operculum. 2 Tim III, 3.

39. XXII, 3. Τὸ τῶν νόμων τοῖς ἡδικηκόσι τυχεῖν, τιμωρία ἐστίν. it. ὁ θεὸς ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδικημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον. Furiae semper virgines. vel: Culpam poena premit comes. H O R. III. od. 2. v. 31. Rom. II, 12. sq.

40. XXII, 5. Ἐγούμαθ' ἐγώ γε τὴν τοῦ θεοῦ ἐπιμέλειαν πάσας μὲν ταῖς ἀνθρωπίναις πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα δὲ τὴν περὶ τοὺς γονεάς, καὶ τοὺς τετελευτηκότας, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν. DEVS curat suos. Sap. III, 9. Matth. VI, 26.

41. XXII, 6. Παρ' ὧν τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν, καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπένθαμεν, εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἐνεργοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι, μέγιστον ἀσέβημά ἐστι. Ingrato homine terra peius nil creat. L V S O N I V S. Sir. VII, 29. Eph. VI, 1. sqq.

42. XXIII, 3. Τὸ Θεῶν ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Bonis a bono omnia in bonum. Gen. IV, 7. Pí. XXXVII, 37.

43. ib. Λέγεται τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλιπόντας ἀπολέσθαι. Vid. n. 41. it. Audit carnificem nolens audire parentem, vel: Filius ni pareat patri habiturus infortunium. L I V. I, 50. Prou. XXX, 17.

44. XXII, 4. Δεῖ κολάζειν τὸν ἀνδικήμασιν ἐνοχον ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. Vid. n. 39. it. Vi selementem feceris, ita et metes. C I C. de Orat. II, 65. Gal. VI, 7.

45. XXIII, 7. Συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῷ τὴν πατρίδα Φιλεῖν. Patriae fumus lucentior alieno igne. Est omnino patriae caritas meo quidem iudicio maxima. CIC. IX. ep. 5.

Prima mihi sit cura Dei sit cura parentum

Sit patriae studium consuluisse meae.

- STROZ. fil. L. II. am. el. 2. v. 75. Ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρεῖν ἅπαντας. EURIP. in Phoeniss. v. 361. Ἡ δὲ πατεῖς ἢ μητεῖς (ὡς Κρητες καλοῦσι) πρεσβύτερα καὶ μείζονα δίκαια γονέων ἔχει. PLUTARCH. an seni gerenda res. Καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πατρὸς Φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμῶν λέγω. SOPHOCLE. in Antigone. v. 188. Phil. III, 20. Ebr. XIII, 14.

46. XXX, 31. Μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν ἑαδίων. Longum iter est per praecepta, breue et efficax per exempla. SENECA ep. VI. Phil. III, 17

47. XXX, 35. Δεῖ ζῆν τοὺς πολίτας ὥστε μηδ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν μηδένα. Omnes bonos bonasque accurare addecet, suspicionem et culpam ut ab se segregent. PLAVTUS Trinum. I, 2. 41. vel: Nec vero crimine laedar. Nec maculer dubio: paullum distare videntur. Suspectus vereque reus. PONT. PAULINUS precat. ad DEVM, v. 62. 1 Thess. V, 22.

48. XXX, 38. Τῶν μὲν ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως προτέρας. Serum est cauendi tempus in mediis malis. Sir. XXII, 6. Eph. V, 11.

49. XXXI, 4. Μὴ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν, ἃς ἂν εἰ πρόγονοι καταλίπωσι, κληρονόμοι εἶναι, τῶν δὲ ὅρκων καὶ τῆς πίστεως μὴ κληρονομεῖν. Vid. p. 34. Dos

Dosest magna parentum virtus. HORATIVS, vel:
Bene natis turpe est male vivere. 2 Reg. XXII, 2.

50. XXXI, 4. Πίστιν δόντες ἔμμερον τῷ Θεῷ τῆς εὐδαιμονίας μετείχον. Vid. n. 32. et 42. Fides praeuallet diuitiis. vel: Homines eis conciliantur amiciores, et his studere consueverunt, quos conservare fidem vident. NEPOS XVII, 2. 5. Sir. XLII, 3. 1 Tim. III, 11.

51. XXXII, 3. 'Οὐδ' αἰ παρὰ τῶν Θεῶν ἐπικουρία τοῖς προδόταις βοηθεῖσιν. Illius rei DEVS est ultor, cuius non est auctor, EVLGENT. vel: Ante DEI vultum nihil umquam restat inultum. 1 Reg. II, 28. sqq.

52. XXXII, 4. 'Οὐδέν πρότερον ἀδικοῦσιν, ἢ περὶ τοὺς Θεοὺς ἀσεβοῦσι. Occasione duntaxat opus improbitati. vel: Mater omnium scelerum impietas, Es. I, 28. Luc. XVIII, 2.

53. XXXII, 12. Θυοῖν κινδύνοις ὑποκειμένοις, ἀναγκάσιον ἔσται πατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας. Ex duobus malis minimum est eligendum. CIC. in ep. ad Octau. Sir. II, 22. 2 Sam. XXIV, 14.

54. XXXIII, 2. Ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐστίας ἀμύνεσθαι. Pro aris et focis dimicandum est. LIVIUS, Nehem. IV, 14.

55. XXXIII, 3. Τὰ πετεινὰ πέφυκε πρὸς τάχος. Volare qui potest, ne serpat. vel: Ultimus haud esto, qui prior esse potest. Ioh. XIII, 27.

56. ib. Τὰ πετεινὰ ἐστὶν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς θέλοντα ἀπεθνήσκειν. Vid. n. 13. et 54. Qui libet in nido suo generosus. vel: Gallus in suo ster-

quilinio plurimum potest. *SENECA*, de morte *Clau-*
dii. Ioh. X, 11. 12. Ies. XXXI, 5.

57. XXXIII, 3. Ὁς ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρὶδος ἐκ
 ἐβόηθησεν, ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας ἐν κίνδυνόν τινα
 ὑπομένει. *Aurum qui negligit, non curabit plumbum. 1 Tim. III, 5.*

58. XXXIII, 4. Κακοὶ καὶ πολῖται, καὶ ξένοι, καὶ
 ἰδία φίλοι, οἱ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως
 μετέξουσιν, ἐν δὲ ταῖς αἰτυχίαις οὐδὲ βοηθείας
 ἀξιώσουσι. *Amicos res secundae parant, aduersae*
probant. PUBLIUS SYRVS. vel: Non facile diu-
dicatur amor verus et falsus, nisi aliquod incidat eius
modi tempus, quo, quasi aurum igne, sic beneuolen-
tia fidelis periculo aliquo perspicui possit, CIC. diu.
VIII. ep. 16. Sir. VI, 8. Ioh. VI, 66.

59. XXXV, 2. Τοῖς αὐτοῖς ἡδεσι χρώμενοι τὴν Φι-
 λίαν φυλάττουσι. *Vid. n. 7. Amicitia quae desit*
numquam vera fuit. 1 Petr. III, 8.

60. XXXV, 10. Τὸ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖ-
 σθαι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγμένων οἱ
 τοιοῦτοι ἂν μετὰσχοιεν. *Agens et consentiens pari*
poena puniuntur. Eph. V, 11.

61. XXXVII, 5. Τὰ ἀδικήματα ἕως μὲν ἂν ἡ ἀκρι-
 τα παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστίν. Ἐπειδὴν δὲ κρίσις
 γένηται παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἀπεξελθοῦσιν. *Sese*
damnat iudicans inique. vel: Ei, qui temere iudicat,
ipsa temeritas necesse est ut noceat. AUGUST. de serm.
DOMINI in monte. Prou. XXXI, 9. Matth. VII, 1.

62. XXXVII, 6. Κρύβδην ψηφίζόμενος ἕκαστος ὑμῶν
 Φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διάνοιαν τοῖς θεοῖς.
Nihil DEO clausum est: interest animis nostris, et
cogitationibus mediis interuenit. SEN. ep. LXXXIII.
seu: Et videt et iusta librat DEVS, omnia lance.

MANT.

MANT. II. *de calam. temp.* v. 191. "Ἐχει ΘΕΟΣ
ἐκδικὸν ὄμμα. II. κακὸν μὲν τὸ ἀδικεῖν, κάκιον δὲ
τὸ ἀδίκως ψηφίζεσθαι. ISID. Pel. L. IV. ep. 84.
I Paral. XXVIII, 9. I Cor. III, 5.

63. XXXVII, 10. Τῷ προδότη τῆς πατρὶδος χάριν
θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι βούλεται τῇ παρὰ τῶν
θεῶν τιμωρίᾳ. Vid. n. 61. Descende polo, aut
aethere flamma deuoratrix. Et purifica pectora
iudicum nocentum, SCALIGER L. III. Epidorpi-
dum n. 107. vel: Mali, res falsas qui impetrant apud
iudicem: Iterum ille (Deus) eam rem iudica-
tam iudicat. PLAVTVS in *prologo Rudentis*. v. 18. sq.
Prou. XVII, 15. Ef. V, 23.

64. XXXVII, 11. Πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ
τοῖς νόμοις ἀποδεδῶκα τὸν ἀγῶνα. Vid. n. 13. 15. et
57. Vir probus ultro succurrit. I Sam. XVII, 26.

65. XXXVII, 15. Οὐ πλέον ἰσχύει ἔλεος τῆς ὑπὲρ
τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας. Asper equus
duris contunditur ora lupatis. OVID. Am. I, 2. 15.
vel: Sine seueritate ciuitas non administrari potest.
CIC. Ef. XXVI, 10.

VII. Non opus esse putauimus, sententias La-
tinas vel singulas ex antiquioribus scriptis con-
quirere; vel etiam conquisitas adlegare distin-
ctius; multo minus hoc easdem loco cumulare.
Erit, qua id fiat, occasio; si quando festinaram,
ante aliquot annos, *proverbiorum et sententiarum*
collectionem, sub limam atque examen reuocabimus,
aut omnino in aliam potius formam transfunde-
mus.

VIII. Vnum est, quod non nullos forsitan prae-
 rerea punget. Esse nimirum suspicor, qui oracula
 sacra coniuncta mirentur. Quid est, clamabunt, cur
 talia profanentur, vel certe, contortis quasi capil-
 lis, ad ingeniosum Attici oratoris effarum, illu-
 strandum ac stabiliendum, trahantur? quid Sioni
 cum Parnasso? quid luci, cum tenebris? sed,
 bona verba, quaesumus, luna pariter a sole repetit
 lumen: neque tam ineptum arbitramur esse, siue
 consensionem, siue praerogatiuam maioris lumi-
 nis diuinae patefactionis, ad rationis minus habito
 respectu, quandocumque licuerit illud, demon-
 strasse. Nitimur ad summa per gradus: et ele-
 gantiores litterae sanctioribus veluti facem prae-
 ferant, oportet. Ne vagentur ergo diuisim: quin
 potius coniungantur studiose, quo necessitas illa-
 rum, harum eminentia, conspiciatur. Nos certe
 semper huc digitum intendimus, siue sententiis
 siue verbis sacris, non nihil, de profanis scriptori-
 bus, accommodare soleamus. At, sufficit nobis
 intendisse digitum, ad ampliorem viam et subli-
 miorē ingrediendam. Vnum igitur nobis ad-
 tulisse dictum sacrum suffecit, ad summum non
 nisi duo, prout eadem in mentem primo venere,
 coniunximus. Pro suis quilibet opibus, addat
 plura, substituat accuratiora.

VIII. Nos autem ad alteram promissorum
 partem accedamus, primas lineas philosophiae,
 discipuli Platonici, cuius orationem edimus, ex
 istis sententiis collecturi. Tantum enim abest, vt
 philosophos, nisi difficiles nugas ferentes, ac bar-
 baros istos, philologi, contemnamus; vt summum
 potius

potius nefas esse credamus, relictis rebus, in verbis consensescere. Curamusea quidem; sed quatenus signa sunt animi cogitationum: esse quam elegantissima volumus; sed dulcem simul tegere nucleum. Eodem vero, qua ratione velut instructus sit sermo, tum ordo meditationum, tum etiam aliquatenus huius modi *συναγχαφια*, designat.

X. Hominem contemplari possumus, ad hanc ipsam, vel in statu naturali, vel civili. Debet in illo DEO, sibi met, aliis officia.

DEVS in primis cognoscendus est, proxime colendus. Agnoscere vero debemus, non solum, quod sit; sed etiam, quod nouerit omnia. *Vid. sententiae* n. 62. quodque curam gerat omnium generalem, singularem bonorum, n. 40. quippe primaria cum gratia coniunctam, n. 42. Pendens in idem fortuna, deprimere faustos, et ad meliorem conditionem euehere miseros potest, n. 18. Retinet enim sapientissimam DEVS distinctionem, bonos inter atque malos, n. 40. cum alioqui molestissimum esset; eadem utrosque si fata manerent, n. 37. Ante vero quam puniat sceleratos, caecos fieri permittit ac securos, ne perniciem praeuideant, adeo propinquam, n. 38. Agnitus ille DEVS, (quem, licet, cum vulgo passim loquens, in plures conuertat Lycurgus, vnum tamen credidisse videtur. *Vid. in primis* 18, 4. 23, 3. 22, 2. 3. ubi, de duodecim superiorum ac principum, quos fingeant, ara loquutus, vnum deinceps memorat) colendus est pietate, precibus, sacrificiis, virtutibus quibusque 1, 1. sq. dum

contra, flagitiorum est omnium mater, impietas n. 52. Profitendus idem ille summaque spe ac fiducia complectendus. Profitemur in primis iurare iurando, quod profecto DEVS curat, neque peierantes modo, verum quoque liberos eorum atque genus cunctum, grauissime plectit. n. 31. Ius autem iurandum obseruantes auxilio beat singulari. n. 32. Quem ad modum et praeterea, fidem obstrictam seruantes, efficit felices, n. 50. At nec ara nec templum opem praestat proditori, n. 51. cuius vindiectam, vel, qui seruat talem, in se se deriuabit, n. 63. Hinc patet, a quibus in DEO collocari fiducia possit; quam retinere vel miseriri debent, dum spirant, n. 19. Cum, per mortem, omnis hominum fortuna concidit, atque simul effertur, n. 20. Manere tamen et tunc oportet, ad ipsa cadauera quod adtinet, bonorum ac malorum differentiam, velque praemium, vel poenam. n. 37.

Diuiniorem doctrinam, eamdemque siue contemplatiuam siue actiuam, excipit, pars ἡθικῆς, quae summum bonum, aut felicitatem, per virtutes consequendam, proponit. Spectat huc praesertim, ut, ab imperfectionibus, animum liberemus. Superiores ille habet facultates, intelligentiam ac voluntatem. Priori debetur, qua ignorantia pellitur et error, sedula veritatis peruestigatio. Non est eadem adeo difficilis. n. 9. et in primis fulcitur, antiquarum ad legum sententias intimas respiciendo, n. 22. simulque facultates cuiusuis ac propositum lustrando. n. 55. Ut voluntati consulamus, omne vitium, statim germinans, euellatur, ne

ne vires adquirat, crescendoque laedat magis, n. 23. Haud vero tantum ipsimet euellamus; sed nec defendamus, ab alio commissum. n. 60. Neque vitium modo vitemus; verum pariter malam speciem caueamus. n. 60. Praeter internam animi de perfectione voluptatem, eo nos concitare debet, quo ducitur optimus quisque, studium laudis. Haec est insigne potissimum periculorum praemium, n. 10. quod alios pariter a viriis deterret, n. 11. atque, laudabilem ad aemulationem, concitat nominatim iuuentutem. n. 3. Non autem solum acquirenda studiosissime, sed etiam tuenda defendendaque laus est, n. 33. idque praesertim, dum ad exempla prisca respicimus, maiorum maxime sincerorum, quae valent vbiuis plurimum, n. 34. modo cuiusque proprio confirmantur. n. 35. et 49. Sic, omnium beneuolentiam, vnde nostra promouetur utilitas, vt colligamus et custodiamus, laborandum erit. n. 36. Quod si vero, modis illis singulis, non omnino licet a malis liberari; minus certe praeferratur maiori. n. 53. Ceterum, ne quis impune laceffatur ac petatur, vindicta laeso, sed iusta, secundum leges, diuinitus permittitur. n. 39. Vnde pariter vim vi repellere fas est, proque focis et aris pugnandum. n. 54.

Quae debemus aliis, iuris naturalis officia praecipunt generatim iustitiam, maximi semper faciendam, n. 4. Eadem, sinceram fidem, n. 8. cumque nuda veritate coniunctissimam, n. 9. comitem habet; pedissequas, laudem et utilitatem, n. 28. Quem ad modum vero suum cuique tribuendum est: ita communis omnium salus,

exemplo, factis, consiliis, promouenda, n. 35. Spectandum hic erit, vel generis humani vinculum generale, vel, hominum modo quorundam, arctius. Ad posterius pertinent, quos aut sanguis, aut merita singularia coniunxerunt: nominatim parentes ac liberi, magistri ac discipuli, patroni atque clientes. Eodem referantur oportet, tum amici, tum pactis quibusdam sociari. Singulis et regulae commendari, et officia possunt iniungi. Numeramus eo, doctores breuius potius, si tale commodum fuerit, iter exemplorum, quam praeceptorum longius persequi debere, n. 46. beneficis generatim animum semper gratissimum et obstrictissimum esse testificandum, n. 16. amicum similem simili gaudere semper, n. 59. eundem, ut beneuolentia superet ac beneficentia, laborare, n. 23. malum autem esse, tempestate serena, neque nubila, talem. n. 23. Inter argumenta sunt, quod, parentibus nominatim ac defunctis officia praestantes, prouidentiam diuinam singularem experiantur, n. 40. contraque, non ii solum, qui parentes ac beneficos laedunt, sed et, qui vlli vniquam operae, gratiam gratia rependendi, parcunt, maximum admittant scelus, n. 41. quippe, quos qui deseruerunt, omnes periisse dicuntur. n. 43. Praeter illos, patria quoque singulatim considerari meretur, ex animo semper adamanda, n. 45. ita quidem, ut pro ipsa neque mori recusemus, n. 13. quo modo, ad mortem usque, gallina nidum defendit, n. 56. Patriam vero qui iuuat, sacris aequae ac legibus debirum, exhibet officium, n. 64. qui deserit, multo minus aliena curabit. n. 57.

Sed,

Sed, istis meditationibus, ad civilem deducimur
statum, ubi, communem ad securitatem ac felici-
tatem, plures sese coniunxerunt, certisque sub-
scribere legibus. Huic igitur inserviendum est,
et conferendis bonis, et malis auertendis. Vtri-
que generatim prodest, indefessum studium et
constantissima tute la. n. 21. Priori autem po-
tissimum conuenit, legum et consuetudinum, se-
mel antiquitus bene constitutarum, custodia per-
tinax, n. 22. Illae nimirum singularis ciuitatum
laus sunt, n. 26. et obseruatae iustitiam gignunt,
n. 27. gloriam atque emolumentum, n. 34. Ius-
titia vero primas est dignorum ciuium inter pro-
prietates, n. 28. adeo quippe strictim praestan-
da, ut nec suspicio in bonum virum cadere queat,
n. 47. Fulciunt illam religio ac ius iurandum,
n. 29. Vnde et triplicis sunt generis personae,
salutem quae publicam promouent, principes,
magistratus, subiecti, n. 30. Ab iisdem remo-
ueri pariter damnum decet, idque, vel priuatum in
ipsa ciuitate, vel publicum aliunde, siue illatum,
siue partim cogitatum ac susceptum. Priuatum
coram iudice vulgo disceptatur, seu tota sit ciui-
tas, seu membris in singularibus, laesa. Sed, cum
accusantes plerumque requirat iudex: illorum
esse plurimos, in re publica, conducit; eius modi
vero, qui non, inimicitiae forsitan ergo, crimina
sunt: haud difficulter innorescentes, n. 7. sed,
qui sincerius deferunt vera, n. 1. Non enim inimi-
citas alere decet peculiares; at tamen maleficos,
tamquam tales, habitos in inimicorum numero,
persequi, n. 2. Delati porro, non ad falso conceptas

nus, n. 7. acriter, post legitimam causam perquiritur, n. 44. boni pariter publici gratia, seuerius puniendi; vt ceteri deterreantur exemplis, et ad officium concitentur suum, n. 3. Inde reus quoque compertus defendi debet a nemine; dum consentiens eadem est poena dignissimus, n. 60. Vt similiter iudex iniustus ipse sit criminum particeps, n. 61. Neque DEVM aliquis faller, omnia scientem et vindicantem, n. 62. praesertim, cum nulla sit, publica salute, pluris facienda misericordia. n. 65. Ex quo, maxime puniet DEVS proditoribus gratiam exhibentes, n. 63. Inquisitionem varia *ῥαρόμενα* iuuant. Eandem e.g. si, reus anxie quidem, declinare studebit, ita crimen videbitur confessus, n. 6. Denique, poenarum etiam esse, pro criminum diuersitate, discrimina decet, n. 44. Omnium maximis publici sunt proditores plectendi, n. 17. et isti, propter scelus, vel modo cogitatum atque susceptum, n. 48. Neque tamen, minima pariter vitia impunita relinqui, fas est, n. 25. addit nimirum incrementa, conciliat robur impunitas, magnamque ciuitati noxam infert, n. 23. Ceterum, non ad libidinem, sed ad leges, quaelibet accommodandae sunt poenae. n. 39.

Ciuitates inter ac nationes, sese laedentes, armata veluti manu, sententia dicitur, quique prior est ac valentior, victor discedit. Habet vero ius quoque gentium leges suas naturales. Iustum modo bellum est, quo legitimam libertatem ac virtutem seu tuemur, seu vindicamus; quae tunc praemia versari debent in oculis militum, n. 12. 14. 15. laudabiliter victoriam ac vere fortiter consequu-

sequutorum, n. 24. Ad illam quidem surgere decet, nec ipsi vitae parcentes. Haud enim superatur, aut perit, qui, pro publica salute pugnans, interficitur; n. 13. sed, honesta potius, et heroibus digna, morte cadit, n. 14. qua defuncti, post obitum etiam, honorandi sunt ac remunerandi. Quem ad modum generatim, laus et praemium bonorum, ut odium malorum et poena, n. 25. magnum habent, in re publica, momentum: quippe non minus aemulationem excitant, n. 3. quam castigant veluti deteriores, n. 11. Hinc publicus honor studiosissime colligendus est, ac defendendus, n. 33. Sed quoniam, inter huius modi difficiliora munera, non sunt omnes honesti; pluribus peccatum, formidine saltem poenae, fugientibus: Sicubi, praesertim in bello, gravissima sunt minitanda supplicia; quo, vel minus malum, maioribus praeferant, humiles et ignavi, n. 33. praesertim, dum pessimi ciues sunt, qui bonis frui civitatum, periculis carere, cupiunt.

XI. Non omnia, fatemur, ad philosophiam oratoris activam stabiliendam, quae consignauimus, ex antecedentibus sententiis, vel confirmamus, vel omnino confirmare valemus: supplebit autem, quae desunt, ipsa orationis, et eadem ad tentior, lectio. Ceterum, licet paullo fuerit longior tractatio, non tamen inutilem fore, nec iniucundam, arbitramur. Quin potius vellemus, ut omnium, saltem praestantiorum, temporis antiqui scriptorum, veluti materies, in ordinem disciplinarum ac doctrinae redacta, construeretur. Incunabula

ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ἀφελείαν ἡθους ἔνεκα. πολὺ δὲ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας. ἢ γὰρ αὖν ὁ αὐτὸς ἦν πῶς τῷ Δεινάρχῳ. Τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺ τραχύτερός ἐστιν, ὅθεν Φημι καὶ τοῦτον τὴν Φαινομένην, οὐ μὲν ὄυσαν ὡς ὄντως, δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γάρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ καὶ καταδρομὴν ἔχοντές ἐσιν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδιγμένων πραγμάτων. χρεῖται δὲ πολλάκις πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσι ἐπὶ μύθους, καὶ ἰσχυρίας, καὶ παῖματα φερόμενος· ἃ δὴ τῆς Φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.

II. Istis in testimoniis, quae vel laudantur, vel vituperantur, rem spectant ac stilum. Ad rerum dispositionem quod adtinet, dicitur distinctus, amans veritatis, in necessariis tantum occupatus atque civilis. Eloquutio laudatur tamquam simplex, splendida, grauis. Vtriusque autem habito respectu, commendatur Lyncurgus, tamquam ad accusationem comparatus, dicendique non libertate solum, sed etiam pondere, gaudens. Inter vitia numerantur, quod non sit venustus (ἀστέος), nec suavis; vnde HERMOGENES *per multam asperitatem ac duritiem, sine diligentia*, sibi reperisse videtur: quod translationibus turgeat: quod res iam demonstratas repetat saepius, et inculcet:

bant. Nilius adferuntur mitoriae, quas tangi
 suffecisset. Sed, excusabitur potius, quam accu-
 sabitur, ab auditores, tempora, res circumstantes
 considerantibus, illud quaecumque peccati est:
 unde nec oratoris grauitati magnam id noxam
 adtulisse videtur. De vsu fabularum in eloquen-
 tia, forsitan erit alibi differendi locus. Repetiti-
 ones inuenimus, sed oratorias plerumque, cumque,
 vehementioribus, per continuationem, plagis
 comparandas. Tumorem translationum neuti-
 quam agnoscimus. Extemporalem negligenti-
 am alii iam confutauerunt, nimiam potius curam
 exprobrantes. Asperitatis si quid deprehendi-
 tur, antiquioris Atticis grauitati tribuendum
 est. Nec alia, post indolem, erit causa, cur non
 tam veneres atque lepores sectetur, quam strictim
 rebus adhaereat.

III. Posset etiam non nemo, duo forsitan,
 quae in isthac offendimus oratione, vocabula, poë-
 tica magis quam oratoria, reprehendere. v. g.
 11, 10. Verum sciat, si quis eius modi sententiam
 fouet, Atticos oratores, vulgarem partim sermo-
 nem euexisse, partim depressisse poëma; et hoc
 in primis. Laudem igitur potius meretur, quod,
 in tanta grauitate, iam adeo poëticam excusserit
 orationem; cuius alii multo plura specimina de-
 derunt. De Gorgia testantur istud DIONORVS
 Siculus L. XII. *biblioth.* p. 82. et MAXIMVS Ty-
 rius *orat.* XV. p. 150. *) ANTIPHONTIS ora-
 tiones,

*) conf. de huius Siculi sophistae laudibus et honori-

nones, poëticis vocabulis plenissimas fuisse, memorat HERMOGENES L. II. *de formis* p. 80. conf. 10. CASELIVS in *magistro dicendi* p. 20. et GISB. CVPERVS in *apothoeji* p. 112. sqq. In ipso Platone poëtica reperit DIONYSIVS Halic. *de com. pos. verb.* p. 52. conf. VOSSIVS *de philosophorum sectis* cet.

V. Virtutes Lycurgi, non ipsi fusius defendere laboramus; a partium studio, quam qui maxime remoti: sed vnius cuiusque permitimus inquisitioni; praesertim, cum lectio totius orationis huc requiratur. Inseuietautem instituto tali, quam proximam orationi praemisimus, eius rhetorica dispositio. Verum enim vero, ne plane nihil dixisse videamur, vel concinnitatis et exornationis Lycurgeae, non nulla specimina subiungemus *).

VI. In concinnitate, non tam numerum oratorium persequi poterimus, haud raro supersticiosum; quam *περιοδολογίας*, recenti tunc ardore, sed a nostro moderatius, adhibitae, exempla non nulla suppeditare. Dictio saepius, in fusam et versam, diuiditur. Illa vel est incisim fusa, cuius exemplum inuenitur 1, 2. vel membratim, vid. 10, 6. 16, 7. sqq. 35, 14. sqq. Haec ambitus habet

C 5

siue

VICTOR. Var. Lect. V, 9. commentationes nostrae de Gorgia Leontino, de scriptis Gorgiae, deque admiratoribus eius et imitatoribus.

*) Vel inde patebit, auctorem de causis eloquentiae corruptae, cur nostrum cum Demosthene 25, 4. coniun-

siue simplices, vid. statim initium orationis, item-
 que §. XX. init. siue compositos. Habetur au-
 tem circuitio composita, vel ordinaria, vel exce-
 dens. Illa non solum ratione diuersi membro-
 rum numeri triplex est: verum etiam varia, ra-
 tione diuersae partium coniunctionis. Triplex
 ista species, in adlegandis, quam facillime patebit:
 huius vero nomina sunt, αἰτιολογικὴ vel adferendae
 causae 4, 6. 12, 6-11. conditionis 13, 5. 15, 7. 16, 13. sq.
 disiungens 23, 4. copulans 4, 6. explanans 20, 2. consecuti-
 onis 11. 16, sq. 21, 4. concessionis 3, 6. aduersans 3, 2. sq.
 insignis quatuor membrorum, 15, 8. sq. 19, 4. sq.
 19, 11. 20, 8. 21, 2. sq. 26, 2. mutui rerum inter se re-
 spectus designandi 20, 8. excludens 34, 6. exceptionis in-
 dicandae 28, 6. ac denique comparationis 12, 16. 15, 6.
 20, 4. Nouimus, aliter vulgo, circuitio-num ista
 genera, in scholis rhetorum, nominari: sed, iudem
 vel inde miramur, nec ab iis locis esse relegatas
 barbariae tenebras, vbi Latinae puritatis veluti
 meridies splendere debuerat. At enim, nos haud
 ii sumus, qui discescere conemur: quin potius, ad
 ambitus euagantes, περιδοκὸν nimirum ac πνεῦμα,
 progredimur. Illius exemplum est 1, 1. sq. huius
 autem 16, 7. sq. E plurimis elegimus ista per pau-
 ca; non solum, vt extemporalem negligentiam
 auertamus a nostro, sed, vel magis, vt documenta
 περιδολογίας habeat studiosa iuuentus.

VII. Ad eundem finem, modorum Lycurgi
 ac figurarum, nonnulla specimina coniungemus.
 Inter istos eminent συνεκδοχὴ, μετωνυμία, μετα-
 φορὰ et εἰρωνεία. Vocabulum, a propria signifi-
 catione, in aliam, essentia coniunctam, inflectitur,
 e. g.

e. g. 2, 6. ὅντιν' ὁ πατρίδος ἄνθρωπος hominem proximum designat, 29, 1. ὅντιν' αἱ πράξεις pro τοῖς πράξασιν ponitur: ibidem πόλει pro πολιταῖς ei 30, 12. σῶμα pro homine. Translatio fit in significatum, re ipsa quidem, non autem essentia, sed mutuo rerum inter se respectu, coniunctum. e. g. 14, 1. ὅντιν' ἀκούωμαι est audio, antecedenti posito pro consequente, 20, 13. ὅντιν' κατασχέειν est, sub potestatem suam redigere, ei 24, 4. ὅντιν' στρατὸς πεδόν, continentia castra, pro contentis militibus, ponuntur. Ad similem sensum translatorum exempla praebeant, 10, 1. ὅντιν' ὁ γένος, 12, 13. στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τοῖς ἐκείνων ψυχῆς. 36, 9. ὅντιν' ψῆφος, pro actu, quo quid declaratur, ponitur, ac simul etiam inuoluere potest μετωνυμίαν. Maximam denique ad differentiam, ad rem omnino contrariam progrediuntur, e. g. verba 34, 3. ὅς ὑπὲρ τῆς ἰδίας πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχὺ γε ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομένει. Ad generalem aliquam modorum adfectionem εὐφημισμὸν spectant 2, 4. et 3, 6. ἐπιτίμιον ροσά, 2, 6. εἰσαγγελία accusatio, 2, 7. διαφρεὰ dissidium, 3, 5. θήκη sepulcrum, ib. πολέμοιο adversarii, 4, 6. κρινόμενοι τοῖς διώκοντες accusatores, 8, 7. λόγος oppolitus τῇ ἀληθείᾳ, 12, 11. τὸν βίον μετήλλαξαν mortui sunt, 11, 15. τετελευτηκότες 13, 2. λαβοῦσα comprehendens ad necem cet. conf. 30, 32. πολ. it. comm. V. §. 5.

VIII. Sed ad σχήματα properamus, tam λεξέως quam διανοίας. De leuioribus verborum figuris, non omnes inueniemus; cum obsuisset oratoris grauitati frequens illarum vsus. Adsiunt tamen παρηγμένον, 4, 7. it. 31, 4. κληρονόμοι κληρονομῆν, et

ὁμοιοπτῶτον 2, 6. 37, 9. προσέσθαι et ἀπολίσσθαι conf.
 2, 2. 35, 14. et 37, 15. De maioris autem aestiman-
 dis adsunt ἁλλειψις quam creberrime e. g. 1, 2. συμ-
 φέρει scilicet τοῦτο — ἀγαθὸν 13, 5. τί δὲ πάσχειν
 (scilicet αὐτὸν) ὅστις κ. τ. λ. Tacemushic exem-
 pla cetera: commodius enim, vel, ad grammati-
 cam relata, designamus in observationibus; vel,
 ad dialectum Atticam, in quinta, quae tractat illam,
 commentatione. Πολυσύνδετον 1, 1. 2. 10, 8. cum
 incremento, 15, 1. ἀναφορὰ 11, 9. πολύπτῶτον 2, 6. 7.
 it. 14, 11. in mediis sententiis repetitio 12, 7. sq. et
 13, 6. Ac συμπλοκή 11, 12. 30, 26. sqq. De sen-
 tentiarum figuris frequentissima est πρόληψις,
 quae maiorem orationis partem efficit. Vid. e. g.
 14, 1. sqq. 17, 1. sqq. 21, 1. sqq. ubi ἀνθυποφορὰ
 tam obliqua, quam directa, subiicitur. Hinc ad-
 hibentur ἀνακρίνωσις 10, 2. sq. διαλογίζεσθαι περὶ
 τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς: μερισμός 19, 2. ὁ ἄρχων,
 ὁ δικαστής, ὁ ιδιώτης, conf. 1, 2. sq. 2, 2. sq. 39, 9.
 sqq. συναθροίσμός 11, 15. sq. 11. 37, 15. διατύπωσις
 11, 16. sq. παράδειγμα 12, 15. 15, 11. 12. et alibi
 passim: παραβολή 12, 5. ἀντίθετον 37, 12. ἀποψη-
 φιζόμενον καταψηφίσεσθαι, conf. 2, 6. sq. 3, 2. sqq.
 5, 5. 11, 14. 18, 5. 15, 3. sq. 17, 1. sq. 20, 8. 18. 21, 4.
 in primis, ubi compositum est 11, 10. sqq. et alibi;
 nam est pariter inter figuras frequentiores: πα-
 ράδοξον 12, 7. νικῶντες ἀπέθανον: νόημα 12, 11. sqq.
 παρέκβασις 12, 1. sqq. ac saepius. ἐκφώνησις 15, 8.
 τεκμήριον δὲ μέγιστον. ἐπιφώνημα 20, 7. ἀνάβασις
 seu incrementum 1, 2. 11, 6. οὐ μόνον, πολίτης ἄλ-
 λὰ καὶ ξένος, 10, 7. sq. 11, 9. sq. 13. sq. 17, 5. sq. 24, 7.
 προσωποποιία 11, 15. 37, 15. ἐρώτησις 3, 5. 10, 3. 5.
 17, 3. ubi responsio adiungitur, 18, 8. sq. 20, 8.

παρ-

παρρησία 18, 11. et μετάβασις 10, 9. Plures tandem vnum in locum figurae conferuntur 36, 3. sqq. ut et 37, 3. sqq. ubi πολυσύνδετον, ασύνδετον, αναφοράν, αντίθετον, repetitionem intermediam, αύξησιν, συναθροισμόν, neque paucas alias inuenimus.

VIII. Orationis ad morum iniiciendum, amplificandae, figuras coniunximus: cum, istam eloquentiae partem, primariam licet atque vnice propriam, quod eiusdem insigniora loca ex dispositione patebunt, seorsum hic tractare nolumus. Ad haec, pariter exempla, et compendii dicendorum gratia, et, ut euoluendo exerceatur iuuentus, plerumque tantum adlegata reperiemus.

X. Tandem, his omnibus, adlatis partim, partim adlegatis, vix esse, fatemur, primas lineas ductas, ad eloquentiam Lycurgi, non commendandam, sed modo designandam. At tamen, vel iisdem, nimii fuisse, non nullis forsitan videbimur. Annon prope sufficit indicasse, quod urbi fuerit ornamento et admirationi, quae palmam eruditionis, prudentiae, facundiae, praeripuit omnibus? Istud antiquitas vniuersa faretur, aemulatio consentit aetatis recentioris. Animi gratia, et historicae veritatis ergo, vel per pauca, de plurimis, testimonia subiungemus. A PORTIO LATRONE in Catilinam, *urbs dicitur sine dubio doctissima, atque prudentissima*; a PROPERTIO L. III. eleg. 20. vel 21. *Athenae doctae*; ab ATHENAEO I. V. p. 127. et EUSTATHIO 2d II. p. 16. in d.

ratoris necem T. II. Opp. p. 267. ed. Luter. 1627. μητὴρ τῆς πολυειδοῦς σοφίας a TERTULLIANO de anima c. 3. *linguata ciuitas*; ab AMPHILOCHIO in *Basilii M. vita* et LEONE Imper. in *vita Chrysostomi* μητὴρ τῶν λόγων. GREGORIO Naz. or. *funebri in Basilium* seu or. XX. p. 327. T. I. Opp. ed. 1690. τὸ τῶν λόγων ἑδάφος. Sic et VELLEIUS PATERCVLVSL. I. c. 18. §. 1. *una vrbs Attica*, scribit, pluribus annis eloquentia, quam uniuersa Graecia, uberiorque floruit; adeo, ut corpora gentis illius separata in alias ciuitates; ingenia vero solis Atheniensium muris clausa existimes: ACHILDVINVS, in *vita Dionysii Areopagitae*, L. II. *vrbs* (Athenarum) *fandi et eloquentiae nutrix, philosophorum genitrix; artium liberalium et diuitiarum omnium copia, prae vrbibus cunctis emicuit*, vid. Passio S. Dionysii apud SVRIYM ad VIII. Octobr. p. 121. ed. Colon. 1618.

COMMENTATIO V.

DE

ATTICA DIALECTO
LYCV RGI

I.

Dialecti Atticae, quam Lycurgus adhibuit, specimina quaedam addituris in mentem venit recordari, quae, ultra quindecim istos annos, de *Atticismo* Lipsiae disputauimus. Sequamur iam ordinem

ordinem illius commentationis §. VIII. adhibi-
tum; ita vero, vt emendemus non nihil, ac sup-
pleamus.

II. Respiciunt igitur eadem exempla positio-
nem, modulationem, notationem, coniunctionem
vocalorum.

III. *Positio*, partes, siue litteras ac syllabas, tota-
que vocabula, designat. *Litterae mutantur*, vel an-
tiquiori modo, vel recentiore. Illo e. g. σ. muta-
tur in ξ, SVIDAS *Ξὺν Θουκυδίδῃς ἀντὶ τοῦ σὺν, καὶ*
τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες. In-
de noster 11, 17. *Ξυνεγεγῆν.* Hoc autem in τ.
LVCIANVS in *ιαδὶς. voc. nomine τοῦ σ:* παρὰ τῷ
Λυσιμάχῳ κωμωδιῶν ποιητῇ τὴν τοῦ ταῦ τούτου
πλεονεξίαν ἐφώρῃσα, τῇμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισ-
πωμένον, οὐδὲ τῶν ἐν κήποις Φεισαμένου σεύτλων
EYSTATH. in Homerum: οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ Φα-
σι *τύρβην καὶ τεῦτλον, sic et 1, 2. 31, 1. cet. τῇμε-*
ρον neque minus, immo vel magis, σσ in ττ. 8, 9.
τετταράκοντα, quod quidem non nulli, Boeoticum
magis, quam Atticum esse, arbitrantur, conf.
MICH. MAITTAIRE in *Graecae linguae dialectis*
(Lond. c15 15 ccv4.) p. 6. *Eadem augentur*
e. g. per ; ERASMVVS SCHMIDT *de dialectis Grae-*
corum c. I. §. XVIII. Sic 1, 3. et 8, 11. *τουτονι* 9, 6.
εὐτοσί 10, 3. *οὕτως* 13, 1. *τουτονι*. Istud quidem
iota per *ἐπέκτασιν* adpellat EYSTATHIVS ad
Homerum.

III. Sed hoc, aequali iure, pertinet ad syllabas,
quae praeterea pariter imminui solent. GE. PAR-
DVS, quem CORINTHYM vocant: *Ἀττικῶν*

καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἄμα καὶ κινεῖν. Ita quidem αἱ
 vel et contrahuntur in α 10, 2. τάναντία, 11, 10.
 γήρως οὐδῶ conf. AELIAN. V. H. VII, 20, 1. VIII,
 17, 4. 12, 9. εὐκλεᾶ pro εὐκλεέα, 22, 1. ταυτὰ conf.
 POLLUX V, 51. quod inscribitur ἐφῶν Πλάτων
 λέγει ταυτὸν καὶ θάτερον, nec minus ουετ 32, 12.
 θατέρου pro τοῦ ἐτέρου, ουετ in ου 16, 3. τόνναντίον
 18, 9. et 36, 5. προῦδακε, ουας in ους 28, 2. ἀμείους,
 Inde MOERIS: Ἀμείνω Ἀττικῶς ἀμείνονα, ἑλληνι-
 κῶς, it. βελτίους Ἀττικῶς βελτίονας, ἑλληνικῶς, it.
 ἰδρω. Ἀττικῶς ἰδρωῖτα, ἑλληνικῶς. conf. de huius modi
 συναλοιφαῖς fusius agens HEINR. STEPHANVS
 de dial. p. 58 - 64.

V. Vocabula vel omnino habent Attici pecu-
 liaria, vel nouant significationem, vel alioqui sin-
 gulariter adhibent. Spectant huc, ad ordinem
 litterarum: e. g. p. 18, 8. ἀμύνασθαι, MOERIS ἀμυ-
 νασθαι Ἀττικῶς, PHAVORINVS Ἀμυναν μὴ εἶ-
 πης ἀλλ' εἰς ῥῆμα μεταβάλλων ἀμύνασθαι.

6, 2. Δείλην ὀψίαν MOERIS: δείλης ὀψίας, πρὸς
 ἑσπέραν. κατ' ἰδίαν δὲ δείλης οὐ λέγουσιν οἱ Ἀττι-
 κοί.

2, 4. 3, 6. Ἐπιτίμιον. MOERIS: ἐπιτίμιον, Ἀττι-
 κῶς.

6, 2. 14, 3. Ἐταίρα PLUT. Vit. p. 86: τοὺς
 Ἀθηναίους λέγουσι τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας
 ὀνόμασι χρηστοῖς καὶ Φιλανθρωποῖς ἐπικαλύπτον-
 τὰς ἀστείως ὑποκορίζεσθαι τὰς μὲν πόρνas, ἑταίρας
 τοὺς δὲ Φόρους, συντάξεις Φυλακαῖς δὲ, τὰς Φρουράς
 τῶν πόλεων, οἰκημα δὲ τὸ δεσμωτήριον καλοῦντες, conf.
 HELLADIVS in chrestom. VALESIVS ad Har-
 pocrat. et legem Atticam apud PETITVM p. 174.

VALCKENAER in *animaduers.* ad AMMONIVM L. III. c. 4. p. 176. it. disp. nostrade Atticismo §. X. et quae in *rhetorica Lycurgica* ἐνφημισμῷ §. 7. subiecta sunt exempla. Eodem pertinent verborum coniunctiones modestiam ac temperantiam indicantes, e. g. ἐφαγον κρέατος scilicet τι pro ἐφαγον κρέας videatur MOERIS passim. conf. comm. III. §. 7.

9, 6. Θᾶπτον citius PHRYNICHVS: ἄλλῃνες τὸ τάχιν, θᾶπτον δὲ Ἀττικοί. MOERIS: τάχων ἐν λέγετο παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ θᾶπτον, conf. XENOPH. *oecop.* II, 18. GEORGI *hierocrit.* P. I. p. 172.

Μὰ Δία et 18, 2. νῆ τὴν Ἀθηναίαν. In memoriam reuocant AMMIANI epigramma *Antbol.* Lib. II. c. 46. quod, adfectionem in Atticae dialecti notans, sic habet:

Πολλοῦ δέ, καὶ σφιν, καὶ τῆς παρ' ἑκαστα, δικαστῆ
 "Ἄνδρες" καὶ, λέγε δὴ τὸν νόμον ἐνθάδε μοι,
 Καὶ ταυτὶ, καὶ μῶν, καὶ τετταράκοντα, καὶ ἄττα,
 Σκεψάμενος καὶ ται νῆ Δία, καὶ μὰ Δία,
 "Ρήτωρ ἔστι Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει,
 Πρὸς θήσει δ' αὐτοῖς γερῶ, φάδι, καὶ μὲν ἐτι.

Eandem adfectionem carpunt LUCIANVS in ἐρητ. διδάσκ. THEMISTIVS or. 1, ed. Perau. siue XXI. ed. Harduin. Paris 1684. p. 253. IVD. CRE-SOLLIVS in *theatro rhetor.* L. III. c. 23. p. 162. T. X. Gronou, cer. Nos autem ideo pariter istos versus omittere nolimus, quod aliae non minus nostri formulae, lucem indidem accipiunt. 8, 14. ὡς pro πρὸς Attice, V. CORN. SCOREVEL. in *Lexico*; legimus pariter ὡς ἔοικεν. it. ὡς εἶπὼν τε VITRUVIO

Ἀττικῶς, MOERIS. Nisi praeferas ἑλληνισμὸν, quam ex actis legatorum Christi, POLYBIO, AELIANO demonstrat L. BOS in *exercit. philol.* c. 12. p. 60. sq. et de *ell. Graec.* p. 348. sq. ed. cel. LEISNERI, cuius exemplis addi possunt CALLIM. *hymn. in Cer.* v. 134. ὡς ποτὶ νηὸν, AEL. V. H. II, 3. ὡς πρὸς ἀληθινόν et alia. Nolumus hic plura subiungere, quae passim laudata reperimus, et quibus euoluendis, praeter iam iam nominatos, aliquantulum quoque inferuiet EMANVEL MOSCHOPVLVS Byzantinus, qui συλλογὴν ἐνομάτων Ἀττικῶν consignauit.

VI. In primis autem Atticorum ἐνωδία commendatur, de qua, vel suo tempore, TULLIVS de *orat.* L. III. c. 11. n. 43. *eruditissimos homines Asiaticos, quiuis Atheniensis indoctus, non verbis sed sono vocis, nec tam bene quam suauiter loquendo, facile superabit.* Referimus eo, praeunte Tryphone, apud ATHENAEVM L. VIII., spiritum mediis vocabulis post contractionem, insertum e. g. 16, 3. τοῦναντίον 21, 5. προὔδωκε. cet. Huc enim maxime redeunt, non tam oculis, quam auribus, percipienda, neque tam ore Germanico, quam Attico, eloquenda. Eodem a TRYPHONE referuntur accentus in antepenultimam ex vltima retracti de quibus ad 21, 6.

VII. Properamus igitur potius ad notationem. Ibi singularia quaedam inueniuntur, tum in nominibus tum in verbis. In nominibus praesertim occurrunt sexus et declinatio. Ad illum spectat, quod ἐπίθετα deriuata, licet alioqui femineum genus aliter terminent, tamquam communia tamen adhibeantur e. g. δίκαιον τὴν ἀρχὴν 1, 1. et 19, 9.

19,9. *ἔννοιαν βεβηθὸν* 11,9. *γυναικάς ἐλευθέρους* Iac. I,26. XENOPH. *δικον* 4,8. 19,8. 7,33. *Agésil.* 2,30. *exir.* ARISTOPH. *Nub.* 53. KUSTER ad h.l. *ALCIPHROΝ* ep. III,27. *Hesf.* ἀσπ. 395. GRAEV. *lect.* *Hesf.* quod masculina nominum terminatio de sexu pariter altero adhibeatur 8,12. *τὴν θεόν.* Interpretes PINDARI ad Olymp. I, 10: *οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀρσενικά ὄντα θηλυκῶς ἐκφέρουσι.* Quem etiam ad modum interpretas SOPHOCLES *Trach.* v. 211. ubi *κρινὸς* feminineum habet sexum, adiungit et *κρινὸς Ἀττικόν*, quod que neutrius generis adiecta et pronomina v, alias suum omittentia, hic accuratius tueantur. APOLLONIVS de *syntr.* p. 56. *ὁ ὠδύτερον ἐκείνο, τοῦτο. ἀναλογώτερον ὁ Ἀττικὸς, ἀποδοὺς τὸ ἄρθρον τῇ ἀντωνυμίᾳ, ἀνεπλήρου τὸ εἰς παρολκὴν πάθους παραλαμβάνόμενον ὃ ἐν τῷ τ' αὐτόν.* CONF. HEINK. STEPH. *paralip.* p. 121. OTHO. GVALTHER. *Gr. Gr.* p. 35. ed. Meier sic. 3,4. *θηλυκοῦτον* 3,7. *ταίουτον* 11,5. *τσοῦτον* cet. Ad declinationem pertinent in primis contractiones HARPOCRATIONI in VOC. *Ἀγυιάς: ἀγυιᾶς καὶ κατὰ τὴν Ἀττικῶν διάλεκτον ἀγυιᾶς καθὰ καὶ Στειριάς, καὶ Μηλιάς, καὶ τὰ παραπλήσια λέγουσιν ἐν συναλοιφῇ, quod exemplis ex DEMOSTHENE atque ARISTOTELE depromptis confirmat.* Habet autem et noster 12,9. *ἐυκλεᾶ* pro *ἐυκλεῖα*. Eadem contractionis ratio est in omnibus fere casibus nominum in *εις* Etyim. p. 670. HORT. *Adon.* in *πηλεύς*, PHAVOR. in *ἐρέτρεια*, SVIDAS in *Ἀτρεῖα* et *Μηλιῶν* sic 11,3. *πυραιῶς.* Alium Atticisμum memorat DEMETRIVS de *elocutione* §. 177. *καὶ ὅλως τὸν δι' ἐυφημίαν ἐφέλκονται οἱ Ἀττικοί, Δημοσθένην λέγοντες καὶ Σωκρά-*

την. Sic et noster Λεωκράτην, 2, 6. et alibi. Neque minus Ἀττικῶς vterque casuum rectorum similis est. Spectant huc *bortii Adon.* p. 155: τὰ εἰς ἡς ἰσοσύλλαβα, εἰς ἣ κοινῶς ποιοῦσι τὴν κλητικὴν, καὶ εἰς ἡς Ἀττικῶς. Tacemus hic nimium trita e. g. 36, 5. τοὺς νεῶς. Vnde auctor virae Homeri, quae exstat in Th. GALEI *opusculis mythologicis physicis et ethicis*, Amstel. 1688. p. 289. sq. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεῶς ὁ λαός. κ. τ. λ. Notabilius est, quod 20, 16. legitur, μονώτατος, de quo RHOTIVS ex *Helladii chrestom.* τὸ μόνος ἐπίτασιν Φασὶ μὴ λαμβάνειν οἱ Γραμματικοί. διὸ τὸ μονώτατος σόλοικον ἡγοῦνται. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμῶς κέχρηται τῇ Φωνῇ εἰς THOMAS Mag. μονώτατος παρὰ ποιηταῖς. μονώτερος δὲ οὐκ ἐστὶ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, μονώτατος. MAITTAIRIVS autem peculiaribus illud Atticorum quorundam vocabulis inserit *).

VIII.

- *) Non haec, verum alia loca, quae cumulare noluimus, habet cl. FISCHERVS, in *libello animadversionum*: sed nos tamen, licet fuerimus intenti scriptoribus Graecis legendis, cum ille vix elementa disceret, non ideo concludimus, ipsum ea testimonia fugisse, quin, eius parentem honorantes, filium autem adamentes, et, in virtutibus, nominatim modestia, lauream ut quaerat, exoptantes, sibi consulat, nec aliis detrahat, suademus. Id si fecerit, facile quoque videbit, num quis, vel praefationem legens meam, ne dum alia Lycurgi nostri, plura desiderare iure possit in observationibus, ad linguae naturam pertinentia, nisi grammaticam institutionem, et criticum linguae commentarium, quam observationes, potius expetat, et

VIII. In verbis praesertim reperiuntur, tempora, modi, personae. In temporibus augmentum occurrit considerandum; quod vel singulari modo efferunt, vel intendunt, vel duplicant Attici. Illuc pertinet, quod verborum quorundam, αλεμ incipientium, augmentum est ει. Ionibus id esse cum Atticis commune, doceretymolog. et PHAVORINVS ad ξυνειλέχθαι scribit εἰλεχα, εἰλεγμα εἰλέχθαι Ἀττικῶς itemque ad εἰμαρμαι. μέμαρμαι κοινῶς, εἰμαρμαι Ἀττικῶς. Ita noster 2, 10. περιέιληφεν 19, 11. συνειλεγμένην. Verba porro, ab α, ε, ο, incipientia, vocalem et consonantem primas reperunt, breui, si ultra tres syllabas habuerit, penultima facta, quod confirmant PHRYNICHVS in ἤλειπται, ὤμοκε et κατορώρευκται CHAEROBOSC. in hort. Adon. p. 215. CHRYSOLOR. p. 34. ὀρώρευχα THOMAS magister dum κατορώρευκται κοινόν, αἰτ, κατορώρευκται, Ἀττικόν, MOERIS dum: κατορώρευκται, Ἀττικῶς κατορώρευκται, Ἑλληνικῶς. atque alii. Sic Lycurgus 5, 4. ἀκηκόεσαν, 8, 10. ἀκηκόατε, 10, 5. ἐλήλυθεν, 18, 4. ἐμώμοκε, 20, 4. διενηνόχασι, 31, 3. διομωμόκατε. Alterum testantur, inter ceteros, Hort. Adon. in voc. ἐδώδη istis verbis: αὐξήσεις ἐκ βραχέων μηχανόνται Ἀττικῶς ὡς ἐν τῷ ἡβουλόμην, ἡδυνάμην, ἡμελλον et MOERIS p. 20. ἡμελλον, ἡβουλόμην, ἡδυνάμην, ἡὑξάμην, διὰ τοῦ ἡ Ἀττικῶς, διὰ δὲ τοῦ ε, ἑλληνικῶς: exemplo fulcit noster licet rariori, crebriori codex facer, cum aliis scriptoribus Atticis. Duplex denique au-

D 3

gmen-

observationes quidem ad Atticum scriptorem, quatenus talem, proque commentationum nostrarum, de scriptoribus Atticis, instituto.

gmentum commendant EUSTATHIUS qui Homero nominatim posterioribus ἀττικίζουσι proprium facit conf. HEINR. STEPHANVS de Atticae linguae idiomatis p. 37. ed. 1573. et MOERIS: ἡνεσχετο, Ἀττικῶς ἀνέσχετο, ἑλληνικῶς: habet autem postea 17, 7. ἡνέσχετο et 30, 2. ἡπίσταντο. Nec minorem considerationem meretur futurum illud Atticum, de quo RHAVOK. in βαδίζω SVID. in θεριῶ, APOLLON. de synt. p. 271. Gr. ΚΟΕΒ. p. 117. et ubi verba πελυσύλλαβα in ἴζω fut. in ἰῶ flectunt, ut 11, 3. χρηματιῶσαν 13, 7. ψηφιεῖσθαι 16, 14. λογιεῖσθαι. Eodem spectat imperat. e. g. ἴστη pro ἴσταθι ISO C. ad Nic. §. 56. Gr. ΚΟΕΒ. 186. De modis grammaticis optantium in primis modum, et boni ominis, et modestiae, et consuetudinis ergo, in deliciis habuerunt Attici, quod ad ἐναλλαγὴν alii referunt. Spectat huc, inter alia, 24, 6. ἐπαινέσειεν, ubi simul Aeolicam terminationem Atticis vulgo tribuunt, vid. MAITTAIRE, tum in dialecto Attica, tum in usu promiscuo dialectorum, in una voce, ubi Attice et poetice dici ἐπαινέσειεν apud HESIOD. erg. a. v. 12. existimat et I. FR. ΚΟΕΒ. BERV. in Gr. Gr. p. 120. Sic et HOMER II. VII, 42. ἐπύρσειαν ab ἐπύρῳ excito et PLUTARCH. περὶ παιδ. §. 37. δόξειεν §. 55. καταπτύσειεν cet. Alia est huiusmodi forma, de qua GAZA p. 28. οἱ ἐξ συναμρῆσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ ἐνεστῶτες, τοῦ ληκτικοῦ - μ - εἰς - ἡν τρεπομένου, προφέροντα. ποιοῖμι ποιοῖν. Atque id Atticῶς fieri notatur in hort. Adon. voc. ἀλοῖν. Inde postea 36, 7. καταγνῶν. Denique in personis pariter non nullis verborum, singulare quidpiam observatur. Pluralis e. g. numerus persona tertia, in tempore, quod *plurquamperfectum*

nomi

nomi

nominant, προεισαν habetσαν. PHERYNICHVS: ἡκηκόεσαν ἐρεῖς, αἱ δὲ οὐ σὺν τῷ. i. Etym. ἐτετύφεσαν κατὰ Ἰωνας καὶ Ἀττικούς cet. Sic 5,4. ἀκηκόεσαν 11,8. καθειστήκεσαν. Habent autem arctissimam coniunctionem Ionica dialectus et antiquior Attica, v. disp. nostra de Atticismo §. VIII. not. 3. vnde et alia in nostro leguntur, ad Ionicam quae vulgo referunt, e. g. 20, 17. τεθνεώς mortuus, quod, apud HERODOTVM lectum, Ionibus vindicatur, praeter ceteros, ΜΑΙΤΤΑΙΡΕ. Neque vero, ad Atticam ut reuertamur, quam pariter in nostro deprehendimus, omnino reticenda est παραγωγή personarum secundum ΘΑ: de qua PHERYNICHVS εἴφης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὀλίγον, τὸ δὲ πλεῖστον εἴφηςθα, BISETVS in Aristoph. p. 409. τὸ χρεῖςθα ἐστὶ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παρατατικῷ, παρὰ τὸ χρεῖ ἐχρεῖν, κατ' ἀφάρεσιν χρεῖν χρεῖς, καὶ Ἀττικῶς, κατὰ πλεονασμὸν χρεῖςθα ei Hort. Adon. in voc. οἶσθα. οἶδας οἶδαςθα προσχηματισμῷ τῆς θα Ἀττικῶς, καὶ συνκοπῇ Ἀιολικῇ οἶσθα.

VIII. Ad compositionem vocabulorum progressi πλεονασμῶν, ἔλλειψιναιque ἐναλλαγὴν deprehendimus. Ad primum pertinere arbitramur, verba cum nominibus inde deriuatis. Vnde Aristophanis interpretes ad λῆρον ληρεῖς: Ἀττικὴ ἢ Φερίσις καὶ τὸ σχῆμα. ὥς τὸ μανίαν μάνη. καὶ Φυγὴν Φεύγεις. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν τῷ πράγματι ἐπάγεται τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ἔημα ὥς τὸ ὑβριν ὑβρίζεις. Sicet XENOPH. oecop. 1,2. εὖ οἰκεῖν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον rem familiarem bene administrare. Hier. 2,8. πόλεμον πολεμεῖν Jac. 5, 17. Gr. ΚΟΕΒ. p. 295. In eamdem forte classem conicere pos-

sumus duplicaram negationem, e. g. 3, 7. *μὴ γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν*, et notam futuri περιφρασιν, e. g. 10, 4. *ἐμεῖλλον φράσσειν*. Sic et e. g. XE-NO-PH. OECOP. 5, 15. *μέλλοντα εὖ γεωργήσειν* 7, 37. *μέλλωσι χάριν εἰσεσθαι*.

X. Frequentior tamen est ἔλλειψις, in observationibus suppleta passim: unde, hoc loco, quaedam modo specimina coniunxisse sufficiet. Huc autem quae retulimus, vel nomina, vel pronomina, vel verba omissa desiderabunt. Generatim euolui et conferri mereretur HEINR. STEPHANVS l. c. c. 2. p. 90-121. qui et de vocabulis, apud Atticos abundantibus, c. 1. p. 67-89. de iis, quae in constructione verborum et praepositionum, habent Attici, peculiaria, c. 3. p. 121. sqq. de peculiaribus in orationis structura, c. 4. p. 125-135. de quae aliis, fusius quidem quam accuratius, commentatus est. Exempla vero praebent nominum omissorum, 3, 3. *συνέχει τῶν τῆς πόλεως* sc. *πραγμάτων μέρος* et 8, 1. *εἰς γειτῶνων - μεταικῶν* scilicet *χώραν*, licet EUSTATHIUS ad II. α p. 109. ed. Poliri, Atticismum quidem, particula *εἰς* casui secundo iuncta, non autem ἔλλειψιν, agnoscere videatur: agnoscit tamen ad *odys.* κ. verba *εἰς "Αἶδης* dum notat: *ἔχει δὲ καὶ τὸ εἰς "Αἶδης ἔλλειψιν Ἀττικὴν τοῦ δόμον*. Pronomen *ἐαυτὸν* suppleri debet 7, 6. *ἐμβάλλοντα* et *ἐαυτὴν* 12, 10. *ἐδήλωσε*: verbum denique 16, 14. *εἰς τὸ πρᾶγμα* scilicet *βλέψετε* vel aliud.

XI. Superest ἐναλλαγή nominum, verborum, particularum. In nominibus praesertim casuum mutatio reperitur, de qua conferri merentur quae

ANTONIUS BLACKWALLVS habet in *auſtoribus ſacris clafficis* quæque ibidem S. V. CHRISTOPH. WOLLIVS adnotauit p. 59. 96. 130. 140. 457. 5. 2. cet. Si noſter 11, 11. ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνύνετο et 36, 1. δὲν ἴσεν ἔχειν ἐφυγὼν cet. ad quem I. obſſ. vid. Item caſus quartus ponitur pro primo e. g. ARISTOPH. *Nub.* A. III. ſc. 1. chor. in it. in FREYERII *faſc.* p. 166. conſ. ΚΟΕΒ. gr. Gr. p. 393. ſq. Vix a me impetrare poſſum, ut eodem referam. quod 17, 3. legimus: ἐκείναις πεπραγμένων pro ὑπ' ἐκείνων, licet ad ſententiam G. E. PASORI, qui, in lex. in N. T. voc. πρᾶσσω, illud Atticiſmo tribuit. Addo potius quod 31, 4. eſt τῶν ὄρκων cet. κληρονομεῖν, vnde MOERIS: ἐκληρονόμησε τῆς οὐσίας, Ἀττικῶς ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν, ἐλληνικῶς. Sed ad verba progredimur, quæ patientia non nunquam agentium vim habent ac poteſtatem. E. g. 3, 11. κατεψηφισμένοι, poſtquam ſententia veſtra condemnatiſtis 18, 4. δῆλός ἐſτι παρεσκευασμένος 21, 1. τοιαῦτόν τι διαπεπραγμένον. Idem hoc modo adhibetur 34, 7. διαπεπραγμένος qui perfecit. Vnde et MOERIS p. 6. ἀπαγέσθω, παθητικῶς, Ἀττικῶς ἀπαγέτω, ενεργητικῶς, ἐλληνικῶς. Idem p. 7. ἀπέδεμεν ἀπέδοτε ἀπέδοσαν, Ἀττικῶς ἀπέδώκαμεν, ἀπέδώκατε, ἀπέδωκαν, ἐλληνικῶς. Quo ſimul ſpectat apud noſtrum 8, 3. ἀποδόσθαι. Nimirum, quod indefinitum poſterius vocant, magis amant Attici, ut ἐγγίφην potius dicunt, quam ἐγγίφθην. Interpret itaque *Sophoclis* tradit, indefinita priora formæ patientis ab uſu vulgo recedere, quem poſteriora frequentent, ubi quidem poetas excipit STEPHANVS. Aequè participium haud raro ponitur pro

modo personam non definiente, quod 2, 6. iterum atque iterum accidit, nec minus 12, 12. *προκινδυνεύοντες* cet. 16, 15. *ἀέληθεν ἑαυτὸν πεπαηκῶς*, 18, 4. *δῆλός ἐστι παρεσκευασμένος* 10, 2. 18, 11. 24, 1. *ISO CR. ad Nic. y. 63. 102. KOEB. Gr. 301. 308. sq. cet.* Vid. *MAITTAIRE* p. 79. ed. ant. Similiter notissima est *ἐναλλαγή*, qua neutrum plurale verbo gaudet singulari, e. g. 12, 7. *ἄθλα - ἐστίν*, ib. *ταῦτα ὑπάρχει*, 32, 3. *πετεινά πέφυκε*, ib. *ἃ ἐστὶν ἰδεῖν*. Tandem et in particulis eadem adpareret, e. g. *εἰς* pro *ἐν*, nisi tunc *ἔλκεισιν* malis, 28, 8. *διακαρτέρουν εἰς τὴν πατρίδα*, quod et Latini non numquam aemulantur, vid. quae sub finem observationum in *TACITI Germaniam* commemoravimus,

XII. Duo nobis dubia restare videntur, antequam huic quoque commemorationi finem imponamus, breviter excutienda. Si quidem Atticus est orator; cur non saepius utitur Atticis formis? et quem secum fert usum omnis huius modi disputatio? Sed, ad prius responderetur, quoniam non nisi condimentum esse orationis Graecae, dialectum Atticam arbitrabantur, cuius mediocritas esset optima, quaelibet autem adfectatio vitiosa. Unde, quod hic nimium fit, *νόσημα* vocat *PLUTARCHVS*, et *PHILOSTRATVS* de *vita Apollonii Tyanensis* L. I. c. 17. de Apollonio: *Λόγων δὲ ἰδεῖαν ἐπήκησεν, οὐ διδυραμβῶδη καὶ φλεγμαίνουσαν, πεινητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν Ἀττιδᾶ ἡγήετο.* Vbi *GOTTFR. OLEARIVS* n. 5. sequentia notat: *Affectatio nimia Atticisismi, in Atti-*

Atticarum quarundam vocum et particularium usu frequentiore in primis conspicua, passim a veteribus reprehensa est; LVCIANO in rhetor. praecept. T. II. p. 451. sq. et in Lexiphane T. I. p. 969. AMMIANO poeta Anthol. L. II. c. 51. CERELL. ibid. c. 4. AGREGORIO quoque Nazianzeno reprehensum in Iuliano or. III. in eum. Conferri praeterea possunt, quae, in hac ipsa commentatione, §. V. adtulimus. Ex eadem ratione, vitiis adnumerari decet, si qui nimis extendunt Grammaticorum de dialectis regulas, et praeter antiquitatis exempla, eademque lectissima, nescio quas elegantias sibi fingunt. Pertinent huc, quae habet SEXTVS Empiricus L. I. adu. grammaticos c. III. §. 89. "Ουτε γὰρ ἐν ἑθὺς ἐστὶ καὶ ἐκάστην διάλεκτον" πολλὰ γὰρ Δωρίδες καὶ Ἀτθίδες αὐτε οἱ κανόνες, οὓς δακτυλοῖσι παραδιδόναι, πρὸς πᾶσαν ἀποτείνονται λέξιν, ἀλλ' ἄχρι μὲν ποσῶν καὶ ὁμοτόνων, εἰς ὅξυτόνων ἢ βαρυτόνων προκόπτουσιν, πάσας δὲ περιλαβεῖν ἀδυνατοῦσι. conf. FABRIC. B. Gr. III, 34.

XIII. Ex hisce dictis, simul patebit, exempla cum regulis coniungendi, necessitas; adeoque nostrae pariter tractationis usus. Sed, nec ille solus est. De pluribus, ut vel vnus mentionem faciamus: cum eruditi Christiani linguae Graecae cognitio, in primis ad intelligendum, vindicandum, admirandum, diuinissimi codicis contextum respicere debeat: vel indidem, non parum proficere poterimus. Alibi DEO quidem volente ac fortunante, largam manu adspargemus exempla: iam locupletissimum huius rei testem CHR. SCHWARTZIVM excitasse sufficiet. *Doleo, in-*

quit ille, non satis notam esse hominibus nostris Attici sermonis naturam et rationem. Hanc si perspectam haberent: magnificentius de stilo scriptorum sacrorum sentirent. Vid. soloecismi discipulorum I. C. antiquati c. XI. p. 75. §. 6.

XIII. Id solum restare videtur, quod forsitan euoluentium ex usu erit; ut, vno velut sub obtutu, praecipuos Atticismos Lycurgi ponamus. Sunt autem, cum numeris huius commentationis, ubi fusius explicantur, sequentes:

- 1,1. δίκαιον τὴν ἀρχὴν n. 7.
- 1,2. (31,1. cet.) τῆμερον n. 3.
- 1,3. (et 8,11.) τοῦτον n. 3.
- 2,6. saepius partic. pro in fin. n. 11.
- ib. ἐμβάλλοντα sc. ἑαυτὸν n. 10.
- 3,3. συνέχει τῶν τῆς πόλεως n. 10.
- 3,4. τηλικούτον ἔχει μέγεθος n. 7.
- 3,6. ἐπιτίμιεν n. 5.
- 3,7. μὴ γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν n. 7.
- 3,10. περιέιληφεν n. 8.
- 3,11. κατεψηφισμένοι n. 11.
- 5,4. ἀκηκόεσαν n. 8.
- 5,5. ἔχειν εὐσεβῶς πρὸς n. 10.
- 6,2. δέιλην ὀψίαν n. 5.
- 8,1. εἰς γειτόνων - μετοικῶν n. 10.
- 8,9. τατταράκοντα n. 3.
- 8,11. ἀκηκόατε n. 8.
- 8,12. τὴν θεὸν n. 7.
- 8,14. ὥς omisso πρὸς n. 5.
- 9,6. εὐτοσί n. 3.
- ib. θᾶπτον n. 5.
- 10,2. τάναντία n. 4.

10,3.

- 10,3. οὐτωςί π. 3.
 10,4. ἐμελλον φράσειν π. 9.
 10,6. ἐλήλυθεν π. 1.
 10,7. τί - οὐ τυγχάνει π. 11.
 11,3. πυραιᾶ π. 7.
 ib. χρηματιοῦσαν π. 8.
 11,5. τοσοῦτον προδοσίας π. 7.
 11,8. καθειστήκεσαν π. 8.
 11,9. γυναικας ἐλευθέρους.
 11,10. γήρως οὐδ᾽ π. 4.
 11,11. ἐπὶ τῷ αὐτόχθων εἶναι κ. τ. λ. π. 11.
 11,17. ξυνεγεγκῆν π. 3.
 12,7. ἄθλά ἐστιν, ἱ. ταῦτα ὑπάρχει π. 11.
 12,9. εὐκλεᾶ π. 4. 7.
 12,10. ἐδηλωσε π. 11.
 12,12. προκινδυνεύοντες π. 11.
 13,1. τουτουί π. 3.
 13,7. ψηφισθε π. 8.
 16,3. τούναντίον π. 4. 6.
 16,5. λέληθεν ἑαυτὸν πεπσειηκώς π. 11.
 16,14. λογιῆσθαι π. 8.
 ib. εἰς τὸ πρᾶγμα π. 10.
 17,3. ἐν τοῖς πεπραγμένων π. 11.
 17,7. ἠνέσχετο π. 8.
 18,2. νῆ τὴν Ἀθηναίαν, νῆ Δία π. 5.
 18,4. ὁμώμοκε π. 8.
 18,8. δηλός ἐστι παρεσκευασμένος π. 11.
 ib. ἀμύνασθαι π. 5.
 18,9. προσῴδωκε π. 4. 6. εὐνοίαν βοηθὸν π. 7.
 19,11. συνειλεγμένην π. 8.
 20,4. διενηνόχασι π. 8.
 20,8. διεκαρτεροῦν εἰς τὴν πατρίδα π. 11.
 20,16. μονώτατος π. 7.

20,16. τεθνεώς n. 8.

21,1. διαπεπραγμένω. n. 11.

22,4. ταυτὰ n. 4.

24,6. ἐπαινέσειεν n. 8.

28,2. ἀμείνους n. 4.

30,2. ἠπίσταντο n. 8.

31,3. διομωμόκατε n. 8.

31,4. τῶν ὄρκων ceteri κληρονομεῖν n. 11.

32,12. θατέρου n. 4.

33,3. πετεινὰ πέφυκε it. ἃ ἐστὶν ἰδεῖν n. 11.

34,7. διαπεπραγμένος n. 11.

36,3. δεῖν ἴσον εἶναι ὁ Φυγῶν n. 11.

36,5. νεώς n. 7.

ib. προὔδωκε n. 4.

36,7. καταγνοίη n. 8.

XV. Haec dum scripsi, testimonium pro Atticismo Galli cuiusdam recentioris incidit. Est ille IV VENEL de CAR in *Essais sur l'Histoire des belles Lettres* (Lyon 1744.) T. I. p. 9. sq. Herodote, aien Flonienne; Thucydide l'Attique; quelle pureté, quelle élégance dans ces deux Historiens! à quel point que la dernière Dialecte l'emporte sur les autres: pourquoi? par Atticisme on entend un langage qui semble dicté par la Nature; où il y a du goût, qu'agrément, que graces légères; qui sonne d'un certain sel, qui se fait vivement sentir, où tout est bien dit. Cette politesse propre à l'Attique, y étoit si généralement répandue, que l'on ne pouvoit qu'on loit avec raison pour la douceur du Style, nu étranger par une simple fruitière à je ne sçavois quel lui manquoit. Digna mihi videbantur quibus, hanc Attica de dialecto, tractati lignarem.

COMMENTATIO VI.

DE

STILI LYCVRGEI
CVM N.T. STILO CONSENSIONE.

Non heri demum aut nudius tertius, nec sine fausto successu, consuetudo inualuit, nouum testamentum, ex auctoribus profanis illustrandi. Cum igitur elegantissima editio elegantissimae pariter orationis, quam Lycurgus olim habuit, IOANNES autem TAYLOR, apud Cantabrigienses, publicae luci donauit, in manus incideret; egoque, contextum vel obiter considerans, eodem spectantia reperirem: haud actum me putauit suscepturum, aut omni fructu cariturum; inde si non nihil excerperem. Esto penes alios iudicium; fefellerit me, an legitima sit expectatio? Sequar autem orationis ordinem, vel loco speciminis, indidem ad sacra quaedam accommodaturus.

1,1. inuenimus δίκαιον καὶ εὐσεβῆν vbi conferri poterit Tit. II, 12.

1,3. σωθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, ac meminimus hoc, illud verbum, vt et inde compositum, sensu sapius legere Act. XXVII. et XXVIII. e. g. XXVIII, 4. διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης.

2,1. legitur κρῖνω pro accuso, ita et Rom. II, 1. ἐν ᾧ γὰρ κρῖνεις τὸν ἕτερον.

- 2,4. ἐνόχους τοῖς ἐπιτιμίαις et 6. ἅπασιν τοῖς γεγραμμένοις ἐνοχον ὄντα, it. 10,2. ἐνόχους ταῖς ἀρχαῖς 3,10. 13,6. accommodari poterunt ad Matth. V,21. 22. it. ad Iac. I,10.
- 2,6. ἐγκαταλείπειν in periculis relinquere illustrabit Matth. XXVII,46 et 2 Cor. III,9.
- ib. περιορᾶν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλοντα scilicet εἰσ-
τὴν intrudentem se, irruentem in forum, recordari
nos iubet partim verbi παρεθεωροῦντο Aet. VI, 1.
partim similis defectus et compositionis verbi ἐπι-
βάλλειν, Marc. III, 27.
- 2,7. ad καθιστάναν τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικοῦντας,
conf. Aet. XXV, 10. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα.
- 3,4. ad verba ἐν τοῖς νόμοις ὠρίσθαι τιμωρίαν ἀξίαν
τῶν ἀμαρτημάτων, Luc. XIII, 41. vbi sermo latronis
emendari exhibetur.
- 3,5. ad τοῖς πατέροισι ἱεροῖς, Aet. XXIII, 14. XXVIII,
17.
- ib. παραδιδόντα cet. item 11, 14. Matth. XXVI, 2.
- 3,8. ad ὥς μὴτ' ἐνδέχεται εὐρεῖν, ut neque contingat
invenire, Luc. XIII, 33. οὐκ ἐνδέχεται προφῆτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.
- 3,10. vbi παρανομοῦντες memorantur Aet. XXIII, 3.
- 3,11. ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτέρψετε, Aet. XVIII,
27.
- 4,3. πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων Aet. XVI, 40. εἰς
ἡλθόν εἰς τὴν Λυδίαν.
- ib. διαβάλλουσι notat accusant, quo et sensu legitur,
Luc. XVI, 1. conf. XXXVII, 11.
- ib. ad τὴν ψῆφον φέρειν, vel ut p. 165. ψῆφον ἐνεγ-
κεῖν, conf. Aet. XXVI, 10. κατήνεγκα ψῆφον sen-
tentiam condemnationis simul enuntiaui.

4, 5. ad τὴν γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιούσιν Ioh. XVIII, 11.

4, 6. ad δὲ μὴ ἐπιτρέπεν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσι, Luc. VIII, 59. ἐπιτρέψόν μοι ἀπελθόντι κ. τ. λ.

5, 6. διὰ τέλους in memoriam reuocat loca sacra, vbi διὰ aeque finem designat, et per ad vel in potest verti e. g. Rom. VI, 4. 2 Petr. I, 3. 4. III, 6.

6, 3. commemoratum legentes τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Αθηνᾶς τῆς Σωτῆρας cogitationes animi euehimus ad τὸν Θεὸν τὸν Σωτῆρα Luc. I, 47. conf. 1 Tim. I, 1. II, 3. III, 10. Tit. I, 3. II, 10. III, 4. I. G. LAKEMACHER *A. Gr. S.* p. 6.

6, 4. dum dicitur τῇ πατρίδι μεγάλης εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος respicimus ad verba, Luc. II, 10. εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, dum οὐκ ἤσχυνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν, αὐτοῦ σωτηρίαν προσαγορεύσας ad Ebr. V, 10. vbi Christus προσαγορευθεὶς apud generalem conuentum, publice nominatus ac praedicatus ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς.

6, 6. ad τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατακοίντων, conf. Αἰτ. VIII, 2. et Eph. III, 17.

ib. παραγινόμενων εἰς Ῥόδον, Matth. VII, 13.

6, 7. ad βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν, Αἰτ. XVIII, 19. διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

7, 1. ἀκριβῶς ἐπίστασθε 1 Thell. V, 2. ἀκριβῶς εἰδате.

8, 1. εἰς γειτόνων μεταικῶν Αἰτ. II, 27. εἰς Ἄδου, conf. 10. IENS. *Leet. Luc. II, 2.* p. 140.

8, 3. πρίασθαι - τὴν - εἰκίαν ἀποδόσθαι ταλάντου, Αἰτ. V, 8. εἰ τοσαύτου τὸ γωρίον ἀπέδοσθε; coll.

- 8,4. χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ἐφειλόμενα, Matth. XVIII, 28. ἀπόδος μοι ὅ, τι ἐφείλεις, ἢ. ἵνα μὴ λόγον οἴηθε εἶναι, ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, 1 Cor. II, 4. III, 20.
- 9,1. ἐξέτασιν ποιουμένου, Matth. XII, 33. ποιήσατε τὸ δένδρον, XXVI, 18. ποιῶ τὸ πάσχα.
- ib. ταύτην οὐκ ἐδέχετο, Iac. I, 21.
- 9,3. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, Matth. XXVII, 13. πόσα σου καταμαρτυροῦσι.
- ib. ὁμολόγηκε ἀληθῆ εἶναι, Tit. I, 16. Θεὸν ὁμολογῶσιν ἐδέναι.
- 9,4. δοκεῖ δικαιοτάτον - τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν, Ioh. X, 38. καὶ ἐμὲ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε.
- 9,6. διὰ τὸ συνειδέναί αὐτῶ, 1 Cor. III, 4. οὐδὲν ἐμαυτῶ σύναιδα.
- ib. τῷ αὐτῶν δεσπότην κατεψεύσαντο, Iac. III, 14.
- ib. ὑπέμεινεν sine casu, Iac. V, 11.
- 10,1. ιδιώτης ορροπίται ῥήτορι, conf. Aet. III, 16.
- 10,2. συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντων ἔργον, Aet. VIII, 19. ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.
- 10,3. διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, Matth. XVI, 8. τί διαλογίζεσθε ἐν αὐτοῖς, 1 Cor. XI, 13. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε.
- 10,4. πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν - ἐμεῖλον φράσειν, Ioh. XVI, 13. ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
- ib. τούτους παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα, οὐκ ἄλλοτρίως ἀλλ' αὐτῷ ὄντας, 1 Cor. VI, 8. ἀποστερεῖτε καὶ ταῦτα ἀδελφοὺς, conf. Hebr. XI, 12. ita et Demosthenes: αἰσχρὸν ὑμᾶς βάρβαρον ἀνδρῶπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, φοβεῖσθαι.

10,5. ἔνταῦθα Λεωκρότης ἐλήλυθεν, Ioh. III, 15.
μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε, conf. Act. XVI, 28.

11, 6. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, Act. XII, 1. κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν.

11, 10. ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς,
Luc. XVIII, 41. ἰδὼν τὴν πόλιν ἐκλαυσε ἐπ' αὐ-
τῇ.

ib. στρατεύεσθαι Iac. III, 1.

11, 12. ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλλήνων ἐλευθερίας ἀγω-
νίζεσθαι, Col. III, 12. ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν.

11, 13. Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατεικοῦντες
ἐλλήνες, Act. II, 9. ἐλαμῖται καὶ οἱ κατεικοῦντες τὴν
Μεσοποταμίαν cet. alias ἐν τινι e. g. Iac. III, 5.

ib. βοηθὲν ἐπεκαλεῦντο, Act. II, 1. ὅς αὖ ἐπικαλέσθηται
τὸ ὄνομα κυρίου, coll. Iac. II, 7.

ib. ἐπικουρίαν μεταπέμψασθαι, Act. X, 22. μετα-
πέμψασθαί σε.

11, 15. οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο αὐτὴν εἰς
τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν, Tit. II, 7. σεαυτὸν παρ-
εχόμενος τύπον. Vocabulum quoque σωτηρίας
eiusmodi sensu adhibetur, Act. XXVII, 34.

12, 2. εὐλογία Iac. III, 10.

12, 4. θρέψασαν Iac. V, 5.

12, 6. ἐξίσου τῶν κινδύνων μετασχόντες οὐχ ὁμοίως
τῆς τύχης ἐκοινώνησαν, Ebr. II, 1. ἐπεὶ οὖν τὰ παι-
δία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς
παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν.

12, 8. οὐδ' οἷον τ' ἔστιν εἰπεῖν non accommodatum est
dicere, Rom. VIII, 6. οὐχ οἷον δέ, ὅτι ἐκπέπτωκεν
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12, 11. συνετάφη τοῖς τούτων σώμασιν ἢ τῶν ἄλλων
ἐλλήνων ἐλευθερία, Rom. VI, 4. συνετάφημεν οὖν
αὐτῷ cet.

- 12,12. οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, 1 Cor. XII, 11. διαυροῦν ἰδίᾳ.
- 12,13. στέφανον τῆς πατρίδος, Iac. I, 12.
- 13,2. ὑπολαμβάνω existimo quo et sensu est, Luc. VII, 43.
- ib. ταύτην γενέσθαι σωτηρίαν aequè de salute corporis, ita loquitur Paullus, Act. XXVII, 34.
- ib. λαβοῦσα ἀπέκτεινε comprehensos occidendos curauit, Act. XII, 2. 3. ἀνείλε - προσέθετο συλλαβεῖν.
- 13,6. ἀξίους εἶναι νομίζων τῆς ἐσχάτης τιμωρίας, Ebr. X, 29. χείρονος ἀξιοθήσεται τιμωρίας.
- 13,7. τῶν δικάζειν λαχόντων, Luc. I, 9. ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι.
- 14,1. ἀπεδήμησεν εἰς Ρόδον, Luc. XV, 13. ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν.
- 14,9. αὐτῷ ἐργίζεσθαι, Matth. V, 22. ἐργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ.
- 15,1. ἐν αὐτῷ συμβεβλήκασι τινες, Act. XVIII, 27. XX, 14.
- 15,2. ὅλην ἐκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν, totam urbem dedere, Act. II, 23. Christum nominat Petrus προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἐκδοτον.
- 15,9. ἐκ τούτων ἡλευθερώθημεν, Rom. VI, 22. ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
- 16,1. οὐκ αἰσχύνοντα τοιαύτην ἀπολογίαν ποιούμενοι πρὸς ὑμᾶς, Luc. XVI, 3. ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Act. XXII, 1. ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας.
- 16,2. ὑμᾶς ἐάτωσαν διαγινῶναι περὶ τοῦ μεγέθους, Act. XXIII, 15. διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ.
- 16,5. ἔληθεν ἐαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς,

κως, Hebr. XIII, 2. ἐλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

16,8. ἀπέκτειναν de alio Matth. XXVI, 4. 1 Thess. II, 15.

16,11. οὐ πρὸς τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου πράγματος, Gal. VI, 4. 5.

ib. τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων, Eph. I, 19. τοῦ υπερβάλλοντος μέγεθους τῆς δυνάμεως, 1. Petr. III, 8. πλήθος ἀμαρτιῶν.

ib. μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους, Luc. III, 35. μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

16,12. περὶ τούτων ἐξετάζει, Matth. II, 8. ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου.

ib. εἴ τις ἓνα νόμον ἐξαλείψειεν, Col. II, 14. ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον.

16,16. τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν Luc. X, 30. ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα, virobique per pleonasmum.

ib. μόνος τῶν ἄλλων πολιτῶν οὐ κοινὴν ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν, 2 Cor. XII, 14. ἐζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλ' ὑμᾶς, conf. Phil. II, 21.

17,2. τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβαλεῖν, Act. III, 15. συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους (i.e. πρὸς γνώμας).

17,3. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν, Luc. XXIII, 15. οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

17,7. τὸν κατασχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν, 1 Cor. XI, 4. κατασχύνει τὴν κεφαλὴν.

17,12. τούτους κωλύσαντας ὑπερβαίνειν 1. Thess. II, 16.

18,2. τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων Luc. I, 2. οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται-γενόμενοι.

18,2. ἄξιοι τῆς πόλεως δόξαι· εἶναι coll. V, 5. Iac. I, 26.

ib. εἰς αὐτὸν προσέχητε, Act. VIII, 10. ὃ προσείχον πάντες.

18,3. ὃν ὁμύευσεν Iac. V, 12.

18,4. φανερώς ἐπιώρκηκε, Matth. V, 33. οὐκ ἐπιορκήσεις.

19,4. ἀδῶροι τῶν ἀδικημάτων τούτων, Matth. XXVII, 24. ἀδῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου.

19,5. οὗτ' αὖν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, Rom. II, 7. ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τό κῆρμα τοῦ Θεοῦ.

ib. μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει, Iac. I, 2. ὅταν πειρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις.

19,9. ἐνέμειναν ἐν τούτῳ (ἔρκῳ) πάντες, Ebr. VIII, 9. οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου.

19, 11. τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν ὥστε μὴ τὴν πόλιν αἰδοῦναι, Rom. V, 7. ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθνήσκειν.

20,1. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τούτων περιιδεῖν, Hebr. VIII, 5. οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

20,3. τῶν καλῶν ἔργων παρὰδείγμα τοῖς ἔλλησι γέγονε, Tit. II, 7. σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων.

20,7. τοὺς ἐξωθεν ἀνθρώπους, 1 Tim. III, 7. ἀπὸ τῶν ἐξωθεν (ἰ. ὄντων).

ib. εὖνους ἔχοντες διετέλουν, Act. XXVII, 33. ἄσιτοι διατελεῖτε.

20,8. ἄνδρες δικαστᾶι, Act. I, 16. ἄνδρες ἀδελφεί.

ib. ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀρχομένων σωτηρίας, Ioh. VIII, 1. ἐμέλλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

- 20,9. παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις 1. Theff. III, 11.
- ib. λαβόντα πτωχικὴν στολὴν, Ioh. XIII, 4. λαβὼν λέντιον 12. ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
- 20,11. παροξυνθέντα τῷ Κόδρω, Act. XVII, 16. παρξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ.
- ib. σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον, Marc. XIII, 47. σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἐπάσσε τὸν δοῦλον.
- 20,12. λέγοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν, Marc. V, 33. εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
- 20,15. ἀποθνήσκειν ὑπὲρ αὐτῆς (πατρίδος) καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι, Ioh. X, 11. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθισιν, Matth. XVI, 26. τί δώσει ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; loco ἀντικαταλλάττειν legimus in sacris vulgo ἀποκαταλλάττειν, e. g. Col. I, 20. 22. Eph. II, 16.
- 20,16. δικαίως ταύτην (χώραν) καὶ τεθνεώτες ἐκληρονόμουν, Marc. X, 17. ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω, conf. Matth. V, 5. XXV, 34.
- 20,17. αὐτῆς (χώρας) μετὰσχοι, Hebr. II, 14. μετέσχε τῶν αὐτῶν, conf. 1 Cor. X, 30.
- 21,1. ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, Act. VIII, 19. ἐπεχείρουσιν αὐτὴν ἀνελεῖν.
- 21,5. τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν τιμωρίαν, Iud. v. 7. πρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχουσα.
- ib. δίκην δίδωσι poenam luit, 2 Theff. I, 9. ὅτινες δίκην τίσουσι.
- 21,6. θεοὶ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παρᾶγγουσι, sensus habito respectu comparari posse

videtur cum Rom. I, 21. 28. Eodem pertinent antiqui poetae versus adlegati, 21, 7.

22, 1. πρεσβυτέρων, coll. XXXVI, 7. Matth. XXVI, 3.

22, 2. τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν Δεληφοῖς ἀκούσαντα, Aët. VII,

24. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα;

ib. καταφυγόντα, idem verbum eodem fere sensu bis legitur in N. T. Aët. XIII, 6. et Ebr. V, 18.

ib. ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα, paullum modo aliter 1 Cor. X, 9. ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο et Apoc. VI, 8. ἀποκτεῖναι ὑπὸ τῶν θηρίων.

23, 1. ῥύακα πυρὸς, Matth. V, 22. γένναν τοῦ πυρὸς, conf. commentatio postea, ad h. l.

ib. ἐκ τῆς Ἀιτνης γενέσθαι, Gal. III, 4. γενόμενον ἐκ γυναικός.

23, 2. ἄλλους ὀρεμῆσαι πρὸς Φυγὴν, Aët. VII, 57. ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

23, 3. ἅπαντας ἀπολέσθαι, 1 Petr. III, 9. μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, conf. Ioh. XVIII, 14.

23, 4. τὴν παρὰ Θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν, 1 Tim. III, 7. μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἐξωθεν.

23, 5. Θεός-τιμὰς ἀπεστέρηκε, 1 Cor. VI, 8. ἀπαστερεῖτε καὶ ταῦτα ἀδελφοὺς, conf. VII, 5.

24, 3. ἡρώτα τὸν Θεὸν τί ποιῶν ἂν νίκην λάβωι, Luc. XVIII, 18. ἐπηρώτησε - τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω.

24, 5. ἐκ τῆς χάριτος ἐξέβαλε, Marc. XVI, 9. ἐξ ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

25, 1. ταῦτα τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαίδευε, Tit. II, 12. παιδεύουσα ἡμᾶς.

26, 2. τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμεναι, Iac. II, 5.

ib. τοὺς ἀνθρώπους συμπαίθουσιν, Aët. XVIII, 13. εὖτος ἀναπαίδει τοὺς ἀνθρώπους.

27,4. οὐ γὰρ λόγῳ τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἐργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο, ad rem simul ipsam quod adtinet, Iac. II, 18. ἐρεῖ τις - δείξόν μοι τὴν πίστιν σου κ. τ. λ.

28,1. ἐναντίους 1 Thess. II, 15.

28,6. περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, Act. XVIII, 38. πρὸς τινὰ λόγον ἔχουσιν.

30,8. τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν, Matth. XXVII, 46. ἵνατί με ἐγκατέλιπες.

30,16. ὑπομείναντα - κρίσιν, Ebr. XII, 2. ὑπέμενε σταυρὸν.

30,26. τί ὑμᾶς προσήκει τὸν - ἐκλιπόντα ποιῆσαι, Matth. XXVI, 22. τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;

30,39. Φαῦλόν τι πράττειν - δίκην παρ' αὐτῶν ἀδικούντων λαβεῖν, Rom. XIII, 4. ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

31,1. ἐπιλανθάνεσθε - ἐκγονοί ἐστε, Iac. I, 24.

34,3. ὑποδεχομένους, Iac. II, 25.

35,2. χρῆσθαι τούτῳ τολμῶσι, Αἰ. XXVII, 3. Φιλανθρώπως χρησάμενος τῷ Παύλῳ.

36,4. ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων - ἡγεῖται δεῖν ἀναστρεφέσθαι, 1 Tim. III, 15. ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι. conf. Iac. III, 9.

ib. πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς, 2 Cor. XII, 21. μὴ πενθήσω πολλούς.

ib. ὑμᾶς ἀξιῶσαι ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου, Αἰ. XXII, 1. ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας, XXV, 8 ἀπολογουμένου αὐτοῦ.

36,5. ἐπικαλέσεται τοὺς Θεοὺς σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων, Act. II, 21. ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ergunt alia, quae forsitan orationis similitudinem
E 5 often-

ostendent, siue alias, siue ab aliis excutienda. Nobis interim vel ita vindicasse non nulla quae tentantur loca videmur, atque in illis elegantiam suam SPIRITUI SANCTO restituisse. Haec eadem est ratio, cur, viliorem passim visum, maximi faciendum et perquam salutarem, istius modi laborem iudicemus. Praesertim, dum sic pariter, ad puritatem atque elegantiam stili, forte concitantur, qui alioquin, polluto in carino, aurea ferre poma malunt, quam argenteas caelatasque lances comparare.

ORATIONIS

LYCVRGAEA
DISPOSITIO.

I.

Exordium ab inuocatione deorum, cui statim adiungitur propositio.

II. Capratio beneuolentiae, ab accusantium virilitate petita; remotio sententiae contrariae: iustiores huius accusationis fines.

III. Adtentionis, ab indignitate grauitateque causae commotio, et illud ex rebus circumstantibus delicti, per συναθροισμόν, et ex rationibus mouentibus.

III. Promissio legitimae accusationis; in aliarum, ita se minus habentium, et ἀλλότρια profere-

ren-

rentium opposicione. Per *παρέμβασην* autem, tale quid a iudicibus ne permittatur, flagitat Lycurgus: et Areopagitas laudans, exempli loco, proponit; adlatis simul rationibus, quod ita, nec accusatus de iniuria queri, nec accusator eandem facere possit, et iudices accuratorem pronuntiare sententiam valeant.

V. Urgetur causae gravitas, in comparatione cum aliis. Quippe cum, non sit obscurum, sed publicum crimen, famaue iudicii non regatur, sed, vulgetur ubiuis. Vnde mouens petitur argumentum, de iusto iudicio pronuntiando; fulciturque, per Articorum antiquae iustitiae laudes, perperuas et generales; quippe qua ceteros semper eminuerint inter mortales.

VI. Narratio facti Leocratis, in comparatione oppositi reliquorum ciuium, et velut exaggeratione, petita de circumstantibus rebus.

VII. Argumentum testibus confirmaturus, hortatur ante orator, ut accuratum patriaeque memor testimonium edatur.

VIII. Post audiros testes, in narratione pergitur, atque simul illa posterior pars testibus roboratur: indignatio quoque concitatur, per descriptionem atrocitatis causae; cum non solum patriam deseruerit et facultates inde, sed omnino sacra patria, secum abstulerit, et abduxerit alio, Corinthum scilicet, frumenta; postremoque penitus egerit proditorem. E quibus omnibus concluditur, leuissimos esse, talem ni condemnent, iudices.

VIII. Alia causae confirmatio, de recusatis per Leocratem, ad quaestionem qui postulaban-

bantur, feruis: vnde mens mali conscia
ceat.

X. Obiectio Leocratis, quasi, non exi-
orator, circumueniretur a sophista, per $\pi\epsilon\psi\iota\upsilon$
 $\psi\iota\upsilon$ remouetur, facta comparatione suae de-
rumque peiorum accusationis, quae quidem
ne locum quidem habere queat: quin potius
iici possit crimen in auctorem, quaestionem
terfugientem.

XI. Hinc transitur, ad exaggerandum facta
a periculis desertae patriae, praesentissimis et
ximis, quae decreto confirmantur Hyper-
cui cupide singuli boni fecerint satis; quod
dem, cundo per species, exponitur: oppo-
iuxta se positis, magis elucescentibus.

XII. Inde venit orator, ad $\pi\alpha\rho\epsilon\chi\beta\alpha\sigma\iota\upsilon$
laudibus forriter pro patria pugnantium, a
cadentium; quibus, per insinuationem, et a-
dasse dicit Athenas, et praecipua beneficia p-
stitisse; vnde concluditur, aequae magnis,
traria de parte, poenis hunc adficiendum esse.

XIII. Stabilitur ea postulatio atque confide-
praeiudiciis Areopagitarum, et ipsorum et
in Autolyce causa, quae multo tamen existi-
inferior. Vnde fit argumentatio a minori ad
ius: atque indignitas, si fieret, absolutionis
citur.

XIII. Alia sistitur atque confutatur obie-
quasi mercaturae gratia Leocrates enauig-
Illud quod saltem auribus det, probatur,
niam 1) non ordinaria porta, sed via clanc-
na 2) nec ita comitatus excesserit, 3) apud
garense V. annos habitavit, 4) patria sacra

cum abstulerit, 5) domum vendiderit, 6) metu poenae tamdiu manserit absens, 7) nec ad opem patriae ferendam reuerterit, 8) quodsi vel maxime mercaturam fecisset, id nihil fuisset, vtilius, adeoque praeferendum, 9) multo maiorem autem indignationem illum mereri, quod, aperte mentiens, mercaturam fecerit numquam, cet.

XV. Occurritur obiectioni nouae, quod, istis licet concessis, neque tamen ideo reus sit prodicionis; cum nullum administrarit ac deseruerit publicum munus.

Responderetur autem, 1) tale deferentes modo partem deferere potestatis ciuilis, Leocratem deseruisse totam, 2) illos viuos modo, hunc et mortuos et sacra, 3) illis desertoribus, ciuitatem nihilo minus, seruam licet, manere, hunc autem, sic, vt vrbs ita ciuibus omnino priuaretur. Additur hac occasione *παρὲνβασις* in laudes Athenarum, vel de cinere, quasi denuo, luculentius surgentium; etsi, cum a tyrannis olim subactae sint, tum a Lacedaemoniis: qua quidem felicitate nec Troia fuerit gauisa, nec Messiene.

XVI. Sequens est obiectio: nihil horum omnium, vnum per hominem, factum aut fieri potest.

Ad quam resp. 1) magnam remeritatem praefert istud obicere, quod et ipsum necem mereatur: dum, hac ratione, conceditur desertio, 2) secundum suam quilibet sortem, vt inhabitat urbem, ita defendere debet: quod quidem antiquis legibus illustratur, atque peccatis aliis, quibus supplicia sunt constituta, licet eadem vti potuerit

maleficus excusatione, huius indolis hominum tanto magis erit iste punitus solus ausus, publicam salutem.

XVII. Obiectio quinta tatem indidem discessisse quando, Xerxe bellum incesserunt.

Respondetur: 1) ita factum, impudente cor audacia, cum pessimo conlustratur, a glorioso, omnium aemulatione de causis mouentibus ac finibus *παρέκβασις* fit ad historiam ac deinceps Leocratis factum nitur. 2) Hinc plane confertur, per exemplum Xerxes usus erat, audacior pemodum lapidibus obrutionem, a minori ad maius factus multo diuersissimu liberatio, victoria, domlatior. Ex quibus omnib miniam, poenam merea

XVIII. Nouum argur puniendum excitans, me et consuetudines, vterius hoc modo laesa. Vnde iurauit Leocrates; ita ve iurauit; ita vero malum positum. Quo facto, v

indignatio vindictaeque cupiditas instigantur, a minori vulgo ad maius concludendo.

XVIII. Locus communis, de gravitate periurii, certissimaque poena. In primis autem de venerando ac metuendo iureiurando Atticorum, quo et omnes Graeci fuerint apud Plataeas vfi. Roboratur et dictis, indignissimum ac turpissimum fore, cum essent mortui maiores, ut gloria patriae servaretur integra, si posteri ne quidem, eam gravissime laedentes ac dissoluentes, punirent.

XX. Hoc omnium maxime decet Athenienses, tam amantibus patriae maioribus gaufos. Cuius rei documentum Codrus nominatim fiftitur, et eiusdem historia πραγματικῶς, Leocratis factō non numquam opposito, narratur. Tandemque concluditur, haud aequum esse, quae terra regar tantos viros, illam eandem patriae desertorem conferuare.

XXI. Obiectio VI. non fuisse futurum, ut in vrbe maneret seque certamini fisteret, ipse sibi conscius.

Respondetur: 1) eadem excusatione quoslibet uti posse maleficos, 2) hoc non innocentiae, sed impudentiae, documentum esse 3) probandum potius, quod non enauigarit cet. 4) vindicta deorum ipsum fuisse reductum, ut manifestum fieret, quare puniretur, cum infortunii Megarici causa foret obscura. Atque sic agere numina solere probatur antiqui poetae testimonio.

XXII. Hinc etiam adducitur exemplum Callistrati, post obscurum oraculi responsum redeuntis aramque complectentis; nihilo minus autem

ab Arheniensibus necari. Nimirum, cum providentia diuina, tam vindicet, quam retribuat, patriae potissimum ac parentibus quae praestantur.

XXIII. Ad hoc illustrandum, fabula narratur, de fortuna pietate Siculi cuiusdam, per flammam parentem portantis, cum ceteri qui neglexerant officium illud perirent, non praeter adplicationem ad Leocratem.

XXIII. Aliud exemplum coniungitur, Erechthei Praxitheaque de filia lubenter oraculi monitu, pro patria sacrificata, et, matrem nominatim quos versus Euripides pronuntiare fecit, reperuntur.

XXV. In idem concluditur, ipsis carissimis liberis, magis esse patriam adamandam: et ita Leocratis maleficium magis proponitur elucescens.

XXVI. Eundem in finem, ex Homero, Hectoris, Troianos, de amore, patriae debito monentis, versus, non sine poetae praeconio referuntur.

XXVII. Talia carmina et exempla maximum usum praestabant maioribus quod et pugna Graecorum Marathoniam demonstrat, nec enim verbis potius quam factis amare patriam voluerunt.

XXVIII. In primis Attici tam se fortes praestiterunt, ut et, oraculi monitu, ab illis duci acceperint Lacones Tyrtaeum, qui, peculiari bus carminibus, quae inferuntur, ad fortitudinem ipsos concitauit. Idque tanto cum successu ut aemuli essent Arheniensium, quod ad Thermopylas manifestum factum est.

XXVIII.

XXVIII. Haec urbi gloriosa semper debent Atheniensibus ante oculos versari, et ad aequalia praestandum esse incitamento, quod pariter secus facientium ex poenis eluceat; Leocratis nominatim, illam qui gloriam, totannis collectam, rursus macularit: et cuius impunitas maximum sit Athenis contractura detrimentum.

XXX. Hac non minus in re faciem praetulere maiores, qui, quod exemplis ostenditur, admodum execrati sunt proditores, et viuos et mortuos. Atque hoc iterum, adplicatione ad accusatum facta, concluditur, a minori ad maius progrediendo; et monendo, ad exempla maiorum, vel susceptam, prodicionem acerrime vindicandam esse, cum, a perfecta, id omnino nimis ferum videatur.

XXXI. Succedit adhortatio, cum *παρρησία* coniuncta, ad suffragia laturos, rigorem ut sequantur maiorum.

XXXII. Idem illud adferitur, exemplo Lacedaemoniorum, in occidendo Pausania, ferendaque de fugientibus ab exercitu ac timidis occidendis, lege; id quod maximopere commendatur.

XXXIII. A fugitiuis ad Leocratem, tamquam a minori ad maius, fit conclusio; cum illustratione, ab aue nidum haud deferente, testimonioque poetico.

XXXIII. Rursus indidem ad maius adscenditur a minori: cum Leocrates omnino patriam reliquerit hostibus. Vnde merito ceteris a ciuitatibus repudiatus, a patria multo seueriore sit odio cumulandus: idque, vel ideo potius, cum ille solus, peracto iam plane facinore, iudicetur.

XXXV. Ira, stupore significato, Leocratem defendentes ac iuantes vituperantur, tamquam aequali condemnatione digni: nouumque Leocratis crimen, in patrem, cuius statuum deseruerit, admissum, velut in transitu, commemoratur, haud sine iuncta ratione, cur accusationi non immiscuerit orator; ne scilicet nomen dei, cuius in aede seruaretur, tam nefariis sceleribus additum, profanaretur. Cum igitur ipse parens, si viveret, filium capitis fuisset condemnaturus; multo magis mirum esse, talem alios defendere velle. Sic eorum, quae praetexantur causae conuellantur: verae contra, parum istis honorifice, panduntur, cum loco communi, de veris in patriam beneficiis.

XXXVI. Conclusio, qua quidem, ab omnibus omnino ciuibus, haud solum patriae, sed suae cuiusque coniugis et communium liberorum gratia, Leocratem esse plectendum, ostenditur; non sine repetitione, amplificatione, et *παρομοια* figurata: contrarii nominatim noxa, iniuritate, dedecore, per *μερισμὸν* memoratis; etiamque causis, ad condemnationem singulos incitantibus, membratim cumulatis.

XXXVII. Ipsa peroratio plebis scitum adfert de pietate, vnde ad contrarium argumentatur Lycurgus, denuo calculum laturus grauiter admonens, quanti hoc opus sit momenti; quidque condemnatio vel absolutio ipsorum conscientiae, posteris, totique ciuitati, vtilitatis aut damni conferat: simul denique crimina Leocratis, proposita repetitaque, per *συναθροισμὸν*, exaggerat.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΜΕΤΑ τὰ ἐν Χαερωνείᾳ a) δεινὰ b) ψήφισ- 1
F 2 μα

a) Oppidum Boeotiae quem ad modum Athenien-
sium clade sic Plutarchi natalibus celebre. Vicit
et Athenienses ac Thebanos, Agefilaus, in illis
partibus, ad Coroneam: ad Chaeroneam autem
Philippus superavit: ut Mardonium ad Plataeas op-
pressit Pausanias CORN. NEP. III, 1. ad Leuctra
Lacedaemonios Epaminondas NEP. XV, 1, 4. Caput
tamen Boeotiae, Thebae fuerunt, ab Amphione
vel Cadmo conditae, Liberi et Herculis patria so-
LIN. C. 12, 264. sqq. HORAT. Od. III, 4. Edidit
haec urbs Linum, Pindarum, Epaminondam,
Pelopidam, Cebetem alios; quas cum Alexander
deleret, aedibus tamen Pindari pepercit AELIAN.
XIII, 7. XII, 57. IUSTIN. XI, 3. sq. Cingebatur
Boeotia Euripo, Attica, Phocide et Locride. Pri-
marium eius flumen erat Cephissus e Parnasso pro-
fluens XENOPH. Ages. 2, 9. Notetur et κρεῦσις,
κρέονσα siue κρεῦσα Thespiensium portus in Boeo-
tia, in ora sinus Corinthiaci, XENOPH. I. C.
18. ISAAC. VOSSIVS ad Pompon. Melam. II, 3.
Neque minus insula Boeotiae vicina, quippe a qua
modo Euripialueo seiungitur Euboea iam Negro-
ponte XENOPH. Ages. 2, 6. Huius urbs erat pri-
maria Chalcis, unde non numquam insula tota no-
minabatur conf. AELIAN. V. H. V, 1, 1. sqq.

b) Profligatis ad Chaeroneam, a Philippo, Athe-

μα c) ποιῆ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ὥστε ΜΗ-
ΤΕ ΤΙΝΑ ΕΞΩ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΠΟ-
ΛΕΩΣ d) ΜΗΤΕ ΜΗΝ e) ΕΚΘΕΣΘΑΙ
2 ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑΣ f). Λεωκράτης
ὄυν

nienſibus, in maxima civium perturbatione, ple-
bis ſcitum populus tulit, quod §. VI. et XI. memo-
rat noſter. Atque illud Hyperide in primis trogan-
te, ſi teſtimonium PLUTARCHI ſequens, huius
in vita, valet: γράψαι μετὰ χαίρωνείαν τοὺς με-
ταίκοις πολίτας ποιήſασθαι τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
θέρους ἱερά δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν Πει-
ραῖα ἀποθῆſθαι. Licet omnino aliquid huius mo-
di ſemet tuliffe profiteatur DEMOSTHENES de co-
rona §. 74 ſtatim poſt init.

e) Adhibent hocce voc. et C I C. pro Flacco 6, 15. 8, 19.
PLIN. epp. X, 52, initio erat autem ψήφιſμα prae-
ſertim plebis ſcitum concilii popularis. Vnde ad
rhetorum actiones ψήφιſμα διαγράφαι cum tales
demagogi eſſent POLLUX refert III, 3. med. qui
et L. V. c. 48. περὶ γεγραμμένων ψηφιſμάτων agens
non nihilo eo pertinens refert. Nomen habet ἀπὸ
τῆς ψήφου de qua deinceps agetur.

d) In exilio vivere.

e) Omnino. Multae huc ſpectant loquendi rationes
γεμῆν porro, ἢ μὲν certe quidem, καὶ μὲν δὲ
immo, καὶ μὲν καὶ quin etiam cet.

f) Perſonae familiam conſtituentes patres familiarum,
matres famil., liberi, ſervi. Sed vxores cum in
maritorum eſſent poteſtate non multum ſupra libe-
rorum publicam aeſtimationem ſurgebant: hic ta-
men cum iisdem coniungi videntur, quod iſti cum
ſenibus imbellem efficerent aetatem. Servi de-

οὐν τις ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφικόμενος ἐν Ρόδῳ (g), καὶ πάλιν ἐν Μεγάροις h, ἦλθεν ἐν Ἀθήναις i).
F 3 Καὶ

num penitus omittuntur: cum ad res potius ac possessiones referrentur, deque maiori ad minus valeret conclusio. Legatur de familiis et generatim variis hominum diuisionibus POLLUX L. II. toto. III, 1. sqq. 8. STOBÆVS serm. LXXXIII.

g) Rhodus erat Asiatica insula, tribus oppidis, e quibus deinceps vrbs vna facta est, portu Colossoque, celebris, conf. prolusio nostra *de Rhodio dicendi genere*, statim ab init.

h) Vrbs Megaridis ad sinum Saronicum, Theognidis, Euclidis, Stilponis, et aliorum patria, vicinam habebat Eleusin, ad sinum Eleusinum, iuxta regionem Atticam; ad ortum; ad septemtriones Boeotiam, MELA II, 3. PLIN. III, 7. GELL. N. A. VI, 10. Megara, cum Atheniensium fuissent, occupata, sunt a Laconibus, aerate Codri, bello Dorico, ex quo tempore, lingua et moribus Doriensium utebantur. Sunt et alii Megarenses, apud Siculos, ad eiusdem nominis montem; vnde sinus Megaricus dicitur. De hisce non pauci finistrum oraculum accipiunt:

Ἑπτὰς δ' ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
οὔτε δυοδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.
quod istos omnino nullius pretii facit, vt et Latini dicunt extra numerum esse, VECHNERI *Hellenol.* II, 12. p. 570. sq. ed. Heusf.

i) Habent et Germani nostri tales verba coniungendi modos, quibus accurate reddi poterunt isti Graeci:

- 3 Καὶ παρήρσιαζομένου αὐτοῦ k), κατηγορίαν ποιῶν
 4 τὰ l) ὁ Λυκούργος αὐτοῦ ὡς προδότη. Ἡ δὲ στά-
 σις, ὅρος ἀντονομάζων m) ὁμολογεῖ n) γὰρ καὶ
 5 Λεωκράτης ἀπολιπεῖν, οὐ μέντοι προδιδόναι. Ἄλλοι
 στοχασμὸν ο) ἀπὸ γνώμης p), ὡς τοῦ ἐξελθεῖν
 ὁμο-

*Er ist in Rhodos weggegangen: er ist in Athen ange-
 kommen; quod ideo notamus, quoniam magni fa-
 cimus, si quando sese offert, linguarum consensio-
 nem.*

- k) Dum ibi, cum fiducia, in omnium ore, versaba-
 tur. De aliis ε πᾶν compositis v. POLLUX VI
 37, 4.

- l) Accusationes fiebant ab ipsis subinde magistratibus
 hinc ab oratoribus aliisque. Scribebant easdem, in
 libello singulari, γραμματεῖς, et, ante discepta-
 tam actionem, αἰτίας, hinc ἐλέγχους, post da-
 mnationem vero ἀδικήματα, vocabant POLLUX
 VIII, 9, 11. PFEIFFER II, 27. Erant etiam, quibus
 accusare, vel in foris agere plane non licebat
 MEYRS. *Th. Att.* II, 16. Quibus vero licebat, πα-
 ρακαταβολὴ non raro deponenda fuit. v. 10. PFEIFFER
 SCHREITERI sacramentorum in veteris Romae i-
 diciis sollemniū antiquitates §. 4. sq.

- m) Definitio commutans nomen.

- n) De aliis cum ὁμο compositis v. POLLUX VI, 3
 Defensiones.

- o) Causae varii generis, diuersis etiam modis, locis
 temporibus agebantur, POLLUX VIII, 6. 9. 10. 11.
 BOS A. Gr. II, 11. PFEIFFER II, 25. sq. 29. sq. 30. sq.
 MEYRS. *Solon. c.* 22. med. *Th. Att.* I, 20. II, 1. 26.

- p) Coniecturam a sententia desumptam; qua in disc-

ὁμολογουμένου, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέ-
σεως, ποία γνώμη ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ q),
εἴτ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ r). Ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπόθεσις 6
τῇ κατὰ Αὐτολύκου s).

F 4

ΛΤΚΟΥΡ-

prationem propositum aut institutum venit. Conf.
CIC. *partit.* c. 9. 10. it. 38. 39.

q) Proditionis crimen omnium fere grauissimum ha-
bebatur.

r) Mercatura multa fuit inter Graecos et varia, va-
riisque legibus circumscripta, quibus et mensurae,
pondera, numi subiiciebantur PFEIFER. II, 41.
Deus ipsi praefectus erat Mercurius, cognomina-
tus inde ἐμπλαῖος, ἐμποριῶν ἐπιστάτης ARI-
STOTEL. *Plut.* 1154-1162. PHVERNVTVS c. 16.
ἐριούνιος valde utilis HOM. II. XXIII, 360. ARI-
STOTEL. in βατρ. 1175. Indidem et viis praeficie-
batur ἐνέδιος, ἡγεμόνιος, ἑδηγὰς, et furibus, ob
fraudis vicinitatem.

s) In eadem is causa dissimili fortuna usus est. Ac-
cusationis memoriam, cum aliis, conseruauit
Harpocratio. Addi meretur hypothesis orationis
antiqua, et huius nostrae, §. XIII.

ΕΚΟΥΡΓΟΤ ΛΟ

ΕΚΟΥΡΓΟΤ ΛΟ

ΚΟΥΡΠ

ΛΟΓΟ

ΚΑΤΑ

ΩΚΡΑΤ

), ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς

hoc respicit hominum
Iterum, in incremen
at in primis civilium
etque sacrarum cere
HINC ARISTOTELES
ὁ δίκαιος, quod in aeq

a.
les, non sine causâ
observations sur les G
it par son courage, p
sur tout par une élég
nt particulier, que le
de goûter - Naturel
Et volage, il se croyo
ondement, à gouvern
oyen s'engageoit par
domaines de la Républ
vignes, des oliviers &c
ta, quam deorum c
ic, super re scribam a

ἔρχην τῆς κατηγορίας Λεωκράτους τοῦ κρινομένου *)
 ποιήσομαι· εὐχομαι ε) γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ **), καὶ 2
 F 5 τοῖς

gere mauult ὑμῶν. Initium autem, ab inuocatione numinis, non solum poetae capiebant, sed etiam oratores, grauioribus potissimum in argumentis versari. Vel vnum PLINII panegyricum adpellasse, sufficiet.

*) Reorum ergo cura non leuis habebatur apud Athenienses, tum ne rimas elabendi quaererent iniustas, tum ne fraudarentur ab accusatoribus, POLLUX VIII, 6. PFEIFF. p. 255-259. 264-268. MEYER. *Th. Att.* II, 21. 23.

ε) Vota consecro, precor. Quem et modum aemulantur Latini CATULLVS XXXVII, 3. *sanctae Veneri Cupidinique vouit.* Conf. CIC. de N. D. III, 17. et 36. Alias etiam legitimus εὐχεσθαι πρὸς τινά. Ita XENOPHON. εὐχετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἀπλῶς τὰγαθὰ διδόναι. Preces autem variis apud Graecos modis fiebant. Lacones modo precabantur τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς v. disp. nostra de *Laconismo* §. V. quam precationem laudans PLATO addit: τὰ δὲ λέγει Ἀμμων. Φησὶν ἂν βούλεσθαι αὐτῷ τὴν Λεκεδαμονίων εὐφημίαν εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ σύμπαντα τῶν Ἑλλήνων ἱερά. Ac deinceps: τὴν γοῦν εὐφωμίαν εὐκ ἄλλην μοι δοκεῖ λέγειν ὁ θεός, ἢ τὴν εὐχὴν αὐτῶν εἶναι γὰρ τῷ ὄντι πολὺ διαφέρουσα τῶν ἄλλων. Idem vero Graeci nec sufficere vota perspicere, nisi consilium accedat, nisi fas et labor, ISOCHR. ad Nic. §. 9. Dicebantur preces εὐχαί, εὐγμاتا, ἱκεσίαι, ἱκετεῖαι, αἰτήματα, λιταί, πρόσοδοι
 rei conf. 26.

τοῖς ἄλλοις θεοῖς, καὶ τοῖς ἥρωσι *) τοῖς
κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν **) ἱδρυμέ-
νοις

turientium dea. Primo praesertim nomine colebatur apud Atticos, altero ζώστειρα dixere Boeotii, quod arma induerit Amphitruo, cum Ebroe-entibus inituro certamen, PAVSAN. in *Bocoticiis* c. 17. postremas partes nanciscebatur, obstetricis apud Latonam munere functa v. ARISTIDES T. I. opp. p. 13. ed. S. Iebb. MEYRS. de regno Athen. I, 4. sq. 12. comm. nostra de *Athenacis Palladis tutelae commendatis*.

*) Numina varii generis erant apud Graecos, ita quidem, ut, in iisdem fingendis, ad ipsas aegritudines et calamitates descenderent. Sic, diua paupertas dicta fuit, quamvis artem haberent, cuius ope quis eam effugeret v. AELIAN. in perduto libro περὶ προνοίας apud ΕΥΣΤΑΤΗ. ad *Dionys.* Hinc eodem pertinent auerrunci vel ἀποπομπᾶν, ἀποτρέπαι v. BAYER ad *Selden.* p. m. 129. lqq. Immo vero diis ignotis sacrificabant conf. 36, 5.

**) Conditio terrae Atticae naturalis paullo sterilior erat, unde λεπτογέαν adpellare videtur ΤΗΝ CΥ-
DIDES, ΕΙΕΒΕΥΛVS ita iocatur: 'Ου ἔῤῥστα δὴ
πεινᾶσι κερκοπιδῶν κόροι κάπτοντες αὐρας ἐλπί-
δας σιτόμενοι conf. ATHEN. *dipnosoph.* III, 4. 6.
ubi et εὐτελοῦς διαίτης Lacedaemoniorum fit men-
tio. Contra vero, perquam diues erat eadem re-
gio superstitionum ac religionum, sacellis, lucis,
statuis atque aliis locis consecratis, passim existen-
tibus. In primis generabat Attica terra, dilige-
bantque Attici caricas, bellaria; et recens emtis
seruis, effundebant, καταχύσματα hinc dicta,

εις d), εἰ μὲν εἰσηγγέλῃα e) Λεωκράτῃ δικαίως
 καὶ κρῖνω πρεδόντα αὐτὸν καὶ τοὺς νεῶς *, καὶ
 αἰ εἶδη f), καὶ τὰ τεμένη, καὶ τὰς ἐν τοῖς νό-
 μοις

munuscula, ARISTOPH. in *Pluto* v. 791. DEMOSTH.
 in or. pro corone: ἀλλ' αὐτός - ἢ τὰ καταχύσματα
 αὐτοῦ κατέχευε τότε, ἥνικα ἐωνήθη.

d) Quorum statuæ per urbem perque uniuersam re-
 gionem collocantur, ut HERODOTVS τὸν ἰδρυ-
 μένον βωμὸν τῆς νίκης commemorat: vel etiam,
 qui firmam hic prouidentiae suae sedem fixerunt.

e) Diem dixi, vel ipsi nuntiaui, in forum veniret di-
 cturus causam. Alias erat εἰσαγγέλλειν ianitorum
 ὑπακουόντων num quis adesset BACH. ad *Xenoph.*
symp. 1, 11.

*) Exempli plurima fuerunt Athenis. Inter quæ Io-
 uis Olympii, Io. passuum circuitum habens, emi-
 nit.

f) Sedes Deorum praeter templa, quas maiores no-
 stri praecipue lucos habebant et siluas TACIT.
 Germ. VIII. vnde tam *der Heide* quam *die Heide* di-
 ci videtur. Hic autem τὰ τεμένη singularim no-
 minantur, de quibus vid. comm. nostra *de origine*
lucorum, 10. PHIL. CASSELLII *exercitatio de lo-*
cis in usum sacrum destinatis Graecis τὰ τεμένη dictis
Magdeb. 1731. 4. IUL. CAR. SCHLAEGERI *comm.*
de numo Hadriani plumbeo et gemma Istiaca (Hel-
 maest. 1742. 4.) p. 154. sqq. I. G. LAKEMACHE-
 RI *antiquitates Graecorum sacrae* P. I. c. 5. §. 1. de
 antiquis *Hes. scut. Herc.* v. 58. 70. DIONYS. *orbis*
descript. v. 13. obseruator minor ad HOM. *Il.* II, 696.
 VIII, 48. AELIAN. *V. H.* XII, 28. PAUSAN. *Eliac.*
post. c. 6. HESYCHIVS, SVIDAS, *etymologus*

μοις *) Θυσίας **), τὰς ὑπὸ τῶν ὑμετέρων προ-
γόνων παραδεδομένας. ἐμὲ μὲν ἄξιον ἐν τῇ τήμερον
ἡμέρᾳ, τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατήγορον ποιῆ-
σαι, ὡς καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμφέρει ὑμᾶς
δὲ, ὡς ὑπὲρ πατέρων, καὶ παίδων, καὶ γυναικῶν,
καὶ πατρίδος, καὶ ἱερῶν g) βουλευομένους ***),
καὶ

voc. τεμένη conf. 10. MEVRSII *Ceramicum*
c. 17.

*) SCHIER ad *Pyth. carm. aur.* p. 32. sqq. 40.
sqq.

**) Αθύω, impetu feror, vel ardore, h. l. pietatis
erga DEVM; cuius effectus, ut cultus genera-
tim, ita singulatim sacrificia: Sed alioqui notat *ex-*
candescō, vnde θυμός, feruor sanguinis, qui cir-
ca cor mouetur, ut ARISTOPHANIS interpres ad
Ranas v. 252. et DIOG. Laert. in Zenone testatur.
Hinc et CICERO *Tusc.* III, 9. vertit *excandescen-*
tiam conf. cl. I. ADAM. SCHIER index ad *PYTHAG.*
aurea carm. voc. θυμός. Inter sacrificia praefer-
tim odora menta designantur eo verbo PORPHYR.
περὶ ἀποχῆς L. II. §. 5. OVID. *Fast.* I, 343. vnde
θύος thus HOM. *Od.* V, 60. CALLIM. h. in *Apoll.* v. 38.
FLIN. XIII, 1. 16. PERIZON. ad Aelian. V, 6. Post
animalia sola θυσίαι vocabantur POTTER. *Archaeol.*
Gr. p. 235. ed. Venet. 1734. SVIDAS voc. θύσον.
Inter hos bos erat maxima vnde βουθυτεῖν ARI-
STOPH. *Plut.* v. 820. interpr. ad h. l.

g) Sc. δωμαίων καὶ πραγμάτων, quae nomina pas-
sim adduntur.

***) Consultationes antecessere semper iudicia; qui-
bus ergo singulare temporis spatium, in foro, de-
stinabatur.

αἱ ἔχοντας ὑπὸ τῇ ψήφῳ h) τὸν προδότην, ἀπαίνων τούτων ἀπαραιτήτους i) δικαστὰς *), μὴ ἀξέχοντας συγγνώμην k) καὶ νῦν, καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, γενέσθαι τοῖς τὰ ταῦτα καὶ τηλικαῦτα l) παρανομοῦσιν m). Εἰ δὲ μήτε τὸν προδόντα τὴν πατρίδα, μήτε τὸν ἐγκαταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἑρὰ, εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα **) καθίστιμι,

) Conf. SIG. FR. DRESIGII diff. de usu alborum calculorum apud veteres. Lips. 1731. de voc. ψήφισμα, v. 3, 2. δεκαταψηφίζω 3, 11.

Conf. AELIAN. V. H. III, 26, 1. 43, 3. *Inexorabilis iudex* dicitur et a CIC. *Tusc.* I, 5, 11. IDEM in *partitionibus* c. IIII, §. 14. quale nobis hac oratione Lycurgus exhibet dicendi genus accusatoribus commendat, quippe quibus propositum sit, ut iratum efficiant iudicem.

) Indices, exemplum omnibus, ob severitatem, propositi fuere, Minos, Aeacus, Rhadamantus, inferorum LACTANT. *diu. inst.* VII, 22, 5. sq.

) Haec verba tamquam ab adnotatore aliquo subiuncta tolli vult cel. TAYLOR. Eodem titulo, sequentia pariter proscribi possent; non enim omnino est inexorabilis, esse qui desinit. Nos quidem contextum retinemus omnem, praesertim, cum haud solum explicent ἐπίθετον posteriora, quod et ipsum oratorum stilo accommodatissimum, sed multo simul pateant latius.

Scilicet κατὰ.

) Opponitur τῷ κατὰ τὸν νόμον ζῆν, conf. Actor. XXIII, 3.

) Ἀγῶνες erant varii generis sacri, litterarii, militares, privati, civiles. Ad primum genus per-

θίστημι, παθῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου, καὶ ὑπὸ
τῶν θεῶν καὶ ὑφ' ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

II. Ἔβου-

einent ludi sollemnes, inter πανηγύρεις HOM.
hymn. Apoll. v. 149. sq. II. XXXIII, 257. ad fin. Od.
VIII, 100. sqq. 258. sqq. Alex. ab Al. gen. dier. V, 8.
CASTELLANVS ET MEVSIVS in *Graccia ludicra*
POTTER II, 22. sqq. SCALIGER *de re poet.* I, 23.
sqq. NATALIS COMES *mythol.* I, 14. sqq. ER.
SCHMIDIVS ad Pindarum, STEINHOFFER P. II.
c. 2. toto HOEFFEN. *Gr. A.* II, 14. In iisdem, sorte
iacta, certantes inter se committebantur, HOM.
II. XXIII, 352. sqq. SOPHOCLE. *Electr.* v. 710. sqq.
FABR. *Agon.* I, 24. Cui vero sorte par non contigit
ἔφεδρος dicebatur, aliis certantibus residens, ac
postea congregiens cum victore v. Graecus expla-
nator et CAMER. ad *Sophocl. Aiac.* v. 611. sq. Por-
ro talia certamina praecipue constabant saltu HOM.
Od. VIII, 128. cursu ἀπὸ νύσσης ad scopum pedestri
HOM. II. XXIII, 754. sqq. 774. sqq. Od. VIII, 119.
sqq. it. II. XXII, 159. sq. conf. EVST. ad h. l. PAV-
SAN. *Arcad.* c. 2. equestri HOM. II. XV. 679. 683.
sqq. EVST. ad h. l. GELL. X, 16. SEXTVS POMPE-
IVS voc. paribus equis, curuli quadrigis auctore
Erichthonio AELIAN. III, 38. KÜHN. ET PERIZ. ad
h. l. aut bigis, Attico more, SOPHOCLE. l. c. v. 699.
sqq. ARISTOPH. *Nub.* v. 69. sq. THEOCR. *Id.* II,
74. HARPOCR. voc. ξύστις, iactu, lucta, pugilatu
cet. FEITH. III, 6, 4. sqq. PFEIFF. I, 49-54. II,
58-62. Certamina litteraria fuerunt omnis generis
litteratorum ac studiosorum generatim, singularim
vero philosophorum disputationes, declamationes

II. Ἐβουλόμην *) δὲ ἂν, ὧ ἄνδρες, ὥσπερ ὠφέλιμόν
 τι τῇ πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας η) ἐν ταύτῃ τοὺς
 παρα-

et altercationes oratorum, recitationes poetarum,
 τετραλογία comicorum ac tragicorum, et huius
 modi. Militaribus adnumerantur exercitationes ac
 praelia: Priuatis, familiarium ac puerorum, item-
 que funebres et alii: ciuilibus autem controuer-
 siae forenses, neque senatoriae minus, inerant.
 conf. 5, 2. vt de domesticis PFEIFF. II, 68. III, 41.
 conf. 5, 2.

) Vellem, optarem. Notandae loquutiones εἴσοι
 βουλομένῳ ἐστὶν si tibi placet AELIAN. V. H. V,
 12, 55. τί ἐβούλετο αὐτῷ τὸ ὄνομα ἐκεῖνο ib. III,
 9, 7. et huius modi.

) Optime TAYLOR hic accusatores indicari existi-
 mat, quo sensu et accipit paullo post sequens no-
 men κρίσις. Conferatur, exeunte propemodum
 oratione, §. 35. Eodem vsus est quam creberri-
 me DEMOSTHENES, cuius loca et ipse indicat,
 et facili negotio inuenimus. Hinc IULIUS POL-
 LXVIII, 7. paullo post initium: Λέγεται δὲ ὁ κα-
 τήγερος, καὶ διώκων, ὁ κρίνων κ.τ.λ. vt et antecedenti
 capite κρίνοντος ἔργον accusatoris opus dicitur, emen-
 dante doctissimo Anglo. Nimirum κρίνω cum
 Ebraeorum קָרַן *splenduit* κρίνον lilium Graecorum
 ac Latinorum cerno, conferendum, primo signi-
 ficatu, *spectabile aliquid oculis designo* indicat, siue
 illud in bono emineat atque exsplendescat siue in
 malo. Inde, ordine cogitationum satis prono,
 secerno (vt διακρίνω discerno) malum aliquem in-
 dico, reprehendo, culpo, accuso (vnde Latino-
 rum crimen) Iac. III, 11. sq. ac denique iudico,

παραιννοῦντας *) , οὕτω καὶ Φιλάνθρωπον ο) ἀν-
 2 τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπειλήφθαμ ρ . Nῦν δὲ πε-
 ριέστηκεν εἰς τοῦτο q) , ὥστε τὸν ἰδίᾳ κινδυνεύοντα,
 καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν **) ἀπεχθανόμενον r) , ἐν
 Φιλέπολιν ***), ἀλλὰ φιλοπράγμονα) δοκεῖν εἶ-
 3 ναι. οὐ δικαίως οὐδὲ συμφερόντως τῇ πόλει. Τρία
 γὰρ

qui significatus est maxime tritus. Hoc tamen no-
 stro etiam sensu adhibetur in sacris, Rom. II, 1.
 Accusatorum autem de utilitate in republica fusius
 agit CIC. *pro Rosc. Am. c.* XX.

*) Leges deferentes, pro varietate legum, tempo-
 rum, criminum, erant diuersi, variisque poenis
 subiecti. Distinguebantur in primis crimina, in
 capitalia et minus capitalia. De prioribus V. MEYER.
Th. Att. I, 4-8. II, 8. fin. 26. 34. POLLUX VI, 36.
 VIII, 6. ALEX ABAL. III, 5. 20 ALBERICVS GEN-
 TILIS *lectionum ad ius ciuile spectantium* II, 9.
 III, 18.

ο) Respectu praesertim habito reliquos ad ciues, alias
 impune vexatos.

ρ) ὑπολαμβάνω h. l. existimo, de notantibus idem
 V. POLLUX V, 23.

q) Scilicet τὰ νοήματα πολλῶν, vel tale quidquam;
 eo res venit, die Umstände sind also beschaffen.

**) Τὸ κοινὸν et τὰ κοινὰ, rem publicam ac publica
 negotia designant, conf. AELIAN. *V. H. X.* 17, 1. sq.
 XII, 12, 2. XIII, 10, 3. XIII, 5, 1.

r) Sc. ὠφελειῶν, πραγμάτων salutis publicae causa,
 qui odio se se obicit.

***) De aliis voc. cum Φίλος compositis V. POLLUX
 VI, 17, 7.

*) Πολυπραγμοσύνης amantem.

γὰρ ἐστὶ τὰ μέγιστα, ἃ διαφυλάττει, καὶ διασώζει
δημοκρατίαν *), καὶ τὴν τῆς πόλεως εὐδαιμονίαν.
πρῶτον

- *) *Forma rerum publicarum, variis temporibus, varia fuit inter Graecos, qui plerumque ciuitates constituiebant, arcto satis foedere iunctas, cui Amphictyon dedisse dicitur occasionem, omnes circum Atticam adiciens, tumque Delphis tum Thermopylis generalia quotannis comitia constituens. Rex ille, pietate, prudentia, iustitia, pacis amore, prae ceteris omnibus insignis, easdem sententias inspirasse locis dicitur v. de MABLY *Observations sur les Grecs* p. 11. sqq. Laconicae rei publicae formam popularem ordinavit, ipsique alioquin adhaerentibus vitiis exemit, Lycurgus; admiscebatur enim optimatum senatus, inque bello solius regis imperium. Attica vero ciuitas vulgo δημοκρατία fuit. Solon Athenas in quatuor tribus diuisit, ex vnaquaque centum eligens senatores. Arcto populo X. formabat Clisthenes, de quibus singulis L. ciues seniores senatores eligebantur, qui, ad ordinem tribuum, priores XXXVI. posteriores XXXV. dies gubernabant. Egerunt autem de Atheniensium re publica CAR. SIGONIVS Libris III. Hanou. 1611. fol. et in thes. GRONOV. T.V. qui simul Laconicam iunxit, ordinemque temporum observauit, GVIL. POSTELLVS de rep. et magistratibus Atheniensium, ANTONIVS THYSIVS in diss. pol. de rep. Atheniensi, MART. SCHOCKIVS in Achaia vetere, IO. MEYRSIVS de tribubus et pagis Atticae, inque aliis eo pertinentibus libris; de Spartana NIC. CRAGIVS libris III. Geneuae 1593. 4.*

πρῶτον μὲν ἢ τῶν νόμων τάξις· δεύτερον δὲ, ἢ τῶν
δικαι-

et Lugd. Bat. 1670. 8; de Graecis generatim, LEON. ARETINVS in libro rerum Graecarum ad Angelum Acciaiolum, IOACH. STEPHANVS de iurisdictione veter. Graecor. T. VI. thes. GRONOV. e libro Stephaniano de iurisdictione Iudaeorum, Graecorum, Romanorum et ecclesiasticorum Francof. 1604. 8; IO. LVD. PRASCHIVS in assertionem resp. Achaicae, eiusdemque cum Germanica comparatione Ratisbonae 1686. 4. quo et spectant IAC. GODOFREDI et HERM. CONRINGII labores, praeter alios, conf. A. Er. Lips. 1687. p. 99; de iisdem coniunctim cum aliis ARISTOTELES, cuius opus, ultra LXXXIII. resp. complexum, interiit; fragmenta vero collegit IS. CASAVBONVS, quae et recentioribus operum editionibus adduntur, CRITIAS, de quo CASAVBONVS ad ATHENAEVM XI, 3. DICAERCHVS, et HERACLIDES PONTICVS, qui saltem singulares quosdam ritus adnotarunt, quo et excerpta spectant ex sermone STOBAEI XXXII. quae sub nomine NIC. DAMASCENI feruntur, et, a DAN. HEINSIO, politicorum ARISTOTELIS editioni, subiiciuntur, indidem in T. VI. thes. GRON. relata. De recentioribus huc pertinent, EARTH. KECKERMANVS, in *systemate systematum* T. III. IOSEPH. LAVRENTIVS, e cuius *polymathia* excerpta disquis. de rebus publicis, suffragiis, conciliis, accusationibus et tormentis veter. legitur T. VI. GRONOV. IO. VALENS in *numismatibus Graecis imperatorum* p. 221. sqq. ANT. MONTECATINVS in *veterum rerum publicarum antiquis fragmentis cum*

δικαστῶν ψῆφος τρίτον δὲ, ἢ τούτοις τὰδικήματα 1)
 παραδοῦσα κρίσις. ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέ- 4
 γειν, ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μνηύειν 2)
 τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων 3) ἐπιτιμίας 4)
 καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστὴς, κολάζειν τοὺς ἐπ' 5)
 ἀμφοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐτῷ. ὥστ' οὐδ'
 ὁ νόμος, οὐδ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος 2), ἀνευ τοῦ
 παραδώσαντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας, ἰσχύει. ἐγὼ
 δέ, ὦ. Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεωκράτην φυγόντα μὲν 6
 τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους, ἐγκαταλιπόντα
 δὲ τοὺς αὐτοῦ πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν τὴν
 ὑμετέραν δύναμιν *), ἀπάσι δὲ τοῖς γεγραμμένοις
 ἐνόχον ἔντα, τάυτην τὴν εἰσαγγελίαν ἐποιήσαμην.

G 2

οὕτως

eius commentario ad PLATONEM *de rep. et legibus*
 Ferrariae 1595. fol. editis, IO. SCHILDIUS *de*
coalitione populorum ac rerum publicarum libris III.
 Hagae Com. 1661. 4. PFEIFFER *A. Gr.* II, 2. 19.
 FABRIC. *B. ant.* c. 14. §. 6. 199.

1) Iniurias, delicta.

2) Denuntiare. Est in primis forense verbum, quo
 et sensu in sacris legitur, Ioh. XI, 57. Alia huius
 modi nomina et verba legimus in IO. PHIL. PFEIF-
 FERI *ant. Gr.* L. II. c. 25.

3) De legibus Atticis, vid. IO. MEYRSII *Themis*
Attica.

4) Ἐπιτιμᾶν est proprie pretium augere, ut DE-
 MOSTHENES σῖτος ἐπιτιμήθη *frumenti pretium*
auctum est. Hinc et pretium operis dare, tandem
 contra dicere, exprobrare, punire, conf. 3, 6.

5) TAYLOR potius legit ἀπ' nec sine ratione.

2) Iudicium erat φέρειν καὶ δοῦναι ψῆφον.

*) Potentia civitatum viris, armis, opibus, institu-

οὔτε δι' ἐχθραν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ Φιλονεκίαν οὐδὲν
 τινούν, τοῦτον τὸν ἀγῶνα προσελάμενος *), ἀλλ'
 αἰσχροῦν εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν **), εἰς τὴν
 ἀγορὰν ***), ἐμβάλλοντα α), καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν
 μετέχοντα, τῆς τε β) πατρίδος ὀνειδος γ) καὶ πάν-
 των

is ninitur. Primum locum obtinent exercitus no-
 stra quoque lingua dicti *die Macht*.

*) Consentit significato παρορᾶν ISIDOR. *Peluf.*
 V, 553.

**) *Vor die Hand genommen.*

***) Forum erat multiplex apud Graecos, pro diuer-
 sitate causarum PFEIFF. II, 26.

α) Sc. ἐαυτὸν. De hostili pariter impetu adhibetur.
 e. g. 20, 8. AELIAN. *V. H.* XI, 9, 6. vbi Germani
 dicunt. *einfallen*. Sic et εἰσβάλλειν, 24, 3. Sim-
 plex βάλλω comparari potest cum nostro. *Ball,*
ballen.

β) TAYLOR legit γε. Neque tamen desunt loca,
 vbi τε sequente καὶ, in significatione *et et, tam*
quam, ponitur conf. n. III, sub fin.

γ) Vt apud Latinos *fecisti, pestis*, ita et apud Grae-
 cos ὀνειδος, λοιμός et huius modi alia nomina, de
 quibus v. POLLUX V, 24. sqq. nonnumquam ho-
 mines indicant. Ita HOMERUS II, XVI, v. 498.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὀνειδος Ἔσ-
 σομαι, quo loco κατηφείη moestitia, quod idem
 per αἰσχύνῃ ὀνειδος explicat interpretes, eodem sen-
 su adhibetur. Λοιμός autem hoc ipso pariter in
 sacris occurrit, Aet. XXIII, 9. et apud ὁ 1 Sam.
 XXV, 25. Ceteram ὄνειδος ex ὄνος et εἶδος com-
 poni videtur: quod si valet, vel primario, ad ho-
 minem stupidum ac vituperandum accommodari

των ὑμῶν γεγεννημένον πολίτου γάρ ἐστι δικαίου *), 7
μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἐχθρας εἰς τὰς κοινὰς κρίσεις κα-
θιστάναν τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικούντας, ἀλλὰ
τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδίους
ἐχθροὺς εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημά-
των, κοινὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐ-
τοὺς διαφορᾶς d).

III. "Απαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶ-
ναι τοὺς δημίους e) ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον,
ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. "Όταν μὲν 2
γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς f) δικάζητε, τοῦ-
G 3 το

potest. Indidem et ἐνὼ atque alia huius modi ver-
ba quam commodissime deriuantur.

*) Ciues et subiecti, licet essent apud Graecos liberio-
res, sua tamen uti iura sic officia pariter habue-
runt.

d) Differentiae, animi seiunctionis, controuersiae,
inimicitiae, conf. AELIAN. II, 21, 6. III, 19, 1. XII,
§ 3, 2.

e) Vocabulum id poeticum existimat TAYLOR, ut
HOMER. *Odyss.* II. v. 32. Inde δημοσίους ut §. 12.
dedisse coniecit Lycurgum, quem ceteroqui poe-
tis addictiorem fuisse non diffitetur. Certe ἐλλει-
πτικῶς adhibitum istud vocabulum frequens est, et-
iam apud alios. Sic adpellatur δῆμιος publicus mi-
nister, lictor, carnifex AELIAN. V. H. XII, 49, 2.
δημῖν scilicet γυνή, apud Cyprios nominatum scori-
um cet.

f) SVIDAS γραφὴ ἢ περὶ τῶν δημοσίων, ἀδικημά-
των κατηγορία. Καὶ περὶ τῶν αἰσίων ἀμαρτημά-
των. PHAVOR. γραφὴ ἢ κατηγορία ὅθεν καὶ

το μόνον ἐπανορθοῦτε, καὶ ταύτην τὴν πρᾶξιν κωλύετε, καθόσον ἂν τὸ ψήφισμα *g*) μέλλει βλάπτειν *b*) τὴν πόλιν. ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκώς ἀγὼν οὐ κατὰ μικρὸν τι μέρος συνέχει τῶν τῆς πόλεως *i*), οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ ὅλης τῆς πατρίδος, καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος αἰμνηστον καταλείψει τοῖς ἐπι-

γράφωμαι παθητικῶς, τὸ κατηγορεῖν. Ἐρηται δὲ πᾶς ἐγγράφως τοὺς κατηγοροῦντας κατηγορεῖν. CONF. AELIAN. V. H. II, 4, 4. 14. 13, 5. 10. PHIL. PFEIFFER Ant. Gr. L. II, c. XXV. Genus autem pro specie ponitur. Sic et vbi sanctissimas litteras indicat Iac. II, 23. 1 Tim. III, 16. Gal. III, 8.

g) Suffragium, plebiscitum, decretum. Hinc in IVL. POLL. Lib. III. c. III. ψήφισμα διαγράφωμαι.

b) Περιφρασις futuri temporis, in modo infinito, βλάπτω non tam reddi debet *noceo*, quam *laedo*, *damno* *adfacio*. Duplicem amat coniunctionem vel remaeque casu quarto exprimens, ut apud PLATONEM: οὐκ ἐμὲ μείζω βλάψετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς, vel secundo, ut apud HOMERUM: βλάπτειν κελεύθου, *damno quemdam adfacere*, *ex itinere impedito*.

i) Ordinarie συνέχω cum casu quarto coniungitur AELIANVS XIII, 45: συνέχειν ἑαυτὸν ἐν τοῖς ὄπλοις Luc. VIII, 45. cet. Sed hic est ἑλληνισμὸς Attica V, 10., quam ἐτέρωσιν casuum nominant alii. De aliis cum συν compositis v. POLLUX VII, 37, 2. sed de τῶν τῆς πόλεως cl. 10. FR. FISCHERI *Specim.* II. obss. in WELLERI *gramm.* p. 114. 14.

ἀπγνωμένοις τὴν κρίσιν *). οὕτω γὰρ ἐστὶ δεινὸν **) 4
 τὸ γεγεννημένον ἀδίκημα, καὶ τηλικούτον ἔχει τὸ μέ-
 γεθος, ὥστε μήτε κατηγορίαν, μήτε τιμωρίαν ἐνδέ-
 χεσθαι k) εὐρεῖν ἀξίαν. μηδὲ ἐν τοῖς νόμοις ὤρίσ-
 θαι τιμωρίαν ἀξίαν τῶν ἀμαρτημάτων. Τί γὰρ 5
 χρεὶ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα μὲν τὴν πατρίδα; μὴ
 βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατέροισι ἱεροῖς ***); ἐγκατα-
 λιπόντα δὲ ταῖς τῶν προγόνων θήκαις *), ἀπασαν δὲ
 G 4 τὴν

*) In memoriam hic reuocamus multo magis αἰεί-
 μνηστα Graecorum facta fataque.

**) Graue, durum 8, 15. VI XENOPH. *Agf.* 6, 7.
 ISOCR. ad Nic. §. 97. ANACR. in se ipsum v. 9:
 hinc τὰ δεινὰ pericula, damna ὑποθ. I. XENOPH.
Agf. 11, 10. *oecon.* 4, 19. Alias δεινὸς περί τι ex-
 cellens in aliqua re, *oecon.* 2, 15. δεινὸς ἀμφ' ἵπ-
 πους equestris rei peritissimus ib. 10, 8.

k) Vt res ipsa in se non suscipiat, vnde inueniamus.
 cet. siue vt inuenire nequeamus.

***) Cel. WALCHII diss. de diis patriis, Ienae
 1751.

*) Sepeliendi modus variis generis fuit, VI EUCIA-
 NVS de luctu circa finem obseruat, exurebat
 Graecus, defodiebat Persa, Indus adipe suillo deli-
 niebat, Scythia deuorabat, muria condiebat Aegy-
 ptius. De Graecis HOM. II. XXIII, 782. sqq. Od.
 XXIII, 67. COINTVS Smyrn. *derelictorum ab*
Hom. III, 670. sqq. V, 616. sqq. I, 786. sqq. Ignis
 quo cremata fuerant cadauera ditiorum subinde vi-
 no exstinguebatur COINTVS l.c. V, 651. Hinc
 ossa colligebant HOM. II. XXIII, 798-806. et in vr-
 na reponebantur SOPHOCLES in *Electra* 1123.
 1128. 1130. 1142. GELIVS VII, 5. idque statim

τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδιδόντα 1);
 6 Τὸ μὲν γὰρ μέγιστον καὶ ἐσχάτον τῶν τιμημάτων m)
 θάνα-

altero post cremationem die, et extra urbem
 PFEIFFER III, 51. Sepulcrorum vero cura magna
 fuit, ut, ipsius sepulturae, eoque plures leges per-
 tinebant PLYT. in *Solone*. AELIAN. V. H. V, 14.
 VII, 19. *Misc. Lips. noua* Vol. III. p. 616. sq. 624-
 649. Iuxta sepulcrum, in effossam scrobem, seu
 βύθρον, inferias infundebant, sanguinem vaccae
 non foecundae, lac, mel, vinum, mulsum.
 HOM. *Od.* X, 517. sqq. XI, 25. II. XXIII, 19. 179.
 220. sq. LUCIAN. in *Charonte* PORPHYR. in *antro*
Nympharum, APOLLON. Rhod. *Argon.* III, 1031.
 1205. AELIAN. V. H. V, 14. TZETZES *Chil.* V. hist.
 14. PLATO in *Minoe* parum ab init. De monu-
 mentis ac statuis sepulcralibus v. HOM. II. VII, 86.
 sqq. PLATO in *Phaedro* ubi medici Phrygii legitur
 epitaphium ac L. XII. de *legibus*, ubi leges de iisdem
 sancit, PAUSANIAS L. II, de Sicyoniis agens POL-
 LVX VIII, 7. DIOG. Laërt. L. VI. de Diogenis mo-
 numento loquens. Sic et LUCIANVS de *luctu*;
 it. in *Nigrituo* et *Necyomantia*. De aliis ritibus eo
 pertinentibus v. PFEIFF. III, 57. sqq. MEYRS. *Sol-*
on. c. 17. 21. CHR. HEINR. ZEIBICH, *quid liceat*
in hominum demortuorum corpora, Witt. 1700.
 QVENSTED de *sepultura veterum* c. 5. sqq. ad ant.
bibl. P. II. p. m. 84-223. LIL. GREG. GYRALDI
 de *sepultura ac vario sepeliendi ritu libellus quem va-*
riis suis animadversionibus illustratum ac locupletatum
edidit, IO. VAES, Helmst, 1676. 4.

1) Ita et §. XVII. et XX.

m) 'Ευφημισμός. Non enim, cum IO. SCAPULA,

θάνατος, ἀναγκαῖον μὲν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκράτους ἀδικημάτων κατέστηκε. παρῆσθαι η) δὲ τὴν ὑπὲρ τούτων τιμωρίαν 7 συμβέβηκεν; ὦ ἄνδρες, οὐ διὰ ῥαθυμίας τῶν τότε νομοθετούντων *), ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν ταῖς πρότερον

G 5

χρόνοις

duplicem hic radicem fingimus, τίω honoro ich mache et was aus einem et τίω punio; vel omnino adiungimus tertiam τίω soluo, luo. Honor est praemium virtutis. Inde pretii ac praemii significatio nascitur atque obtinet. Qualis labor, talis merces. Vir laus et honor virtutis, praemium, ita dedecus ac poena vitiorum. Denique honorare laesos, si poenam luerent, credebantur malefici. Hinc et dicebantur vindices parentare occisis, sanguine homicidarum. Germani dicunt: *Einem die letzte Ehre erweisen, der Ubelthater hatt seinen Lohn bekommen* cet. Hinc et τίσις vulgo vindicta, e. g. GREG. NAZ. in epigr. τίσιν ὄρω κακίης et ἐπιτίμιον, 16, 7. 30, 7. Neque minus τιμῶν eandem subinde notionem induere videtur e. g. τημίαν ἐτιμήσαντο αὐτῷ ταλάντων ἑκατόν AELIAN. V. H. V, 12, 2. conf. ad 2, 4. observata.

η) Praetermitti.

*) Legum latores Graecorum antiquissimi reges fuerunt, vnde νόμοι βασιλικοὶ XENOPH. OECOP. 14, 7. Hinc varii varios habuerunt e. g. Solonem Athenienses, cuius peregrinationum in Aegyptum, Cyprum, Asiam ad Croesum, mentio fit apud HERODOTVM. DEMOSTHENES in or. περὶ πρεσβείας a Solone CCXXX. annos ad annum vsque Philippi Macedonis XVIII. numerat. Lycurgum habuere Lacones cuius ante tempora multae turbac

- χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδὲν, μήτε ἐν τοῖς μέλ-
 8 λουσιν ἐπέδοξον εἶναι γεγενῆσθαι ο). Ὡς μήτε κα-
 τηγορίαν μήτε τιμωρίαν ἐνδέχεσθαι εὐρεῖν αἰτίαν ρ).
 9 Διό καὶ μάλιστα, ὧν ἄνδρες, δεῖ ὑμᾶς γενέσθαι μὴ
 μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομο-
 10 θέτας. ὅσα q) μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων νόμος τις
 δώρικε, ῥάδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους τ) καλά-
 ζειν τοὺς παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ σφόδρα ς)
 περὶ ἡλθεν ἐνὶ ζ) ὀνόματι προσαγορεύσας, μεί-
 ζω

fuerunt, quod sola regum voluntas pro legibus esset
 CYRILLVS adu. Julian. I. EVSEBIUS n. 130. MA-
 RIANVS Scotus Chron. L.I. aet. 4. apud PISTORIUM
 script. rer. Germ. T.I. p. 503. BVDDEVS H.E.V.T.
 Per. II. sect. III. p. 736. tanto iustius igitur eius le-
 ges oraculum comprobavit VALER. MAX. I, II. AV-
 GUSTIN. de C. D. X, 13. LIBANIUS pro saltatori-
 bus or. XVIII. Abhandlung von den Ursachen Gesetze
 einzuführen oder abzuschaffen, von dem Verfasser
 der Brandenburgischen Merkwürdigkeiten Frf. et
 Lips. 1752. quam historia legum breuior incipit,
 MEYRS. misc. Lac. III, 5. FABRIC. B. Gr. II, 14. bibl.
 ant. c. 15. §. 6.

- o) Non putarunt tale quid futuris temporibus euentu-
 rum. Adhaec ignorari vitia praestat, quam pro-
 hiberi. Nitimur enim in vetitum.
 p) Isthac, ex paullo antecedentibus, iisdem verbis,
 scribam aliquem hic inseruisse, monet cel. TAY-
 LOR.
 q) Quod enim adinet ad scelera, quaecumque cer.
 r) Sc. δικαστὰς.
 ς) Valde, ut decet vel etiam, facile.
 ζ) Abesse cupit hoc voc. TAYLOR, nos autem, τῷ

ζωv) δὲ τούτων x) τις ἠδίκηκεν, ἅπασι δὲ y) ὁμοίως ἐνοχός ἐστιν, ἀναγκαῖον τὴν ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπιγινομένοις. ἔν δὲ ἵστε, ὡς ἄνδρες, ὅτι εὐ μένον τοῦτον νῦν κολάσετε κατεψηφισμένοι z). ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαντας ἐπ' ἀρετὴν προτρέψετε. Δύο γάρ ἐστι τὰ παιδεύοντα z τοὺς νέους), ἡ δὲ τῶν ἀδικούντων τιμωρία, καὶ ἡ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδωμένη δωρεά. πρὸς ἑκάτερον δὲ τούτων ἀποβλέποντες, τὴν *) μὲν διὰ τὸν

ἅπασι oppositum, haud inutile arbitramur. Non facile uno nomine siue titulo comprehenderit accusans, lex vel eadem fultus homo; ac si quis vel maiora commiserit, vel cet.

v) Κατὰ μείζονα ἀδικήματα. Sic εἰς μείζον ἐρχεσθαι maius fieri GREG. NAZ.

x) Quae vetantur legibus nostris.

y) Particula ista repetita verti potest per: cum, tam, quam; siue etiam, vel, vel.

z) Formam patientem, pro ἀξιῶ ἐνεργητικῶς poni, cum aliis, putat DAN. VECHNERVS Hellen. L. I. c. VIII. in primis p. 96. sqq. ed. cel. HEVSINGERI. Exempla sacra quae huc spectant collegit SAL. GLASSIUS Phil. S. L. III. tr. III. can. 24.

*) De cura iuventutis apud Graecos generatim, vld. PLVT. παιδαν I. P. MILLER de παιδαγωγία Graecorum FR. RAPPOLTI disp. de veter. Graecor. in form. KRIGEL de Lycurgi legibus, quas Lacedaemone de puerorum educatione tulit, it. de vet. et rec. ratione excitandi iuventutem, FRIEISSER A. Gr. II, 53. sqq.

**) Alias et coniungitur cum secundo casu 34. 3. vel omnino cum praepositione ἀπὸ Io. 10, 5.

τὸν φόβον Φεύγουσι, τῆς δὲ διὰ τὴν δόξαν *) ἐπι-
θυμοῦσιν **).

III. Διὸ ***) δὲ, ὧ ἄνδρες, προσέχειν τούτῳ
τῷ ἀγῶνι, καὶ μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τοῦ
2 δικαίου α). ποιήσομαι δὲ καὶ γὰρ τὴν κατηγορίαν δι-
καίαν, οὔτε ψευδόμενος οὐδέν, ἐγὼ τοῦ πράγ-
3 ματος λέγων. Οἱ μὲν γὰρ πλείστοι τῶν εἰς ὑμᾶς
εἰσιόντων, πάντων ἀτοπώτατον ποιοῦσιν ἢ γὰρ συμ-
βουλευουσιν ἐν-ταῦθα περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων,
ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι *) πάντα μᾶλλον ἢ
4 περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν β) Ἔστι δὲ οὐ-
δέτε-

*) Eius pretium apud Graecos ἰσοκρ. probat ad Nic.
§. 69: quoniam autem in hominum opinione glo-
ria versatur, hinc accipit nomen conf. §. 85, AELIAN.
V. H. I, 23.

**) Praemia praecipue fuerunt civilia, militaria, litte-
raria.

***) Ratio coniunctionis frequentior apud Graecos
3, 9. Iac. I, 21.

α) Neque pluris quid aestimare, quam quod est ius-
tum. Id quod semper laudatum in Graecia sapien-
tiore.

*) Reprehendunt, accusant, ut AELIANVS saepius
e. g. V. H. II, 18, 3. 27, 3. III, 8, 9. VII, 20, 3. VIII,
4, 3. XII, 56, 1. XIII, 29, 3.

β) Erat ista maxime Sophistarum consuetudo: vid.
GE. NIC. KRIEGK *de Sophistarum eloquentia*, et
comm. nostra *de Asiatica loquacitate*. Alias Attici
id execrabantur; non enim sic erant loquaces, li-
cet semper haberent, de quo dicerent. Huc tra-
ho verba PLATONIS L. I. *de legibus* p. 572. ed.

δέτερον τούτων χαλεπὸν *), οὐθ' ὑπὲρ ὧν μὴ βου-
 λένεσθε, γνώμην ἀποφῆναισθαι, οὐθ' ὑπὲρ ὧν μηδεὶς
 ἀπολογησεται, κατηγορίαν εὔρειν, ἀλλ' οὐ δίκαιον
 ὑμᾶς μὲν ἀξιούν(ς) δικάϊαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς
 δὲ μὴ δικάϊαν τὴν κατηγορίαν ποιέεισθαι **). τούτων 5
 δὲ αἰτίσι ὑμεῖς ἐστέ, ὦ ἄνδρες. τὴν γὰρ ἐξουσίαν
 ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδε εἰσιούσι, καὶ ταῦτα,
 κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν
 Ἀρείῳ πάγῳ συνεδρίῳ d), ὃ τοσούτον διαφέρει τῶν
 ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσ-
 θαι

Lugd. τὴν πόλιν ἅπαντες ἡμῶν Ἕλληνες ὑπολαμ-
 βάνουσιν ὡς φιλολόγος τέ ἐστι καὶ πολυλόγος.
 Λακεδαιμόνα δὲ καὶ κρήτην, τὴν μὲν βραχυλό-
 γον, τὴν δὲ πολύνοιαν μᾶλλον ἢ πολυλογίαν ἀσ-
 κοῦσαν. σκοπῶ δὴ μὴ δόξαν ὑμῖν παράσχωμαι
 περὶ μικροῦ πολλὰ λέγειν μέθης πέρι, μικροῦ
 πράγματος, παμμήκη λόγον ἀνακαθαρόμενος,
 conf. dispr. de Atticismo §. V. not. 4.

*) Difficile, beschwerlich, das sich nicht leicht thun
 laesse, ISO CR. ad Nic. §. 74. hinc et χαλεπὸς durus
 35, 5.

c) Dignum censere, putare, postulare, rogare,
 conf. 36, 4. ISO CR. ad Nic. §. 66. 85.

**) Conf. 30, 39.

d) In Areopago, cuius rudera hodieque cernuntur,
 vid. IAC. SPONII Voyage d'Italie, de Dalmatie,
 de Grece & du Levant, T. II. sedebant sex vel plures
 grauiissimi viri, qui Ἀρχόντων ante muneri cum
 laude praefuerant. Atque istud ex lege Solonis,
 qui reparat et, PLUTARCHO teste, τὴν ἐν
 Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴν εἶναι ἐπίσκοπον πάντων καὶ
 Φύλακα τῶν νόμων voluerat. Laudant illum le-

θαι *) τοῖς ἀλισκομένοις e) δικαίαν ποιῆσθαι τὴν
 6 κρίσιν. **) πρὸς ὃ δὲ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας,
 μὴ ἐπιτρέπων f) τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγου-
 σιν

natum AESCHYLVS in *Eumenid.* CIC. L. II. de
 N. D. SAM. PETITVS in *comm. in LL. Atticas*
 L. III. tit. 2. de magistratibus, FRID. ROSSAEVS
 in *Archaeol. Att.* MEYERSVS libro singulari nec mi-
 nus in *Sol.* c. 15. inque *Them. Att.* II, 18. PFEIF-
 FER II, 5 - II. HOEPFEN. *Gr. ant.* II, 3. atque alii,
 quos praesertim nominat I. A. FABRIC, in *bibliogr.*
ant. c. XV. §. XI. Addatur CHRISTIANI BRV-
 NINGS comp. antiquitatum Graecarum e profanis
 sacrarum, c. 14. §. 1 - 6.

*) Compelli ad simul dicendum vel mente vel ore siue
 consensio, confiteor AELIAN. *V. H.* II, 1. 4. III,
 14, 7. I, 26, 2. 27, 2. II, 4, 13, 44, 1. VIII, 15, 2. X, 11, 3.
 Hinc et ὁμολόγηται in confesso est, constat. ib. I,
 15, 1. II, 13, 18. 25, 4. 31, 5. III, 1, 1.

e) Verbum illud forense, haber eandem in actiua
 forma significationem, vel habere tamen videtur.
 Sic ARISTOPHANES ἀλοῦς μοιχῆς conf. AELIAN.
V. H. 12, 12, 1. DEMOSTHENES μιᾷ ἀλῶναι ψήφῳ,
 it. ἀσεβῶν τοῦτο ἤλωκε HERODIANVS III, 10, 11.
 ἀλόντα ἐπὶ στάσεσι καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασι.
 Eadem et ratio in sensu primo ac generaliori. Sed
 utrobique similiter per ἔλκειν poterit exponi;
 quod quidem irregularibus modis, si quando lo-
 cum reperit idoneum, praefero: id tamen non
 semper commode fieri potest, conf. inferius n. VI.
 ἄστυ ἐαλωκός.

**) Iudicandi actus ut κρῖμα effectus Iac. 3, 1.

f) Aduertere scilicet τὸν νοῦν, vel, ad tritam signifi-

σιν οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἀνευ
 διαβολῆς ὁ αἰγών, καὶ τοῖς διώκουσιν *) ἥκιστα
 γ) συκοφαντεῖν β), καὶ ὑμῖν εὐορκατά-
 την

cationem, τοῦτο istud committere aut permittere.
 Ita EIDEMOSTHENES ἐπιτρέπειν τοῖς εἰσέσις rem
 aliquam familiaribus committere.

- *) Διώκω est generatim celeriter ad aliquem peruenire laboro vel bono animo vel secus. Inde non solum de hostibus ac reis sed et e. g. de bono ac virtute adhibetur e. g. 1 Theff. V, 15.
- γ) Proprie ab ἥκα vel ἥκα quiete, leniter, sensim (ab εἶω pono, quiescere facio) vnde ἥκίων, contraēτε ἥσσων vel ἥπτων, quod vulgo a μικρός derivatur. ἥκιστα vero grauiter negandi vim habet, im geringsten nicht, AELIAN. V. H. II, 8, 5. 37, 1. III, 22, 1. XII, 34, 1.
- β) Proprie significat illos indicare, qui ficus Athenis alio, exportabant, quod quoniam cum indicantis, mulctae qui partem accipiebat, lucro erat coniunctum, vnde auarorum calumniis occasio suppeditabatur, partim notat lucrum ex accusationibus capere, vnde POLLUX VIII, 6. coniungit ἐργολαβεῖν, ἀνεργολαβεῖν, partim calumniari, quod hoc loco. Atque istud crimen adeo vulgare fiebat inter Athenienses, ut, non nisi grauissimis poenis, et ne sic quidem satis, coerceretur. Actio autem in συκοφάντας apud sexuiros, et senatum populumque, dabatur; idque intra quintum annum. Poena conuictorum drachmae fuerunt mille: non numquam tamen et capitale scelus iudicabatur, vid. MEYRSII *Themis Att.* L. II. c. 23. Frequentes denique in primis erant ficus apud Athenienses;

7 την *) ψῆφον ἐνεγκεῖν ἀδύνατον **) γὰρ ἔστιν
 ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους ***),
 δικαίαν θέσθαι τὴν ψῆφον.

V. Δεῖ δὲ, ὡς ἄνδρες, μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς,
 ὅτι οὐχ ὁμοίος ἐστὶν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλ-
 2 λων ἰδιωτῶν. περὶ μὲν γὰρ ἀγνώτος ἰ) ἀνθρώπου
 τοῖς Ἕλλησιν, ἐν ὑμῖν αὐτοῖς *) ἐδοκεῖτ' εἶναι, ἢ κα-
 λῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι περὶ δὲ τούτου ὁ, τι
 εἶναι

quippe prima illis inuentio tribuitur ATHENAEVS
 III, 2. sq. HEL. V. H. III, 38. et quae hic adnotarunt
 viri eruditi.

*) Ius iurandum et sacramentum tum in ciuitate tum
 in militia sanctissimum habebatur conf. 18, 3.

**) Non solum quod fieri nequit designat, ut h. l.
 sed etiam imbecillum ut ap. HEL. V. H. III,
 19, 7.

***) *Als in der Sache nicht recht unterrichtete Richter.*
 Alias id verbum saepius ἐλλειπτικῶς adhibetur e. g.
 διδάσκειν ἵππεία artem equestrem aliquem docere
AESCHINES dial. I. §. 7. Pericles filios ἵππείας μὲν
 ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων sc. εἶναι ut
 ib. §. 4. ἵππεία μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ
 αἰγαθὸν conf. HEMSTERHVS. ad arg. Pluti Ari-
 stoph. p. 4.

†) Ἀγνῶς et ignarum indicat XENOPH. oecon. 20,
 13. et ignotum, ut h. l. ap. HEL. V. H. III, 9, 1.
 cet.

*) Ita ne res in ceteram Graeciam exeat. VI XENO-
PHON in sympof. c. 4. §. 25. ὥς ἐν ὑμῖν αὐτοῖς εἰ-
 ρῆσθαι. *Es sey unter euch gesagt, aut unter uns ge-*
redet, conf. cl. 10. AVG. BACHII obs. ad h. l.

ἐν βουλευέσῃσθε *k*) παρὰ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν *)
 ἔσται λόγος *l*). Ἐπιφανὴς γάρ ἐστι διὰ τὸν ἑκ- 3
 πληυν **) τὸν *m*) εἰς Ρόδον, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν *n*)
 ἣν ἐποίησατο καὶ ἡμῶν πρὸς τε τὴν πόλιν
 τὴν τῶν Ροδίων, καὶ τῶν ἐμπόρων ***) τοῖς ἐπιδη-
 μοῦσιν

k) Radices sunt βον et λῶ, quod enim valde viderat-
 que intelligit animus noster, id et in voluntate,
 consiliis, decretis inesse debet.

*) Sollemnes ludi erant quasi commune Graecorum
 vinculum STEINHOFF. *Graecia sacra* P. II. c. 2.
 SCHMID ad Pindarum HOEPFNER *Graec. ant.* II,
 14. ALEX. ab ALEX. V, 8. VOSSIVS V, 48. Idem
 spectabant et ad fortitudinem militarem. Pertine-
 bant huc praesertim δίσκος vel σόλος ALEX. ab AL.
 II, 25. ERASMVVS *adag.* V, 2, 19. BOS *A. Gr.* c. 18.
 πύξ ZORN. *bibl.* p. 880. 902. sqq. cestus DION.
 PETAV. ad Them. or. III. p. 548. πάλη CELLAR.
diff. acad. p. 254-257. ZORN. *bibl. A. et exeg.* p. 892.
 et 905. sqq. MEVRS. *Thesaurus* c. 7. *Th. Att.* II, 25.
 conf. generatim POLLUX III, 30. PFEIFF. II, 58-62.
 MEVRS. *misc. Lac.* II, 13. HOEPFN. *Gr. A.* II, 11.
 conf. I, 3.

l) Erit sermo, erit de quo singuli loquantur.

**) Navigaciones illustrat PANCIROLL. *rer. me-
 mor.* T. I. p. 241-248. ed. Amberg. praeter SCHEFF-
 FERV. M.

m) Scilicet γενόμενον.

n) TAYLOR vult ἀπαγγελίαν.

***) Mercatura Graecorum erat triplex παράστασις,
 Φορτηγία, ναυκληγία POLLUX III, 25.

- 4 μούσιν ἐκεῖ ο) *Οἱ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ρ) περι-
πλέοντες δι' ἐργασίαν *), ἀπήγγελον ἅμα περὶ
τῆς πόλεως, ἃ Λεωκράτους ς) ἀκηκόεσαν' οἱ ἴσα-
σι τὰ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἔργα ἐναντιώτα-
5 τα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ἔντα. ὥστε περὶ
πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὅρθως βουλευσασθαι περὶ αὐ-
τοῦ· ἔν γάρ ἴστε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι, ὦ πλείστον
διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε
τοὺς Θεοὺς εὐσεβῶς *), καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁ-
σίως

ο) Ἐπιδημοῦσιν non, quaestus gratia, Rhodum ap-
pellentibus solum modo, eoque confecto, domum
reuerfuris, verum fortasse, qui collegium merca-
torum ibi instituerant, laribus in insula positis. ΤΑΥ-
ΛΟΡ. Qui et, inter alia, *iidem sunt*, addit, *quos me-*
morat DEMOSTHENES aduers. *Phormion*. initio:
πολλῶν ἡμᾶς κακιζόντων, καὶ μάλιστα τῶν ἐμ-
πόρων τῶν ἐπιδημησάντων.

ρ) Γῆν.

*) Propter quaestum Αἰ. 16, 16. 19, 24. ex occupa-
tione nimirum lucrum haud venit raro.

ς) Sc. ἐκ quod suppletur 2 Cor. XII, 6.

**) Queritur hic, quam doctrinam sacram recepe-
rint Athenienses ac reliqui Graecorum? Numi-
na quidem *iidem* subinde flagitiosa fingeant, ideo-
que vitia conuerterebant in virtutes Pl. CXV, 3. sqq.
MINVTIVS FELIX in *Octau.* 21, 101. Conside-
remus vel quae de summo Ioue canit BRASSICANVS
in *schol. ad Petron.* fragm. p. 60.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι' ἔρωτα,
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

Sic Mariem βροτόλοιγον, μιαιφονον, ἀφρονα vo-
cat HOMERVS V. TAYEMANN ad Virg. *Cirini.*

ος τ), καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλετίμως τ) ἔχειν,
ὅτω πλεῖστον ἀμελεῖν δόξοι τ' αὖν, εἰ τὴν παρ' ὑ-
μῶν
H 2

p. 27. De Mercurio vid. HOM. *hymn. in Mercur.*
v. 209. HES. *ērg.* I, 49. OVID. *met.* II fab. 14. PRE-
DENT. *aduers.* *Symmach.* I, 56. NAT. COMES *my-*
thol. p. 439. E. POMEX *pant.h. myth.* 41. quo et Rim-
mon spectat 2 Reg. V, 18. a 𐤓𐤓𐤓 deceptus, nec
minus Lauerna furibus et mendacibus culta HOR. I.
ep. 16, 60. sq. ARNOB. III. et IIII. Bacchus quo-
que vinolentus sistitur, lasciuus, violentus DIOD.
Sic. V, 51. Hinc ipsos haud raro deos accusabant
SOPHOCLE. in *Philoctet.* 445. sqq.

Eadem sunt quae praecipiuntur, in carminibus au-
reis Pythagoricis, statim ab initio, et fusius incul-
cantur ab HIEROCLE, ad parentes nominatim
quod adtinet, p. 56-62. ed. Londin. 1742. Vo-
cabula coniungendi modus ubi τὸ ἔχειν aduerbiis
qualitatis additur satis frequens est apud Graecos.
Sic ISOCRATIS Nicoteles statim incipit: εἰσὶ τι-
νες, οἱ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τοὺς λόγους, conf.
ad *Nic.* §. 25. 72. AELIAN. V. II. II. 42, 4. 20, 4. I.
7, 1. III, 18, 2. 14, 1. III, 13, 2. XII, 1, 53. 9, 5. 21, 3.
50, 1, 3. XIII, 27, 1. XIII, 23, 2.

) Haud sine pondere, hoc ipsum vocabulum addi-
tum videtur; non enim solum laus, gloria, decus,
sed et in re publica honores, eximia in eandem me-
rita sequebantur. Praeterea vero, et naturalem
aliquam agnouerunt veteres patriae caritatem; eam-
demque nominatim parentibus ipsis longe praefe-
rendam existimauit CICERO off. I, 27. conf. inter
veteres LUCIANI encomium patriae T. II. opp.
p. 476-486. ed. Amst. 1687. POLLUX III, 6. inter

- 6 μῶν οὗτος διαφύγει *) τιμωρίαν. Δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀκούσάι **) μου τῆς κατηγορίας διὰ τέλος †), καὶ μὴ ἀχθεσθαι, ἐὰν ἀρξώμαι ἀπὸ τῶν τῇ

recentiores, post ceteros, cel. 10. NIC. EVNC-
CIVS in *diff. acad.* n. XXXIII. *de patria cuique in-*
cundissima.

*) Omnino effugerit ISO CR. ad Nic. §. 75.

**) Est h. l. *audire* alias et intelligere, obedire v. Io. X, 8. HEROD. I, 152. V, 83. PLYT. in *Lycurgo*, vt ὑπακούειν ad vocem advertere cum attentione, vocanti vel signum danti respondere, pulsanti fores aperire RAPHEL, in *annot. Herod.* p. 171. et *Xenophont.* p. 159. REIMARVS in *Fabricii vita* p. 288.

‡) Vt publicae accusationis meae sententiam, per omnes partes ipsamque conclusionem adtentione servata, exaudiat, *daß ihr meine Anklagungsrede ganz durch aufmerksam anhöret.* Plurimae sunt, quae, a vocabulorum Graecorum indices consignantibus, particulae διὰ significationes subiiciuntur. Ad XXV. reperimus in laudatissimi doctoris mei BENI. HEDERICI *Lex. man. Graeco.* Non vituperamus neque contemnimus diligentiam, maxime potius commendabilem. Venit solum in mentem cogitare, annon consultum in posterum foret, in vocabulorum indicibus iam Graecis quam Latinis, huius modi significatus, quam fieri potest accuratissime, primis de radicibus eruere, ordinare, coniungere, minuere, demonstrare, probare? Habemus iam initium conatus, ad opinionem meam accommodati, in CHRISTIANI STOCKII *clavi linguae S. N. T.* neque nihil praestitit in *novo Lex.*

τῇ πόλει τότε συμβάντων. ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ὀργι-
 ζεσθαι, καὶ δι' αὐτοῦ ἀναγκάζομαι *) νῦν ἀναμεμ-
 νῆσθαι περὶ αὐτῶν.

VI. Γεγενημένης γάρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης,
 καὶ συνδραμόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν υ),
 Η 3 ΕΨΗ-

Gr. Lat. in N. T. cel. CHR. SCHOETTGENIUS.
 Sed rem omnem exhaurire multorum est homi-
 num, multorum annorum labor. Sic et voc. τέ-
 λος notat finem, siue sit scopus siue terminus; hinc
 vectigal, ad fines regionum, ubi vectes erant, sol-
 uendum, et, specie pro genere posita, quilibet
 summus XENOPH. συμποσ. 4, 32. neque minus sum-
 mum atque eminentissimum in re quadam, ut οἱ ἐν
 τέλει summam potestatem habentes, magistratus,
 XENOPH. Agesf. 1, 36. omnino τὰ τέλη nominat.
 Eodem perfectionis significatio pertinet, unde τέ-
 λεις, conf. comment. nostra ad Matth. V, 45. τε-
 λείως e. g. XENOPH. οἶκον. 11, 1. vbi οὐκ ἔστι, pro-
 fectus et Agesf. 1, 1. τελέως ἀγαθὸς τετελεσμένος ini-
 tiatus XENOPH. οἶκον. 21, 12. vbi et 1, 2. τελέω est
 impendo. Τελευτᾶν est finem vitae, vel morte
 vel nece, reperire. XENOPH. apol. §. 26. In
 compositis est ἀποτελεσμα quod ad personas et vr-
 bes perfectas et inuictas reddendas pertinere crede-
 batur MILLERI deuotiones §. 26. sq.

*) Velut forsum, in altissimum montis iugum, im-
 pellor, ibidemque ab hostili exercitu cingor, sic ut
 oporteat me dedi, ex ἀνάει ἄγω.

υ) Congregatio sollemnis, ad quam euocabantur ci-
 ues, ἐκκλησία dicebatur. ΑΜΜΟΝΙΟΥ ἐκκλη-
 σίαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν

ἐψηφίσατο ὁ δῆμος παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας, ἐκ
 τῶν ἀγεῶν εἰς τὰ τεῖχη x) κατακαμίζειν, τοὺς δὲ
 στρατηγοὺς *) τάττειν **) εἰς τὰς φυλακὰς τῶν
 Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἀλλῶν τῶν εἰκόντων Ἀθήνησι, καὶ
 2 ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ γ). Λεωκράτης δὲ, τούτων
 οὐδε-

πόλιν. Erant huiusmodi conciones vel ordinariae
 vel extraordinariae. Ordinariae, de quibus lo-
 quitur DEMOSTHENES in *orat. contra Timocra-*
tem, singulorum in primis mensium die decimo,
 vicesimo ac tricesimo, instituebantur. Conf. ge-
 neratim POLLUX L.VIII. c. 8. sqq. et IO. IO. CASP.
 SVICERVS in *thes. eccl.* T. I. voc. ἐκκλησία PFEIFFER
 I. c. L. II. c. 37. EVERRH. FEITH *ant. Hom.* L. II.
 c. 6. Hinc et designat coetum ex hominibus pro-
 fanis ad cognitionem veritatis, qui se huius, euocari
 I Thess I, 1.

x) In urbem moenibus munitam.

*) De praefectis militaribus apud Graecos v. POLLUX
 VIII, 9. I. O. LYSIAS *pro Mantitheo* vel or. XV.
 ARRIANVS in *tact.* p. 18-31. AELIAN. in *tact.*
 c. 21. sq. SCHEFFER *de re nau.* III, 5. sqq. ADR.
 TURNER. *aduers.* XXVIII, 43. PFEIFF. III, 37.

**) GNOSAND. *strat.* c. 10. AELIANI *tactica* c. 52.
 AELIAN. *tact.* c. 24. 26. et ARGERIVS ad h. l.
 PFEIFFER III, 13. sq.

γ) Si quidem (quatenus) illis ita videretur Athenis
 perseverare, atque urbem simul defendere. PLU-
 TARCHVS dicit κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, alii ali-
 ter, conf. IO. POSSELLI *calligraphia oratoria* L.
Gr. p. 150. sqq. ed. 1590. vide et inferius p. 181. sq.
 huius or.

ἐυδενὸς φροντίδας, συσκευασάμενος *), ἃ εἶχε 2)
μετὰ τῶν ἐικετῶν **) ἐπὶ τὸν λέμβον α) κατεκό-
μισε,

H 4

*) De vasis aut utensilibus v. POLLUX L. X. toto.

2) Σχήτας φροντίδα τούτων ὡς πρᾶγμα (πράγ-
ματος) ἐυδενὸς τιμῆματος. Postquam rerum il-
larum curam rem nullius pretii esse putarat at-
que omnia vasa sua collegerat, eadem cum vernis
cer.

**) Varia servorum nomina, secundum varias diffe-
rentias, fuerunt: unde hoc, it. 9, 29. 16. vel oc-
casiones servitutis vt ἀνδράποδον 8, 3. 5. 8. 10. siue
λάτεις subiectus liber homo ἄτμενος, mercena-
rius θῆς nom. Od. III, 643. sq. ἡ ἀμφίπολος de-
nique commune fuit servi servaeque nomen. Ipsi
servi durius habebantur priuatim ac publice, et vel
exeruciari poterant propter dominum 9, 2. 4. sqq.
10, 4. sqq. 10. pedissequi autem παῖδες dicti 14, 3.
subinde mollius, ob maiores cum heris consuetu-
dinem conf. XENOPH. πολιτ. p. 82. sqq. et 187.
sqq. in obss. WACKERI ALEX. ab ALEX. III, 20.
MEYRS. Th. Att. II, 11. FEITH. II, 20. PFEIFFER
p. 240. sqq. POLLUX III, 8, 2. Erant et servi publi-
ci, quales Lacedaemoniorum Helotes, de quibus
30. GOTTFR. LAKEMACHERO praeside disputa-
tum est, conf. MEYRS. misc. Lac. II, 6. sq. Neque
deerat servis occasio sese redimendi misc. Lips. noua
I, 461. sq. perpetui vero στίγμασι notabantur
ZORN. bibl. ant. et exeg. p. 266. sqq.

4) Paruum eiusmodi nauigium idem apud Latinos
nomen retinet. CORN. SCREVELIUS postquam
παρά τὸ λίαν βαίνειν deriuarat, videri possit, ad-
dit, sumtum ex Latino limbis, vt sit, qua limbis

μισε, τῆς νεῶς ἤδη περὶ τὴν ἀκτὴν ἐξορμώσης b) καὶ περὶ δειλὴν c) ὄψιν, αὐτὸς μετὰ τῆς ἐταίρας Εἰσηνίδος κατὰ μέσσην τὴν ἀκτὴν διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθὼν *), πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε, καὶ ὥχε-
 8 το Φεύγων· οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ ὧν ἀνήγεται **). οὔτε τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος αἰσχυρόμενος d), ὧν τὴν Φυλακὴν ἐρημον, τὸ καθ' αὐτὸν μέρος e), κατέλιπεν οὔτε τὴν ἀκρόπολιν, καὶ

fluminis seu oram legimus. Vbi nos quidem miramur, cur non potius Latinum a Graeco deriuarit, quod et vocalis mutatio, et antiquitas vocabuli Graeci, satis manifestat.

b) TAYLOR vult ἐξορμούσης, dum alterum actiue sumatur.

•) Crepusculum quasi ex δέω et ἔλῃ vel εἰλῃ splendor et calor solaris, qui tunc deficiunt, utque sic dicam religantur: siue primum mane, quo tempore velut a vinculis, quibus noctu constringebantur, nondum sunt liberati. Vnde hoc loco adiungitur ὄψιν. Hinc δειλινὸς pomeridianus AELIAN. V. H. II, 5, 2.

*) Pro isthoc composito simplex etiam quandoque poni dicitur v. Luc. II, 44. Aθ. XXVIII, 14. conf. ERASMI SCHMIDII notae ad N. T. p. 402. GERAPHELII notae ex Polybio et Arriano p. 188.

**) In altum mare ferebatur, auf die hohe See fahren.

d) Αἰσχύνω est, ob turpe factum, in pudorem coniicio (αἶσχος dedecus probrum, αἰσχύνῃ pudor) in forma pass. pudeo, erubescō, Luc. XVI, 3. Phil. I, 20. cer. Hic loci omittitur πρὸς.

•) Ad ipsum quod adrinebat.

καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος f), καὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σωτήρας g), ἀφορῶν καὶ προδιδούς ἐφοβήθη

Η ς

θη

f) Explanator ARISTOPH. ad Plut. 1176: ἐν ἅσιν Σωτῆρα Δία τιμῶσιν. ἐνθα καὶ Σωτῆρος Διὸς ἐστὶν ἱερὸν τὸν αὐτὸν δὲ ἐνίαι καὶ ἑλευθέρεόν φασι conf. XENOPH. oecon. 7, 1. ZORN. bibl. ant. et exeg. p. 61. sq. comm. nostra vbi Soteris antiquitatis considerauimus Gerae 1751. Cel. KAPPII prolus. de soteriis veterum, sacrificia tractat, Ebraeis יְהוָה dicta. Lips. 1751. De delubro Iouis seruatoris consule EZECH. SPANHEM. ad Aristoph. Plut. 1176. VALES. ad Harpocr. p. 57. MEYRS. in Cecropia c. 27. TAYLOR. de hoc et aliis cognominibus THEMIST. or. XVI. περὶ Φιλανθρωπίας p. 407. ed. Mor. eundem Iouem antiquissimi iam Asiatici Graeci coluerunt, vnde sunt qui Iouis nomen cum Iehouah conferunt, quem quidem cultum, EVSEBIO teste L. VII; Cecrops primus docuit sed vnde DEO H. E. V. T. T. I. p. 478. solum instaurauit conf. de Cecrope MEYRS. de regno Ath. I, 6-12. Iupiter autem, coelum praecipue regens, HOM. Il. XV, 192. CALLIM. hymn. in Iou. v. 59. et tempestates ATHEN. XV, 5. PHRYNIVS c. 9. praeterea cognominabatur ὀμβριος, ὕων, ὑέτιος, ἱκμαῖος APOLLONIUS Rhod. II, 524. LYCOPHR. v. 160. conf. BRONKHVS. ad Tibull. I, 8, 26. ἐργιδουπος, Ἀστεροπητῆς HES. Theogn. 41. 160. καταιβάτης ARISTOPH. eis. v. 42. βρονταῖος, Ἀστραπαιος ARISTOT. de mundo c. 7. BURMAN in diss. de Ioue Fulgeratore.

g) Cognominabatur praeterea etiam λόγος et μένος Minerva, vid. VOSSII theol. gent. L. VII. c. 4. 5.

- 4) ὅς αὐτῆκα σώσοντας ἢ) ἐαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσεται. καταχθεὶς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον ὥσπερ τῇ πατρίδι μεγάλας ἐντυχίας ἐναγγε-
λίζε-

ει 10. VLR. STEINHOFFER *Graecia sacra* P. II. c. 1. §. 9. γλαυκῶπις HOM. II. I, 106. GELL. II. 26. δαΐφρων SCHERPEZEEI ad HOM. II. II, 23. ἐργά-
νη AELIAN. V. H. I, 2. DIOD. Sic. V. p. 340. ἐρυσί-
πτολις HOM. *hymn.* I. in Pallad. v. 1. eth. II. v. 3. ἐρυσίτεχνος, κληδοῦχος ARISTOPH. Θ. v. 1153. πολιὰς Id. Νεφ. v. 602. πολῖτις PAVSAN. VIII, 47. πολύβουλος HOM. II. V, 260. πολύμητις, τριτογένεια HES. ασπ. 197. Θεογ. 924. CLERICVS ad HES. Θ. 895. PHVERNVT. c. 20. interpretes ARISTOPH. ad νεφ. 985. χρυσόλογχος EURIP. in *Iono* v. 9. cet. Sed ἁθῆνην dici volunt quasi ἁθάναντον παρθένον, quia sapientia nec possit mori nec corrumpi, v. FVLGENTIVS *mythol.* L. II p. 854 ed. Basil. Σώτεια quoque cognominabatur Diana PAVSAN. in *Att.* c. 40. ei 44. GRVTER. p. XL. 10. Immo Mars ipse cognomen Σωτήρος obtinuit, in lapide vetusto, apud RAYMUND. DVELLIVM *de variis* *hisque potissimum selectis ad elegantiores literas pertinentibus rebus* p. 17. Memorari decet h. l. Ἀγάτεια siue Σωτήρια die V. mensis Anthesterionis celebrata.

- ἢ) In antiquioribus est σώσαντας ad TAYLORIANAM emendationem confer. 36, 5. Eandem non summae necessitatis fuisse creditur in *actis crud* l. c. p. 59. cum exponi possit: *ut se servent.* Σώζειν autem saepius, eminentiorem significationem habet in sacris Iac. I, 21, 2, 14. 4, 12. sed et ibidem adhibetur de sanitate reparanda Iac. V, 15.

λιζόμενος, ἀπήγγελεν ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως i) ἐαλωκὸς k) καταλίπει, τὸν δὲ Πειραιᾶ l) πολιορκούμενον m), αὐτὸς δὲ μόνος διασώθεις ἤκαρ καὶ οὐκ ἡσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν, αὐτοῦ σω-
τηρίαν

i) Quid ἄστυ fuerit Athenis exponunt STRABO L. VIII. c. PAVSAN. in *Attic.* c. 26. Dicebatur etiam ἀκρόπολις arch eadem Athenarum. Ipsum vero nomen parte posita pro toto, urbem subinde notat vniuersam, εἰς τὴν ἄνω πόλιν καὶ τὴν καίτω siue in eam vbi arch, et alteram vbi Piraeus portus, diuisam. Erat autem vrbs intra Dianae templum et urbem Eleusinem sita, borealem ad plagam habens Asopum flumen, ad meridiem Aegeum mare v. NIC. GERBELIVS in *explicatione in SOPHIANI Graeciae descriptionem* voc. Athenae. Dicebatur initio Cecropia PLIN. H. N. VII, c. 6. Athenae post a Minerva AVGVSTIN. de C. D. XVIII, 9. cui sacrauit urbem Amphictyon IVSTIN. II, 6. ISIDOR. *Orig.* XV, 1. Admodum creuerunt incolis Athenae, cum ibi profugis aperiretur asylum. Ex quo dum inuidiam ac raedium sentiebant vicini, natum inde fuit Atheniensibus bellum.

k) Vid. superius ad n. III. sub fin. obseruata.

l) Tres habuere portus Athenae Munychiam, Phalerum, Piraeum, qui postremus nobilissimus erat, firmissimus, maximus, commodissimus, conf. STEINHOFFER l. c. in *historia Graeciae liberae* c. II. §. 5. p. 49. sq. et IO. MEYRSII de *Piraeo Atheniensium portu celeberrimo Liber singularis*, adiunctus ad eiusd. LL. II. de *regno Lacon.*

m) De obsidionibus, vid. cum aliis, FEITH. l. c. III, 13. SCHEFFER III, 7.

5 τηρίαν προσαγορεύσας *). οὕτω δὲ σφόδρα ἐπίστευ-
σαν οἱ Ρόδιοι, ὥστε τριήρεις πληρώσαντες, τὰ πλοῖα
κατήγον, καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων **)
οἱ παρεσκευασμένοι δεῦρο πλεῖν, αὐτοῦ η) τὸν σῖτον ***)
ἐξεί-

*) GREG. NAZ. κακὸς δ' ἀκούων αἰσχύνου μὴ δυσγε-
νῆς.

**) Non illi tantum mercaturae sed militiae pariter
inferuiebant, cum aliis varii generis administris
POLLUX I, 9, 5. 10, 13. 22. VII, 31. PFEIFF. III, 3.
FEITH. III, 15, 1. SCHEFFER p. 307. sq. 310. sq. b.
GOTTF. EPHR. MÜLLER *historisch philosophische
Abhandlung, von den Feldpriestern der Völker alter
Zeiten* (Dresdae 1750.) sect. II. p. 116. sq. 123.
sq. 129. sq.

η) i. e. ἀπ' αὐτοῦ τόπου inde conf. LAMB. BOS. *el-
lips. Gr.* p. 210. ed. cl. LEISNERI.

**) Frumentum, indeque cibum, designat ISOCHR.
ad Nic. §. 94 POLLUX VI, 7. tot. sqq. Posterior
significatus, praeter temperantiam, militiae debe-
re occasionem videtur, vbi saepius ipsi milites cibum
praeparabant de frumento, iisdem exhibito. Sic
ei, apud AESCHYLUM, Palamedes:

Καὶ ταξιάρχας, καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας

Ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα

Ἄριστα, δαίπνα, δόρυπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

conf. ATHEN. I, 9. Neque minus ἀρετον φαγεῖν
sacro pariter in codice, notat epulis adesse, ut
apud nostrum εἴτησις victum, 20, 14. vel eo tempo-
re, quo, XENOPHONTIS e testimonio, ΑΘ. πολ.
p. 96. sq. ed. WACKER. singulas omnium regionum
lautitias conuiujs suis admiscuerant, Athenienses

ἐξείλοντο ο), καὶ τὰλλα χρήματα, διὰ τοῦτον. καὶ 6
 ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρ-
 τυρίας ρ) ἀπάντων· πρῶτον μὲν τὰς τῶν γετόνων,
 καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων *), εἰ τοῦ-
 τού

inque cibis exteros erant imitati, conf. PANCIOLE-
 ter. memorab. T. I. p. 494-560. Potior tamen eras
 cura potus quam cibi, vnde et συμπόσιον XENOPH.
 συμποσ. 9, 7. CIC. ad diu. VIII, 24. de senectute 13,
 45. quod tamen vocabulum etiam de coena frugali
 adhibetur AELIAN. V. H. II, 18. PERIZORE.
 ad h. l.

ο) Non vi amiserunt, vt habet interpres, sed expo-
 fuerunt. De re autem Atheniensium frumentaria
 et legibus eo spectantibus, vid. MEYERII Themis
 Att. L. II. c. 24. et 19.

ρ) Testimonia, quaeque ad causam spectabant, lit-
 teris ante consignabantur, dicique ἀντίγραφα λα-
 lebant, vt, quae capsula seruabat obsignata, ἐχίνος.
 Inde DEMOSTHENES in or. in Olympiod. τὰ δὲ ἀν-
 τίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὴν ἐχίνον, ὅπως ἂν μη-
 δεμία ὑποψία ᾖ. Inde si quid, in rem praesen-
 tem opus videbatur, exigente oratore, ad clepsy-
 dram dicente, recitabatur. Differebant autem αἱ
 μαρτυρίαι in actu τὰ μαρτύρια Iac. V, 3. in statu et
 αἱ ἐκμαρτυρίαι testimonia peregrinorum. Vnde
 DINARCHVS: πολλὰ κἀγαθὰ, ᾧ ἄνδρες δικασ-
 τὰί, γένετο, ὑμῖν, καὶ τῷ νομοδετήσαντι ἐξεί-
 ναι τῶν ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας παρέχεσ-
 θαι.

*) Κατοικοῦντες h. l. generatim Athenis habitantes,
 alioquin AMMONIO teste, μέτοικοι erant, alior-
 um translati ciues, qui singulis annis X. drachmas,

τον ἴσασιν ἐν τῷ πολέμῳ Φεύγοντα καὶ ἐκπλεύσαντ
 Αθήνηθεν· ἐπεὶ τῶν παραγενομένων εἰς Ῥόδον, ὃς
 Λεωκράτης ταυτ' ἀπήγγειλε· μετὰ δὲ ταυτα, τ
 μὲν Φυρκίνου μαρτυρίαν, ἐν καὶ ὑμῶν ἴσασιν οἱ πο
 λοὶ κατηγοροῦντα τούτου ἐν τῷ δήμῳ ὥς, καὶ μεγα
 λα· καὶ βλάβους εἴη τῆς πεντηκοστῆς μετέχων α
 7 τοῖς 9), πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρα
 βραχέα βούλομαι διαλεχθῆναι ὑμῖν.

VII. 'C

tributum incolatus, atque, in Atheniensium por
 ra, labrum, seu vannum fauos habentem, fer
 bant. Inde factum est, ut tales inquilini σκαφ
 φόροι, seu portitores labrorum dicerentur. Saepi
 autem simul pugnarunt cum Atheniensibus. Δ
 iis differebant ἰσοτελεῖς aduenae, qui civibus or
 ne pares censebantur, praeterquam quod imperi
 et honores civiles haud obtinerent. Τέλος αὐτο
 tributum dicebatur, a civium quovis, profess
 ne bonorum iure iurando firmata, conferendu
 idque varii generis MEVRS. Th. Att. II, 3. sq. 26. 16
 FEITH, II, 3. misc. Lips. noua Vol. I. p. 464. 199.
 antiquioribus ΧΕΝΟΡΗ. πολιτ. p. m. 78 11
 POLLUX VIII, 9.

- 9) Tamquam qui, et quidem admodum (κατὰ
 γάλα μέρη) una cum ipsis forsitan in testimo
 diētis, (quam σύνταξιν habet aequae ΠΙΛΤΟ ci
 aliis) participes etiam sit damni (τὸ βλάβος e
 βλάβη) POLLUX V, 30. GREG. Naz. γνωμ. πν
 ματ. II. μικρὸν βλάβος ex defraudatione vettig
 quinquagesimae (portionis μόρας vel μερίδα
 soluendae. Licet βλάβους adiectum quoque c
 tractum esse possit, ad ιδιωτισμὸν forte pertine

VII. 'Ου γὰρ ἀγνέετε, ὦ ἄνδρες, ὅτε τοὺς πα-
ρασκευὰς

Cel. TAYLOR. addit: *Leocrates utique in societate, quam cum non nullis ciuibus inuit de redimendis vectigalibus fidem fecellit; ob eamque rem olim ad iudices ventum est. Hoc liquet ex loco de quo agimus. Verum quid velint illa monstra orationis μεγάλα καὶ βλάβους εἶη?* Repone: ὡς καὶ μεγάλα βλαβεῖη, τῆς πεντηκοστῆς μετέχων αὐτῶ; GVL. autem CANTERVS, cuius emendationem ille, portento similem nominans, subiunxit, Nou. Lect. VIII, 20: *de his, ait, quae medio sunt loco posita, cum sensum habere nullum possunt, aliquid primum fiet, si pro μεγάλα scribatur ΜΕΓΑΡΑ. Leocrates enim relictis Athenis, Rhodum et Megara fere potierat, ut ex oratione, tota cognoscitur. Deinde, pro βλάβους, quid commodius possit substitui quam ΑΛΛΑΧΟΣΕ, non equidem nunc video. His porro duobus concessis, tertium nemo non dabit, pro εἶη videlicet esse scribendum ΙΗΙ. Posterior locus audaciam criticam apertissimam ostendit; cel. TAYLOR autem incisum post εἶη forsitan imposuit. Posset aliquis hic loci respicere vel ad L. πεντάκνεις, quingentorum senatorum praesides, a Calisthene constitutos, vel ad ephetas, e qualibet tribu lectos, conf. XENOPH. ἀπομνημ. I, 1, 18. POTTERRI archaеol. Gr. I, 18. Sed obstant, quae I 5, 1. a LYCVRGODICUNTUR; ipsumque verbum μετέχειν. Πεντηκοστῆς autem, tamquam vectigalis, meminit, inter ceteros VLPIANVS in or. DEMOSTH. contra Midiam p. 685. dum ἐπειδὴ γὰρ, ait, τὰ τέλη δίδστο χρημάτων ἕνεκα ἐνχὶ τοῦ Φεύγειν τοὺς στρατείας. Εἰκότως προστέθηκε καινήν τινα*

- ρασκειυὰς τῶν κρινομένων, ὅτε τὰς δεήσεις *) τῶν ἐξαυτουμένων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίστασθε, ὅτι χρημάτων **) ἐνεκα καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπίσθησαν τῶν μαρτύρων ἢ μὴ †) ἀμνημονεῖν, ἢ μὴ ἐλθεῖν, ἢ ἐτέραν ***) πρόφασιν εὑρεῖν. ἀξιοῦτε δὲν τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν ‡), μὴδὲ ὀκνεῖν, μὴδὲ περὶ πλείονος ποιῆσθαι τὰς χάριτας, ὑμῶν †) καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀποδιδόναί τῇ πατρίδι τ' ἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια *). μὴδὲ λείπειν τὴν τάξιν ταύτην, καὶ μιμῆσθαι Λευκράτην ἢ λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον, 3 ἐξομώσασθαι υ) . εἰ δὲ μὴδέτερον τούτων ποιῶσιν ὑπὲρ

πεντηκοστήν. et *POLLUX* VIII, 5. post init. καὶ δεκάτη, καὶ εἰκοστή καὶ πεντηκοστή, καὶ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἐκασταχοῦ εἰσπράξεως τὸ ὄνομα.

*) *Precationes indigentum, pro malis auertendis, deprecationes* 1 Tim. II, 1. Iac. V, 16.

**) *Opum quaecumque vñibus inserviunt, conf. 6, 5. ISOCHR. ad Nic. §. 69.*

†) *Delet istud negatium STEPHANVS, in margine suae editionis, itemque SCALIGER in notis MSS. ad hanc orationem, in bibliotheca Bodleiana. TAYLOR.*

***) 20, 9.

‡) *In locum superiorem, ut tanto magis esse conspiciatque exaudiri possint.*

§) *Quam vos.*

*) *Phil. III, 8.*

υ) *Testimonium eiurare. Lucem dabunt VALESIVS ad Harpocr. HERALD. adnimadu. in SALMAS. observat. ad ius Atticum et Roman. c. 16. aliique. TAYLOR. Solebant enim testes iure iurando confirmare testimonium, idque vel ad aram, unde prover-*

ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δημοκρατίας *),
καὶ

bium usque ad aras CIC. de amic. c. 17. crit. A. GELLIVS N. A. I, 3, 9. sqq. 20. sqq. vel ad saxum SVIDAS voc. λείδος.

- *) Quod iam ad 2, 3. docuimus varia fuit Atticae reip. forma nec minus reliquarum, ut in primis PAVSANIAS exponit. Δημοκρατίαν eiektis XXX. tyrannis Thraſybulus firmavit; donec Antipater, Lamiaco bello, paucis optimatibus, ipsius qui iussa peragebant, credidit v. THUCYDIDES L. VIII. XENOPH. hist. Gr. L. II. sqq. DIOD. Sic. I. XIII. PLYTARCHVS in *Lyſandro*. PAVSAN. in *Atticis* OROS. II, 17. CORNEL. in *Alcib.* et *Thraſyb.* IVSTIN. L. V, 8. sqq. VALER. III, 1. ext. 4. V, 6. ext. 1. sqq. A Thraſybulo constituebantur εἰ δέκα vel δεκαδοῦχοι DIOD. Sic. XIII, 34. ΗΑΡΡΟCΡ. v. δέκα καὶ δεκαδοῦχος: ab Antipatro post Alexandri mortem viris 100000. opulentioribus commissa ciuitas est DIOD. Sic. XVIII, 18. A quatuor annis, Antipatro defuncto, τύραννον aut ἐπιμελητὴν accepit a Casſandro, Demetrium Phalereum, post insignia, quae praestitit beneficia, quosque recepit eximios honores, nihilo minus a ciuib. expulsum DIOD. Sic. XVIII, 74. PAVSAN. I, 25. DIOG. Laërt. V, 75-80. CORN. *Phoc.* c. 3. PLIN. XXXIII, 6. CIC. de fin. V, 19. PHAEDRVS V. fab. 1. excerpta Peireſc. p. 52. PERIZON. ad *Ael.* V. H. III, 17. Libertatem restituit Demetrius Poliorcetes DIOD. Sic. XX, 46. sq. PAVSAN. I, 25. sq. PLYT. in *Demetrio*, quam ad bellum Mithridaticum vsque, Sullae temporibus retinuerunt, subinde quidem vexati ciues LIV. XXXI, 24.

κλητεύσομεν κ) αὐτούς. λέγε *) τὰς μαρτυρίας.
ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

VIII. Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἐπειδὴ
χρῆνος ἐγένετο, καὶ ἀφικνέτο Αθηνῆθεν πλοῖα εἰς
τὴν Ρόδον, καὶ φανερόν ἦν, ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγγεγό-
νει

30. APPIAN. *de bello Mithrid.* Expugnauit Athenas Sulla. FLOR. III, 5. VELLEI. II, 23. quibus libertatem postea reddiderunt Romani v. MEVRS. *de fort. Athen.* Beneficus quoque fuit Adrianus v. XIPHIL. SPARTIANVS, CASSIODORI *chron.* in Adriano. Instaurari moenia permisit Valerianus ZOSIMVS I, 29. ZONAR. XII, 23. Mox Gothi depopulati sunt urbem ZOS. I, 39. ZON. XII, 26. c I O C C C C L V. expugnarunt Turcae hodieque tenentes *Setinam* vocant.

κ) *Testimonium denuntiabimus.* Quod est aëtoris. Λέγεται, αἰτ ΗΑΡΡΟΚΡ. ἐπὶ μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χιλίαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος, ἀποστασίου. Addere etiam potuit AESCHINEM c. Timarchum, quem consules p. 7. ed. Steph. POL- LUX VIII, 6. τὸν οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλή- τευον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες. εἶδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν ἢ ἐξομώσασθαι ὡς οὐκ εἰδείη, μὴ παρείη, ἢ χιλίας ἀποτίνειν. κλητεύε- σθαι μὲν οὖν ἐστὶ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν ἐκ- κλητεύεσθαι δὲ τὸ δίκην ὀφείλειν, ἐπὶ τὸ τὰς χι- λίας καταβαλεῖν. TAYLOR. conf. MEVRS Th. Att. II, 33. VFFELFER p. 259. sqq.

*) h. l. lege, recita, o scriba populi.

νει περὶ τὴν πόλιν· φοβηθεὶς ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς
 Ρόδου, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα, καὶ ὦκει ἐν Με-
 γάροις πλείω ἢ πέντε ἐτη· προστάτην *) ἔχων Με-
 γαρέα, ἐν δὲ τὰ ὄρια τῆς χώρας αἰσχυρόμενος, ἀλλ'
 εἰς γ) γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρὶδος με-
 τοικῶν. καὶ οὕτως αὐτοῦ κατεργώκει, αἰδίων Φυγῆν, 2
 ὥστε μεταπεμφάμενος ἐντεῦθεν Ἀμύνταν, τὸν τὴν
 ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν **), καὶ
 τὸν φίλον Ἀντιγένην ἑυπετεῶνα z, καὶ δεηθεὶς ***), 3
 1 2 τοῦ

*) *Vorsteher, Vormund, Gönner.*

γ) Sc. χώραν sic. *ALCIPHON epist. III. 64. εἰς φιλο-
 σόφου Φοιτᾶν* sc. δόμον. *conf. HOM. II. ψ. v. 86. et
 EURIP. Ion. 405. ci 787. AELIAN. V. H II, 21, 2.
 conf. cl. CHRISTOPH. KRETZSCHMAR in utilis-
 simo indice voc. εἰς. Sic Latini ad Vestae sc. templum.*

**) *De coniugio Graecorum egimus in comm. de nu-
 ptis Graecorum. Ut autem iidem adparatu maxi-
 mo contraxerunt illam copulam; ita minimis sub-
 inde de causis dissoluerunt. MEYER Th. Att. I. 4-7.
 II, 7. PFEIFFER III, 24. it. p. 307. 661. sq. San-
 ctam nihilo minus habuerunt et tutelae numinum
 subiecerunt, praeter Venerem, in primis Iunonis,
 indidem τελείας εὐγαμηλίου nomen consequutae
 v. ARISTOPH. Θεσμ. φ. v. 982. DIOD. Sic. V. p.
 340. ed. 1604. SPANHEM. ad CALLIM. in Ion.
 v. 57.*

z) Hic populus frequentius scribitur ἑυπεταίων. Pec-
 cant librarii saepe numero in istis vocabulis. ΕΥΠΕ-
 ΤΑΙΩΝ in marmore Sanduicensi l. 8. vid. not.
 p. 60. TAYLOR.

***) *Habet sensum actiuium. Vel potius antecedens*

τεῦ κηδεστέῳ α) πείσασθαι παρ' αὐτοῦ τ' ἀνδράπο-
δα, καὶ τὴν οἰκίαν *) ἀποδόσθαι ταλάντου β).
ἐπὶ

ponitur pro consequente, ligatus ab indigentia, ad
rogandum auxilium obligatus conf. 17,8.

α) Ὁ κηδεστὴς vel κηδευτὴς, proprie qui curam ali-
cuius gerit, deinceps pater curae, socer, frater
uxoris, propinquus.

*) Domus Graecorum alioquatenus antiquis Roma-
nis erant similes, cum et illas Ἔγκος POLLUX I,
8,2.4. et αὐλή STOEBER ad FEITH, p. 56. ambiret
conf. FEITH, III, 11,6-12. MEYRS. *misc. Lac.* II,
17. sq.

β) Sc. ἀντὶ. Sic et Germani: *Er mag es vor 723.
Thaler weggeben.* conf. AELIAN. V. H. VI, 7, 1. Ta-
lentum Atticum LX. minas: mina L. βεῦς, quos
Theseus cudendos curavit, MEYRS II *Theseus* c. 19.
C. drachmas, valebat. Drachma pretium habe-
bat trium grossorum, quod adpellamus, conf. PFEIF-
FER II, 39. sq. PAUL. CHRIST. HOEFFNERI *Grae-
cia antiqua* L. II. c. 13. Ceterum argentum nu-
mosque circumferebant, quibus praecingebantur,
zonis, unde et continens subinde pro contento
ponebatur v. THOMAS DEMPSTERVS ad Rosin.
p. m. 127. P. BYRMANNVS ad *Phaedrum* p. 211.
CLAUD. SALMASIVS ad *hist. Aug. scriptores* T. I.
p. 669. sq. Porro talentum etiam ad pondera Grae-
corum pertinebat, cum Ebraeorum Kikkares con-
ueniens Tob. I, 16. III, 21. Matth. XVIII, 24. XXV,
15. sq. Apoc. XVI, 21. IOSEPHVS A. I. III, 10. conf.
de ponderibus POLLUX III, 24. VII, 24, 2. VIII, 6.
MEYRS. *Th. Att.* II, 26. *misc. Lac.* II, 8. PFEIFF.
II, 47.

ἐπὶ τοῦτοις προσέταξε ε) τοῖς τε χρήταις ἀπο- 4
δοῦναι τὰ ὀφειλόμενα d), καὶ τοὺς ἐράνους διενεγ-
κεῖν ε), τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι, δικιήσας δὲ 5
ταῦτα

1 3

ταῦτα

ε) Bei diesen (hiernächst) hatt er auch noch dazu ver-
ordnet. Apud Latinos autem verbum ordinare non
aequalem habere significatum, sed semper magis sibi
proprium arbitramur. Προστάσσειν autem est
omnium superiorum, singulatim medicorum vbi
notat *Arzeney* verordnen AELIAN. V. H. II, 37, 2.
VIII, 23, 1. 37, 2. philosophorum discipulis suis
praecipientium, certaminibus praefectorum et
contententium neque minus ducum bellicorum;
at tamen et auctoritate pollentium amicorum ib.
VIII, 26, 1. 41, 2.

d) Debita, die Schulden, vt ὀφείλω debeo, ich bin
schuldig.

ε) Ἐράνους διενεγκεῖν, videtur dici, in oppositione
τοῦ ἐράνους εἰσενεγκεῖν, quod scribitur, a THEO-
PHRASTO, in Μεμψιμοίρῳ. Quod noster, alii
dicunt ἐράνους διαλύσασθαι. v. LVCIAN. in De-
mosthenis encomio. Erat autem ἐράνος mutuī quae-
dam species, sed gratuiti, amicorum stips collati-
tia, quam non potuit creditor repetere rigido iu-
re, et vbi ei ita visum fuerit, verum secundum de-
bitoris commoditatem. TAYLOR. Idem adlegat hac
de re scriptores ad DEMOSTHENIS Midian. §. 17.
p. 287. ed. suae, CASAUB. ad Athenaeum VIII, 10.
RAMIRETZ de PRADO in *Pentecontarch.* c. II.
SPANHEM. ad Callimach. hymn. ad Cererem v. 73.
PETIT. ad LL. Att. L. V. tit. 7. HERALDVM *anim-*
adu. L. VI. c. 5. sqq. SALMAS. de *Vsuris* c. 3. iterum-

- ταῦτα πάντα Ἀμύντας, αὐτὸς πάλιν ἀποδίδοται τ' ἀν-
 δράποδα πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν Τιμοχάρει Ἀχαρ-
 6 νεί, τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τούτου ἀδελφῆν *f*). ἀργύ-
 ριον *) δὲ οὐκ ἔχων δοῦναί ῃ Τιμοχάρει, συνθή-
 κας *g*) ποιησάμενος, καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλῆϊ,
 7 μίαν μνῶν τόκου *h*) ἔφερε τῷ Ἀμύντα. ἵνα δὲ μὴ λό-
 γον

que p. 679. in omisiss, praecipue autem observatt.
 adius Att. et Rom statim ab init.

f) Sc. γυναῖκα der seine jüngere Schwester hatte.

*) Pecuniam, per συνεκδοχὴν duplicem, conf. I. O.
 GE. WACHTER archaologia nummaria, continens
 praecognita nobilissimae artis, quae nummos antiquos
 interpretatur Lips. 1745. 4. pagg. 180. quae recen-
 setur in Nouvelle Bibl. Germ. T. I. art. 2. Utilitas au-
 tem rei numariae veterum commendatur in S. A. Er.
 Nou. I, 90. sqq. Hinc ἀργυρογνώμονες, qui nummos
 adulterinos a legitimis secernebant, idque βασιάνω
 seu coticula Lydia, vnde et βασανιστὰι dicebantur.
 Apud Lacones autem, non tam argentea pecunia,
 quam ferrea fuit. AESCHINES Socraticus, in
 Erychia: ἐν δὲ Λακεδαιμόνι σιδηρῶ σταθμῷ νομί-
 ζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀχρείῳ τοῦ σιδήρου
 καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου κεκτη-
 μένος, πλούσιος δοκεῖ εἶναι conf. CRAGIUS L. III.
 tab. 10. c. 2.

g) Pactum in primis de locatione vel mutuo.

h) Τόκον legit TAYLOR, velut adpositum, sed re-
 perimus etiam nostrae lectionis exempla plurima.
 Qui vero pecuniam foenori dabant inquilini con-
 ferre debebant indidem in reipublicae sumtus, quod
 si qui negligenter ideo pariter erant rei *miscell. Lips.*
noua T. I. p. 464. sqq.

γον i) ὅμοιόν ἐστιν, ἀλλ' εἰδῆτε τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται k) καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγχανεν ὁ Ἀμύντας, ἐκείνον αὐτὸν παρειχόμενον *). νῦν δὲ ὑμῖν καλῶ τοὺς συνειδότες. 8 καὶ μοι λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὡς ἐπείατο παρὰ Λεωκράτους ἐν Μεγάρῳ τὰ ἀνδράποδα Ἀμύντας καὶ τὴν οἰκίαν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ἀκούσατε δὲ 9 καὶ ὡς ἀπέλαβε τετταράκοντα μνᾶς παρὰ Ἀμύντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς, καὶ Μενέλαος l) ὁ πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα **). ΜΑΡΤΥΡΙΑ. λά-10 βε δέ μοι καὶ τὴν ***). Τιμοχάρεος τοῦ πριαμένου τὰ ἀνδράποδα παρ' Ἀμύντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν,

I 4

i) Sic Latini: *verba sunt: dare alicui verba*, Germani: *damit ihr es nicht für leere Worte haltet*, conf. quae cl. IO. TOB. KREBSIUS observat. ad PLUTARCHI πῶς δὲ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν, cap. II. p. 109.

k) Γραμματεὺς, conf. §. XL. init. habebant et passivum I Thess. V, 27.

*) Pater inde, quod temere credat ΛΑΜΜΟΝΙΩΣ, παρεῖχειν esse praebere, quae per manus traduntur, velles, poculum παρεῖχεσθαι propositum animi designare. Quamvis idem frequenter indicet e. g. ΤΗΝ ΞΥΔ. III, 61. καὶ πᾶν τὸ προθυμον παρεχόμενοι omnem benivolentiam adhibentes DEMOSTHENEΣ in Philippicis: τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

l) Creditores Leocratis. Fuit autem pagus seu demus Atticae χόλαργος vel χέλαργον, quibusdam etiam χολαργεῖς.

**) Philippum.

***) Sc. μαρτυρίαν.

μῶν, καὶ τὰς συνθήκας m). τῶν μαρτύρων ἀκη-
 11 κώσατε, ὦ ἄνδρες. ἄξιον δ' ἐστίν, ἐφ' οἷς *) μέλλω
 λέγειν, ἀγανακτήσασθαι **) καὶ μισῆσαι τοῦτον Λεω-
 κράτην· οὐ γὰρ ἐξήρκε n) τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, καὶ
 τὰ χρήματα, μόνον ὑπεκδέσθαι o) ἀλλὰ καὶ τὰ ἱε-
 ρᾶ ***) τὰ πατρῷα, ἃ, τοῖς ὑμετέροισι καὶ νομίμοις
 καὶ πατρώοις ἐθεσιν, εἰ πρόγονοι παρῆδον αὐτῷ ἰδρυ-
 σάμε-

m) Puncto, non post μῶν, sed hic posito, ita vertit
 TAYLOR: *Cape autem mihi testimonium Timocha-
 ris, istius qui Amynta mancipia redemit XXXV. mi-
 nis, atque etiam pacta conuenta, quae cum Amynta
 fecit de pecunia soluenda. Testes audiistis cet.*

*) Sc. ᾶ.

**) Sine casu coll. 17, I. PYTHAG. *aur. carm.* v. 18.
 VITHORAT. *Indignor, quandoque bonus dormitat Ho-
 merus* Matth. XXVI, 8. Alioqui cum ἐπὶ coniun-
 gitur AELIAN. *V. H.* XIII, 33, I. ἡγανάκτησαν ἐπὶ
 τούτοις.

n) Omnino cum H. STEPHANO ἐξήρκει vel ἐξήρκεσε.
 TAYLOR. Nos quidem non videmus, cur non
 et indefinitum II. locum habere queat?

o) Subducere, clanculum remouere, exponere.

***) Ἱερὸν, vel χωρίον, vel δῶμα vel πρᾶγμα, pro
 diuersitate nominis omitti, varia notat. Hoc loco
 postremam habet notationem. Poëtae contrahunt
 in ἱερὸν THEOCRITI colus vel. idyl. 28, v. 5. ut et
 ipsum adiectum ἱερὸς diuersis modis accipitur v.
 KREBS ad Plut. p. 148. sq. 196. Hinc ἱερεῖν sacra
 facere et καλλιερεῖν litare vel vt HESYCHIUS expli-
 cai καλῶς τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι. καλλιέρημα, te-
 ste SVIDA ἕκαστον θῦμα θεῷ φίλον - διὰ τῶν
 ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

εἰσάμενοι p), ταῦτα μετεπέμψατο εἰς Μέγαρον, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας οὐδὲ τὴν ἐπωνομίαν τῶν πατρῶων ἱερῶν φοβηθεὶς q), ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος αὐτὰ κινήσας, συμφεύγειν r) αὐτῶ, ἐκλείποντα τοὺς νεῶς, καὶ τὴν χώραν ἣν κατεῖχον, ἤξιωσε, καὶ ἰδρύσασθαι ἐπὶ ξένης καὶ ἀλλοτρίας, καὶ εἶναι ὁθνεῖα s) τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰδισμένους. καὶ t) οἱ πατέρες ἡμῶν u) τὴν Ἀθηναίαν v), ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν x) ὁμῶν
I 5
νυμου

p) "Ew colloco inde ἔδος, ἔδρα, ὕζω, ἰδρύω ἰδρυμι singulatim in sede colloco, instituo.

q) Intimorem coniectus, propter cet.

r) Sc. εἰς τὸ.

s) Quasi νοθεῖα α νόθος spurius, non legitimus. Ita THEOCRITVS in *Orthonis epitaphio* v. 4. ὁθνεῖν κείμαι ἐφεσσάμενος in terra peregrina iaceo collocatus: et in librum suum v. 4: Μοῦσαν δ' ὁθνεῖν οὐποτ' ἐφελκυσάμην.

t) TAYLOR mauult καίτοι.

v) DIO Chrysost. or. LXIII. Ἀρχαίαν ἦν γένος τῶν αὐτοχθόνων καὶ πρώτων Ἀθηναίων, μητέρα μὲν τὴν Γῆν αὐχοῦνται, τροφήν δὲ τὴν Δήμητραν, ΕΠΩΝΤΜΟΝ δὲ καὶ σύμμαχον τὴν Ἀθηναίαν. vid. de hoc cognomine auctores, quos laudat MENRSIUS de fortuna Athenarum c. II. Deest post hoc voc. vel τιμῶντες vel αἰδούμενοι, vel aliquid simile. TAYLOR.

x) Sortitam. λαγχάνειν est accipere id quod sorte obuenit et oblatum est κληρώσασθαι sorte uti, quod faciunt, qui se immittunt sorti, sortesque ducunt HOM. II. VII, 171. ΑΜΜΟΝ. λήγω cello, et λήχω, pro quo λαγχάνω sollemnius, sortior, significatu,

νυμον αὐτῇ τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθήνας, ἢ
 αἰ

in deriuatis, admodum conueniunt. Respicit au-
 tem orator, ad Mineruae cum Neptuno certamen,
 de quo sic PLATO in *Mencexeno* p. 404. ed. Lugd.
 1590. ἔστι δὲ αἰεὶς ἡ χώρα καὶ ὑπὸ πάντων ἀν-
 θρώπων ἐπαινεῖσθαι, οὐ μόνον ὑφ' ἡμῶν πολλὰ-
 χῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι
 τυγχάνει οὕσα Θεοφιλῆς. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῶν τῷ
 λόγῳ ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτῆς θεῶν
 ἔρις τε καὶ κρίσις. Hinc et Athenis nomen indi-
 dit Minerua APOLLOD. L. III. p. 237. Sortes au-
 tem, ut omnia, vaticinia, somnia, exta, sternu-
 tationes, aues, atque alia diuinationum genera,
 perquam frequentabantur apud Graecos AELIAN.
 II, 31. explanator Graecus ad *Il.* I, 62. NAT. COMES
 III, 10. PETITVS de *Sibylla* III. Sortes fiebant po-
 tissimum ligno: vnde HERODIANVS grammati-
 cus citatus ab EUSTATH. ad Hom. *Il.* III, 316. κλη-
 ρον deducit παρὰ τῆς κώλον conf. HOM. *Il.* VII, 175.
Od. X, 206. VIRG. *Aen.* V, 490. HADR. IVN. *anim-*
adu. II, 5. de ominibus v. EURIP. *Iphig. in Aul.* v.
 1596. CURT. III, 1. 10. POTTERI *Archaeol. Gr.*
 I, 15. 199. Μάντιες arcano numinis instinctu concii-
 tabantur PLATO in *Phaedro* T. III. opp. p. 244. ed.
 H. Steph. HOM. *Od.* VIII, 510. *Il.* I, 70. EURIP.
Hec. v. 120. 731. explan. ad h. l. CIC. de *diuin.* I, 6,
 12. 'Ονειροπόλοι HOM. *Il.* I, 63. *Od.* XVIII, 335.
 199. FABRIC. *B. Gr.* III, 13. *Θυοσκόοι* sacerdotum
 erant genus HOM. *Il.* I, 62, XXIII, 221. EUSTATH.
 ad h. l. APULEI de deo *Socratis* p. 52. ed. ELMEN-
 HORST. EURIP. *Electr.* 826. PLUT. *Solon.* p. 84.
 Sternutationes, alias bonas, alias noxias, arbitra-

οἱ τιμῶντες τὴν Θεὸν τὴν ὁμώνυμον αὐτὴ πόλιν μὴ
 ἐγκαταλίπωσι Λεωκράτης δὲ οὔτε νομίμων, οὔτε¹³
 πατρῶων, οὔτε ἱερῶν Φροντίσας, τὸ καὶ ἑαυτὸν
 ἐξαγῶγιστον γ) ὑμῖν καὶ τὴν παρὰ τῶν Θεῶν βοή-
 θειαν ἐποίησε, καὶ οὐκ ἐ-ἤρκεσεν αὐτῷ τσαῦτα καὶ
 τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν ἐν Μεγά-
 ροις, οἷς παρ' ἡμῶν ἐξεκομίσατο χεῖμασιν, ἀφορ-
 μῇ

bantur HOM. *Od.* XVII, 545. THEOCRIT. *Id.* VII,
 96. XVII, 16. XENOPH. *ἀναβασ.* L. III. p. 236. ed.
 H. Steph. PLIN. *H. N.* II, 7. EUSTATH. ad *Od.*
 XVII, 545. PLUT. in *Themist.* T. I. opp. p. 119.
 οἰωνοπέλαι, cum χρησμοδέγοις, μάντεσιν et ὀνει-
 ράτων ἐξηγηταῖς genus vatum antiquissimum fue-
 runt, PAVSAN. in *Atticis* s. L. I. c. 34. adferente
 HOM. *hymn.* in *Mercur.* II. XII, 201. XIII, 821. sqq.
Od. XV, 160-176. PINDARI interpr. ad proleg. sub
 tit. περὶ κώλων τῶν στεροφῶν. PLUT. de *plac. philos.*
 II, 10. *probl. Rom.* 78. CIC. de *div.* II, 39. PLIN.
H. N. VII, 56. VIRG. *Aen.* III, 361. Subindetamen
 illorum fides ad modum vacillabat HOM. *Il.* XII, 237.
 sqq. *Od.* II, 181. sqq. XVIII, 560. sqq. EURIP. *Iphig.*
 in *Aul.* v. 956. sqq. Ad alia genera, pertinebant ful-
 gura, quae dextra audabantur HOM. *Il.* VIII, 436.
 ENNIVS in fragm. CIC. de *divin.* l. c. SILIVS V,
 169. sqq. conf. HOM. *Il.* I, 62. II, 308. sqq. 353.
 WITTERI *diff. de divinationibus*, et alia huius modi.
 Eodem spectat Νεχρία HOM. *Od.* XI. 101. PLIN. *H. N.*
 XXX, 1. sq. STAT. *Theb.* III, 409. sqq. VALER. FLAC-
 CUS *Argon.* I, 62. GREG. Naz. in *Iulianum* or. III.
 p. 91. FEITH. *A. H.* I, 17. et animadu. BOS P. I. c. 15.
 ESCHENBACHII *auguria vet.*

γ) Merx quae exportatur.

μῆ *) χρώμενος, ἐκ τοῦ Ἡπείρου παρὰ Κλεοπά-
τρας z) εἰς Ἑλλάδα α) ἐσιτήγῃ καὶ ἐκείθεν εἰς
Κόριν-

*) 'Αφορμὰὶ sunt, etiam apud Atticos, opes, fa-
cultates XENOPH. *oecom.* I, 16. quas alii dixerunt
προβολὴν εἰς τὸ ζῆν *Lebensmittel* Galli *moien de*
vivre V. CASSANB. ad THEOPHR. *char.* περὶ κολα-
κείας p. 132.

z) Cleopatra erat Philippi M. filia, Alexandro Epiri
regi nuptum data, in quibus nuptiis celebrandis
Philippus a Pausania interficitur. IUSTIN. VIII, 6.
Paullo ante actam hanc causam, istius imperii sum-
mam ad regiam hanc mulierem delatam esse, novi-
mus. Πρώην ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ὡς
Κλεοπάτραν τὴν Φιλίππου θυγατέρα χειροτε-
νεύσθαι, συναχθεσθαι ἐπὶ τῇ τοῦ Μολοτ-
τῶν βασιλείᾳ Ἀλεξάνδρου τελευτῇ. AESCH. c.
Ctesiph. §. 89. ed. Oxon. Quae oratio fortasse eo-
dem anno, quo haec contra Leocratem, habita fuit.
TAYLOR. De factis autem Graeciae occiso Philip-
po V. PFEIFFER p. 179. sqq.

α) ΜΕΓΑΡΑ legit, cui TAYLOR fere adsentitur,
PALMERIUS, causam addens, quod et Corin-
thus fuerit ἐν Ἑλλάδι. Respondemus autem verbis
POMPONII MELAE L. II. c. 3. p. 71. ed. Lugd.
1743. vnde pater, Hellada et Peloponneson confi-
nes quidem regiones, sed non eandem fuisse. Sci-
licet distinguenda est Hellas propria, inque sensu
strictiori, ab eo, quo nos iam vulgo accipimus Grae-
ciae nomen, conf. diss. nostra de *Atticismo* §. VII.
not. 1. Illa fuit inter Thessaliam, Epirum, Pe-
loponnesum, Ionium Aegeumque maria primum
Graeco regi nomen debens PLIN. III, 7. hinc obti-

φρονθον. *). καίτοι, ὧ ἄνδρες, καὶ περὶ τούτων ἐπι-
 τέτεροι νόμοι ταῖς ἐσχάταις τιμωρίας **) ὀρίζου-
 ν, ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΛΛΟΣΕ
 Η ΣΙΤΗΓΗΣΗ Η ΩΣ β) ΤΜΑΣ. ἐπε-15
 ρὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγῆσαντα δὲ
 κατὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε ἱερῶν,
 ἢ πατρὶδος μήτε νόμων, τοῦτον ἔχοντες ἐν τῇ
 μετέρᾳ ψήφῳ γ) οὐκ ἀποκτενεῖτε; καὶ παρὰ
 τῷ τῷ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε; πάντων
 ἀνθρώπων ῥαθυμέτεροι ἔσεσθε, καὶ ἡκιστα
 ἐν τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.

VIII. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοῦ, ὧ ἄνδρες, ἐμοῦ θεω- I
 ῆσατε, ὡς δικαίαν τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ
 τούτων,

nens, ab Hellene, filio Deucalionis. Ita CONST.
 PORPHYROG. ἑλλάς ἡ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ ἑλλήνος
 τοῦ Δευκαλίωνος, ὃς δυναστεύσας. τῆς φθιώτι-
 δος τὸνς ὑπηκόους ἐαυτῷ γενομένους ἑλλήνας ἐκά-
 λεσε. Sensum autem posteriorem indicat PLYS-
 NIAS *Lacon.* c. 20. Hilotas vocatos esse memo-
 rans etiam non existentes καθ' ὅτι καὶ ἑλλήνας τὸ
 σύμπαν γένος ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ποτὲ καλου-
 μένης ἑλλάδος.

) Vrbs Achaiae ad Isthmum, vbi duplex portus, et
 pugna Corinthiaca notabilis, XENOPH. *Aggef.* 2, γ.
 6. 17.

*) Tales poenae varii generis erant.

) *Quam ad nos*, vid. *διαλεκτολογία*.

) Conf. §. I. et XXX.

- τούτων, ὅν γὰρ εἶμαι *) δὲν ὑμᾶς ὑπὲρ d) τη-
λικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας e), ἀλλὰ τὴν ἀλή-
θειαν εἰδότες, ψηφίζεσθαι καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ
2 δώσοντας ἐλεγχοῦν μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας παρε-
καλεσάμην f) γὰρ αὐτοὺς, πρὸκλησιν ὑπὲρ τού-
των ἀπάντων γράψας, καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς
3 τούτου οἰκέτας. καὶ μοι λέγε ταύτην. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ.
ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τῆς προκλήσεως. ἅμα τοῖνυν
ταύτην Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο, καὶ κατεμαρτύρει
αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τῶν
πάντων ἐλεγχοῦν Φυγῶν ὁμολόγηκε ἀληθῆ εἶναι τὰ
4 εἰσηγγελμένα. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ εἶδεν ὅτι περὶ τῶν
ἀμ-

*) Coniungitur et alias cum ὅτι Iac. I, 7. neque minus cum casu quarto Lyc. 8, 7.

d) TAYLOR legit περι.

e) Coniectantes, vero similiter pronuntiantes, ab εἰκῶ.

f) Προκαλεσάμην mauult, non sine caussa, TAY-
LOR, addens loca; ΗΑΡΡΟΚΡ. Πρόκλησις. ἐνώ-
θεσαν, ὅπότε δοκάζοιτό τινες, ἐξαυτεῖν ἐνίστε
θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς
μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο
προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τοῦτο
γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις. ΑΝΤΙΡΗ.
or. I. p. 112. ed. Steph. ἐν οἷς μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξου-
σία ἦν σαφῶς εἰδέναι παρὰ τῆς βασάνου, οὐκ
ἠθέλησεν ὡς ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐ-
τὸ προεθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχερῆν ὁ καὶ
ἐγὼ προκαλούμην προθυμηθῆναι - μὴ ὁμολο-
γούντων γὰρ τῶν ἀνδραπόδων κ. τ. λ. conf. DE-
MOSTH. contra Dionysiodorum p. 701, ed. Paris. et
contra Stephanum p. 629.

αφισβητουμένων πολὺ δεκεῖ δικαιοτάτον καὶ δημο-
κλὸν *) εἶναι, ὅταν εἰκέται ἢ θεράπαινα συνειδῶ-
ν, αὐτὸν δὲ g), τούτους ἐλέγχων h) καὶ βασανί-
εν, καὶ τοῖς ἐργοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πιστεύειν,
ὡς τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν, καὶ μεγάλων,
καὶ συμφερόντων τῇ πόλει, ἐγὼ τοῖσιν τοσοῦτον 5
φύστηκα i) τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ
λεωκράτους ποιήσασθαι, ὅσον ἐγὼ ἐβουλόμην τοὺς
ἰσχυροὺς κινδύνους ἐν τοῖς Λεωκράτους εἰκέταις καὶ θε-
ραπαῖναις βασανισθεῖσι τὸν ἐλεγχον k) γενέσθαι
ἐντοσὶ

-) Δημόσιος publicus, sed δημοτικός populi studio-
sus et amans AELIAN. II, 20, I. VI, 11, 2.
) Vel scribe αὐτὸν δὲ, vel supple aliquid, post δεῖ
sc. μαρτυρεῖν αὐτὸν μνησθῆναι. Huius modi aliquid su-
spicor. TAYLOR. Nos quidem posterius tantum
agnoscimus.
) Proprie est comprehendere ac, vel inuitum atque
anxium, firmiter tenere (ἐλεῖν et ἄγγχειν) Inde
homo in furto palam comprehensus POLIUX VIII,
7. p. m. 392. lin. 17. dicitur ἀντικρυς ἐλεγχθεῖς.
Hinc deinceps adplicari potest ad ignorantes ut sit
demonstrare, convincere; ad errantes, ut sit refu-
tare; ad maleficos ut sit, siue verbis siue facto ipso,
reprehendere ac punire Iac. II, 9. Etymologus πα-
ρὰ τὸ ἐλεῖν. εἶναι splendorem habere deriuat. Ita
vero significationum ordo esset splendere, illumi-
nare, idque vel ignorantem, vel errantem, corri-
gere vitiosum.
i) Destitui, remotus sum, ich bin abgestanden, ich bin
entfernt.
k) Τὸν ἐλεγχον delet SCALIGER. Verum, si quid
exterminandum sit, hac illa iubeo in superiori parte

- 6 εὔτοσι δὲ διὰ τὸ συνειδέναί ἐαυτῶ ὅυχ' ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἔφυγε, καὶ τοι, ὦ ἄνδρες, πολὺ θάττον, εἰ Λεωκράτους ἐκέταί καὶ Θεράπαινα τῶν λεγομένων ἀντι ἡγήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ ἐαυτῶν δεσπότης κατεψεύσαντο 1).

- X. Χωρὶς τοίνυν τούτων, Λεωκράτης ἀναβοήσεται αὐτίκα, ὡς ἰδιώτης ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ 2 συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος· ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι πάντας ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντῶν ἐπιχειρούντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο
πρὸς

sententiae, nempe τοὺς ἰδίους κινδύνους. TAYLOR. Nos, ne quid forsitan temere mutetur, vel κατὰ supplemus; vel, post κινδύνους, incisum ponimus, quo posterius explicet prius; dum in periculum impensarum incurrebat Lycurgus, nī quid confiteretur familia; vel denique Leocratis pericula, torquendis, non ipsorum sine noxa, seruis, probationem, in re publici momenti, satis aequam censerī, putamus.

- 1) Similis exstat locus, in CIC. OR. pro Rosc. Am. c. XXXXI. Vbi quidem, quod obiter monemus, altercationem, quam dicunt oratoriam, temere passim interpunctam, expositam temere, reperimus, e.g. Cum Cbryfogono sunt, est dictum aduersariorum; ita credo, responsum oratoris. Postquam isti deinceps rationem addiderant; verba, *homines paene*, confutationem eiusdem incipiunt. Hanc ipsam proxime sequitur ἐπίτευξις, neque, quod vulgo credunt interpretes, ut pro quod ponitur, sed propter antecedentem, ac mente repetendam, particulam ita collocatur, cet.

προαιρεῖσθαι, καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα, ἐν οἷς
 τοὺς παραλογισμοὺς *m)* κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων *n)*
 ποιήσονται τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις ἐνισταμένων *o)*,
 καὶ τοὺς ἐνόχους τὰς ἀρχαῖς ἀκριβῶς ἀποδεικνύντων,
 τ' ἀναντία φαίνεσθαι **)* τούτοις ποιεῦντας, ὥσπερ
 ἡμεῖς· οὕτως δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑ- 3
 μῖν αὐτοῖς. τίνας ἀδύνατον ἦν, τῇ δεινότητι *p)* καὶ
 ταῖς

m) Iudicia, falsis ratiocinationibus fulta, quae ταῖς
 δικαίως deinceps opponuntur. Descendit a πα-
 ραλογίζεσθαι, lac. I, 22. quae pariter fraus in pri-
 mis Iophistarum fuit. Venit hic in mentem, loci
 cuiusdam IGNAII, de antistite sacro scribentis:
 Φοβερὸν γὰρ τῷ τοιούτῳ (ἐπισκόπῳ) ἀντιλέ-
 γειν. εὐ γὰρ τούτον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τις,
 αἰτῶν τὸν ἕρπετον παραλογίζεται, τὸν μὴ δυνά-
 μενον παρὰ τινος παραλογιστῆναι. Vnde et, apud
 HESYCHIVM et SYDAM, παραλογισμός, ex-
 ponitur ἀπάτη, παραλογιστῆς, ἀπατεῶν. Ut
 autem semper vicinum virtuti vitium: sic et eo
 proniores erant ad sinistras ratiocinationes sophi-
 stae, quanto magis sapientiae studia florebant apud
 Graecos POLLUX III, 4. 199. WOWER *polym.* c. 20.
 et 26. GE. HORNII *hist. philos.* III, 3.

n) Ita DEMOSTHENES ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυ-
 ριῶν, item LUCIANVS ἀγωνίζεσθαι ἐφεσιν pro-
 uocationis caussum tractare. Hoc autem loco sic
 rei nominantur.

o) Ἐνίσταμαι med. instituo, ich stelle an.

**)* Illuminari, adparere, videri ISOCR. ad Nic.
 §. 84.

p) Vi orationis V. HERM. von der HARDT de δεινότητι
 K

- ταῖς παρασκευαῖς, ταῖς τοῦ λόγου, παραγαγεῖν;
 4 τοὺς οἰκείας. κατὰ φύσιν τῶν βασιανζόμενοι πᾶ-
 σαν τὴν ἀλήθειαν, περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων,
 ἐμελλον φράσειν εἰ οἰκεία καὶ αἱ θεραπείαι· ἀλλὰ
 5 ταύτους ὁ Λεωκράτης παραδούνα ἐφυγε, καὶ ταῦ-
 τα, οὐκ ἀλλοτρίους, ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυ-
 νατὸν εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆται *) καὶ
 τὴν ὑγρότητα q) αὐτῶν τοῦ ἥθους τοῖς δακρύοις εἰς
 ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικαστάς· ἐνταῦθα Λεω-
 κράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυθεν, οὐδὲν ἔ-
 τερον

τοῦ λόγου, Lips. 1686. 10. GOTTL. HEINECCI
fundamenta sili P. I. c. II. §. 55.

- *) Sic. TIMOCLES in *Iambis consol.* ap. STOB. serm.
 12, 3. v. 6. ψυχαγωγῆθεις πάθει vbi et v. 4. παρα-
 ψυχὴ est consolatio. Noti pariter sunt Graecorum
 δημαγωγοί conf. ISOCR. ad Nic. §. 102. Praeser-
 tim autem poesis habebatur ψυχαγωγία, KREBS
 l. c. p. 109.
- q) Mollitiem *Weichlichkeit* ab ὤω pluo. Vt et Larini
 diffluere luxu, deliciis cer. Praesertim delicati lo-
 tiones adamabant, non numquam admodum pre-
 tiosas. Ita quidam Atheniensis, vino per aromata
 diffuso, pedes intrantium lauandos curasse, dici-
 tur a PLUTARCHO in *Phocione* c. 10. Abstergebant-
 tur iidem manibus mollissimis, de lapide, qui na-
 scebatur in Caristo, quemque tondere solebant,
 et mox nere. Talia χειρόμακτρα, sordida facta,
 flammis mundabantur, haud aliter quam aquis
 ATHEN. L. VIII. 18. CASANB. ad h. l. c. 18. BAY-
 FUIS de re vestiar. c. 4. PANCIROLL. T. I. p. m.
 501. De balneis autem Graecorum y. POLLUX VII,
 33, 1. 2. MEYER. *misc. Lac.* II, 18.

τερον ἢ φοβούμενος μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας οἷτε ἐξε-
λέγοντες τῷ ἔργῳ ^{τ)} καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένη- 6
ται. τί γὰρ ἔδει προφάσεων, ἢ λόγων, ἢ σκῆψεως ἢ
ἀπλοῦν τὸ δίκαιον. ἔαδιν τὸ ἀληθ-ς βραχὺς ὁ
ἐλεγχος. εἰ μὲν ὁμολογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀλη- 7
θῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας
τυγχάνει *); εἰ δὲ μὴ φησι ταῦτα ἀληθῆ εἶναι, τί
εὖ παραδέδωκε, τοὺς οἰκείας καὶ τὰς θερραπείας;
πρὸς ἡκεῖ γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα καὶ 8
παραδιδόναι, καὶ ^{ι)} βασανίζειν, καὶ μηδένα τῶν
ἀκριβεστάτων ἐλέγχων φεύγειν, ἀλλ' οὐδὲν τούτων
ἐπραξεν, ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὸς ἑαυτοῦ, ὅτι προ-
δοτῆς

Κ 2

δοτῆς

τ) Hoc voc. hic delet TAYLOR et superius ante ver-
bum ἐλήλυθεν ponit *revera* explicans: nos relinqui-
mus, ad inquisitionis et confessionis negotium re-
ferentes, quo sensu dum paullo ante adfuit, hic
ἐμφασιν auget.

ι) Σκῆψις argumentatio vel vera, vel, et potissimum
quidem, ficta, qua quis nititur a σκῆπτῳ vnde
σκῆπτρον baculus.

*) Λαμβάνει τύχην Gr. KOEBER. p. 281 sq.

ι) Delet istud καὶ cel. TAYLOR addens inter alia lo-
cum ex LYSIAE OR. Areopagit. p. 116. ed. Lond.
ἔτοιμος ἦμην (θεράποντας) εἶτινα βούλοιο πα-
ραδοῦναι βασανίζειν et ex nostro §. 20. cel. Nos
haud vltum negamus, sed necessitatem mutationis
neutiquam videmus, cum sensus et hic sit integer,
simulque ἐμφατικώτερος. Non solum innocens
permittere postulatos et tradere, sed ipsam etiam
quaestionem cupere debet ac iubere. Quod au-
tem per alium quis facit, per se fecisse putandus
est.

δότης ἐστὶ τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν νόμων, ἀξιῶσαι ὑμᾶς ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσασθαι, καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι, τὸν τὴν ἐξουσίαν *) τῆς ἀπολογίας αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ δίκαια περιήρημένον, τοῦτον εἶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν
 9 ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπατήσαι; περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος, ὅτι ὁμολογούμενόν, ἐστίν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὡ ἄνδρες, μεμαθηκέναί **).

XI. Ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις τὴν πόλιν οὖσαν Λεωκράτης προδεδωκεν, ἀναμνησάτω ὑμᾶς,
 2 βούλομαι. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα. γραμματεῦ, τὸ Ὑπερίδου, καὶ ἀνάγινωσκε. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 3 ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος, ὡ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν v) τοὺς πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματιοῦσαν x) περὶ φυλακῆς τοῦ πειραιῶς

*) Tum facultatem notat internam, tum potestatem externam Ioh. X, 18.

**) Μαθεῖν sollemne vocabulum apud Graecos discendi studiosiores, vnde κατ' ἐξοχὴν μάθησις appellabatur, disciplinarum primaria quaeque discendorum fere primordia fecit G. N. KRIEGK *de inclarescendi modis apud Graecos* vet. §. 4. 199. 10. WOWER c. 7. et 22. PFEIFFER II, 66. POLLUX III, 20-24.

v) Senatum quingentorum, cuius in primis erat militiae curam suscipere. Conf. ad eam βουλῆς significationem AELIAN. V. H. V, 18, 1. XII, 33, 1.

x) Rem suscepturum, negotium exsequuturum χρημα α χράω res, quasi de manu in manum accepta,

ῥαῖως γ) ἐν τοῖς ὅπλοις *) ἔδοξε, καὶ πρᾶττειν
 διεσκευασμένην z) ὅ, τι ἀν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέ-
 ρον
 K 3

opes. Inde χρηματίζω rem vel pecuniam colligo
 AELIAN. *V. H.* II, 13, 18. III, 12, 1. consulto, reddo
 ius ib. II, 15, 1. III, 4, 1. 23, 5. VIII, 3, 7. vel exsequor
 aliquid, in sensu eminenti, rem diuinam tracto,
 consulo DEVM cer. conf. 20, 7.

γ) Πειρακιεύς contrahit etiam casum secundum et quar-
 tum, propter concursum vocalium.

*) Armorum inuentores nominant POLYD. VERGI-
 LIVS II, II. PANCIROLL. *nou. repert.* tit. 18.
 MEVRS. *misc. Lac.* II, 1. sq. POLLUX I, 10, 8. 13. In
 defendentibus eminebant scuta Aët. *Er.* 1745. p.
 429. sq. conf. FEITH. III, 8. et 10. et galeae POL-
 LUX I, 10. STRAVCH. *diff.* III. ad Tac. *Germ.* c. 1.
 §. 7. sqq. LIPSIVS *de mil. Rom.* III, 5. PFEIFF. pag.
 524-537. TURNER. *adu.* XI, 27. in offendentibus
 gladii POLLUX X, 31. ALEX. ab AL. VI, 22. iacula
 PFEIFF. pag. 541-547. arcus, sagittae, fundae cer.
 De nauticis V. FABRIC. *B. Gr.* Vol. VIII. p. 142. sq.
 in BASILII ναυμαχικοῖς SCHEFFER II, 7.

z) Est vox tactica; διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι,
 ἐνόπλιοι, ξιφῆρεις εἰς πόλεμον HESYCH. — Vim
 istius locutionis notauit aliquis olim ad vocem διεσ-
 κευασμένην sc. ἐν τοῖς ὅπλοις. Quae vera et sincere
 glossa est. Tu igitur eas voces in linea superiori
 delebis. TAYLOR. conf. AELIAN. XII, 64, 12. habet
 tamen ampliorem pariter significationem e. g. ib.
 III, 20, 2. 12, 1, 17. Hinc et ad omnem belli prae-
 parationem referri potest, de qua V. MEVRS. *Th.*
Att. I, 11. med. *misc. Lac.* II, 9. init. III, 8. SCHEF-
 FER III, 3. PFEIFF. III, 28.

- 4 ρον εἶνα· κώτοι, ὧ ἄνδρες, εἰ οἱ ἀφιέμενοι α) τοῦ
στρατεύεσθαι ἕνεκα τοῦ βουλευέσθαι ὑπὲρ τῶν τῆς
πόλεως, ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν τάξει διέτριβον. ἄρ
5 ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν
πόλιν κατασχεῖν *); ἐν οἷς Λεωκράτης οὕτως καὶ
αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς β) ὥχετο καὶ τὰ
χρήματα ὑπάρχοντα **) ἐξεκρίμασε, καὶ ἱε-
ρὰ τὰ πατρῷα μετεπέμψατο· καὶ εἰς τοσοῦ-
τον προδοσίας ἦλθεν, ὥστε κατὰ τὴν αὐτοῦ
προαίρεσιν ἐρημοὶ μὲν ἦσαν οἱ ναοὶ ***) τῶν
ἱερῶν

α) Dimissi, rude donati.

β) Vbi locus erat, haud alii modo plures eximebantur
et excludebantur a militia; sed vel habebatur subinde
ratio staturae FR. GOTT. FREYTAGII V.C. pro-
lusio qua *mensuram militum e veterum scriptorum*
monumentis eruit Numb. 1730.

β) Ἀποδράω deficio, aufugio, *ich mache mich davon*,
AELIAN. V. H. II, 6, 4. III, 44, 2. III, 15, 7.

*) Sub ipsius potestate existentes 12, 7. lac. 2, 15.
Alias ὑπάρχειν sub initium existere ut ὑπάρχεσ-
θαι incipere conf. AELIAN. V. H. II, 12, 2. X, 10, 1.
XI, 3, 1.

**) PHAVORINVS voc. βωμός: Ναὸς καὶ ἱερὸν
παῖν τὰ οἰκοδόμημα, ὑφ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός in
voc. ναὸς: Ναὸς καὶ ἱερὸν ἐνθα τιμῶνται τὰ θεῖα
ib. ναὸς ἐπὶ θεῶν, σηκὸς ἐπὶ ἡρώων POLLUX I,
1, 2. cet. Magnificentissimum erat templum Ephesi-
num PLINIVS VII, 37. XVI, 40. XXXVI, 5. 14.
VITRVV. X, 6. Branchidarum templum, a Milesiis
conditum, ea fuit amplitudine, ut manserit sine
recto. Cycicera delubri artifex, aureum filum,
iuncturis omnibus politi lapidis, subiecit PLIN.

ἱερῶν c), ἔρημοι δὲ καὶ αἱ Φυλακαὶ τῶν τειχῶν,
ἐξελέλειπτο δὲ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι, κατ' 6
ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὧ ἄνδρες, τίς οὐκ ἂν τὴν πό-
λιν ἡλέησεν, οὐ μόνον πολίτης, ἀλλὰ καὶ ξένος *),
Κ 4 ἐν

XXXVI, 15. Phannaeus Mineruae templum in Eli-
de condidit c. 23. PFEIFFER p. 83-93.

c) Potius ἱερῶν TAYLOR. Non video sufficientem
rationem, licet τειχῶν sequatur, dum hic Φυλα-
καὶ collegium militum notant. Praeterea ἱερῶν
scilicet πραγμάτων, hoc verborum ordine, vix
legere memini; sed ἱερῶν δωματίων plane ταυτο-
λογίαν haberet. conf. 8, 11.

*) Plurimi Athenis, ac generatim inter Graecos, ho-
spites ac peregrini fuerunt, ob eximia istic hospi-
tiorum iura, HOM. Od. XIII, 56. XVII, 462. 475.
XXI, 27. sqq. Il. III, 354. VI, 215. 224. sqq. PLU-
TARCH. in Themistocle T. I. Opp. p. 123. sq. quae
pariter ad filios deriuabantur, HOM. Od. I, 187. XV,
197. et quibus σύμβολα inseruiebant, PLUTARCH.
sympos. V, 7. explanatores EVRIE. ad Med. v. 613. TO-
MASINVS de tesseriis c. 16. IAC. NICOLAÏ Loënsis
miscell. III, 19. GRUTER. T. V. p. 431. Sed etiam
ignotis exhibita hospitalitas, in primis ab ocaasu solis,
AELIAN. III, 1. et PERIZON. ad h. l. Idque tanto
magis erat necessarium, cum hospitia publica, non-
dum recepta, et inhonesta forent, PLATO de Legg.
L. II. PLUT. sympos. L. II. probl. 19. TOMASIN.
c. 29. Hinc totae gentes atque ciuitatis, ius publi-
cum hospitiorum, inter se constituerunt. Ita Ly-
dorum rex Alyattes, HERODOTO I, 22. teste, pa-
ctum inilit cum Milesiis: ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι
σιν εἶναι καὶ συμμάχους, conf. LIV. I, 1. Acce-

7 ἐν τοῖς ἔμπροσθεν *) χρόνις ἐπιδιδημηκώς; τίς δὲ ἦν εὐτως ἢ μισοῦντος τότε, ἢ μισαθῆναι ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἀτακτον δ, ἑαυτὸν ὑπομείναι ἰδεῖν. ἡνίκα ἢ μὲν ἦτα, καὶ τὸ γεγονός πάθος, τῷ δήμῳ
 προ-

dentes hospites dextra prehendebant HOM. *Od.* III, 34. sq. XVIII, 415. II. X, 542. VIRG. *Aen.* VIII, 124. TAC. *hist.* I, 54. PHILOSTR. *de vita Apoll.* III, 36. TOMASIN. c. 8. χαῖρε tunc sollemne verbum erat, HOM. *Od.* VIII, 408. 413. XENOPH. *κυρου παιδ.* VII. p. 143. ed. H. Steph. AELIAN. *V. H.* I, 25. Cui saepius adiungebantur oscula, HOM. *Od.* XVI, 14. sqq. XXI, 224. sqq. XXIII, 214. ORPHEVS *Argon.* 398. APVL. *metam.* L. I. p. 113. ed. Elmenhorst. Post confidere iubebant, HOM. II. VIII, 200. sqq. XI, 645. lauari pariter, et vngi, *Od.* III, 49. XVII, 88. sqq. TOMASIN. c. 13. et 18. vinum propinaturi, ATHEN. L. V. init. quem ad modum et discedentes, poculis, votis, muneribus dimittebant, HOM. *Od.* XIII, 39. XV, 69. sqq. 94. sqq. 148. sqq. XVIII, 280. sqq. AELIAN. III, 20. SERV. ad *Aen.* VIII, 360. Vi autem in primis Athenae, κοινὴ peregrinorum ἐστία AEL. III, 6. ita ξενελασία Laconibus exprobrabatur, vbi πρόξενος, aut inspector, adiungi solebat peregrinis, POLLUX III, 59. SEBE- RVS ad h. l. CRAG. *de rep. Laced.* II, 10. POTTER *Arch. Gr.* III, 20. MEYRS. *Th. Att.* II, 6. 26. 29. 34.

*) Adhibetur de tempore, ut h. l., et de loco, ut Io. IO, 4.

δ) In exercitu non simul ordinatum: alioqui hoc adiectum haber significatum generalem et moralem ISO CR. ad Nic. 9. 66. I Thess. 5, 14.

προσηγγέμετο· ὁρθὴ δὲ ἦν πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκό- 8
 σιν· αἱ δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑ-
 πὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονόσι καθεστήκεισαν· ὅρῳ 9
 δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν γυναῖκας ἐλευθέρους περι-
 φόβους, κατεπτηχίας c) καὶ πυνθανομένας εἰ-
 ζῶσι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρῶν, τὰς δ' ὑπὲρ πατρῶς,
 τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ τῆς πό-
 λεως, ὀρωμένας τῶν δὲ ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν 10
 ἀπειρηκότας, καὶ τὰς ἡλικίας f) πρεσβυτέρους,
 καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφεμένους *),
 K 5 ιδεῖν

o) Secundum regulas grammaticorum formari debuit
 καταπεπτηχίας. DEMOSTHENES tamen, si
 locus sanus sit, *Philipp. I.* κατέπτηχε μέντοι ταῦ-
 τα πάντα. *PLUTARCH.* in *Julio* Δυεῖν δὲ οὐσῶν
 ἐν τῇ πόλει στάσεων, τῆς μὲν ἀπὸ Σύλλα, μέγα
 δυναμένης, τῆς δὲ, *Μαριανῆς*, ἣ τότε κατεπτή-
 χει. *ISOCRATES* ad *Phil.* τοὺς ἄλλους ὁρῶν τοὺς
 πρὸ αὐτοῦ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ κεχρημένους, ἐπτη-
 χότας διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. Videtur au-
 tem duplici modo formari. *TAYLOR.* Notat
 καταπτῆσσω metu plane deprimō me ipsum ποῦς,
 πέδον, πέτω, πίπτω vnde πτόεω, facio vt quis
 animo concidat, hinc πτήσσω.

f) Immo ταῖς ἡλικίαις, vt dum correxi. Atque ita
 restituisse videtur *MAUSSAC.* ad *HARPOCR.* pag.
 121. ex *SVIDA.* *TAYLOR.* Potest tamen et κατὰ
 omitti.

*) Aetas militaris, ab a. XVIII. ad XXXX. vel LX.
MACROB. in *somnium Scip.* I, 6. Praeter senes au-
 tem erant et alii quidam exempti *MEURS.* *Tib. Att.* I, 10.
EPHEIFF. III, 15. sq.

ἰδεῖν ἦν καὶ ὅλην πόλιν ἐπὶ γήραος οὐδῶ *) διαφ-
 θειρομένους g), διπλᾶ τὰ ἱματῖα **) ἐμπεπορ-
 τημέ-

*) *Proprieviam* norat et *iter*, quibus praeerat *DIANA* ἐνέδια, seu vialis, inde dicta, EVERH. OTTONIS *comm. de diis vialibus* p. 79. sqq. CHR. WEISE *diff. de diis vialibus*: hoc autem loco conditionem designat conf. Iac. I, 8. SEXTVS Emp. adu. *physicos* p. 592. ed. Fabric. FESTVS voc. *Iuuenalia*.

g) Hic verissimile est *SVIDAM*, quem *MAVSSACVS* sequitur, errore, non consilio, scripsisse ἐδῶ pro οὐδῶ. Ἐπειδὴ ἐν ταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας, ὃ δὴ ἐπὶ γήραος οὐδῶ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. LATO rep. l. init. Adnotarunt poetae nostro cum poetis magnam intercessisse necessitudinem. Conf. *comm. III, 4*. Ita saepe *HOMERVS II, X, 10. Ω. 486*. Verum neque poetis solis ea est familiaris locutio, sed et iis, qui prosa scribunt oratione, quemadmodum *Hyperidi*, teste *POLLUCE II, 2*. Attamen, his missis, quo modo exponamus διαφθειρομένους? Vir longe doctissimus diuinat διφθερουμένους, cui quidem sententiae multa fauent. *Neque non quaedam nationes harum (ouium) pellibus sunt vestitae, ut in Gaetulia et in Sardinia. Cuius usum apud antiquos quoque Graecos fuisse adparet, quod in tragoediis senes ab hac pelle vocantur διφθερια* cet. *VARRO de R. R. II, 11*. Discimus quoque ex comoedia, coriaceas etiam fuisse, et seruulorum et rusticorum paenulas, *ARISTOPH. Vesp. 439. Nub. 71. TAYLOR*. Nobis iterum non adesse videtur necessitas, vnde quid mutare cogamur; sed exponere forsitan poterimus: *in perniciem ruentes, μετωννυμῶς coll. 24, 10. v. 17*.

**) Distinguebantur vestes secundum sexum, vbi mu-

lierum ἐπωμῖς, διπλοῖδιον, ἡμιδιπλοῖδιον, κα-
τάστικτος, καταγωγῖς, ἐπίβλημά, χιτῶν, πέ-
πλος, ἐσθῆμα; masculorum χλαμῖς, χλαῖνα,
χλανῖς; communes λῆδος, λήδιον, ληδάριον,
Φάρος, χιτῶν ὀρθοστάδιος, ξυστῖς, βεύθος
POLIVX VII, 13: secundum aetatem, vbi puero-
rum et puellarum, adolescentum ac virginum, vi-
rorum ac matronarum, senum ac vetularum; ho-
rum, calor is ergo, διπλᾶ coloris caerulei seu fu-
sci POLIVX X, 38. 199. secundum dignitates et offi-
cia, regum purpureae, sacerdotum candidae sub-
inde nigrae v. IO. LOMEIER *de lustrationibus veter.*
c. 34. liberorum χιτῶν ἀμφιμάσχαλος seruorum
χιτῶν ἑτερομάσχαλος cet. secundum varietatem po-
pulorum, quo pertinent Thessalicae chlamydes,
Laconum virgines Φαινομηρίδες cum peplois ἀνεμέ-
νοῖς, vtet Dorienteses, PAVSANIA teste, non aequae
zonis utebantur, atque Atticae: secundum tempo-
ra, prout hibernae fuerunt χλαῖνα, χείμαστρα,
χλαῖνα παχεῖα, ἀλεξάνεμα: secundum diuersam
fortunam POLIVX III, 18, 2: secundum varias oc-
cupationes, vt θέριστρα ἀκναπτα rusticorum:
secundum materiae colorumque varietatem: secun-
dum diuersas corporis quas tegebant partes, et sic
porro. Praesertim exterior vestis ἱμάτιον interior
χιτῶν vocabatur Matth. V, 40. Lacones altero vul-
go carebant, altero contenti eodemque breuiore.
Nam HESYCHIO Λακωνικὸς χιτῶν, λεπτή ἐσθῆς,
in voc. Λακωνικὸς et PLATONI in *Protagora* βρα-
χεῖα ἀναβαλή: quem etiam ad modum CLEMENS
Alex. in *paedag.* II, 10. virginibus Lacenis stolas ci-
tra genua finitas tribuit. Sed istas tunicas post duo-
decimum aetatis annum cum pallio commutarunt.
Inde PLUTARCHVS in *Lycurgo* p. 50. c. γενόμενοι

πημένους *h*), πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν πόλιν

γίνο-
 δὲ δωδεκετεῖς ἄνευ χιτῶνος ἤδη διετέλουν ἐν ἱματίον
 εἰς τὸν ἐνῆαυτὸν λαμβάνοντες *ei xenoph. de cer.*
Laconum: ἀντί γε τοῦ ἱματίου διατρύπτεσθαι,
 ἐνόμισεν ἐν ἱματίῳ δι' ἐτους προσεδύζεσθαι *conf.*
disp. nostra de Laconismo §. de antiquis *ARISTOT.*
ἡθικ. III, 13. Prisci Athenienses ante quam urbs
 deliciis corrumperetur aequalibus, ad iuventutem
 quod adtinet, utebantur institutis *LUCIANVS de*
gymnasis T. II. Opp. p. 407. *ARISTOPH.* in *Nub.*
 961. sqq. *AEL. ARISTIDES orat. Platon.* II. Ce-
 terum superiore veste destitutos subinde nudos esse
 vocatos *OVIDI ET EURIPIDIS* loca inter se collata
 docebunt, quae habet *L. P. MILLER de paedog. vet.*
Gr. disp. II. p. 12. Pedes non nulli re vera nudos
 habebant: Alii subligabant calceos, varii generis.
 Erat quippe ὑπόδημα calceus totum pedem regens
 σανδάλιον solea plantae, βλαύτη vel βλαύτιον san-
 dalii species *ATHEN.* VIII, 4. καλοπέδιον calceus ex
 ligno factus, ὑπόδημα μύλλιον καὶ καμπύλον cal-
 ceus repandus, ἀνάτρητος ἐμβάις. *SYNES.* ep. 52.
 ἀρβύλας et πηλόπατις, calceus cauius vsque ad
 malleolos circumligatus, σύγχος aut συκχῶς cal-
 ceus Phrygius, *HESYCH.* κονίπους senum calceus,
 πέδιλον βιβλίον calceus ex planta bibli *EVSTATH.*
ad Dionys. perieget. v. 912. κότορνος vel κόθορνος
HEROD. I, 155. VI, 125. pertinebat, ut κρόκωτος, ad
 habitum effeminatum *ARISTOPH. Ran. A. I. Sc. I.*
 Φαικάσιον calceamentum candidum, quale genus
 Atheniensium et Alexandrinorum sacerdotes fere-
 bant, *conf. gen. POLLUX VII, 9-22. III, 18. I, 4.*
PFEIFER, II, 71, et alibi.

h) Ἐμποροῦμαι vel εἶω, fibulis innecto a πείρω, tran-
 sigo, transeo, periculum facio.

γινομένων, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἡτυ-
 χηκότων μάλιστα ἂν τις ἤλγησε καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ
 ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς *), ἥνιχ' ὁρᾶν ἦν τὸν
 δῆμον ψηφισάμενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους,
 τοὺς δὲ ξένους, Ἀθηναίους, τοὺς δὲ ἀτίμους, ἐντί-
 μους ὅς ***) πρῶτον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων ***), εἰναί 11
 καὶ

*) Quoniam nulla calamitas sola 15 ο' C R A T. ad Nic.
 §. 86.

**) Pertinet ad superius τις ἤλγησε.

***) Originem Europaei Graeci ab Asiaticis habent
 V. E. LOESCHER *Ion. seu originem Graeciae restau-*
ratorium L. I. c. 2. p. 15. et passim V. FR. BUDDER
H. E. V. T. T. I. p. 219. 474. In Atticam vero
 singulatim terram ab aetate Mosis venisse creditur
 Cecrops V. EVSEB. *chron.* L. II. p. 74. ed. Scaligeri
 Amst. 1658. Dicitur is διφυής ap. ATHEN. L.
 XIII. ineunte quod voc. explicat SVIDAS per δύο
 φύσεις έχοντα. Rationem addunt, quod legiti-
 mum coniugium primus instituerit, EVSEBIUS
 autem inde nomen deriuat, quod longiore fuerit
 corpore, vel utramque linguam, et Aegyptiam no-
 uerit et Graecam. Adeptus autem est regnum ex
 quo XII. Atticorum oppida fortiter ab hostibus de-
 fendit VIVES ad AVGVST. de C. D. XVIII. p. m.
 § 34. § 47. § 59. Alter velut Athenarum conditor
 regum X. Theseus fuit. MEYRSII *Theseus* it. de
regno Att. III, 3. sq. FREYER p. 125. cuius depulsi
 regnum Menestheus, Petei filius, inuasit. MEYRS.
 III. c. 5. ut huic defuncto Demophon successit The-
 sei filius c. 6. sqq. cuius iterum filius Oxynthes regni
 fuit heres, quo titulo quidam et Munychum lau-
 dant. Oxynthes autem duo filios habuit Aphidantem

καὶ ἐλευθερος ἐσεμνύνετο i). τὸσαύτη δὲ ἡ πόλις
 12 ἐνέχετο μεταβολῇ *), ὥστε πρῶτον μὲν ὑπὲρ τῆς
 τῶν ἄλλων Ελλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι **,
 ἐνδὲ τοῖς τότε χρόνοις ἀγαπᾶν ***), εἰν ὑπὲρ τῆς
 αὐτῶν

ac Thymaetum, vtrumque ordine regni heredem
 c. 8. sq. Thymoeris in locum venit Melanthus, ad
 Periclymenum Nelei filium referens genus c. 10.
 Hunc denique Codrus excepit.

- i) Α σεμνός splendidus ISOCR. ad Nic. §. 73. Hinc
 σεμνύνομαι splendide ago verbis, actu, habitu ib.
 §. 74. PLUTARCH. de gloria Atheniensium T. II.
 opp. p. 345. sqq. ed. 1620. STRABO in geogr.
 PINDARVS Od. Pyth. VII. p. 275. ed. Schmid. et
 alibi passim VBBO EMMIVS de rep. Athen. p. 7.
 sqq. MEVRSIVS de fortuna Atheniensium IVSTI
 LIPSII Louanium I. III. c. 7. sub init. G. N.
 KRIEGK diatr. de peregrinationibus Rom. Acad. §. 6.
 conf. diss. nostra de Atticismo §. 1. 3.

*) h. l. conuersionem notat. conf. 12, 11.

- **) Ipsi quidem Athenienses antea pariter seruiant
 Pisistrato, Hipparcho, Hippiae per annos XXXV.
 ARISTOT. polit. V, 12. FREYER 194. Pater XVIII.
 annis regnavit, sat mitis ac iustus, HERACLIDES
 de rebus publ. PFIEFFER. A. Gr. II, 13. conf. 28, 9.
 Multo magis autem saevierunt XXX. tyranni per
 Thrasymbulum expulsi XENOPH. bist. Gr. II. PLUT.
 in Lysandro p. 441. DIODOR. Sic. XIII, 1-7. it. 33.
 NEPOS Thras. c. 1. sq.

- ***) Contentum esse XENOPH. oecon. c. 11. §. 10.
 AELIAN. V. H. III, 8, 7. STEPH. BERGLER. ad
 Alciphron. ep. I, 5. p. 23. Sic πάνν ἀγαπητὸν satis
 est, vel praeclare cum iis agi existimandum est xk-

αὐτῶν σωτηρίας ἀσφαλῶς δύνηται κινδυνεύσαι καὶ
 πρότερον μὲν πολλῆς χάριτος τῶν βασιλέων ἐπάρχειν,
 τότε δέ, πρὸς Μακεδόνας, ὑπὲρ τῆς ἰδίας, κινδυ-
 νέυειν καὶ τὸν δῆμον, ἐν πρότερον Λακεδαιμόνισι καὶ (3
 Πελοποννήσιοι *), καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατεικοῦντες
 Ἕλληνες

NOTA. I. c. 8, 16. Sic et noster 17, 12. Vulgo
 ἀγαπᾶν et φιλεῖν gradu differre videntur sed non
 semper v. Ioh. XXI, 15. sqq. GERHARDI *harm.*
euang. p. m. 456. conf. ad 17, 7.

- *) Progreditur auctor in incremento: Laconicam
 enim cum aliis quinque regionibus Isthmus com-
 prehendebat. Vt STRABO: τὸ σύστημα τῆς Ἑλ-
 λάδος τὸ ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ μᾶζόν ἐστι καὶ ἐπι-
 Φανεστέρον· σχεδὸν δέ τι καὶ ἀκρόπολις ἐστίν. ἡ
 Πελοπόννησις συμπάσης τῆς Ἑλλάδος conf. MEURS-
 IUS. *Lac.* I, 12. Erant e. g. inter Πελοποννησίων
 ciuitates Elis Echinadibus infulis ex aduerso Melle-
 niam contingens, quae caput habebat eiusdem no-
 minis ab Eleo ex Eurycyda, Endymionis filia nato
 deducti. Dominationem is obtinuerat, ob im-
 prudentem Apidis Iasonis filii caedem Aetolo pulso,
 qui in regno successerat Epeo fratri, regioni prius
 nomen largito. Pater eorum dicebatur Endymion,
 Aethlii, primi hac in terra regis filius. STEINHOF.
 p. 5. sqq. Ibidem maxime notabilis erat olympia,
 in agro Pisaeo, quam Olympii Iouis oracula et Olym-
 pium certamen euexerunt. Edebantur oracula, in
 templo, donariis ex vniuersa Graecia refertissimo,
 et Iouis habente statuam eburneam, tantae magni-
 tudinis, vt cum sedentem finxisset Phidias, vertice
 culmen altissimi templi feriret. Ludos autem ape-
 ruisse dicitur Hercules Idaeus, cum fratribus Paeo-

Ελληνες *) βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, οὗτος ἐδεῖτο τῶν
 ἐξ Ἀνδρου, καὶ Κέω, καὶ Τροιζῆνος καὶ Εἰδικῶ-
 14ρου, ἐπικουρίαν αὐτῷ μεταπέμψασθαι κ). ὥστε,
 ὧ ἄνδρες, τὸν ἐν τοῖς τοιούτοις φόβοις, καὶ τήλι-
 κούτοις κινδύνοις, καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ ἐγκαταλι-
 πόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε ὅπλα θέμενον ι) ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος, μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι
 τοῖς

neo, Epimede, Iasio et Idano, sed instaurasse,
 Oxylo regnante, Iphitus.

*) Pertinent eodem Iones, qui Androclo, Neleo
 ceterisque Codri filiis ducibus in Asiam migrarunt
 ac duodecim vrbes Ephesum, Miletum, Myun-
 tem, Prienum, Colophonem, Lebedum, Teum,
 Clazomenas, Phocaeam, Samum, Chium, et
 Erythaeas, in Asia minore et insulis vicinis con-
 diderunt, annis 10xx, antequam a Cyro victi sunt
 v. HERODOTVS L. I. PAVSANIAS in Achaicis,
 STRABO L. XIII. Sed a Persis deinceps iterum
 descuerunt ad Graecos. Croesus autem, a Cyro
 postea victus, Ephesum et vicinas vrbes Ionicas ad-
 iccerat regno suo, quod L. I. fusius exponit HERO-
 DOTVS.

k) Ad hanc totam narrationem conferantur praeter
 DIODORVM et STRABONEM PLVTARCHVS in
 Alex. c. 14. ac Demosth. c. 26. AELIANVS V. H.
 VI. 1. IUSTINVS VIII, 3. In primis autem DE-
 MOSTHENES passim huc spectat vt et PAVSANIAS
 in Achaicis inque Boeoticis.

l) Ira Germani *die Waffen anlegen*. ὅπλα pariter vsur-
 pantur, autum rapacium de vnguibus, et huius-
 modalis, μεταφορικῶς.

τοῖς στρατηγοῖς ἀλλὰ Φυγόντα καὶ παραδόντα m) τὴν τοῦ δήμου σωτηρίαν, τίς αὖν ἡ δικαστὴς Φιλόπολις, καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος *) ψήφῳ ἀπολύσειν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ πρεδότη τῆς πόλεως βοηθήσεις; τὸν ἐνδὲ συμπενθήσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς n), τολμήσαντα *), ἐνδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν; καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχετο αὐτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ὅτε ἡ μὲν χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο, c1

m) Πρεδόντα TAYLOR.

*) Sunt haec duo primaria magistratuum officia. Scripserunt autem de magistratibus Graecorum IOACH. PERLONIVS libris III. Paris 1560. 4. *de magistratibus Graecorum Romanorumque*; GVIL. BOSSARDVS *de magistratibus Atheniensium*, quem laudat IO. CONR. DITERICVS in *antiqq. bibl. V. T.* p. 569. De Prytanibus agonotheis, principibus sacrorum et similibus, praeter EZ. SPANHEMIUM T. V. *thes. Graeu.* ANT. VAN DALE in *diff. ad ant. ex marmoribus illustrandas ediris*, de officiis diuersorum diuersis SVIDAS voc. ἡγεμενία de δοκιμασίᾳ magistratuum, vel probatione vitae morumque apud Athenienses v. BOECLERT *diff. T. II.* p. 942. sq. ad Lysiae orat. XV. et XXX.

n) Ταῖς — συμφοραῖς mauult TAYLOR. Differat συμφοραῖ collatio calamitatum, quoniam nulla calamitas sola a συμφύρον contrarium sensum habente 1 Cor. 12, 7.

**) Aufum ISO CR., ad Nic. §. 79.

I. G. L.

οἱ δὲ τετελευτηκότες *) τὰς θήκας ο), αἱ δὲ
 16 βνέρι τὰ ὅπλα. ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν, τῆς τῶν τει-
 χῶν κατασκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν τάφων ρ) οἱ δὲ τῆς
 χαρηνώσεως **) εὐδεῖς δ' ἦν ἀργός ***) τῶν ἐν
 τῇ πόλει ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ σῶμα τὸ ἐαυτοῦ πα-
 17 ρέσχετο τάφῳ Λεωνοράτης. ὧν εἰκότως ς) ὑμᾶς
 ἀνα-

*) Mortui per εὐφημισμὸν ISO C. ad Nic. §. 79. HIE-
 ROCLIS ἀστεία Π. 21. SCHIER ad h. l. p. 51.

ο) Eadem sedulitate muri reficiebantur post bellum
 Persicum ὠκοδόμουν τὰ τεῖχη, εὐτ' οἰκίας εὐτε
 τάφου Φειδόμενοι D'ROD. Sic. L. XI. conf. NEPOS
 in Themist. VI. 5. TAYLOR. Ceterum θήκη non
 solum penu, sepulcrum, sed et vaginam designat
 Ioh. 18, 11.

ρ) Τάφρων, TAYLOR. quod quidem nomen eiusdem
 radicis est, sed singulatim *foueam*, *fossam* et, ob
 coniunctionem, *vallum* indicat; hic in primis me-
 dium habens significatum.

**) Spectat haec ad opera defendentium. Inter offen-
 dentium erant testudo STEWECHE ad Veget. III, 14.
 in it. TURNER, *aduers.* XXIII, 33. arietes VEGETIVS
 de R. M. III, 14. LIPS. poliore. III, 1. turres VE-
 GET. III, 17. TURNER. XXIII, 31. cet. conf. PFELFF.
 III, 23. SCHEFFR III, 4.

***) Opponitur σπουδαίῳ vnde ut hoc virtute praedi-
 tum, quoque malum *arg* designat. Adhibetur
 praeterea similiter de rebus XENOPH. οἶκον. 4, 8.
 ἀργὸν δὲ τὴν Χώραν εἶσαν καὶ ὀλιγαγάνθρων,
 ἢ διὰ χαλεπότητα, ἢ δι' ὕβριν, ἢ δι' ἀμέλειαν.

ς) Lege ὧν εἰκός κ. τ. λ. Iam recte se habet con-
 structio, quae alias labascere videbatur. Εἰκός ἦν
 par erat. Vt ANTIPHON Orat. I. in initio TAYLOR

ἀναμνήσθοντας τὸν μηδὲ ξυνενεγκεῖν, μηδ' ἐπ' ἐκφο-
ρὰν εἰσεῖν ἀξιώσαντα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας,
καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας ἐν χειρωνακίᾳ τελευτησάν-
των *), θανάτῳ ζημιῶσαι **), ὡς τὸ ἐπὶ τούτῳ
μέρος, ἀτάφῳ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν γεγενημένων ὧν
εὖτος οὐδὲ ταῖς θήκας παρὼν ἡσχύνθη, ὁ γδοῶ εἴπει
τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων †).

XII. Περὶ ὧν, ἄνδρες, μικρῷ πλείω βούλομαι διελ-
θεῖν †) καὶ ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι, καὶ μὴ νομίζειν
L 2 αἰλο-

εἰκότως si retineatur ad participium illud referen-
dum, et πρέπει animo supplendum: quem ad mo-
dum, facta mutatione, ἔλλειψις manet verbi sub-
stantiivi.

*) Conf. paullo ante, alias verbum et idem est, quod
τελεῖν v. HOM. II. XVIII, 90. Eustath. ad h. l. coll.
PΥTH. aur. carm. v. 49. STOLLII *hist. philos. mor.*
gent. p. 223. lq.

**) Indicatur generatim poena capitalis, quae varia
fuit. Spectant huc e. g. βάραθρον PFEIFF. pag.
229. lq. καταποντισμός de quo disputavit (Wit-
tenb. 1700.) GILB. LEIDING conf. GROTIUS
et WOLFIUS ad Matth. 18, 6. βρόχος FOLLIX
VIII, 71. cet. Quorumdam, nominatim tyrannorum
cadauera pariter extra fines proiciebantur
MEURS. *Th. Att.* II, 15.

†) Hoc loco publice accedens; deinceps et nominans,
salutans.

‡) Non sine causa id fecit orator, desciverant enim
tunc Athenienses, ab illius temporis fortitudine,
magnanimitate, ardore, quod et ROLLINVS obser-
uat in historiae antiquae P. VI. L. XIII. §. 3. sub init.

ἄλλοτερίους εἶναι τοὺς τείοντες τῶν δημοσίων ἀγῶ-
 2 ναις. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν *) εὐλογία τὸν ἐλεγχε-
 σαιφῇ, κατὰ τῶν τάναντία ἐπιτηδεύοντων **))
 3 ποιῶσιν· ἐτι δὲ καὶ δίκαιον τὸν ἐπαινον ὃς μόνος
 ἄθλον ***) τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν
 ἐστι,

*) MYRETVS var. lect. XVII. c. 6. addit ἀνδρῶν, quod
 nomen et sonum et granditatem iungat orationi.
 Notabilibus autem verbis sic inter alia praefatur:
contigit acri sane et pleno spirituum oratori Lycurgo,
qui, cum, in pulcherrima oratione aduersus Leocrate-
tem multa de virorum fortium, qui mortem pro pa-
tria oppetierant, laude dicturus esset, ne nimis a re
proposita digredi videretur, ita sibi viam ad eam dis-
putationem praemunit, ut diceret, cet.

**) Studentium exercitatione potissimum externa hinc
 ἐπιτήδευμα distinguitur ἀπὸ τῶν μαθημάτων
 ISOCR. ad Nic. §. 94.

**) Ἄθλον, ἀεθλον, ἀεθλιον, λῆμμα fuit prae-
 mium certaminis a victore sumptum HOM. Od.
 XXII, 5. XXIII, 736. LVCIAN. in soloecista βραβεῖον
 seu δῶρον praemium a brabeuta traditum, πρωτεύον
 primum et dignius δόσις secundarium et vilius
 AMMONIO teste. Ὁ ἀεθλος certamen ipsum
 THEOCRIT. epigr. in Pisandr. v. 5. ὥσους ἐξε-
 πόνασεν εἰπ' ἀεθλους conf. IO. TOB. KREBSI
 animadu. in PLUT. de aud. poet. p. 151. sq. In prae-
 miis autem bellicis, praeter alibi nominata, fuerunt
 stipendia PEEIFF. III, 20. POLLUX VIII, 6. hone-
 sta vocatio MEYRS. Th. Att. I, 10. promotio ONO-
 SANDR. strateg. c. 33. publica sustentatio MEYRS.
 Th. Att. I, 10. Solon. c. 19. sq. praeda MEYRS. misc.
 Lac. II, 1. cet. conf. SCHÉFFER de mil. nau. III, 1. 3.

ἔστι, τοῦτον ἐπειδὴ κἀκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν σωτη-
ρίαν τ) τῆς πόλεως ἐτελεύτησαν, μὴ παραλιπεῖν. 4
ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολεμίοις ἀπήντησαν ἐπὶ τοῖς ὄρεσι
τῆς Βαιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ελλήνων ἐλευθερίας μα-
χομένοι * , οὐκ ἐπὶ τοῖς τείχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς
σωτηρίας ἔχοντες, οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προσέ-
μκειτο τοῖς ἐχθροῖς υ) αἰὶνὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν
ἀσφαλεστέραν φυλακὴν εἶναι νομίζοντες τῶν λιθί-
νων

L 3

PFEIFF. III, 27. FEITH. III, 16, 4. sqq. 15, 2. sqq.
WOLF. ad Ebr. VII, 4.

τ) MURETVS l. c. hic inserit: τὰς ψυχὰς αὐτῶν
ἀνέλασαν ἐν τοῖς δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι
deinceps autem τὸ ἐτελεύτησαν omittit, nostrae le-
ctionis eandem quidem esse sententiam arbitratus,
orationis autem de pulcritudine ac vehementia de-
trahi plurimum.

*) De pugnis Graecorum plura sunt observatione di-
gna. Praeparationes antecedeabant variae FEITH.
III, 14, 2 - 6. sacrificia diversi generis AL. ab AL.
III, 7. MÜLLER non Feldpr. p. 146. sqq. Exer-
cituum ordinationes ARRIANVS, AELIANVS
LEO imperator in τακτικῇ, quo praeter signa πυ-
ροφόροι pertinent AL. ab AL. V, 3. CAEL. RHODIGI-
NVS VIII, 2. ERASMVS Chil. l. cent. 10. adag. 26.
MÜLLER. p. 144. sq. PFEIFFER p. 555-560. Co-
mitabantur pugnam clangor, cantus, ἀλαλαγμοὺς
AL. ab AL. III, 2. FEITH. III, 14, 7. sq. MEYRS.
misc. Lac. II, 2.

υ) Patriam regionem hostibus tradentes populandam.
Part. aor. II. med. α προέμμι praemitto, negligo,
praetermitto, trado, largior.

- νων περιβόλων α) τὴν δὲ θρέψασαν αὐτοὺς αἰσχυνόμενοι περιορᾶν πορθευμένην γ) εἰκότως. ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γενήσαντας, καὶ τοὺς ποιητοὺς τῶν πατέρων *), οὐχ ὁμοίως εἰχουσιν ἅπαντες ταῖς ἐννοίαις· οὕτω καὶ πρὸς τὰς χάρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας, ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενόμεναις καταδεέστερον ζ) διακρίνεται τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι καὶ ταῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν ἐξίσου α) τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινώνησαν β) τῆς γὰρ ἀρετῆς ***) οὐ ζῶντες ἀπολαμβάνουσιν, ἀλλὰ τιθευτήσαντες, τὴν δόξαν ἐγκαταλείπουσιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθάνοντες ἐνθα παρετάχθησαν γ) ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας

α) Ὁ περίβολος, quo vocabulo et *THUCYDIDES* utitur, scilicet Φραγμός et τὸ περιβολὸν scilicet ταῖχος.

γ) Πορθέω vasto a περθω.

*) Pertinent huc apud Athenienses paedagogi i o. w o w e r *polym.* c. III, §. 19. item pupillorum tutores et curatores, *MEURS. Th. Att.* II, 10. Alioquin σωφρονιστὰὶ et alii *A. C. MARCHÉ specimen jurisprudentiae Pauli* p. 4. Praecipue tamen tutores et adoptione parentes *MEURS. Th. Att.* II, 10. 12.

ζ) Indigentius, minus. Sic *ISOCRATES*: πολὺ καταδεεστέραν τὴν δόξαν τῆς ἐλπίδος ἔλαβεν.

α) Ἐξ ἴσου μέρους.

β) i. e. Κοινωνίαν ἐποίησαν. Sic et *TACITVS Germ.* XXXVI, 4. *aduersarum rerum ex aequo socii, cum in secundis minores fuissent.*

**) *KREBS l. c.* p. 152. 159.

γ) Coniecit *cl. MARKLANDVS* ad *Lyfiam* p. 47. lin. 8. ἐνθάπερ ἐτάχθησαν. *TAYLOR.*

ρίας ἀμύνοντες d)· εἰ δὲ δὲ καὶ παραδοξότατον *) 7
 μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ, ἐκάνει νικῶντες ἀπέθανον e)·
 τὰ γὰρ ἀθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν
 ἐστίν, ἐλευθερία καὶ ἀρετή· ταῦτα γὰρ ἀμφοτέρω
 τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἐπειτα δὲ οὐδ' οἷόν τ' 8
 ἐστὶν εἰπεῖν, ἥττης αἰτίους f) τοὺς τοῖς διανοοῖαις μὴ

L 4

πτή-

d) Potius ἀμυνοῦντες, ut recte L. OMIGERVS dimitta-
 tur, TAYLOR.

*) Maxime praeter opinionem, hinc notio pendet
 absurdi ISOCR. ad Nic. §. 88. c. i. c. parad. c. 1.

e) Idem ὁξύμωρον de Epaminonda, Thebanorum du-
 ce, memorat NEPOS XV, 9. Ceteroqui victoriam
 Graeci, honorem adperentes, tanti faciebant, ut
 et inter numina venerarentur v. GOLDNER de vi-
 ctoria Graecorum et Romanorum dea Gerae 1704.
 fol. qui et eodem, alia prolusione, fortunam retulit
 1739. Victoria vero parta primum ἐπινίκια ca-
 nebantur MÜLLER von Feldpr. p. 130-135. saepius
 et sacrificia iungebantur ac soluebantur vota MEYER, s.
 misc. Lac. II, 1.

f) Amissae victoriae auctores. Haec sunt quouis
 piaculo digna. At id tantum absfuit, ut orator et-
 iam contenderet eos neque ἥττηθῆναι. Rescribe
 igitur οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἥττησθαι τοὺς κ. τ. λ.
 inde αἰτίους librarii. TAYLOR. Sed unde deinceps
 alterum τοὺς? Nihil mutandum arbitramur, ver-
 satum enim orator in negatione. Inferiores quidem
 discesserant Athenienses: horum tamen sine culpa;
 quippe qui vel cadebant pro patria dimicantes, conf.
 IUSTINVS VIII, 3, 10.

- 9 πτήξαντας g) τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας, οὐδ' ἂν εἰς ἡττηθῆναι δικαίως h). Φήσκει. ἱτὴν γὰρ δουλείαν
 10 Φεύγοντες, εὐκλεὰ θάνατον αἰροῦνται* ἐδήλωσε δὲ i) ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή. μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν *) ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώ-
 11 μασι εἶχον k). ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον μετήλ-
 λα-

g) *Portentiti propter cet.*

h) *Sc. ἀποθνήσκοντας.*

i) *Scilicet ἑαυτήν.*

*) Variis Graecia constabat primo regnis mox liberis ciuitatibus, iisdemque subiectis vel adiunctis insulis ac prouinciis. Huc spectant extra Isthmum ad Macedoniam Thessalia, mox Doris, Aetolia, Locris, Phocis, Boeotia, Attica, Megaris: in Peloponneso autem Elis, Messenia, Laconica, Argis, Achaia, Arcadia conf. II, 13. Eripiebat libertatem Pisistratus AELIAN. V. H. VIII, 16. ARISTOT. *polit.* V, 5. POLYAENVS I, 21, 1. sq. IVSTIN. II, 8. PHAEDR. I, 2. SCALIG. *ad EVSEB.* p. 81. Quī, XVI. annorum spatio, bis eiectus, bis restaurauit tyrannida ARISTOT. *polit.* V, 12. VAL. MAX. I, 2. c. 2. Mortuo filii succedebant, quorum Hipparchus, ab Harmodio et Aristogitone caesus, Hippias a populo fuit expulsus THYCYD. VI, 57. 59. 54. I, 20. PERIZON. *ad AELIAN.* VIII, 2.

k) Simile dici solebat de Pompeio, de Catone, deque aliis, Romanorum pro libertate occumbentibus. Δηλώω vero est a δηλος de quo V. POLLUX VI, 53.

λαῖαν 1), καὶ τὰ m) τῆς Εὐαγγελίας εἰς δουλείαν
 μετέπεσεν n) συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν
 ἢ τῶν ἄλλων Εὐαγγελίων ἐλευθερία· ὅθεν καὶ φανερόν 12
 πᾶσιν ἐπέκριναν οὐκ ἰδίᾳ o) πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ
 κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε, ὦ ἄνδρες, 13
 οὐκ αἰσχυρίζεσθαι ἐπὶ πᾶσι p) στέφανον *) τῆς πα-
 τρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχὰς **) καὶ δι' αὐτὴν
 ἀλόγως ἐπετίθενον q), ἐπίστασθε, ὦ Ἀθηναῖοι,

L 5

μό-

1) Spem alicuius vitae verbum istud innuere potest.
 Hic obseruentur, ἸΑΜΜΟΝΙΟ docente, μετα-
 βάλλεσθαι de tempore et actionibus ΕΥΡΙΠ. in
 Ορέστη 244: Μεταβολὴ πάντων γλυκὺ, μετα-
 μέρφεισθαι de transformatione corporis in aliam
 speciem, ἀλλοιοῦσθαι simul de commutatione
 prioris formae, ἐτεροιοῦσθαι de mutatione corpo-
 ris in aliud e.g. Niobes in lapidem.

m) Sc. κοινὰ πράγματα.

n) Rerum dum potiebantur tam Philippus, quam
 Alexander.

o) Particulae loco adhibetur, suppleri autem potest
 ἐπ' ἐλευθερία. Vt ἰδίας res et facultates Ioh. I, 11.
 et proprietates seu adtributionem 1 Thess. III, 11.
 πράσσειν τὰ ἰδία - ταῖς ἰδίᾳς χερσίν.

p) Non tamquam turpi dicto in pudorem coniicerer,
 si dixerim.

*) Sic στέφανος καυχήσεως praecipua gloria 1 Thess.
 II, 19.

**) Iac. I, 21.

q) Επιτηδέων idonea et diligenti opera non nihil su-
 scipio; ab ὁ ἢ ἐπιτήδειος idoneus Iac. 2, 16. diffi-
 cultates istas, non praeter rationem, susceperant,
 nosbit enim vos cet.

- μένοι τῶν Ελλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας τιμᾶν *).
- 14 εὐρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς **)
- ἀθληταῖς ἀνακειμένους †), παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγούς
- 15 ἀγαθοὺς, καὶ τὸν τύραννον ἀποκτείναντας, καὶ τοιού-
- τους μὲν ἀνδρας οὐδ' ἐξ ἀπάσης τῆς Εἰλαίδος ὀλίγους
- εὐρεῖν ῥᾶδιον ††), τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας †)

VETIV-

*) Conf. ad 3, 6.

**) Ἀγορὰ tum loca in quibus merces exponebantur vel habebantur iudicia tum ipsa commercia notant et conciones, immo comitatus ut XENOPH. *Agel.* I, 14. ταῖς δὲ πόλεσιν - πρὸς εἶπεν ἀγορὰν παρὰσ-
κευάζειν 2, 30. παρέχειν ἀγορὰν, AELIAN. *V. H.* III, 1, 5: ἀγορὰν παρθένων περικηρύττουσι.

†) Ἐν τῇ Μιλήτῳ πολλοὺς ἀνδριάντας ἀθλητῶν
θεασάμενος (Alexander) Ολύμπια καὶ Πύθια
νικηκτόων, καὶ πρὸς τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα
ἔφη, ὅτε οἱ βαρβαροὶ ὑμῶν τὴν πέλιν ἐπολιόρ-
κουν. PLUTARCH. *Apophthegm.* TAYLOR.

††) Sic et ὁ ῥᾶδιον εἰπεῖν difficile dictu est XENOPH. *Hier.* 2, 15. Descendunt inde ῥαδίουργος ut θυ-
σίαν ῥαδίουργότερα sacrificia non magnae sanctita-
tis aut ceremoniae XENOPH. συμποσ. 8, 9. ῥαδίουρ-
γέω leui quid brachio tracto ich neme etwas auf di-
leichte Achsel XENOPH. ὀικον. 20, 17.

†) IUL. POLL. *Onom.* L. III. c. XXX. n. 8. τοὺς μὲν
οὖν καλουμένους ἱεροὺς ἀγῶνας, ὧν τὰ ἄθλα ἐν
στεφάνῳ μόνῳ στεφανίτας ἐκάλεσαν, καὶ Φυλλί-
τας. Eius modi corona non tam victori, quam
patriae donabatur PINDARVS *Isthm.* α' ἀντιστρ. α'
PLINIUS L. XVI. c. 4. Sacra vero eadem certa
mina μεγάλους ἀεθλους vocat PAND. *Nem.* Od.

πενικηκόταις ἐνπετώσ τ) πολλοὶ χέθεν ἐστὶ γερνέταις
 ἰδεῖν. ὥσπερ τοῖνυν τοῖς ἐνεργέταις *) μεγίστας τι- 16
 μὰς ἀπονέμετε· οὕτω δίκαιον καὶ τοὺς τὴν πατρι-
 δα κατασχύνοντας υ) καὶ προδιδόντας ταῖς ἐσχά-
 ταις x) τιμωρίας κολάζειν.

XIII. Σκέψασθε **) δὲ, ὦ ἄνδρες, ὅτι οὐδὲν ὑ-
 μῖν ἐστὶν γ) ἀποψηφίσασθαι Λεωκράτους τοῦτου
 τὰ

conf. ER. SCHMIDIVS ad h. l. p. 20. et in proleg.
 ad Olymp. p. 9. sq. conf. I, 3.

τ) Procliue, facile ἐν ἐπιπτώ.

*) Habent utique mutuum respectum beneficis et
 gratus POLLUX V, 32.

υ) Κατασχύνειν, verschänden.

κ) Ασχέω, ἐσχῶ, quoniam, obtento fine, cessat
 actio, notat ἐσχατος maxime habentem quod vult,
 in extremo laborum parte versantem. Inde usu
 recepta venit significatio ultimi. Cum autem
 duplex sit extremitas, est tam infimus quam
 summus.

**) ISOCR. ad Nic. §. 96: σκέψασθαι περὶ τίνος τῶν
 ἀναγκάων.

γ) Emendo οὐδ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν. Iam non amplius in
 vestra potestate situm est. Rationem reddit in se-
 quentibus TAYLOR. Sed, vel minime novate,
 verba sensum habent optimum: nil vobis licet reuo-
 care in causa huius Leocratis, iusta quippe facienti-
 bus οὐδὲν sc. ἐξουσίας EURIP. in Rheso: οὐκ ἐστ'
 ἐκείνῳ θεῶν ἐντάξαι δόρυ non possumus in illum di-
 ram hastam iniicere THUCYD. II. ἥς οὐκ ἐκστῆναι
 ἐστὶ ὑμῖν ἐστὶν. conf. DAN. VECHNERI hellenolexia
 L. I. P. II. c. 31. p. 363. sq.

- τὰ δίκαια ποιῶσι. τὸ γὰρ ἀδίκημα τοῦτο κεκριμέ-
 2 νον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν γὰρ ἐπ' Ἀρείῳ
 πάγῃ βουλή*) (καὶ μηδεὶς μοι δορυθήσῃ, ταύ-
 την γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην, τότε γενέσθαι τῇ
 πόλει σωτηρίαν· τοὺς Φεύγοντας τὴν πατρίδα καὶ
 καταλιπόντας τὴν πόλιν ὡς πολεμίους λαβοῦσα ἀπέκ-
 3 ττεινε. καίτοι, ὦ ἄνδρες, μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν
 ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα ἐσιώματα 2) δικάζοντας,
 αὐτοὺς ἀν' εἰς τινὰς τῶν πολιτῶν τοιοῦτόν τι παρα-
 4 νομήσῃ**). ἀλλὰ μὲν Αὐτολύκου μὲν ὑμεῖς κατε-
 ψηφίσασθε, μέναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις,
 ἔχοντος δὲ αἰτίαν τοὺς ὑμῖν καὶ τῇ γυνάικα ὑπεκ-
 5 θέσθαι καὶ ἐτιμωρήσασθε α), καίτοι ἐκ τὸν τοὺς
 ἀχρεῖ-

*) Conf. II, 3.

2) Sanctissime.

**) Habebant suas prerogativas ciues Attici, diuer-
 sas quidem diuersi MEYRS. Th. Att. II, 5. sq. Sic
 e. g. perfectorum et antiquorum erat Iupiter ἐρχέσθαι
 ADR. STEGER praef. de Ioue Herceo §. 9. bene
 meritorum ἀντίδοσις PFEIFFER II, 20. ipsarum ali-
 quando feminarum suffragia ib. II, 50. 52. sqq.

α) Componunt hoc verbum ex τιμή, (conf. quae no-
 tauimus ad 3, 6.) et ἐράω. Honorem spectat vir-
 tutis puniens vitiosum. Licet alii malint τὸ ἐράω
 καὶ τὴν τιμῆς ultionis spectandam esse opportu-
 nitatem. Prius sane ad verba coniungendi modos
 et ad connexam significationem opem ferendi, tuc-
 diaccedere propius, videtur. Adiungitur autem
 casus quartus puniendi, omisso εἰς, πρὸς vel παρὰ,
 ac tertius ultiscendi, quippe cuius honori prospici-
 tur. Nec obstat, quae et alias occurrit, termina-

ἀχρήστους εἰς τὸν πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν *)
 ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δὲ πάσχειν ὅ) ἔστις,
 ἀνὴρ ὢν, οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφῆα τῇ πατρίδι; ἐπὶ 6
 δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι **) τὸ γινόμενον.
 ἐψηφίσατο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς Φεύγεν-
 τας τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξίους εἶναι νο-
 μῶν τῆς ἐσχάτης τιμωρίας. αἱ δὲ κατέγνωσται μὲν 7
 παρὰ τῷ δικαστᾷ συνεδρίῳ γ) κατεψηφίσται δὲ
 ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζον λαχόντων δ) ἐμολογεῖται δὲ
 παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μερίστης ἀξίας εἶναι τιμωρίας,
 τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφισάσθε; πάντων γὰρ ἀν- 8
 δρώ-

τιο ὡς in ἐω mutata; iuvant contracognata, e.g.
 τιμώροιο vindex cet.

*) Proprie fem. ab αἰτίας, ἑλλειπτικῶς autem substan-
 tium notat causam naturalem, moralem, foren-
 sem; τροπικῶς culpam et accusationem. Sic AELIAN.
 V. H. III, 14, 2. VIII, 22, 2. conf. MATH. XVIII,
 10. XXVIII, 37. MARC. XV, 26. AET. XXV, 27.

ὅ) Scilicet αὐτὸν. suppletur, e.g. AET. X, 6. τί σε δὲ
 ποιεῖν.

**) Alias haud raro verbum istud omittitur e.g. IAC.
 I, 2.

γ) Vocabulum generale, quemque confessum no-
 rans; singulatim vero deinceps iudicium ac senato-
 rium.

δ) Interpres ad Aeschylus Eumenides: κληρώσασα
 Ἀθηνᾶ τοὺς ἀρίστους ἄγει δικάζοντας. Καθι-
 σάντων δὲ αὐτῶν, ἐν μέσῳ στᾶσα, κελύει διὰ
 τῆς σάλπιγγος, καὶ τοῦ κήρυκος, σιωπὴν γενέ-
 σθαι. conf. PFEIFF. II, 32. XENOPH. πολιτ. p. 88.
 199.

Θράπων ἔσεσθε ἀγνομονέστατοι, καὶ ἐλαχίστους ε) ἔχετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας, ὡς μὲν οὖν ἐνοχὸς ἐστὶ τοῖς εἰσηγγελμένοις ἅπασιν, ὧ ἀνδρες, Λευιταῖς, Φανερὸν ἐστὶ.

XIII. Πυνθάνομα f) δὲ αὐτὸν, ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν, λέγοντα ὡς ἔμπροσθεν ἐξέπλευσε, καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν g) εἰς Ῥόδον. ἐν οὗτοι ταῦτα λέγει, ἐνθυμῆσθε h) ὧ ἐαδίας λήψασθε *) αὐτὸν ψευδόμενον· πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐκ τῆς ακτῆς κατὰ τὴν πυλίδα i) ἐμβαίνουσιν,

e) Non a μικρὸς, quod in vulgaribus libellis grammaticis ponitur, sed ab ἐλαχὺς. Hinc iterum ἐλαχιστότερος, Eph. III, 8.

f) Desidero scire, coniecto, diuino, quaerō, et quaesitum audio. Est verbum in praesenti solum, atque inde proxime deriuatis, vsitatum, cum cetera mutuetur a πυνθόμα. Non ergo tam est ἀνώμαλον, quibus vulgo, sed temere, ut alia passim, adnumeratur, quam imperfectum. Hinc Πύθων augur, diuinator, qui, quae scire desideramus, futura, pandit.

g) Absens fuit a populo suo, scilicet παρευθεῖς, vid. Luc. XX, 9. AELIAN. V. H. III, 27, 2. 19, 6.

h) Scilicet τί. Ut apud Lat. *elige cui dicas* ceter.

*) Comprehendētis, intelligētis. Alioqui λαβεῖν, ERANNIO PHILONE AMMONIOQVE testibus, est sumere, quod propositum est; ut auferri queat, δέξασθαι autem prehendere, quod manu porrigitur.

i) Erant etiam portulae in portu, quo respicere videtur POLLUX L. X. c. V. p. m. 428. infer.: ποτα-

νουσιν, οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' ἐκ τοῦ λι-
 μένες, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὀρώμενοι καὶ ἀπο-
 στελλόμενοι k). ἔπειτα ἐν μετὰ τῆς ἐταίρας καὶ τῶν 3
 Σεραπαινῶν, ἀλλὰ μένει μετὰ παῖδες τοῦ διακο-
 νούντος l). πρὸς δὲ τί προσήκειν ἐν Μεγάροις τὸν 4
 Ἀθηναῖον, ὡς ἐμπορον, πέντε ἔτη κατοικεῖν, καὶ
 τὰ ἱερὰ τὰ πάτρια μετακινῆσαι, καὶ τὴν οἰκίαν
 τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ πρὸς
 δαδαικέναι τὴν πατρίδα, καὶ μεγάλα πάντα ἡδίκη-
 κέναι; ὁ καὶ πάντων γένειτ' ἀν' ἀτοπώτατον, εἰ πε- 5
 ρὶ ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξεσθαι m) τιμωρίας,
 ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσετε, κύριοι γεγόμενοι τῆς ψή-
 φου. χωρεῖς δὲ τούτων, εὐχ' ἡγοῦμαι ὅσιν ἀποδέχε- 6
 σθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πῶς γὰρ ἐν δεινόν τοῦς
 ἐπὶ ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας, σπένδειν, ἐπὶ τὴν τῆς
 πέλειως βεήθειαν τούτων δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς *)
 καὶ

μοι καὶ ἀνδρᾶ ποταμῶν, καὶ ὄχθαι, καὶ γέφυ-
 ραι, καὶ πυλίδες.

k) Ab amicis comitantibus, dum dimittuntur.

l) Semper ac diligenter famulantis: ἡ κόνις pulvis,
 κονέω ita festino, ut pulvis moueatur. Intendit
 significatum ἀγκονέω vel ἀκονέω per ἀνζητικὸν α
 τοῦ ἄγαν, unde διακονέω, quoniam habet διηκό-
 νουν cet. Marc. I, 13. Luc. VIII, 3. 2 Tim. I, 18.

m) Scil. τετεύξεσθαι. Proxime notes istud ταῦτ'
 absolute dici, neque enim regitur ab ἀπολύσετε,
 ut sit διὰ ταῦθ' ἀπολύσετε. TAYLOR.

*) Est tempus definitum ac destinatum, saepius op-
 portunitas quae et ὥρα dicitur 1 Thess. 2, 17. λε-
 νορῃ. οἶκον. 17, 1. Haec tamen est vulgo singula-
 re tempus anni ib. 4, 13. 5, 4. ut 15, 1. τὰ ὥραῖα di-
 cuntur fructus tempestivi conf. Cic. off. II, 4. Ne-

- καὶ η) κατ' ἐργασίαν ἐκπλεῖν, ἥνικα α) οὐδ' ἂν εἰς
 προσκλήσασθαι οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρ-
 7 χοντα μένον διαφυλάττει; ἡδέως δ' ἂν αὐτοῦ πυθαι-
 μιν, τίνα ἐμπορίαν εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο
 αὐτῇ πόλει τοῦ παρασχεῖν τὸ σῶμα ταῖς τοῖς
 στρατηγοῖς, καὶ τοὺς ἐπὶόντας ἀμύνασθαι ρ., μεθ'
 8 ἡμῶν μαχόμενος; ἐγὼ μὲν ἐυδελίαν ὀρῶ τηλικαύ-
 9 την δυσαν βοήθειαν. ἄξιον δὲ ἐστὶν οὐ μόνον αὐτῷ
 διὰ τὴν πρᾶξιν ὀργίζεσθαι ταύτην, ἀλλὰ καὶ διὰ
 10 τὸν λόγον τοῦτον. Φανερώς γάρ ψεύδεσθαι τετέλ-
 μηκεν. οὔτε γάρ πρῶτον οὐδὲ πώποτε ἐγένετο ἐπὶ
 ταύτης τῆς ἐργασίας ἀλλ' ἐκέκμητο *) χαλκοτύ-
 πους ς). οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσάγαγον ἐκ
 Μεγάρων

que minus Ὡρα sunt horae, et, apud poëtas, caeli ianitrices, ministræ solis, simulque deae pulcritudinis, HES. Theog. 902. GRAEV. lect. Hes. c. 23. p. 117. Hinc ὥραότης pulcritudo, ubi omne est tempestivum ac perfectum XENOPH. OECON. 7, 43. qui et in Agesf. 10, 3. ὥραϊον θάνατον maturam senum adpellat. Haec omnia si perpendamus, eandem facile scaturiginem peruestigabimus conf. SCHIER index ad Pythag. v. καιρός.

- η) Καὶ delet TAYLOR. potest tamen verti etiam, *so gar*.
 ο) Quando, quo tempore, in interrogatione est πηνίκα.
 ρ) Inuadentes arcuisse.
 *) Habuit h. l. alias et adquisiuit ISOCR. ad Nic. §. 69. possidendum praeiuit 27, 2.
 ς) Seros habuit, varias aeri formas inducentes, a χαλκοτύπος. Erat hoc opificium princeps inter βανίστους Graecorum POLLUX I, 5. VII, 28. X, 52. qui simul de humilioribus egit VII, 11. sq. 20-29. 33.

Μεγάρων ἐξ ἑτη συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ ΙΙ
 πεντήκοστῃς μετέχων ἐτύγχανεν *) ἦν οὐκ ἂν κα-
 ταλιπὼν κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει ὥστ' ἂν μέντι περὶ
 τούτων λέγῃ, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.

XV. Ἡξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκείνον τὸν λόγον Φερόμενος,
 ὃν αὐτῷ συμβεβλήκασι τινες r) τῶν συνηγῶρων ὡς
 οὐκ ἐνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ οὔτε γὰρ νεωρίων s)
 κύριος, οὔτε πυλῶν, οὔτε στρατοπέδων, οὐδ' ὅλως τοῦ
 τῆς πόλεως οὐδενός· ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοὺς μὲν τεύ- 2
 των κύριους μέρος ἂν τι προδοῦναι τῆς ὑμετέρας δυ-
 ναμέως, ταυτοὶ δ' ἔλην ἐκδοδὸν παῖσαι τὴν πό-
 λιν· ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον ἀδικοῦσι προδι- 3
 δόντες, οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκέτας καὶ τὰ ἐν
 τῇ χώρᾳ ἱερὰ τῶν πατρῶων νομίμων t) ἀποστε-
 ρῶν **); καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν, οἰκεί- 4
 σθαι

*) conf. 6, 6.

r) Non nulli composuerunt, ut Latini *coniicere in chartam*: videtur autem contemptum huius argu-
 menti innuere orator.

s) Naualium POLLUX VIII, 5. init.

t) h. l. idem quod νόμων.

**) Debeatur mortuis honor sepulcri et luctus. De
 posteriore v. c. h. LANGII *obss.* l. n. v. z. O. R. N. *bibl.*
ant. 583. sqq. 598. 956. AL. ab AL. VI, 4. PFEIFF.
 III, 60. sq. v. o. s. A. Gr. III, 24. Iungebantur coro-
 nae cum aliis pietatis significationibus EURIP. in
Phoeniss. v. 1626. *Herc. fur.* v. 525. CHIRONIS ep. ad
 Platonem CLEMENS Alexandrinus *stromat.* III, 8.
 conf. SCHIÆRNOTAE ad BIONIS *idyllia* p. 51-56.

- σθαί ἂν συνέβαινε, δούλην δὲ δυσαν τὴν πόλιν ὃν τρό-
 5 πόν οὗτος ἐξέλιπεν αἰκίητον ἂν γενέσθαι ἔτι δὲ ἐκ
 μὲν τοῦ κακῶς πράττειν τὰς πόλεις, μεταβολῆς τυ-
 χεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστιν, ἐκ δὲ τοῦ παντάπα-
 6 σι *) γενέσθαι ἀνάστατον **), καὶ τῶν κοινῶν ἐλ-
 πιδῶν στέρηθῆναι. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπων ζῶντι μὲν
 ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν μεταπεσεῖν, τελευτή-
 7 σαντι υ) καὶ συνανακρίεσθαι χ) πάντα δι' ὧν ἂν
 τις εὐδαιμονήσκειν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμ-
 βαίνει, πέρας ἔχον τὴν αὐτοχρίαν γ) ὅταν ἀνάστα-
 8 ται γένωνται ζ). εἰ γὰρ δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν,
 πόλεως ἐστὶ θάνατος ἀνάστατον γενέσθαι. τεκμή-
 ριον δὲ μέγιστον. ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις, τὸ μὲν πα-
 λαιόν, ὑπὸ τῶν τυράννων ***), κατεδουλώθη, τὸ
 δ

*) i. e. ἐν in omnibus simul vniuersim, *liberhaupt, in allen zusammen*. ISOCR. ad Nic. §. 94.

**) idem adiectum de pulsis hominibus adhibetur, AELIAN. V. H. III, 43, 4.

υ) Cel. TAYLOR. δὲ addit.

χ) Simul auferri de medio.

γ) TAYLOR legit εὐτυχίαν. Bene nī πέρας per sum-
 mum gradum ac terminum interpretari malis. *Da ist ihr Unglück aufs äusserste gekommen.*

ζ) Cum euerſae fuerint.

***) SVIDAS obseruat, poëtas, ante Troiana tem-
 pora, reges tyrannos vocasse, GELL. XIII, 17.
 ARIST. pol. III, 3. NEP. Milt. c. 8. Verum etiam
 deinceps Crœsum τύραννον dicit HEROD. I, 6. e
 ARISTOPHANES in *Λημνίαις* ait de Hypsipyle

δ' ὕστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων τὰ τεῖχη καθήρθη α). καὶ ἐκ τούτων ὁμῶς 9
ἀμφοτέρων ἠλευθερώθημεν, καὶ τῆς τῶν Εἰλλήνων
ἡγεμονίας ἡξιώθημεν προστάται β) γενέσθαι ἀλλ' 10
οὐχ γ), ὅσα πώποτ' ἀνάσταται γεγονέναι, τούτο
μὲν γάρ, εἰ καὶ παλαιότερον, εἰπεῖν ἐστὶ τὴν Τροίαν 11
τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγεννημένη τῶν τότε
πόλεων καὶ πάσης ἐπάρχασα τῆς Ασίας, ὡς ἀπαξ
ὑπὸ τῶν Εἰλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα *) αἰοική-
M 2 τός

ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν. mox tamen, AMMONIO te-
ste, designavit eum, qui, vi aut rapina, regnum
sumserat. Saepius et ISOCRATES τυραννίδος et
τυράννου vocabulum sensu adhibet bono, e. g. ad
Nic. §. 73. 78. sed deteriore tyranni fuit, adhibita
vi suppressantes libertatem, aut saevum exercen-
tes imperium. Talis e. g. Corinthi Cypselus, qui
Prytanibus, quos in regum locum suffecerant
Corinthii, deiectis, ac remotis, urbi libertatem
eripiebat, quae eadem, non nisi post annos LXX;
recepit v. PAVSAN. II, 4. HEROD. V, 95. CALVIS.
chronol. p. 70. MARSHAM l. c. p. 563. sqq.

a) IUSTINVS V, 8. sq. DIO DORVS XIII, 107.

b) Antistites, Vorsteher. Opponitur hoc verbum
servituti ἐξ ἧς ἠλευθερώθησαν: sic enim praeser-
tim posterius adhibetur v. EURIP. in *Heraclid.* v.
788. 890. cer.

c) Scilicet περὶ ἐκείνων.

*) eis perpetuo, semper vt Io. 13, 8.

ἡττός ἐστι *); τοῦτο δὲ d), Μεσσήνην, πεντακο-
σίοις ἔτεσιν ὕστερον ἐκ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συ-
νοικισθεῖσαν **);

XVI. Ἰσως οὖν τῶν συνηγόντων αὐτῷ e) τολμήσει
τις εἰπεῖν, μικρὸν τὸ πρᾶγμα πειῶν, ὥς οὐδὲν αὖ
παρ' f) ἓνα ἀνθρώπον ἐγένετο τούτων καὶ οὐκ αἰσ-
χύνοντα τοιαύτην ἀπολογίαν ποιοῦμενοι πρὸς ὑμᾶς,
ἐφ' ἣ δικαίως αὖ ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦ-
σι τὴν πατρίδα αὐτὸν ἐκλιπεῖν τοῦτο συγχωρήσαν-
τες

*) Neque tamen primum erat Graeciae bellum Tro-
ianum; sed Argonauticum antecessit; CELLAR.
hist. ant. p. 22. sqq. de Troiano aurem regno,
FREYER p. 76. 120. sq. de belli tempore CHYTRAEL
chron. hist. Herod. et Thucyd. p. 138-143.

d) Hoc etiam est notabile.

**) Nomen accepit Messene, a Polycæonis coniuge,
Triopæ filia, quæ maritum, Lelegis filium, na-
tu minorem incitavit, ut auxiliis, Argis et Lace-
daemone comparatis illas partes occuparet. Ter-
tius ab eo regnavit Aphareus filius, Idæ frater, Lyn-
ceus acutissimo visu, PINDARVS *Nem. X. Od.*
PAVSAN. *Messen. c. 2.* Hunc excepit Nestor ille
prudentissimus AELIAN. *V. H. XII, 25.* de ceteris,
ut et de bellis Messeniis v. PAVSAN. *III, 5-24.* IV-
STIN. *III, 4.* sqq. MARSHAM. *can. obron.* p. 542.
554. STEINHOFF. p. 10-20.

e) TAYLOR mallet αὐτοῦ; at, omitti potest ἑντων.

f) Latini *per*; Galli *par*.

τες g), ὑμᾶς ἐάτωσαν διαγινῶναι περὶ τοῦ μεγέ-
θους· εἰ δ' ἔλως μηδὲν τούτων πεποίηκεν, οὐ μα-
νία *) δὴ που τοῦτο λέγειν ὡς αὐδὲν αὖ γένηται
παρὰ τοῦτον b)· ἡγοῦμαι δ' ἐγώ γε, ὦ ἄνδρες, τοῦ- 3
ναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν σω-
τηρίαν. ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστων 4
μοῖραν Φυλαττομένη· **) ὅταν δυνταύτην ἐφ' ἐνός 5
τις παρίδῃ, λελήθεν ἑαυτὸν i) ἐφ' ἀπάντων τοῦτο

M 3

πε-

g) Postquam hoc, velut singularem diuersae opinio-
nis locum, concesserunt, wann sic dieses eingezäun-
met haben.

*) Morbus physicus aut moralis. Priorem lunae tri-
buebant. PETITVS de Sibylla II, 12. p. m. 249-
253. c. 13. p. 262. sq. quo quidem adfectus μανι-
κὸς nominabatur. Hoc adiectum et est incredibilis
portentosus, et cum τραγωδικὸς coniungitur, ARI-
STOTEL. in Pluto 424. aut, a Mane, siue Manete,
rege quodam deriuatum, magnus, ut PLUTAR-
CHVS ait, Phrygio prouerbio, μανικὰ dicta fuis-
se, quaelibet magnae virtutis opera.

b) Praeter hunc, licet ille discesserit. Poteest tamen
etiam in genere neutro accipi, conf. 16, 12.

**) Φυλάττεσθαι h. l. custodire, sed alioqui custodi-
re se ab aliqua re, cauere. Sic τοὺς δὲ κρυψινόους
ὥσπερ ἐνδράς ἐφυλάττετο dissimulatores, tam-
quam insidias fugiebat ΧΕΝΟΡΗ. Ages. II, 5. it.
μέθην δὲ καὶ ὕπνον id. Hieron. 6, 3.

i) Apud se ipsum latuit, sibi met occultus fuit, inscius
hoc fecit. Λανθάνειν etiam notat clanculum ali-
quid facere ISOCR. ad Nic. §. 65.

- 6 πεποιηκώς. καίτοι ῥαδίον ἐστίν, ὡς ἄνδρες, πρὸς τὰς
τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν *) διανοίας **) ἀποβλέ-
7 ψαντας, τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν ***). ἐκείνοι μὲν γὰρ
οὐ τῷ ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι *) θάνατον
ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα δραχμαῖς, ἑλαττον ἐπιτίμιον κ.
οὐδὲ

*) Antiquissimos legum latores etiam deos ipsos faciebant Graeci, ut nos unum habemus, Iac. 4, 12. De hominibus v. 3, 7. FABRIC. B. Gr. II, 14, 14-19. *Bibl. ant.* c. 15. §. 6. MEYRSII Th. Att. I, 1. Solon. c. 13. 23. Pisistratus c. 3. POLLUX VII, 32. VIII, 9, 19.

**) 150 CR. ad Nic. §. 89-109. LUC. X, 29. De lustranda quoque mente sua v. SCHIER ad Pyth. *aur. carm.* p. 59-63.

***) Spectarunt eo νομοφύλακες v. XENOPH. *oecon.* 9, 14. εἰτινες ἐπισκοποῦντες τὸν μὲν ποιῶντα τὰ νόμιμα ἐπαινεῦσιν ἢ δὲ τις παρὰ τοὺς νόμους ποιῇ ζημιῶσι vnde sua repetiit COLUMELLA de R. R. XII, 3. conf. CIC. de legg. III, 20. VALES. ad Harpocr. p. 134. POTTER *Archaeol. Gr.* I, 3.

*) κλέπτειν dicitur proprie, qui quid facit hostibus, aut aliis, qui fieri nolebant, ignorantibus, vel non animaduertentibus, XENOPH. *Agess.* 6, 6. PERIZON. ad Ael. V. H. III, 47.

A) Sic LIBANIVS in paradi-gmate loci communis in proditorem: τοὺς ἐπὶ πέντε δραχμαῖς αἰλόντας κολάζετε. CORN. VAN BYNKERSHOECK *Obss. iuris* III, 16. TAYLOR *lect. Lys.* c. 10. p. 707. Immo nec fimum bubulum impune auferebant, vnde prouerbium βελίτου δίκη. Conf. DEMOSTHE-

οὐδὲ τὸν μὲν μεγάλα ἱεροσυλήσαντα ἀπέκτεναν *), 8
τὸν δὲ μικρά, ἐλάττον τιμωρίᾳ ἐκόλαζον 1). οὐδὲ 9
τὸν μὲν εὐχέτην ἀποκτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν,

M 4

τὸν

NIS OR. in *Timocratem* et IO. MEYRSII de leg. Att.
II, 1.

*) Est et capitis condemnatio, de iudiciis adhibitum,
e. g. XENOPH. apol. §. 4. ut *condemno*, de accusato-
ribus, in Latina lingua, CIC. in *Verrem* V, 69. et
passim.

1) Sacrilegis et proditoribus, mors, supplicium, aut
exilium perpetuum, ipsis pariter liberisque: dum
illos nec sepeliri licitum intra Atticam: ac, si quis
post mortem etiam forte deprehensus foret; ossa
effodere lex iubebat, et proicere extra regionis fines
MEYRS. l. c. II, 2. Spectat eodem exilium perpe-
tuum de quo V. FEITHII ant. Hom. II, 8. MEYRS.
Th. Att. I, 15. sqq. Erat et exilium decem anno-
rum testarum iudicio vel ὀστρακισμῷ viris eminen-
tioribus iniunctum. Hal. Accura II, 8. PFETTER II,
19. Illud Athenienses Pisistrati filiis pulsus, in
aliis Graecorum ciuitatibus, iam antea sollemne,
receperunt. Alioquin ad ἐλάττοναις τιμωρίαις
pertinebant e. g. si quis a tribunali publicisque con-
uentibus arcebatur, CIC. Off. III, 13. POLIVX
VIII, 7, 69. MEYRS. in Solone c. 20. Th. Att. I, 4. sqq.
II, 18. in comoediis castigatio WACKER ad XENOPH.
p. 269. sqq. reparatio damni multaue GELL. XI,
18. MEYRS. Th. Att. I, 7. 3. II, 7. 20. fin. 22. sq. Solon.
c. 17. lect. Att. V, 13. a muneribus publicis remissio
PFETTER II, 12. cet. conf. FABRIC. bibliogr. ant.
c. 15. §. 15.

- ΙΟ τὸν δὲ ἐλεύθερον, εἶργον τῶν νόμων *mi*). ἀλλ' ὁμοίαν
ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρανομήμασι θάνατον
ΙΙ τὸν ὥριταν εἶναί τὴν ζηνίαν. *) οὐ γὰρ πρὸς τὸ
ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου
πράγματος οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτη-
μάτων ἐλάμβανον, ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν **) τοῦτο
ἢ πέφυκε τὸ ἀδίκημα τοῦτο ἐπὶ πλεῖον ἐλθὼν μέγ-
Ι2 βλάπτειν τοὺς ἀνθρώπους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλοι
πῶς περὶ τούτων ἐξετάζειν. Φέρε γὰρ *ii*), ὃ ἀνδρὲς
ἐστὶς ἕνα νόμον εἰς τὸ Μητρῶον *o*) ἐλθὼν ἐξάλε-
ψε

m) Corrigendum, cum optimo Stephano, τῶν νο-
μίμων. Itaque apud ANTIPIH. περὶ τοῦ χορευ-
p. 145. ed. STEPH. εἰργασθαι τῶν νομίμων c.
TAYLOR.

*) Sic et ISOCHR. ad Nic. §. 60. κόλαζε ζηνίαις.

**) Accurate videbant ac diligenti consideratione v-
luti scopum sibi praefigebant TIMOCLES in *iamb. co-*
sol. ap. STO B. serm. 123. v. 8. σκόπει.

■) Fac enim, *Gesätzt*, inde forsitan Latinorum pa-
ticula, *ferre*. Sic et ἄφες Matth. XXVII, 49. licet
plurali iungatur, unde Marc. XV, 36. ἄφετε.

●) Sc. ἱερὸν δῶμα Deae Phrygiae, vel matris deorum
fanum. Huius deae, quam esse terram merito a-
bitrantur, cultum describunt LUCRET. II, 59
sqq. LACTANT. I, 17. AUGUST. de C. D. VI, 7. V.
16. LUCIANVS περὶ τῆς Συρίας Θεοῦ T. II, op.
DIODORVS Siculus L. III. ARNORIVS L. V. de
centioribus NATALIS COMES L. VIII. c. 5. I.
SELDENVS de DIS Syris II, 2. LAVN. PIGNO-
mitt. *magnae deum matris et Attbidis VOSSIVS*

ψειν p), εἰτ' ἀπολογῶντο ὡς οὐδὲν παρὰ τοῦτον τῇ πόλει ἐστὶν q), ἅρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείναντ' αὐτὸν; ἐγὼ μὲν οἶμαι, δικαίως εἴπερ ἐμέλλετε r) καὶ τοὺς ἄλλους εὔσειν. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον κολαστέον s) ἐστὶ 13

M 5

τοῦ-

orig. et progr. idolol. L. I. c. 20. II, 52. sq. CARNEAPOLIS Anapt. ad P. Ouid. fast. L. III. n. 61. sqq. abbatis IANBERTI dissertation sur un temple oöto-gene etc. (Bordeaux 1743.) et quae indidem in A. E. Lat. excerptimus. Eodem spectant μυστήρια Graecorum, de quibus vid. I. P. PFEIFFER. l. c. I, 43. STEINHOFFER 130. sqq. 10. LVD. RVELIX religio circa festa (Cellis 1663.) p. 78-81.

p) Ἀλείφω ex ἄγαν et τὸ λίπος pinguedo ungo, largiter illino ἐξαλείφω plus quam ἀπαλείφω penitus illitum abstergo, hoc loco: si quis ita egerit ac sic una lex penitus absterfa foret; vel ipse talem laedendo, velut abstergeret.

q) Scilicet γενόμενον, conf. 16, 3.

r) Ex μὴ et λάω video compositionem praefert s CREVELIUS equidem ad μέλω vnde μέλει curae est ac μελέω respicere mallet διπλασιασμόν concedens. Coniungendi rationis cum modo infinito, plurima exempla, tam praesentis quam futuri temporis in primis sacra nominat, I. FR. KOEBERVS in Gr. Gr. p. 301.

s) Huius modi quasi gerundia, ut vocantur, apud Graecos sunt frequentissima. Vid. modo PLYTARCHVS παιδαγ. §. 5. 14. 40. 49. 167. cet. Neque in nouo testamento desunt, v. c. g. Marc. II, 22. cet.

τοῦτον, εἰ μέλειτε τοὺς ἄλλους πολίτας βελτίους
 14ποιήσεν. καὶ οὐ τοῦτο λογιέσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνος
 15ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἷς τὸ πρᾶγμα ι). ἐγὼ μὲν γὰρ
 ἡγοῦμαι, τὸ μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέσθαι, ἡμέ-
 16τερον εὐτύχημα εἶναι. τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μέ-
 ζονος τιμωρίας, ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν
 ἄλλων πολιτῶν, ἐν κοινῇ, ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν
 ἐζητήσεν.

XVII. Αἰγανὰκτῳ υ) δὲ μάλιστα, ὃ ἄνδρες,
 ἐπειδὴν ἀκούσω τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντες, ὡς
 οὐκ ἐστὶ τοῦτο προδιδόναι, εἴτις ὥχετο ἐκ τῆς πό-
 2λεως. καὶ γὰρ οἱ πρόγονοί ποθ' ἡμῶν τὴν πόλιν κα-
 ταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπολέμουν, εἰς Σαλα-
 μῖνα x) διέβησαν *). καὶ ἔντως ἐστὶν ἀνόητος καὶ
 παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκώς, ὥστε τὸ κάλ-
 λιστον

ι) Lege ἐν τοῦτο λογιέσθε, εἰ εἷς ἐστὶ μόνον ὁ ἄν-
 θρωπος ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα ιc. ἐν ἐστὶ TAYLOR.
 Potius foret: *sed an factum sit, supplicio dignum.*
 Forfitan tamen salua etiam utraque lectione, ultima
 verba interpretari licebit: *sed factum respicietis et*
considerabitis.

υ) Ex αἰγαν εἰ ἄχος dolorem admodum sentio, aegro
 aliquid fero, indignor, conf. Marth. XX, 24. Marc.
 X, 14. Luc. XIII, 14.

x) Est haec insula, prope Peloponnesum, iam Coluri
 ubi Xerxes a Themistocle victus est, conf. IY VE
 NALIS Sag. X. v. 173 - 187.

*) Obseruetur hic formula ἢ διαβὰς ἐν τῇ στάσει
 AELIAN. III, 15, 3.

λιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον *) συμβαλεῖν
 ἤξιωσε. ποῦ γὰρ ὅς περιβόητος **) ἐκείνων τῶν 3
 ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε; τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός
 ἐστίν, ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος, ὅς οὐκ ἂν εὖ ξα-
 το τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; οὐ γὰρ τὴν
 πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς
 τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ετεό- 4
 νικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ
 Κορίνθιος, καὶ τὸ Ἀιγινήτων γ) ναυτικὸν ***) ὑπὸ
 νύκτα τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἔμελλον πορίζεσθαι· ἐγ-
 καταλιπόμενοι δ' οἱ πρόγονοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλ-
 λήνων, βία καὶ τοὺς ἄλλους ἡλευθέρωσαν, ἀναγκά-
 σαντες

*) Ἀίσχος turpitude, αἰσχὺς inuf. vnde compara-
 tio ei αἰσχερός foedus ex α et ἴσχω, quod quis habere
 poluit. Sed MATTHIAS MARTINIVS potius ex
 αἰσχῆμων contrahit, licet perquam coacte.

**) e.g. Sophistarum μελέταις.

γ) Aeginensium. Erat Aegina vrbs et insula, inter
 Athenas et Epidaurum, e regione portus Piraei,
 ab Aegina Aeaci matre dicta OVID. *metam.* VII, 472.
 EŮSTAT. ad *Dionys. perieg.* v. 512. De merca-
 tura Aeginae, v. CAEL. RHODIG. *lect. ant.*
 XXI, 23.

***) De re et militia nautica Graecorum v. POLLUX I,
 9. tot. 10, 19. sqq. IO. SCHEFFER *de militia nau.*
 Vpsal. 1654. BOS. *A. Gr.* P. III. c. 8. PFEIFF. III,
 30-36. HOFER. III, 8. FEITH. III, 12. MEYER.
Tb. Att. II, 27. sq. BASILII *ναυμαχικά* in FABRIC.
B. Gr. VIII. p. 139. sqq. XENOPH. *AG.* πολ. p. m.
 90-104.

σαντες ἐν Σαλαμῖνι μετ' αὐτῶν *z*) πρὸς τοὺς βαρ-
 5 βάρους *) ναυμαχεῖν. μόνον δὲ ἀμφοτέρων περιγε-
 γόνασι *a*), καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων,
 ὡς ἐκατέρων προσῆκε, τοὺς μὲν, εὐεργετοῦντες *b*)
 6 τοὺς δὲ μαχομένοι νικῶντες. ἄράγε ὅμοιον *c*)
 τῷ Φεύγοντι τὴν πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν
 7 πλεῖον *d*) εἰς Ῥόδον; ἥπου ταχέως *e*) ἂν ἡνέσχε-
 τό

z) Malim μεθ' αὐτῶν, TAYLOR.

*) Sic omnes non Graeci dicebantur, AELIAN. *V. H.*
 II, 31, 1. III, 26, 1. VIII, 6. I. XIII, 2, 1. Persae no-
 minatim atque rex ipsorum ib. II, 14, 6.

a) Vtrosque superarunt.

b) Immo vero PLUTARCHVS in *praeceptis gerendae*
reip. T. II, opp. p. 799. ed. 1620. Athenienses no-
 minat Φιλανθρώπους ἄχρι τῶν πολεμίων. Ideo
 pariter ARNOBIUS L. V. p. 173. ed. Lugd. B. 1651.
Athenas humanitatis artibus studiisque pollentes ad-
pellat.

c) Melius forsitan esset ὅμοιοι, dum comparatio in-
 stituitur cum homine, ac hominum aequae in pro-
 ximis fit mentio. Sed nihil facile mutamus. Ὁμοίου
 vero et ἀνθρώπου vocabula differentiasque tradit P O L-
 I V x V. 43. VIII, 8.

d) Κατὰ contr. pro πλέον quod in primis ap. poetas
 THEOR. *id.* 28, 6.

e) Repone ταχέως — ita verte: Nimirum aegre
 isti homines sustinuissem tale facinus; immo annon
 existimetis eos lapidibus confestim obruturos,
 qui —? proxime τὴν αὐτῶν ἀριστείαν legas non

τὸ f) τις ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτον ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύνοντα τὴν αὐτῶν ἀριστείαν *). οὕτω γοῦν ἐφίλουν **)

8

τὴν

αὐτῶν. Est enim verissimum. TAYLOR. Est autem καταλέυω αἰῶς, lapis. Ceterum ταχέως vbi signum interrogationis addatur εἰρωνείαν prae se fert: sie werdenes gar geschwind leiden, id est ne-
triquam tolerabunt. Licet alioqui τῷ ταχέως τὸ βραδέως opponatur; quod et res ipsa docet et P O L-
I V X I, 3. Iac. 3, 19. cet. Praeterea, quaerit ami-
cus nobis iunctissimus: annon veriti quoque posset:
num quis eorum virorum tale facinus temere tulis-
set; nec potius erubescens virtute sua, lapidibus
obruisset? cum occurrere ταχέως eo sensu probare
meminerit RAPHEL. annot. Polyb. ad 1 Tim. V, 22.

f) Composita cum ἀνα vtroque saepius modo augen-
tur, sic ἀνορθῶ ἠνώρθουν, ἀνείργω ἠνεωγμένη θύ-
ρα, Apoc. III, 1. et ipsum hoc verbum ἠνείχεσθαι,
2 Cor. XI, 4. Praeterea potius a σχέω quam ab
ἔχω deductis Attici vtuntur. Hinc M O E R T S, ἀνα-
σχήσεται Ἀττικῶς, ἀνέξεται ἑλληνικῶς.

*) Fortitudinem bellicam aut strenue facta conf.
AELIAN. V. H. XIII, 14, 1. hinc ἀριστῆιον praemium
fortitudinis ib. V, 19, 3. XII, 10, 2. et ἀριστεύω for-
titer ago ib. V, 19, 3. VI, 6, 7.

**) AMMONIUS: φιλεῖν καὶ κυεῖν διαφέρει. ὅτι τὸ
μὲν κυεῖν, τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν
δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν. 11, 12. Idem ponitur
pro solere v. SCHIER ad Pyth. aur. carm. p. 49.
199.

τὴν πατρίδα πάντες, ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευ-
τὴν Ἀλέξανδρον, φίλον ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι
γῆν καὶ ὕδωρ ἤτησε g) μικροῦ δὲν b) κατέλευσαν.
9 ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου τιμωρίαν ἤξιον λαμβάνειν,
ἢ πῶς τὸν ἐργῶ παραδόντα τὴν πόλιν ὑποχείριον τοῖς
πολεμίοις, οὐ μεγάλας ἂν ζημίας ἐκόλασαν; τρι-
10 γὰρ οὐν ταύταις χρώμενα γνώμας *) ἐνενήκον-
τα

g) Erat haec formula deditionis postulandae vel de-
nuntiandi belli, apud Romanos quoque sollemnis,
ut contra, in exilium qui pellebantur, igni et aqua
prohiberi solebant.

b) Parum abfuit quin, *Es hatt wenig gefehlt*, vel *Es
hätten nicht viel gedurft* proprie. "Ανευ τοῦ μικροῦ
τινος δὲν ἐπιθυμίαν, ni parum adhuc quidpiam
cupiditatem ligasset ac frenasset. LAMB. BOS p. 268.
supplet ὥστε ἀπὸ μικροῦ πράγματος δὲν, ut a
paruo negotio abesset. Sed δὲν non est abesse; li-
cer haud raro *indigere* significet: ubi scilicet aliquem
vel penuria vel maiorum opum cupiditas, ligat et
ad desiderandum siue precandum obligat. Hinc
δεῖ χρημάτων, δέεσθαι τινος. Spectat eodem il-
lud EURIPIDIS ἐν δεῖ μόνον μοι, ΕΠΙΘΑΝΝΙΣ
Chrysostomi hocce: ὁ νέος πλείονος δεῖται τῆς
Φυλακῆς: scilicet ἀπὸ, ut illic ἐπιθυμίαν supplen-
dum.

*) γνώμη siue facultas cognoscendi, mens, animus
AELIAN. V. H. I, 30, 1. III, 37, 2. III, 8, 6. XIII, 33, 1.
XIII, 6, 2. siue actus, opinio, sententia, cogitatio, ut
semper, si plurali numero adhibetur, siue virtus ac
perfectio, vel prudentia AEL. l. c. VII, 14, 5. XII,
33, 22.

τα i) μὲν ἔτη τῶν Ελλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν. Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Ἐυρυμέδον¹¹ τι k) δὲ καὶ ναυμαχοῦντες καὶ πεζομαχοῦντες ἐνίκησαν, ἐκάτὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς παιδύντες περιέπλευσαν *). καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς νίκης, οὐ τὸ¹² ἐν

i) Vereor ne hoc sit nimium, et scribendum potius ἐβδομήκοντα. Istum enim numerum vix excedunt, qui de imperio Atheniensium perquam magnifice sentiunt; plurimi intra eum se continent. Eorum non nullos, non tamen omnes, videre est apud MEYRSIUM, de fortuna Athenar. c. X. TAYLOR. Probat suspicionem Taylorianam amicissimus collega noster et praecellentissimus eloquentiae professor IO. CHRISTOPH. MACHERVUS: dum DIO DORVVS. principatus initium adscribat anno, quo Adimanthus fuerit ἀρχων L. II, c. 16. coll. THVC. I, 94. h. e. anno III. Olymp. LXXVI. (quas ipsas tamen alii rationes, ISOCRATIS auctoritate panathen. p. 357. turbent et angustiores etiam reddant). Iam vero XENOPH. II. Hellen. p. 270. memorat Athenienses anno I. Olymp. LXXXIII. Lacedaemoniorum sequi fortunam coactos esse; principatum igitur ultra LXX. annos illos tenuisse non posse, facile pater.

k) Fluvio, qui de Tauriugis ortus mediam Pamphiliam secatur PLIN. V, 27.

*) Spoliabantur captivi, feruique ducebantur FEITH. III, 16, 1. (qq. I. D. SCHIEFERDECKER de triumphis et ovationibus Rom. disp. II. §. 6. MEYRS. misc. Lac. II, 1.

ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον *) ἀγαπήσαντες
 σαν 1), ἀλλ' ὅρους τοῖς βαρβάροις
 τες m) τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ε.
 καὶ τούτους κωλύσαντες ὑπερβαίνειν **)
 Θῆκας ἐποίησαντο μακρῷ μὲν πλείω μὴ πλε

*) De tropaeis v. PFEIFF. p. 562. 566. DIE
 A. R. p. m. 173. sq.

1) Sensus est: non contenti tropaeum erigere,
 erat monumentum victoriae Salamine partae,
 cet. TAYLOR. Est igitur hic propria significa
 bi ex ἄγαν et πᾶω compositi.

m) Α πῆγω, pro quo πῆγνυμι visitatum est,

**) Transire, translate notat decipere i Thess.

n) Foedus hoc conseruauit DIODORVS Sic
 XII. non longe ab initio: ἐγένοντο συνθήκ
 τῆς εἰρήνης τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμ
 πρὸς τοὺς Πέρσας, ὧν ἔστι τὰ κεφάλαια
 αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Εὐ
 πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατ
 μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν κατωτέρω
 ἡμερῶν ὁδόν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντ
 σιδες καὶ Κυανέων. Cuius in margine Φα
 adpingitur, vt legi debet et hic etiam restitui
 DAS VOC. Κίμων. καὶ ἐπ' ἐντυμέδοντι ποταμῷ
 καὶ περὶ νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτο
 ξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις ἐκτὸς
 Κυανέων καὶ χελιδονίων καὶ Φασηλίδος (π
 αὐτῇ τῆς Παμφιλίας) ναῦν Μηδικὴν μὴ
 νόμῳ πολέμου. conf. ISOCR. in *Areop.* ext
Panegy. it. in *Panathen.* Omnino recte. C
 et Phaselis duo erant σημεῖα, sibi inuice

ἐντὸς Κυανέων καὶ Φάσιδος, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτο-
νόμους εἶναι μὴ μόνον τοὺς τὴν Ἑυρώπην, ἀλλὰ καὶ
τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. Καίτοι ὁρῶμεν ἂν, εἰ 13
τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἐφυγεν,
τούτων ἂν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην
ἂν εἴη τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; καὶ τῶν, ὧς ἂν 14
δρες, ὥσπερ τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινῆτε *) καὶ τιμᾶ-
τε, ὅτω καὶ τοὺς κακοὺς μισῶντε καὶ κολάζειν
ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, ὅς ὅτε εἰδῆσεν ὅτε ἡσχύν-
θη ὑμᾶς.

XVIII. Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ
τούτων, καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις, θεωρήσατε **).
ἄξιον

septentrionem, illae in Euxino, haec ad meridiem
in mari Pamphylio, quae pars est mediterranei) si
longitudinem spectes, opposita; fines nempe qui-
bus utrinque Persarum maritimum imperium hoc
foedere coerceretur. TAYLOR. De foederibus At-
ticis ac generatim Graecis autem v. POLLUX VIII,
11. AL. ab AL. V, 3. MEYRS. *Them. Att.* II, 8. FEITH.
A. Hom. III, 17.

*) Non laudare solum, sed etiam subinde praemiis
adficere, VIDE MOSTH. περὶ στεφάνου non semel,
XENOPH. *oec.* 9, 14. cet. est enim et ipsa laus prae-
mium virtutis. Rarior est notio in ἐπαμείν τὴν
κλήσιν XENOPH. *συμπ.* 1, 7. si qui, ad coenam vo-
cati, venire nollent, *sich bedanken*, dicebant enim:
ἐπαινῶ, πάνυ καλῶς, Lat. *gratia est* PLAUT. *Me-
naechm.* 2, 3, 36. CASAB. ad h. l.

**) AMMONIUS putat θεωρεῖν esse quasi θεῶν ὡρεῖν
N

- ἄξιον γὰρ ὅμως, καίπερ πρὸς εἰδότας, διελθεῖν.
 2 ἐγκώμιον γὰρ, ἢ ο) τὴν Ἀθηνῶν, εἰς τῆς πό-
 λεως οἱ παλαιὸι νόμοι *, καὶ τὰ ἔθνη τῶν ἐξ ἀρ-
 χῆς ταῦτα κατασκευασάντων **)· εἰς ἃν προσέχη-
 τε, τὰ δίκαια ποιήσετε, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμ-
 νοι

i. e. Φροντίζειν. Hinc Athenis missi Delum pro-
 pter θεάματα cum sacrificiis et religione θεωροὶ δι-
 cebantur, et θεωρικὸν donum ab Atheniensibus da-
 rum per Delistas. Sic AESCHYLVS: βοᾷς τοιούδε
 πρᾶγματος θεωρὸς ὢν clamas ob eam rem legatus
 ad deum missus.

- ο) Nae, iuro per Mineruam. Ipsum καὶ quando-
 que additur ΠΥΘΑΓ. *carth.* v. 50. καὶ μὰ τὸν cer.
 sed hoc potissimum in negatione ubi μὰ usurpant.
 Sic et Dei nomen Ἀττικῶς subinde omittitur, e. g.
 οὐ μὰ τὸν scilicet Θεόν. conf. SCHIER ad Pyth.
 p. 63. sq. Iurabant et per Iunonem ἢ τὴν Ἥραν
 XENOPH. *ἑκόν.* 10, 1. 11, 9. *συμποσ.* 4, 44. 54.
 quam iurandi formulam viris aduersus HΥΓCHIN-
 SONVM adseruit celeb. ERNESTI ad *memorab. So-
 crat.* 1, 5, 5.

- *) De diuersis harum legum argumentis v. MEVRS.
Sol. c. 12. 19. *Them. Att.* 1, 12. 18. 11, 26.

- **) Primas Graecorum leges Minos tulisse dicitur
 Cretensibus suis, quibus fultus, eiusdem nepos,
 alter ille Minos, ciuium suorum felicitatem et glo-
 riam, nauibus structis, vicinis insulis occupatis,
 et colonis in easdem missis, confirmauit, v. de MABLY
Observations sur les Grecs p. 3. sqq. Eodem perti-
 nent antiquissimi doctores.

νοι *) καὶ ἄξιοι τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γάρ 3
 ἐστὶν ἔρκος **), ὃν ὁμνύουσι πάντες οἱ πολῖται,
 ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεύ-
 σιν ρ) καὶ ἐφηβοὶ γένοινται, ΜΗΤΕ ΙΕΡΑ
 ΟΠΛΑ ***)) ΚΑΤΑΙΣΧΥΤΝΕΙΝ ΜΗΤΕ
 N 2 ΤΗΝ

*) Conspicui, illustres. Adhibetur et de rebus. ERIN-
 NAE Lesbiae ode in fortitudinem v. 3. σεμνὸν ἔλυμ-
 πον et de sermone vel oratione σεμνότης τοῦ λό-
 γου.

**) Conf. ad sacramenta quod adinet STOBÆUS
 serm. XXXXI. de rep. POLLUX VIII, 9, 25. GODE-
 SCHAL. STEWEC. comment. ad Veget. III, 4.
 SCHIER ad Pyth. aur. carm. p. 35.

ρ) IVL. POLLUX L. VIII. c. 9. n. 23. περὶ ληξιαρχῶν:
 ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεύς,
 ἥδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῷα ὀν-
 σία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. Ceterum cum Graeco
 ἐγγράφειν, Germanorum eingraben, comparari
 potest; ubi antiquissimum ita litteras consignandi
 modum. Acceperant autem litteras a Phoenicibus
 Graeci, quas visibus suis certatim accommodabant,
 in laxa subinde pariter et aes incidentes, PFEIFF.
 II, 2. p. 413. sqq. VOSS. Aristarch. I, 37. 40. HERM.
 HUGO de prima scribendi origine et uniuersa rei lit-
 ter. antiquitate cet. Trai. ad Rh. 1738. 8.

***)) Fiebat hoc potissimum, obiectis clypeis, qui
 variorum varii generis erant. Ἀσπίς dicebatur
 scutum rotundum HOM. II. XVII, 43. τὸ σάκος iti-
 dem rotundum AESCHYL. VII. Theb. v. 515. Θυ-
 ρεὸς scutum oblongum Gallicum, ἡ πέλτα cetra

ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΛΕΙΨΕΙΝ ΑΜΥΝΕΙΝ q)
ΔΕ ΤΗΙ ΠΑΤΡΙΔΙ ΚΑΙ ΑΜΕΙΝΩ ΠΑ-
4 ΡΑΔΩΣΙΝ. Ὅν εἰ μὲν ὁμώμοκε Λεωκράτης Φα-
νερώς ἐπιώρκηκε r), καὶ ὅν μόνον ἡμᾶς ἡδίκηκεν,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον *) ἡσέβηκεν· εἰ δὲ μὴ ὁμώ-
μοκεν

gnominabatur ἀνδρομήκης, hominis aequans lon-
gitudinem, ap. NICETAM CHONIAT. ποδήρης
ad pedes demissus ap. PLUT. in *Aemilio*.

q) Recte videt H. STEPHANVS scribi oportere κατασ-
χυεῖν et ἀμυνεῖν, in fut. TAYLOR.

r) Ἐπὶ saepius conuenit cum Germanorum *bei* apud,
iuxta, non numquam tamen et aliter, nominatim,
e. g. *contra*, potest exponi. Est ergo ἐπιωρκεῖν,
vel per ἐφημισμὸν, inter omnes sermones iurare;
Quod qui saepe facit, saepe vulgo fallit ac peccat;
vel iuxta, non secundum, veritatem iurare, *ne-
benhin*, *bei der Wahrheit vorbei gehen*; vel denique
contra veritatem iurare. In medio hic mihi consi-
stere videtur praerogatus. Ita XENOPH. *oekon.*
I, 1. ὃ ἡμῖν ἀργότατα ἐπιδεδράμηται τοῦ λό-
γου πρὸς τὸν κυρὸν unter uns nur im Vorbeigehen gere-
det worden.

*) Vnum esse summum deum etiam profanae gentes
crediderunt. ANDR. BAYERI *additam. ad* ID. SEL-
DEN. *de diis Syris* p. 31-38. 131-140. Ipsi pariter
Graeci; licet apud eosdem ἀθεότητος accularetur,
vnum saltem qui profitebatur G. I. VOSSIVS *de idol.*
orig. et progressu L. I. P. I. c. 1. quo et tantum non
omnes historiae philosophicae scriptores conferri
possunt.

μοκεν εὐθύς δηλός ἐστι *) παρσκευασμένος οὐδὲν
 παίησειν τῶν δεόντων. ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν καὶ 5
 ὑπὲρ τῶν Θεῶν τιμωρήσῃσθε βούλομαι δὲ ὑμᾶς ἀκού- 6
 σαι τοῦ ὅρκου λέγε γραμματεῦ. ΟΡΚΟΣ. κα-
 λόσγε, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσις ὁ ὅρκος. παρὰ τοῦτον 7
 τοίνυν ἅπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν 8
 ἄνθρωποις γένοιτο ἀνειώτερος, ἢ μᾶλλον προδότης
 τῆς πατρίδος; τίνα δ' ἂν τρόπον ὅπλα κατασχύνειέ
 τις μᾶλλον. ἢ εἰ λαβεῖν μὴ θέλοι, καὶ τοὺς πολε-
 μίους ἀμύνασθαι †); πῶς δ' οὐ καὶ τὸν παραστά-
 την καὶ τὴν τάξιν λείλοιπεν, ὁ μὴδὲ τάξαι τὸ σῶμα
 παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ‡) ἤμυνεν

N 3

αὐ

*) δηλός ἐστὶ με οὐκ εἰδώς AELIAN. V. H I, 16, 5.
 conf. II, 13, 20. VIII, 17, 2. XII, 1, 23. XIII, 24, 3.
 XIII, 22, 2. 28, 2. 47, 1. Proprio vero nomine di-
 cebatur Δηλός insula Cycladum, Apollinistemplo
 conspicua, quo sacra navis ab Atheniensibus mitte-
 batur AELIAN. I, 16, 1. III, 28, 3. V, 4, 1.

†) Non iuare, sed repellere, notat h. l., conf. LYS-
 SIAEOR. funebr. p. 41. ed. Lond. it. adu. Simonem
 p. 72. TAYLOR.

‡) Haec verba non adparent, in iurisiurandi formu-
 la, modo adducta, cum tamen oportuit, eo,
 quod illa, quae ibi adlegat, iam ad Leocratis mo-
 res et facta adplicat. Adeo ut plus subsumat, quam
 praemisit, quod dialectici aegre tulerint, sat scio.
 Occurrit autem formula plenissimis, et, credo,
 conceptis verbis, apud I. ΣΤΟΒΛΕΥΜ Serm.
 XXXXI. — Vide eadem fere paucissimis immu-
 tatis ap. POLLUCEM VIII. §. 9. Adjunge autem
 PETIT. LL. Attic. L. II. tit. IV. et MEYERS. Athen.

- 9 ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνι δ' ἂν τὴν πα-
 τρίδα προῦδωκε μείζονι προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου
 10 μέρος υ). ἐκλελειμμένη, πολεμίσαις ὑποχείριός
 ἐστίν. εἴτα τοῦτον οὐκ ἀποκτενεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς
 11 ἀδικίαις ἐνοχὸν ὄντα; τίνας δὲν τιμωρήσεσθε τοὺς
 ἐν τῇ τούτων ἡμαρτηκότας; ῥάδιον ἔσται παρ' ὑμῖν
 ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ φανεῖσθε ἐπὶ τοὺς μᾶλλον
 μικροῖς ἐργιζόμενοι κ).

XVIII. Καὶ μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ
 μαθεῖν γ), ὅτι τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν, ὅρκος
 2 ἐστίν. τρία γὰρ ἐστίν ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν,
 3 ὁ ἄρχων, ὁ δικάστης, ὁ ἰδιώτης *). τούτων τοίνυν ἕκαστος
 τὰυ-

Attic. I, 7. TAYLOR. Cessabunt vero querelae dia-
 lecticorum, si ad iusiurandum, a scriba praelectum,
 nec ad verba solum, indidem adlegata, respici di-
 camus.

- υ) Legit doctissimus WESSELIINGIUS ad *Petit. p.*
 232. τίνι δ' ἂν τὴν πατρίδα παρέδωκε μείζονα;
 προδοσίᾳ γὰρ τὸ τούτου μέρος κ. τ. λ. TAYLOR.
 κ) Ita editur et legitur, ea tamen absurditate, quam
 nihil unquam, superavit. Sensus est: *Qualem*
remp. habituri sumus, si leuia crimina omni poenarum
genere, atrocissima autem nullo coerceatis? Quis erit,
qui non, propter spem veniae, se ipsum ita compara-
bit, ut plurima et grauissima peccet? εἰ φανεῖσθε
ἐπὶ τοῖς μικροῖς, μᾶλλον ἐργιζόμενοι. TAYLOR.
 γ) h. l. reddi poterit: *scire, expendere.*

*) Priuatus, licet alioqui sapiens 5, 1. ISO CR. ad Nic.
 §. 79. Praeter eam diuisionem, Athenienses, in

τάυτην τὴν πίστιν δίδωσιν *). εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ 4
 ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατήσαντες καὶ διαλα-
 θόντες, οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων ἀπελήθη-
 σαν ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῶοι τῶν ἀδικημά-
 των τούτων εἰσί. τοὺς δὲ Θεοὺς, οὗτ' ἂν ἐπιρρήσας 5
 τις λάθοι, οὗτ' ἂν ἐκφύγοι **) τὴν ἀπ' αὐτῶν 2)
 τιμωρίαν. ἀλλ' εἰ μὴ αὐτός, οἱ παῖδες γε καὶ τὸ γέ-
 νος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιρρήσαντος, μεγάλοις ἀτυχή-
 μασι περιπίπτει ***). διόπερ, ὦ ἄνδρες δικασταί, 6
 τάυτην τὴν πίστιν ἔδωκαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς πάν-
 τες οἱ Ἕλληνες, ὅτε ἐμελλον παραταξάμενοι μάχε-
 σθαι πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν ἐυ-
 ρόντες, ἀλλὰ μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον
 N 4 ἔρχον.

classēs diuersas, seiungebantur, quarum vltima,
 Solonis lege, remouebatur a magistratibus. Illam
 legem abrogauit Aristides. Pericles autem omnino
 coepit ὀχλοκρατίαν, aut imminuta potestate Areo-
 pagitarum aut fere sublata, PLUTARCHVS in *Pe-
 ricl.* Pericle mortuo, Nicia caeso, eiecto Alci-
 biade, imperium ad CCC. optimates delatum est
 DION. Sic *bibl. hist.* XIII, 26. paullo post tamen,
 ore Thraſybuli, populo restitutum POLLUX VIII,
 9. 10. HOEFFN. *Gr. A.* II, 4. 10. ΜΕΥΡΣΙΙ *Solon*
 c 14.

*) Eminentiore sensu, conferri potest. Iac. I, 3.

**) 1 Thess. 5, 3.

2) Ab ipsis infligendam.

***) Idem coniunctionis modus Iac. I, 2. ISOCR. ad
Nic. §. 71. vel per omissionem τοῦ ἐν, vel actius
 forma pro pass. *befallen werden mit* cet.

- 7 ὄρκον ὃν α) ἄξιόν ἐστιν β), ἃ ὅμως ἰσχνῶς ἐστὶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν.
- 8 μοι ἀναγίνωσκε αὐτόν. ΟΡΚΟΣ. ΟΤ ΠΟΙΣΟΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΤΟ ΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΟΤΔΕ ΚΑΤΑΛΕΙΨΩ ΤΟΤΕ ΗΓΕΜΟΝΑΣ ΟΤΤΕ ΖΩΝΤΑΣ ΟΤΤΕ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑΣ ΑΛΛΑ ΕΝ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΕΛΕΤΤΗΣΑΙ Τ.

a) In *actis crud.* l. c. p. 59. legitur ἐν ᾗ ac refertur πίστιν ταύτην; cui respondeat, quale est ἰδὲν ἐν ᾗ.

b) Haec nemo omnium quos vidi, SCALIGERO excepto, pro, obelo notavit, nemo omnino medicinam tulit. — Ego autem primo istud ὃν post ὄρκον cessare iubeo, vitiosum est enim et originem du ab istius vocis terminatione. — Certera explanabo cillime sc. ἄξιόν ἐστι δ' ὅμως ἰδεῖν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν. Quae in medium irreperunt, notula est sigistri, qui MStor. varietatem subindicavit, ne pro quosdam pro ὅμως legere ἴσως (ἰσχνῶς enim vox est putida et nullibi legitur) h. p. ἴσως ἐστὶν τοῖς γεγραμμένοις, TAYLOR. In *actis crud.* dicitur l. c. non satis adparet, quid sibi velit ὅμως, si media tollantur, quamquam videmus ferri posse ad id, quod dixit, imitatos esse Graecum sacramentum Atheniensium. Ἰσχνῶς cur plane iiciatur, non videmus. Est enim rite ductum ἰσχνός, et significat tenuiter. Porro ἰσχνῶς ἐστὶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις recte dici potest tenuiter scriptum est ius iurandum. Legitur itaque: ἄξιόν ἐστιν ὅμως καὶ ἰσχνῶς κ. τ. λ. quamquam tenuiter praescriptum est iusiurandum.

ΤΑΣ ΤΩΝ ΣΤΜΜΑΧΩΝ *) ΑΠΑΝ-
ΤΑΣ ΘΑΨΩ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΑΣ ΤΩΙ
ΠΟΛΕΜΩΙ ΤΟΥΤΣ ΒΑΡΒΑΡΟΥΤΣ ΤΩΝ
ΜΕΝ ΜΑΧΕΣΑΜΕΝΩΝ ΎΠΕΡ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΛΕΩΝ ΟΥΔΕΜΙΑΝ
ΑΝΑΣΤΑΤΟΝ ΠΟΙΗΣΩ ΤΑΣ ΔΕ ΤΑ
ΤΟΥΤ ΒΑΡΒΑΡΟΥΤΣ **) ΠΡΟΕΛΟΜΕΝΑΣ
ΑΠΑΣΑΣ ΔΕΚΑΤΕΤΣΩ c) ΚΑΙ ΤΩΝ
ΙΕΡΩΝ ΤΩΝ ΕΜΠΡΗΣΘΕΝΤΩΝ d)
N 5 ΚΑΙ

*) ΤΗ ΥΣΥΔ. I, 44. ΕΙ ΑΜΜΟΝΙΥΣ *συμμαχίαν* *επι-*
μαχίαν ita distinguunt, ut illa sit commilitium, haec
autem adgredientium propulsatio.

**) Conf. obff. ad I 7, 4.

c) Urbium captarum decimatio esse triplex potuit, vel
qua decimus quisque civium occideretur; vel qua
bona diriperentur, decima illorum parte diis con-
secrata; vel demum qua, vectigales factae, deci-
mam facultatum ac reddituum partem, tributi loco,
pendere victori, statutis temporibus, incolae co-
gebantur. Exemplum primae dedit Galba impe-
rator, vid. TACITVS hist. I, 37. conf. NIC. GVIL.
DRESSSELIO praeside ASAL. SEV. DOBERMANNO
habita diss. *de decimatione delinquentium* §. 57. De-
cimae spoliolorum partis Diis consecratae plurima
sunt in historia Graecorum monumenta, neque hic
vero similiter alia innuitur decimatio, conf. FEITH.
I, 11, 4. De ultimo genere, vectigalis quippe apud
Ebraeos pariter atque alios consueti. vid. POLLVS
VIII, 5. init.

ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ
 ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΗ
 ΣΟ ΠΑΝΤΑΠΑΣΙΝ ΑΛΛ ΥΠΟΜΝΗ
 ΜΑ *) ΤΟΙΣ ΕΠΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣ
 ΕΑΣΩ ΚΑΤΑΛΕΙΠΕΣΘΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ
 9 ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΑΣΕΒΕΙΑΣ. "Ουτω τῶν, ὁ
 ἄνδρες, σφάδρα ἐνέμειναν **) ἐν τούτῳ πάντες
 ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν Θεῶν εὐνοίαν μεθ' ἑαυτῶ
 10 ἱεῶσχον βοηθόν. Καὶ πάντων Ελλήνων ἀνδρῶν ἀγαθῶ
 γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον, μάλιστα ἢ πέλις ἡμῶ
 11 ἐνδοκίμησεν ***). ὁ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατος
 τοῦ

Germanorum *brüthen*, ova calefacere incubando
 et *brühen*, vt, cum illius origine, iam inusitata
 πρᾶω, forsitan *braten*, non nihil conuenit.

*) Optimum, monumentum virtus ISOCR. *ad Nic.*
 §, 80. Graeci autem et alia maximi fecerunt, inde
 que simul historiis primariam operam dedere W O
 WERL. c. c. II. (qq. PFEIFFER II, 65,

**) Alias, et sine praepositione ISOCR. *ad Nic.* §. 85
 XENOPH. *Agel.* I, 11. religiose pactas inducias ser
 uare conf. RAPHELIVS *ad Gal.* 3, 10. Sic Latin
 manere in pactione CORN. NEP. 17, 2, conf. DVKE
ad Flor. 4, 2, 17.

ε) Μεθ' ἑαυτῶν — βοηθόν. Quare autem vtrum
 que? Cui altera locutio alterius sit glossa necessē
 est, TAYLOR. Cur autem, necesse est? scrib
 sane potuit: *gratiam diuinam secum habuerunt au*
xiliariam.

**) In bona existimatione versata est ISOCR. *ad Nic.*
 §, 79. it. 25,

τοὺς μὲν προγόνους ἡμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν, ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδοξεῖν ὑμᾶς δὲ μὴ κολάζειν τοὺς κατασχύναντας αὐτήν, ἀλλὰ περιορᾶν τὴν κοινὴν, καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνειλεγμένην, εὐκλειαν ταύτην, διὰ τῶν τοιούτων ἀνδρῶν πονηρίαν, καταλυομένην *).

XX. Καίτοι, ὧ ἀνδρες, μένοις ὑμῖν τῶν Ελλήνων οὐκ ἔστιν f) οὐδὲν τούτων περιδεῖν g). βούλομα δὲ 2
μικρὰ τῶν παλαιῶν ὑπὶν διελθεῖν h) εἰς παραδείγ-
μασι χρώμενοι, καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ ἄλλων,
βέλτιον βουλεύσεσθε. τοῦτο γὰρ ἔχει μέγιστον ἢ 3
πόλις ἡμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων παρὰδειγ-
μος

*) λύω soluo, hinc libero, explico, diluo, remitto apud AESCHINEM ep. I. ad Philocratem sub init.: λύσαντες ἐκ Μουνυχίας soluentes nauem e Munychia, ap. EURIP. Alcest. 627. γάμους λύειν βροτοῖσι (sc. τέλει) utiles esse nuptias. Hinc λυσιστελεῖν v. SVIDASET ad eum LVD. KVSTERVS. Sic EISOPOHOCLES in Oedipo tyr. 324. ἴq. Φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλει Λύει Φρονοῦντι, sapere quam est graue, ubi non utile est sapienti, conf. 105. BARNES. ad Eurip. Medae v. 566.

f) Non est vobis conueniens vel non licet ISO CR. ad Nic. §. 88. Gr. KOEB. p. 305.

g) Despicere, übersehen. ISO CR. ad Nic. §. 83. AEL. VI, I. ἐστὶ παρὰθεωροῦντο.

h) Ich will nur etwas weniges von den alten Geschichten mit euch durchgehen. ISO CR. ad Nic. §. 103. Alia de notione v. SCHIER ad Pythag. carm. p. 73.

- 4 μὲς τοῖς Ἑλλήσι γέγονε ἰ). ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ π
σῶν ἐστὶν ἀρχαιότατη τοσοῦτον εἰ πρῶγονοι ἦμ

ἰ) Inde CIC. pro Flacco c. 26. *adsunt Athenienses, et de humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, ges ortae, atque in omnes terras distributae p tantur.* MAMERTIANVS in paneg. in Iul. In c. 9. *ipsae illae bonarum artium magistrac atque inu trices Athenae* cet. conf. AELIAN. V. H. III, 38. IVS T NVS II, 6. PHOTIVS ex anon. *de vita Pythagor* Neque igitur exempla modo prae buerunt Ath nienſes, verum etiam doctrinas, idque non Gr ciae tantum sed vniuerso terrarum orbi. Ita COI LVS in orat. ad Syracusanos apud DIO DOR Sic. L. XIII: ὅσοι λόγου καὶ παιδείας ἐν τῇ πό μετεσχήκατε, ὅτε τὸν εἶλον τοῖς τὴν πατρ κοινὸν παιδευτήριον παρεχομένοις πᾶσιν ἀνθρ ποῖς. conf. CIC. de clar. or. c. 13. CLEMENS RO in L. de gestis S. Petri. BREREWODI *scrutinium l gnar.* c. 1. CIPETITII *comm. in leges Atticas.* Pr sertim autem linguam suam Athenienses, vel in p mis curabant ac perficiebant WOWER *polym.* c. §. 3. sqq. c. 8. sqq. 16. sqq. VOSS. *Arist.* I, 1-7. CH STOPH. KRETZSCHMAR *de scholis* (Dresd 1733.) §. 2. POLLUX III, 1. sq. Itaque non solu Athenae veluti commune παιδευτήριον fuerunt, rum et plurimas habuere scholas, quod idem pr bat in prolusione *de nomine scholae* easque nonnu quam in ipsis scholis atque triuijs KEUFFELII *h scholar.* p. 8. *vide πνυσσοφιστὰ* fileamus §. 14. Hi eo magis mirandum, quod nunc, ab antiqua pu rate, vel ad pronuntiationem quod adtinet, ad defecerint Graeci V. MIRTISSI SARPEDONII

τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν *k*). ἐπὶ 5
Κόδρου γὰρ βασιλεύσαντος *l*), Πελοποννησίοις γε-
νομένης ἀφορίας *m*), κατὰ τὴν χώραν αὐτῶν; ἐδο-
ξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τοὺς
προγόνους ἐξαναστήσαντας *n*), κατανεί-
μασθαι *o*) τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελ- 6
Φούς

*vera Atticorum pronuntiatio ad Graecos intra ur-
bem diff. Romae 1750. 4.*

k) *Praestiterunt*, non tam a διαφέρω quam διενέχω,
ich habe durchaus darinnen einen Vorzug. Quae-
dam habet etiam tempora a διενέχω, eadem signi-
ficatione, 150 c. ad Nic. §. 69.

l) Vid. de illo 10. MEYRSIUS de reg. Athen. III, 11.
sq. qui et ibidem toto libro, nec minus in libro
de republ. Atheniensium inque Theseo c. 17. sq. reli-
quos eorum reges producit. Eisdem exceperunt
ἀρχοντες FREYER 193. sq.

m) Αφορία sterilitas.

n) Ἐξανίστημι duo significat, siue *excito rursusque
statuo*, quo sensu legitur Marc. XII, 19. atque per
ἐλθεῖν τοῦ ἐμὲ *surgo*, quo est Act. XV, 5. siue ex
sedibus, adhuc consuetis, iterum surgere, atque
alio discedere facio. Noui quidem 10. PASOREM,
hic ἀνὰ pro ἀνω esse positum, arbitrari, adeoque
exponere, per ima vertere sursum, euertere. Sed
inde nihil mouemur.

o) Depascere, populari, die Früchte abnehmen, und unter
sich theilen, um sich davon zu ernähren. Vel etiam

Φοῦς *) ἀποστέλλαντες, τὸν Θεὸν ἐπηρώτων εἰ ἐπιλήψοντο.

cupare possessionem. Sic iterum Germani, *eine etwas abnehmen*, ut etiam *Speise zu sich nehmen* cet.

- *) Delphi, Cephiso flumine, Castalio fonte, et Parnassi iugis celebres erant, SOLIN. c. 20. §. 24. Ibi colebatur Apollo, variis virtutibus ac vitiis inclutus, HYGIN. fab. 49. SENECA in *Hipp.* I, 31. sqq. Is ibidem oracula edidit, herois versibus inde Pythiis dictis, PLIN. VIII, 57. ISID. orig. I, 38. XENOPH. *Agess.* I, 34. Habuit alia pariter oracula, quale fuit Clarii Colophone, qui, referente EUSEBIO *de praep. ev.* III, 15. et LACTANTIUS *instit.* I, 7. aliquando sese magnificis verbis descripsit. Hoc oraculum cum aliis duobus, Conobio vel Serapidi, tribuit ATH. KIRCHERVS in *Oed. Aeg.* T. III. syntagm. XIII. c. 4. quem atheniensem conuellit SCHLAEGER *de numo Hadria* p. 168. sqq. Erant et festi dies Apollini sacri, quos inter eminebant *Δήλια*, quinto quolibet anno, in Delo celebrata, POLLUX VIII, 9, 26. PFEIFF. I, 41. MEYRSII *Graecia feriata* IONSTON. *de festis Graec.* Maximum vero Delphiensium crimen habebatur nex Aesopi, conf. Aesopi vita editioni nostrae fabularum praefixa: Hac enim in sese sui neminis iram deriuarunt, grauissimis modis expiandum: licet idem alioqui clementissimum haberetur. Dicebatur enim Apollo potius *Ἀλεξίκακος* MEYER. *Sat.* I, 17. *ἀποτρόπαιος* et *ἀποσοβητής* τῶν κακῶν ARISTOPH. in *Pluto* v. 359. conf. PAVS. I, 10.

Ψονταὶ τὰς Ἀθήνας ἀνελόντες δὲ τοῦ Θεοῦ αὐτοῖς ρ) ὅτι τὴν πόλιν αἰρήσουσιν, εἰ μὴ τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσιν ἐστράτευεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις πυθόμενος τὸ 7
 χεη-

Corinth. c. II. Inter aliunde petita Phoebi cognomina sunt Ἀγνιδεύς et ἀγνιδιάτης viarum praefes ARISTOPH. *Vesp.* 870. HOR. *Od.* III, 6, 28. Ἐκάεργος, ἑκατηβελέτης, ἑκατηβόλος, ἑκατος, ἑκηβόλος HOM. *Il.* I, 370. 385. 474. HERACLID. *alleg. Homer.* p. 417. in *opp. mythol.* TH. GALAEI (Amst. 1688.) PHVERNVT. c. 31. ἐυλύρας ARISTOPH. *Θεσμοφ.* 918. λοξίας ARISTOPH. *Plut.* v. 8. interpretes ad h. l. TZETZES ad Lycophr. v. 1467. παῖδαν et παῖδων AESCHYL. *Agam.* v. 153. ARISTOPH. *Vesp.* v. 496. CIC. *Verr.* III, 57. τοξίας aut τοξοφόρος HOM. *Il.* I, 45. cet.

ρ) Oraculo dato. ἔλω inusitatum feré aequé ac αἰρέω, ablatum alicunde, vel electum, capio, pro diuersitate modi, finis ac nominis omissi, varias habet significationes adiunctas; tam per se, quam in deriuatis indidem et compositis. Nominatim ἀναίρειν tollere, recipere, per ἐλλερψιν τοῦ λόγου, notat recipere sermonem, respondere, κατ' ἐξοχὴν, adhibetur de oraculis. Sic PLUTARCHVS in *Solone* ἀνείλεν ἀμφοτέρους ἢ Πυθία. Suscepit preces, ac responsum virique dedit, Pythia. Ceterum, de oraculo illo Delphico, vt de reliquis, v. STEINHOFFER l. c. P. II. c. 3. Idem illud aeri incisum exhibet editio FEITHEII recentissima.

χρηστήριον q), δι' ἀπορέων r) ἐξήγγελε τοῖς
 Αθην-

q) *Χράω* quasi de manu in manum do, mutuum do, commodo 11, 3. *χράομαι* vtor, velut mutuo, acceptis *ΕΥΤΗ. αυτ. carm. v. 65. ὅω τῷ δαίμονι χρώνται* *PLUTARCH. praed. §. 184. παραδείγμασι χρωμένους*, conf. 150 c. ad Nic. §. 111. 1 Tim. 1, 8. Ebr. IV, 15. cet. Deinceps in sensu eminenti *χράω* est divinae providentiae interpretres hominibus, quae nosse iis opus est, trado, *ARISTOPH. Vesp. 159. pro quo et ἀναγρῆν* *XENOPH. memorab. I, 3, 1. χράομαι* diuinitus admoneor, vel operam nauo, diuinitus ut admonear, oraculum consulo. Hinc *χρηστήριον*, locus ubi oracula eduntur, *ΗΟΜ. Od. X, 492. ΠΛΥΤ. περὶ τῶν ἐκλελοιπίων χρηστηρίων*, ac deinceps ipse *χρησμός* *ARISTOPH. Plut. v. 51. vel τὸ χρησθῆν, resposum*. Sic et *HERODIANVS IV, 12, 6. χρηστηρίων δὲ πάντων ἐνεφορεῖτο, τοὺς τε πανταχόθεν μάγους, καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετεπέμπετο. Χρησμοὶ dicebantur et λόγια* *ARISTOPH. eqm. 120. Θεοπρόπια* *ΗΟΜ. Il. I, 85. μαντεύματα* *ARISTOPH. Vesp. 161. Φῆμαι* *XEN. mem. I, 1, 3. Φροντιστήρια* cet. loca simul *μαντεῖα* *PLUT. de Pythiae orac. p. 397. HESYCH. χρηστήριον, μαντεῖον, vates χρησμολόγοι* *ARISTOPH. Au. 961. consulentes Θεοπρόποι et Θεωροὶ* *POLLUX I, 1. χρησμοφόροι* *PAVSAN. III, 9. Consulebantur autem oracula, quaecumque re dubia maioris momenti* *XENOPH. ἀπομνημ. I, 1, 3, 9. CIC. de diuin. I, 1, 19. 43. HERODOT. I, 46. 199. PAVSAN. III, 9. 12. VIII, 14. SPARTIAN. Pescenn. Nig. c. 8. v. 05 p. 50-59.*

r) *Πυθόμενος*, et δι' ἀπορέων, non nihil mutui

Ἀθηναίοις. οὕτως εἰ πρόγονοι ἡμῶν, ὡς εἴκειν, καὶ τοὺς ἐξωθεν ἀνθρώπους εὖνους ἔχοντες διετέλουν⁷⁾. ἐμβαλόντων δὲ τῶν Πελοποννησίων 1) εἰς τὴν Ἀττικὴν⁸⁾ **), τί ποιοῦσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ἄνδρες δικασταί;

respectus habere videntur. Alterum est, qui scire desiderauerat (πόθος desiderium), desiderio satisfacturus quaesierat (πεῦσις interrogatio) quaesitum audierat, ea vero lege, ut, alta mente repositum, tegeret. Alterum ἀπορρήτος, proprie est *unterfagt*, vetitus, hinc arcanus AELIAN. V. H. XII, 23, 1. 62, 1. δι' ἀπορρήτων autem, scilicet τρέπων, idem esse arbitramur, ac ἀπορρήτως secreto, clam: ut e. g. μετὰ σπουδῆς, ponitur pro σπουδῶς. Praeter ea πυθόμενος magis hoc sensu dicitur, quam πυνθανόμενος, quamvis et hoc praesens, non omnino sit inusitatum V. HERODOT. II, 44. XENOPH. Ages. 1, 22. Delatorem denique SVIDAS, qui nostrum exscripsit, per errorem, nominat Cleomenem.

*) Traducebant vitam AELIAN. V. H. II, 41, 11. III, 4, 2. 18, 9. III, 25, 3. VI, 12, 11. X, 6, 3. XII, 58, 3.

1) Dorienſes hic nominatim adpellant HERODOTVS V, 76. VALERIUS MAXIMVS V, 6. ex I. IUSTINVS II, 6, 16, AVGVSTINVS de C. D. XVIII, 18. Lacedaemonios VELLELPATERC. I, 2.

**) Attica, Acte, Actaea, Arthis, Mopsopia PLIN. III, 7. PAVSAN. Attic. c. 2. MELA II, 3. IUSTINVS II, 6. STRABO VIII. TZETZES ad Lycophron. 733. diuidebatur olim in X. tribus, quarum quae-

σταί; οὐ καταλιπόντες τὴν χώραν, ὥσπερ Λεωκρά-
της ὤχοντο, οὐκ ἐκδοτον τὴν θρεψαμένην καὶ τὰ ἱε-
ρὰ τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν· ἀλλ' ὀλέγοι ὄντες κα-
τακλεισθέντες ἐπολιορκοῦντο, καὶ διεκαρτέρουν εἰς
τὴν πατρίδα καὶ οὕτως ἦσαν, ὡς ἄνδρες, γενναῖοι *)
οἱ τότε βασιλεύοντες †), ὥστε προηροῦντο ἀποθ-
νήσκειν

libet partem suam habebat Athenis. Ex harum
collatione III. recens addebantur, quae XIII. tribus
STRABONE ET EVSTATIIO testibus in CLXXIII.
δήμους distinguebantur. Tribus erant Erechtea
ab Erechtheo rege dicta, Aegea ab Aegeo Thesei pa-
tre, Pandionica a rege Pandione, Leontidica a
Leonte heroe, Ptolemaica a Ptolemaeo Lagi filio,
Acamantica, ab Acamante Thesei filio, Adrianica
ab Adriano, Oeneica ab Oeneo filio Pandionis heroe,
Cecropica a Cecrope, Hippothoontica ab Hippo-
thoonte Neptuni filio, Aiantica ab Aiaçe Τηλεμο-
nis filio, Antiochica, ab Antiocho Herculis filio;
et Attalica, ab Attalo Pergameno rege.

*) Strenui, generosi, *edelmüthig* AELIAN. V. H.
III, 24, 3.

†) A ciuibus, vt se deuoueret, persuasum esse Co-
dri, apud ΓΗΘΟΤΙΥΜ adserit Conon: Καὶ τοῦ
χρησμοῦ γνωσθέντος Ἀθηναίοις, πείθεσθαι Κό-
δρον, ἐβδωμικοντούτην ἔντα ἔκοντά δοῦναί αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Sed coniungendae sunt ciuium
persuasiones Codrique voluntas. Ceterum *deuo-
tiones* huiusmodi *veterum in bellis* singulari diff. con-
siderauit cel. IO. PETR. MILLERVS Lips. 1730.
Codri vero in primis factum, praeter Lycurgum,
narrant c. c. *Tusc.* I, 48. LACTANT. III, 12. IVSTI-

νήσκειν ὑπὲρ τῆς ἀρχομένων σωτηρίας, μάλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν *) μεταλλάξαι τὴν χώραν. Φασὶ γοῦν τὸν Κόδρον παραγγείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν υ), ὅταν τελευτήσῃ τὸν βίον, λαβόντα πτω-

Ο 2

χικὴν

NVS II, 6, 19. sqq. POLYAEVS *strateg.* I, 18. EVSEBIVS *chron.* p. 33. PAVS. I, 19. VII, 2. 25. X, 10. init. TZETZES *Chil.* I. hist. 4. cer.

*) Proprie alteram hinc et aliam lac. 2, 25.

ψ) Τὸν γοῦν quod additur e. g. ap. ARISTOPH. in *choro Nub.* A. III. sc. 4. v. 1120. it. ap. ISO CR. *ad Nic.* §. 22. et in *Nic.* §. 39. ut quando caesus foret, adeoque vitam finiret, obseruarent; ne scilicet rem, ante mortem ipsius penitus exploratam, hostibus patefacerent. Alioqui pariter mortalium extrema curiosius obseruabantur, ut et, post obitum, iusta. Spectant eo τὸ συγκομίζειν καὶ ἐκκομίζειν καὶ ἀνακομίζειν. Ut interpretes AESCHYLII ad *ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβ.* docet, συγκομεδὴ ἐστὶ ἡ πρὸ τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμέλεια: ἐκκομιδὴ, ἡ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγή: ἀνακομιδὴ, ἡ ἐκ τοῦ τάφου εἰς τάφον μετάθεσις. Ita vero cum ἀπογίνεσθαι seu denascei videretur homo, postremas excepturi voces et halitus, adsidebant HOM. *Il.* VIII, 746. sqq. IAC. GUTHERIVS *de iure manium* I, 12. tum magno clamore nomen adpellabant ib. c. 13. Mortuum decebat ὀρθοῦν, siue περιστέλλειν et ἀνορθοῦν, SOPHOCLES *Aiac.* v. 1117. THEOCR. *Id.* l. circa fin. conf. ISAACVS HORTIBONVS in libello *Theocriticarum lecttionum* ad h. l. nec minus lauare, oculis antea clausis, HOM. *Od.* V, 44. sq. XI, 424. sqq. XXIII, 44. sqq. 294. sqq. *Il.* XI, 452. sqq. XVIII,

χικὴν στολὴν *), ὅπως ἂν ἀπατήσῃ τοὺς πολε-
μίους,

345. sqq. XXIII, 582. EURIPIDES in *Phoenissis* v. 1327. SOCRATES ap. PLATONEM in *Phaedone*, fere circa finem AELIAN. *V. H.* III, 1. Aët. VIII, 37. VIRG. *Aen.* VI, 219. VIII, 486. sqq. LUCAN. *Phars.* III, 739. ad imitationem EURIPIDIS in *Hippol.* v. 1444. lin- teis inuolutum in ferali lecto deponere HOM. *Il.* XVIII, 353. PLUTARCHVS in *Arato* T. I. opp. p. 1051. E singulatim ideo textis HOM. *Od.* II, 97. sqq. VIRG. *Aen.* VIII, 488. sqq. Lotionibus adhibe- bant λοετροχόον quem alias ἐμπυριβίατην εἰ αἰθωνα dixerunt v. IUNIVS *animadu.* II, 3. NICOLAÏ *de lu- ctu Graecorum* p. 64. sqq. *animadu. ad Feithium* p. 26. ut et ad fores vas erat, aqua lustrali plenum, PFEIFF. III, 44. Idque praecipue cum πρόθεσις fieret cadaueris PINDARVS *Pythior. Od.* III. ante med. PFEIFF. c. 45. 48.

- *) Kittel quod vero forsitan cum χιτῶν comparari potest, utriusque sexus tunica; cum stola vulgo principibus tribueretur. Cingi solebat eadem ζώνη, de cuius multiplici significato, v. DAN. FESSE- LIVS *aduers. sacr.* V, 9. WILH. ERN. EWALDVS *emblem. sacr. misc.* L. III. exerc. 8. p. 494. sq. Nimirum inseruiebat armis HOM. *Il.* III, 186. XXIII, 683. MARTIAL. XIII, 32. conf. IAC. GO- LII *Lexicon Arabicum* p. 238. 606. Vnde et Mar- ti pars bestiarum, quae cingulum dicebatur, sacra fuit et immolata, FVLGENTIVS *mythol.* III, 7. *Biblioth. Lubec.* T. I. p. 278. Hinc et militarem dignitatem notabat PHIL. CAROLI *animadu.* I, II. FR. TAVEMANN. *comm. ad Plautum* p. 773.

μίους, κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα, Φρύγανα x)¹⁰
 συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως προσελθόντων δ' αὐτῶ
 δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν
 πόλιν πυνθανομένων, τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτεῖναι¹¹
 τῷ δρεπάνῳ προσπεσόντα· τὸν δὲ περιλελειμμένον,
 παροξυνθέντα τῷ Κόδρω, καὶ νομίσαντα πτωχὸν
 εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον γ).

Ο 3

τεύτων

amplificataque notione quam cumque PAVL. VORT
 ad Callim. *hymn. in Apoll.* v. 85. BARTH. *advers.*
 XXVIII, 2. IO. BAPT. COTELERIVS not. *ad eccle-*
siae Graecae monumenta T. I. p. 753. sq. Discincti
 vero dicebantur, molles et effeminati, HOR. V, l.
 34. PERS. III, 31. IO. H. MEIBOMII *vita Maecena-*
tis p. 118. sq. vi ἄζωνοι dii, vel a septem plagis caeli
 Chaldaicis, vel ab imaginum eminentiorum zonis
 qui dominationis caelestis, aut nullam, aut non
 definitam portionem habebant, SERVIVS ad *Aen.*
 XII, 118. MART. CAPELLA *de nuptiis philol.* L. I. p. 17.
 TH. GALE *ad Iamblichii mysteria* p. 191. 274. IO.
 SELDENVS *de L. N. et G.* III, 20. Tritissimus autem
 erat zonarum usus, quem initio diximus unde ζων-
 νόσθαι non raro indui ad iter praecipue faciendum
 HOM. *Od.* XIII, 72. HES. *érg.* 345. IO. XXI, 18.
 De vestibus autem militaribus ZORN. *bibl. ant. et*
exeget. p. 1113 - 1122. MEYRS. *misc. Lac.* II, 19.
 FEITH. p. 462. sqq. ed. rec.

x) Arida virgulta a Φρύγω vel Φρύσσω, frigo, tor-
 reo.

γ) Iterum malam manum agnosco enarratoris. Quam
 rotundius hoc et elegantius: τὸν δὲ περιλελειμμέ-
 νον παροξυνθέντα τῷ Κόδρῳ, καὶ νομίσαντα πτω-

- 12 τούτων δὲ γενομένων, εἰ μὲν Ἀθηναῖοι, καὶ
πέμψαντες ἤξιον δοῦναι τὸν βασιλέα θάψαι
13 λέγοντες αὐτοῖς ἅπασας τὴν ἀλήθειαν. εἰ δὲ Π
πεινήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδωσαν, γνόντες δὲ ὡς
ἐτι δυνατόν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν z),
14 χώρησαν τῷ δὲ Κλεομάντε τῷ Δελφῷ, ἢ π
αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνοις, ἐν Πρυτανείῳ a), αἰδίο
15 τησιν **) ἐδωσαν. ὁρᾶτε εἰ ὁμοίως ἰφίλουν τὴν

χὸν εἶναι, σπασάμενον τὸ ξίφος, ἀποκτ
Ceterum conf. SVIDAS VOC. ἀδηλώσας. ΤΑΥΤ
At saepius, alio si casu nomen repetendum
ipsum, vel pronomen repetunt antiqui.

- *) Sepulturam vel in primis curabant Graeci
II. XVI, 456. sq. XXIII, 795. Od. XXIII, 32
PHOCL. in *Aiace flagell.* 428. EURIP. *Alcest.*
OPPIAN. *halicut.* III, 256. THUCYD. L. II.
MOSTH. *adu. Macartat.* TER. *Andr.* I, 1, 90.
conf. ad 3, 5. SCHIER ad *Moschi idyllia* p. 170.
z) Consequenti pro antecedente posito, est sub
redigere potestatem. Ἐχω et σχέω sunt vnun
bum per litterarum traiectionem ac spiritus a
cum σ. mutatione.
*) De Prytaneo, v. POLLUX VIII, 5. Erat a
locus Athenis in arce dignissimus, ubi iudices
filium habebant, magistratus legatos exteros,
gnificis dapibus, excipiebant, deque re pu
bene meriti, publicis sumtibus, alebantur.
**) Nomen habet a σῆτος, quod praecipuum ali
rum conf. 6, 5. Tenuiorem victum adhibe
antiqui. Sumsisse autem dicuntur ἀκρατι

τρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύοντες, οἱ γε περ

Ο 4

εἰς

ἀκράτισμα seu διανηστισμὸν panem mero tunc
 mane, quo ieiunium soluebant aut finiebant, vi
 et Latinorum ientaculum, P L V T. *symposiac.* V
 quaeft. 6. ISIDOR. *origg.* XX, 2. Non nulli
 prisco tempore dictum esse ἀριστον putant, a
 vocabulo deinceps prandium designari, δορ
 στὸν quoque nominatum, P L V T. l. c. qu. 8. PFE
 A. G. p. 686. sqq. Accesserunt ἀριστον δειπνὸν
 ἐσπέρισμα merenda δεῖπνον coena, quae et ἐπιδ
 πης, ὄψον cet. Eademque largior erat prand
 quibus solis non pauci contenti fuerunt G V I L. P
 LANDER in Vitruu. VI, 5. Partes erant coenae
 προσόματα promulsis, τὰ λεπτὰ καὶ τομὰ quae
 lenium excitarent stomachum, et ψυχρὰ τράι
 ζα P L V T. l. c. VIII, 9. Inseruiebant hic inst
 menta varia, quae P O L L V X nominat VI, 12 -
 qui, ad vicesimum vsque huius libri caput, ab ei
 dem initio, de cibo, potu, conuiuio egit, conf
 18-26. Spectant huc μάχαιραι seu μαχαίραι
 HOM. II, III, 771. sq. A T H E N. III, 13. et CASA
 ad h. l. Δίσκοι, κύκλοι, πίνακες, ἐκπώματα
 πέλιχες, γύαλα, δῖνος, Δέπαστρον, κρατῆρ
 quasi κρατῆρες, dum cornibus primum uteba
 tur P O L L V X X, 18. sqq. A T H E N. XI, 3-15. PFEI
 696-699. Potum habebant Graeci, non u
 merum, quam vinum dilutum, PFEIFF. III, 3
 Porro sedebant prisci, mox accumbebant, c. 3
 ut et, precibus ac libationibus, adpositos cibos co
 secrabant c. 37. Conuiuia demum, aut συμπόσια
 Graecos inter, frequentissima fuerunt, c. 35. 3
 sqq. ZORN. B. A. 536-576. FEITHE. ant. Ho

ΑΤΚΟΤΡΓΟΤ ΛΟΓΟΣ

το τοὺς πολεμίους ἐξαπατῶντες ἀποθνήσκουσιν
 αὐτῆς, καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
 ἡμετέρας ἀντικαταλλάττεσθαι β). τειγαροῦν μ
 αὐτοὶ *) ἐπώνυμοι c) τῆς χώρας εἰσιν, ἵσ
 δε

II, 3. sqq. Maxime vero celebrantur Φειδίτια I
 onum V. MEVRS. *misc. Lac.* II, 9. 14. MILLER
 παλαιῶν. *vett. Gr. diss.* II. c. 1. §. 2. c. 2. §. 5. sc
 PFEIFF. II, 69. sq. Cibi Laconum erant ordi
 rii triticum vilius THEOPHR. *hist. Plant.* VIII.
 legumina FLIN. XVIII, 10. panis varii generis, p
 centae, poma POLLUX VI, 11. varia animalia,
 Etuca Laconica cet. THEOPHR. l. c. II, 8. VII
 FLIN. H. N. XVII, 18. XVIII, 5.

Quanti huius modi deuotiones Graeci semper ac
 marint, exponit, inter alios, GE. NIC. KRIE
 in *Diss. de inclarescendi modis apud Graecos vete*
 §. XVIII. sqq. Erant autem tales homines ta
 quam piacula publica, licet admodum ab iis di
 rant profani et ob sua crimina diris deuoti, qui
 tris arcebantur PFEIFFER I, 39. Illis contra p
 obitum eximius honor habebatur, vt et Cod
 inter heroas euectus MEVRS. *de regno Att.* III,
 Multum igitur a deuotis differebant profani PFE
 I, 39. qui lustrari debebant, NAT. COMES I, 14.

Conf. Comment. V. §. 7. quod hic solum, cl.
 SCHERI gratia, notauimus, in *observationibus*
Wellerum P. II. p. 149. opinati, nos ea fugisse, qua
 men vel ibi potuisset euoluere.

) Sunt qui vel cognomen accipiunt vel dant.
 posterior obtinet significatus; dum non filii so

Θέων *) τιμῶν τετυχηκότες, εἰκότως. ὑπὲρ ἧς γὰρ
 οὕτω σφίδρα ἐσπύδαζον, δικαίως ταύτην καὶ τεθ-
 νεῶτες ἐκληρονομούν. **). ἀλλὰ Λεωκράτης, οὐδὲ 17
 Ο 5 τεθ-

postremi illius regis nonnullis coloniis a se nomina
 imposuerunt; sed posteri pariter dicti sunt. Κο-
 δρίδης. v. 10. MEVSIVS de familiis Atticis. Filio-
 rum autem Codri natu maximus, Medon perpe-
 tuum obtinuit principatum v. MEVS. de regno At-
 tico III, 15. Hic Medontidis originem dedit, qui
 nominantur ib. c. 16. Idem MEVSIVS singula-
 rem librum scripsit, de Archontibus Athen. conf.
 POLLUX VIII, 9, 1. PFEIFFER II, 33. Initium fa-
 ciebant ἀρχοντες διὰ βίου, non regiae potestatis
 sed ὑπεύθυνος PAVS. III, 5. in fin. Tam parua ta-
 men differentia fuit, ut et subinde βασιλεῖς et βα-
 σιλευεῖν dicerentur PERIZON. ad AEL. V. H. V, 13.
 Duravit hoc imperium annis CCCXV; agmen
 Aeschyli filio claudente VELLEI. I, 8. EVSEB. Chron.
 p. 39. sqq. SCALIG. Canon. Isagog. II, 2. Eryxia,
 Medontidarum ultimo, propter crimen, remoto,
 vel, ut alii volunt, defuncto, summa rerum no-
 vem optimaribus annuis credebatur PAVSAN. III,
 15. init. VI, 19. ante fin. qui et ἀρχόντων Laconico-
 rum mentionem facit III, 11. post init.

- *) Fiebat alioqui tale per ἀποθέωσιν, quae non heroi-
 bus modo subinde, sed aliis quoque contigit v. cel.
 CHRISTOPH. KOECHERI L. de idololatria littera-
 riac. 2. sect. I. §. 2. quod ad eruditos adinet. conf.
 §. 9. sqq. deindeque passim conf. LUCIAN. dial.
 mort. III. p. 267. ed. Graev. PAVSAN. Eliac. post.
 c. 9.

*) Argute dicitur; cum alioqui relictī fiant heredes,

τεθνεὺς δικαίως ἂν αὐτῆς μετασχοί, καὶ
 τος δ' ἂν προσηκέντως ἐξορισθεῖν τῆς χώρας.
 18 καταλιπὼν d) τοῖς πολεμίοις ὤχετο. οὐδέ
 λὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν *) τοὺς τῇ ἀρετῇ
 ροντας, καὶ τὸν κάκιστον πάντων ἀνδρώπων

XXI. Καίτοιγε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὃ καὶ
 ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς, ὥς εὖκ' ἂν ποτε ὑπομείναι
 ἀγῶνα τοῦτον, συνειδὼς ἑαυτῷ τοιοῦτόν τι
 2 πραγμένῳ. ὥσπερ οὐ j) πάντας καὶ τοὺς κ
 τας, καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ τεκμη
 μένους· οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημ
 οῦ πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδείας g) ἥν

idque vel per cognationem, vel per testa
 conf. 31,4.

d) Ἐγκαταλείπειν, im Stiche lassen.

*) Inde κάλυπτρα quae mulierum capitis teg
 κόσμητρα, κεφαλῆς καλύμματα interpret
 SYCHIVS conf. HOMERVS *Od.* V, 3. HE
 574. BION. *idyll.* VII, 20.

e) Ὑπομείναι legendum arbitror ὑπομείνειν.
 LOR. Mallem, si quid mutandum fore
 μείναι, ut ARRIANVS *de exped. Alex. M.* I
 ὥς χαλεπὴ εἶναι ἀνελθεῖν et XENOPHON
tab. Socr. L. III. (sub finem: ὥστε μὴ δια
 νειν κρίνων τὰ βελτίω καὶ τὰ χείρω, μὴ
 προσδεῖσθαι ἀλλὰ αὐτάρκης εἶναι πρὸς τ
 των γυνῶσιν.

f) Quasi non haberemus.

g) Αἰδὼς pudor, quod nomen Etymol. et

εὐ γὰρ τοῦτο δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὥς οὐκ ἐξέπλευσεν, 3
 οὐδὲ τὴν πόλιν ἐγκατέλιπεν, οὐδ' ἐν Μεγάροις κα-
 τώκησε ταῦτά ἐστι τεκμήρια τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γε 4
 τὸ ἐλθεῖν τοῦτον *b)*, διμαί Θεῶν τινα αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν
 ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον
 ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχη, καὶ
 εὖς προῦδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστή-
 σαιεν. ἐτέρωθι *i)* μὲν γὰρ ἀτυχῶν, εὖπω δῆλον, εἰ 5
 διὰ ταῦτα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' εἰς προῦ-
 δωκε, φανερόν ἐστιν, ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημά-
 των ὑπέχει *k)* ταύτην τὴν τιμωρίαν. οἱ γὰρ Θεοὶ οὐ- 6
 δὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονηρῶν **)* ἀνθρώπων
 τὴν

TIHVS, a non videndo, α et ἰδεῖν deducunt, in
 vtramque partem accipitur, ἀναίδεια vero tantum
 in peiorem.

b) Ceteroquin, quod is huc venerit.

i) In altero loco.

k) Sustinet.

**)* Vulgo πονηρὸς et μοχθηρὸς *malus peruersus* πόνη-
 ρος et πονῆρος *laboriosus*. ΑΜΜΟΝΙΟΥS autem ex
 mente ΤΡΥΦΩΝΙS, vtrumque adiectum acui de-
 bere, contendit; cum omne definens in ρος acua-
 tur, e. g. καματηρὸς *laboriosus* ab ὁ κάματος, ad-
 ditque, Ἀττικός delectari βαρυτόνοις, vnde non
 inuenerint, ob diuersitatem significationis; sed
 ex sola consuetudine, vt ἀπελθε ἀδελφε conf.
 DAN. PEVCKERI *comm. differentiarum apud Græcos voca-*
cum (Dresdae 1749.) p. 162 sq.

7 τὴν διάνοιαν παράγου 1). Καὶ μοι δοκοῦσι 3) τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν, ὥσπερ χρησμῶν γραφάντες *) τοῖς ἐπιγενομένοις, τὰδε τὰ λαμβεῖα καταλιπεῖν.

"Οταν

1) Detorquent.

3) Καὶ μὴ δοκοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς μέχρι τοῦ καταλιπεῖν, ἐν ἐρωτήσῃ. Ἐι δὲ μὴ, γράφειν δεῖ, καὶ μοι δοκοῦσι, STEPHANVS. Hoc posterius probum est, idemque adnotavit Iosephus Scaliger. TAYLOR.

*) Varicinia poetica, speciem praebuere diuinationum, quae varii generis fuerunt apud Graecos v. IAMBlich. *myst.* III, 1. sqq. TH. GALE p. 214. sq. ad h. l. Spectant huc ὀλωνιστικὴ HOM. II. XII, 237. sqq. XIII, 70. IAMB. l. c. 15. sq. PLVT. *de solertia anim.* p. 975, PAVS. I, 34. X, 6. SPANHEM. *ad Callim.* in Pallad. p. 618 - 635. ὀνειροκριτικὴ IAMB. l. c. 2. AESCHYL. *Prometh.* 484. IVSTIN. XXXVI, 2. THEOCR. *Id.* XXI, 33. PAVSAN. I, 34. V, 23. MACROB. *in somn. Scip.* I, 3. BROCKVS. *ad Tibull.* III, 4, 7. ἱερομαντεία seu μαντικὴ ἐκ τῆς θυτικῆς HOM. II. XXIII, 221. EVSTATI. *ad h. l.* AESCHYL. l. c. 492. sqq. DIOD. Sic. I, 53. 70. CIC. *de diuin.* I, 16. II, 12. AL. ab AL. V, 25. HERM. HUGO *de prima scribendi origine* c. 26. PERIZON. *ad AEL. V. H.* II, 31. BARTH. *ad STAT. Theb.* III, 412. BARNES. *ad EVRIP. Helen.* 752. Νεκυιομαντεία et ψυχαγωγία cuius partes σκιομαντεία et ψυχομαντεία HOM. *Od.* XI. fere toto GREG. NAZ. *in iulianum or.* III. PHILOSTR. *in Apollon.* III, 15. EVRIP. *in Alcestd.* 1128. ARISTOPH. *ogen.* 1554. CIC. *Tusc.* I, 16. 48. *de Di-*

Ὅταν γὰρ ἐργὴ δαιμόνων η) βλάβη τινα,
 τοῦτ' αὐτὰ πρῶτον, ἐξαφαιρέται φρενῶν
 τὸν νῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὴν χεῖρ τρέπεται
 γνώμην· ἢ εἰδῇ μηδὲν ὧν αἰμαρτάνει.

XXII.

aim. I, 58. *STAT. Theb.* III, 413. *BARTH.* ad h. l. *PAV-*
SAN. VIII, 30. III, 17. fin. *KÜHN* ad h. l. *POT-*
TER II, 18. ὑδρομαντεία *PAVSAN.* III, 23. *PLIN.*
XXXVII, 11. κληρομαντεία cum tesserae taliae ia-
 starentur *PAVSANIAS* VII, 25. ante finem conf.
CIC. de divin. II, 41. *SVET. Tib.* c. 14. *Calig.* c. 57.
VAL. MAX. I, 3. Eodem pertinet στιχομαντεία de
 versibus in apertis temere poetarum scriptis se pri-
 mum offerentibus. *CASAB.* ad *SPARTIANI Had-*
rian. c. 2. *TROTZ* ad *HVG.* libr. cit. p. 240.
SCHWARZII diss. de fortibus poeticis conf. 8, 12.

η) Deorum generatim. Δάω ligna scindo accenden-
 da, incendo, vro, epulum praebeo, splendente
 foco gauisum, incendo, illumino intelligentiam,
 seu discō, illustrem habeo mentem, seu scio, eru-
 ditus sum. Dum autem et mentes sunt sapientissi-
 mae, et eum igne, propter naturam suam purio-
 rem, comparantur spiritus, δαίμονες, quasi δαή-
 μονες, nominantur. Huncque titulum, κατ'
 ἔξοχην, ipse deus accipit. *AEELIAN.* II, 13, 7. III, 9,
 4, 42, 8. I, 30, 4. XII, 24, 5. Hinc ἀγαθοῦ δαίμο-
 νος πρόπαις I, 20, 4. poculum, quod, peracta coena,
 mentaque remota, mero plenum, in gratiam siue
 Bacchi, siue Genii circumferebatur. Singulatim
 δαίμονες adpellabantur dii recentiores, quo Pluto,
 Pan, Satyri spectabant *IAMBlich. de myster.*

XXII. Τίς γὰρ οὐ μέμνηται, τῶν πρεσβυτέρων, ἢ τῶν νεωτέρων οὐκ ἀκήκοε; Καλλίστρατον ο), ὃν θάνατον ἡ πόλις κατέγνω ρ), τόντον Φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκούσαντα, ὅτι ἂν ἔλθῃ Λαθίναζε q), τέυξεταί τῶν νόμων r), ἀφικόμε-

c. 5. PLUTARCH. *de orac. defectu* p. 415. Hos partim et heroes humanarum rerum inspectores et mortalium apud deum interpretes constituebant *Hes. ἐργ.* 121. sqq. MAX. TYR. *diff.* 26. 27.

ο) Quo de Callistrato hic sermo sit, ignoramus. Saltem nihil de ipso habet FABRIC. B. Gr. III, 24, 13. sq. Rhetor quidem Atticus ac Demosthenis praeceptor bis capitis damnabatur; sed ille demum Olymp. CVIII. ex vulnere, praetor Atheniensium, in Sicilia, periit.

ρ) Quem ciuitas capitis damnauit. Dicitur et καταγνώσκειν θάνατόν τινος.

q) Athenas.

r) Νομίμων TAYLOR. Nobis νόμων fere praestare videtur, quoniam τυγχάνειν τῶν νόμων scilicet, κοινωνίαν significat, et ius ciuitatis consequi, et poenam luere, legibus constitutam, ad aliorum exemplum maleficorum; sed νομίμων ad alterum commodius referri potuisset, conf. 23, 5. Erant autem oracula dubia vulgo et obscura: vnde pariter interpretatione sinistra deceptus Callistratus fuit. Sic et Croesus, Aftyage sororio victo, cum exploraret veritatem oraculorum, Delphis accipit: κροῖσος Ἀλὴν διαβάς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, quod ita factum, ut a Cyro vince-

κόμενον, καὶ ἐπὶ τὸν βώμῳ 1) τῶν δώδεκα Θεῶν *)
κατα-

retur, in Cappadocia, Sardisque obsessis cape-
retur.

1) Arae supplicum refugium v. BRISSON. de form.
L. I. AL. ab AL. III, 20. PFEIFF. I, 39. FEITH. III,
12, 9. CELIAS STOEGER in animadu. p. 64. conf.
cl. 10. FR. LEISNERI Ζεὺς ἱκετήσιος in primis
§. 12 - 16. Ceterum AMMONIO ὁ βώμῳ est
eminentias habens altare, μέγαρον focus circumse-
ptus in quo sacra fiebant mystica Cereris, ἐσχάρα
focus ad victum factus, quae, et ἐστία vocatur ap.
HOM. e. g. XIII, 159: domum notans, inde ἀνέ-
στιος, qui ἀνοικος ap. HES. Alias ἐστία est Vesta
apud eund. Theog. 454. Neanthes Cyzicenus diis vin-
dicat βωμοὺς, heroibus ἐσχάρας: sed in SOPHO-
CLIS Chryse et EURIPIDIS Plisibene ἐσχάρα quo-
que pro βωμῷ viurpatur, qui βώμῳ simul basin
notat ap. HOM. Od. VII, 100. Arae autem, non
in templis modo, verum etiam alibi passim colloca-
bantur in littoribus, lucis, agris sacris, foris, ad
fontes, in privatis aedibus, ceter. HOM. Ill. II, 305.
XI, 73. 207. XXIII, 148. Od. VII, 153. XIII, 420.
XV, 211. XXII, 34. EUSTATH. ad h. l. hymn. in
Apoll. v. 490. in Ven. 100. sq. Od. XX, 278. APOL-
LON. Argon. II, 69. II Reg. XVII, 9. sqq. FEITH.
A. H. I 9, . animadu. p. 19. sq. BERKELIUS ad
STEPH. in βώμῳ OLEAR. ad PHILOSTR. vit.
Apollon. III, 161. p. 152. BARNES. ad Eurip. He-
racl. v. 128.

*) Duodecim illa numina primaria, ὀλύμπια, τέλεια,

καταφυγόντα, καὶ οὐδὲν ἦττον ὑπὸ τῆς πόλεως
 3 ἀποθανόντα; δικαίως *) τὸ γὰρ τῶν νόμων τοῖς
 ἡδίκηκόσι τυχεῖν, τιμωρία ἐστίν. ὁ δέ γε θεὸς ἐρθῶς
 ἀπεί-

Δώδεκά εἰσι θεοὶ μεγάλοι Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν,
 Δημήτηρ, Ἑρμῆς, Ἑστία, Κυλλοπέδης,
 Φοῖβος, Ἐνυαλίης τ' Ἀρης, Πάλλας τ' Ἀφροδίτη,
 Ἄρτεμις εἰσι θεοὶ δώδεκα οἱ μεγάλοι.

Breuius autem, apud APULIUM, ENNIUS:

*Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
 Mercurius, Iouis, Neptunus, Vulcanus, Apollo.*

Vnde et habemus LUCIANI decretum in concilio
 deorum T. II. opp. de ceteris, praeter istos, e cae-
 lo remouendis. Quam sancte vero duodenarius il-
 le numerus habitus fuerit, docet AELIANVS V. H.
 II, 19. V, 12. ubi de Alexandro agitur XII. illis adscri-
 bi cupiente, quam in rem conferri possunt inter-
 pretes ad hh. II. *Chrysostomus* ad 2 Cor. XII. 10.
 STOBÆVS serm. CXXXVII. RHODIGIN. XXI, 25.
 XXV, 30. VOSSII theol. gent. cet. Videtur etiam
 id proprie ἑρὸν fuisse quod XII. illis fieret, secun-
 dum HARPOCRATIONEM, conf. LAMB. ROS
Ant. Gr. p. 13. sqq. ed. Leisner. SCHIER ad PY-
 THAG. *aur. carm.* p. 32. 36. sqq.

*) Dum Archontibus opponens se Cylon regiam pote-
 statem recipere volebat: vna cum suis, licet in
 templum fugisset, occidebatur. Tunc autem istud
 Athenis insigne crimen iudicatum, in ipsis sacrile-
 gorum posteris puniebatur HERODOTVS V, 71.
 THUCYDIDES I. PLYTARCHVS in *Solone* LAERT.
 I, 110.

ἀπέδωκε τοῖς ἡδίκημένοις κολάσασθαι τὸν αἴτιον τ). δε- 4
 νὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταυτὰ σημεῖα *) τοῖς εὐσεβέσι καὶ
 τοῖς κακούργοις φαίνοντα υ). ἡγοῦμαι δ' ἐγωγε, ὧ 5
 ἄνδρες, τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν **), πάσας, μὲν τὰς
 ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν ***), μάλιστα δὲ
 τὴν περὶ τοὺς γονέας, καὶ τοὺς τετελευτηκότας *),
 καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς x) εὐσέβειαν. εἰκότως. παρ' 6
 ὧν

τ) Deus recte reddidit adfectis iniuria huius ut aucto-
 rem punirent. Ita Sapient. XI, 17. δι' ὧν τις ἀμαρ-
 τάνει δι' αὐτῶν καὶ κολάζεται. conf. hic 32, 3-8.

*) h. l. fata, alias signa ISOCR. ad Nic. §. 7. 91. in
 N. T. saepius coniunguntur σημεῖα καὶ τέρατα
 conf. Io. 2, 11. praeterea σημεῖον est rei praelentis
 τεκμήριον futurae.

υ) Φαίνωνται ἢ Φαίνονται. STEPHANVS.

**) Curam et providentiam diuinam indicabant profa-
 nae gentes partes etiam et munera quaedam inter
 numina sua distribuendo.

***) Intentionem considerationem in aliquid tanquam
 scopum dirigere ISOCR. ad Nic. §. 71.

*) Coniungitur erga defunctos ac numina pietas; cum
 huic altera proxima foret; unde, dum defunctos
 curabant, sacerdotibus etiam providere solebant,
 PFEIFFER III, 54. NAT. COMES I, 13.

x) Restitui hic et paullo post spiritum, quo vocem
 hanc notari in his locis oportuit. TAYLOR. Ad
 cultum vero numinum plurima pertinebant, quae
 sacerdotum erat exigere, curare, docere. Fue-

ὧν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῆν εἰλήφαμεν, καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν γ'), εἰς τούτους μὴ ὅτι ἀμαρτεῖν αἰτ' ὅτι z) μὴ ἐνεργούντας *) τὸν αὐτῶν

runt itaque κληδοῦχοι claves cum templorum tum cognitionis habentes AESCHYLVS *supplic.* 299. SPANHEM. ad *Callim. hym. in Cerer.* v. 45. ZELTNERI *Bircat Hamminim* p. 34. 10. H. MAII *exercitt. sel.* T. I. p. 2. 10. MARCKII *exercitt. exeg.* XXXIII. p. 591. sq. Tanta vero numinum et sacerdotiorum diuersitate, doctorumque licentia, non poterant non haereses indidem plures oriri, EUSEB. *Προπ.* I, 3. AUGVST. *C. D.* XVIII, 1. LACTANT. *D. I.* III, 4. *de ira dei* c. 19. MORNÆVS *de V. R. Christ.* c. 19. Apud Lacedaemonios ipsi reges cultum diuinum curabant, quorum et duo sacerdotia fuere, Iouis Lacedaemonii Iouisque caelestis. Adhaec quouis primo septimoque mensis die, communibus sumtibus, in Apollinis aede, praetereaue, ne bellica sacrificia recordemur, omnia pro salute populi, perficiebant. Ipsi pariter Proxenos ac Pythios sacerdotes curabant.

γ) Α πονέω (per ἐπένθεσιν τοῦ θ.) laboro, sustineo, tolero, accipio. Hinc et aeger sum ē. g. ISOCR. *ad Nic.* §. 96. Sic et Latini laborare morbo, pedibus cer.

z) VEGNER. *l. c.* L. I. P. II. c. 5. §. 3.

*) Ab ἐνεργής, pro quo et ἐνεργός dicitur, laboriosus, XENOPH. *Hier.* 9, 8. ad efficiendum idoneus XENOPH. *Agel.* 1, 24. labore cultus XENOPH. *oekon.* 4, 8. *Hier.* 11, 4. Ἐνεργέω et occurrit in sacris locis e. g. 1 Thess. II, 13.

αὐτῶν βίον καταναλῶσαι, μέγιστον ἀσέβημά
ἐστὶ α).

XXIII. Λέγεται οὖν ἐν Σικελίᾳ *), εἰ γὰρ καὶ
μυθωδέστερόν **) ἐστίν, ἀλλ' ἀρμόσει β) καὶ ὑμῖν
P 2 ἀπασιν

a) In istos non modo peccare, sed etiam, illis sedulo
iuuandis non vitam consumere suam, est impietas
summa, siue facinus prae ceteris impium AELIAN:
V. H. XI, 4, 4. Καταναλίσκειν alias etiam significa-
tione accipitur paullo diuersa v. g. Ebr. XII, 29:
Hac autem nostra in sacris adhiberi videtur προσ-
ναλίσκειν, Luc. VIII, 43. Ceterum de legibus ad
officia liberorum, conf. 10. [MEVRSIUS in Them:
Att. I, 2. et eiusdem Solon.

*) Ex Italia Siculi traiecerunt in Siciliam, annis CCC.
ante quam Graeci colonias eo deduxerunt ΤΗΥ-
CΥD. L. VI, init. Hinc Naxos a Chalcidensibus in-
coli coepta, et anno post, ab Archia Corinthio He-
raclida, Siculis eiectis, primum occupatae sunt, mox
et Leontini et Catana Naxiorum coloniae. De Me-
garis autem Atticae vicinis in Siciliam colonia dedu-
cta fuit annis CCXXXV. ante Gelonem, qui tem-
pore belli Xerxis Syracusas tenuit cet.

**) De fabb. poetarum in primis v. 150 c. r. ad Nic:
§. 100. sqq.

b) Ab ἄρῳ apto vnde ἄρμος, Ebr. III, 12. hinc ἄρ-
μόςω, 2 Cor. XI, 1. est et ἄρμόττω. 150 c. r. ad
Nic. §. 73. τοῦτο πρὸς τὰς συνουσίας ἀρμόττει
quadrat ad conuersationes Gr. ΚΟΒΒ. p. 291. Spe-
ctat ἁρμονία conf. H. ΜΥΗΛII diss. de rythmo
§. 26. sqq.

- ἅπασιν τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσθαι· ἐκ τῆς Ἀιτνῆς ῥύα-
κα c) πρὸς γενέσθαι· τοῦτον δὲ ῥεῖν φασὶν ἐπὶ τὴν
αἰθρὴν χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ
2 κατοικοῦμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμήσαι *)
πρὸς φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας· ἕνα
δὲ τινὰ τῶν νεωτέρων, ὀρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύ-
τερον ὄντα, καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγ-
καταλαμβανόμενον, ἀράμενον φέρειν, φορτίου d)
δ' ὀμίχλῃ προσγενομένου, καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη.
3 ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρεῖσθαι τὸ θεῖον, ὅτι τοῖς ἀν-
δράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς e) ἔχει· λέγεται γὰρ
κύκλῳ

c) Ὁ ῥυαξ rivus, profluuium.

*) Ὀρμάω impetu feror, irruo. Hinc magnum
studium notat, firmum animi propositum certam-
que destinationem, impetum in hostes, vi factam
coactionem cet.

d) Lego ῥοθήειν. — Nam ῥοθήιον nomen est aptis-
simum, quod violentiam, impetum et strepitum
etiam vndarum significat. PALMER. Nobiscum
retinet φορτίον TAYLOR, qui et historiam, pro-
ut alii narrant aliter, adlegat, v. SOLINVS c. V.
STROBÆVS Serm. LXXVII. conf. ARISTOTE-
LES de mundo c. VI. PAVSANIAS in Phocicis p. 663.
ed. HANOU, 1613. Auctor poematis de Aetna sub
finem, STRABO VI. VALERIVS MAX. V, 4.
CLAVDIAN. carm. L. de piis fratribus et eorum sta-
tuis, quae sunt apud Catinam, AVSONIVS de cla-
ris urbibus, HYGIVS, CARNERAE monum, bi-

κύκλω τὸν τέπον ἐκείνον περιῤῥεῦσαι τὸ πῦρ, καὶ σω-
 θήναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἐτι καὶ
 νῦν προσαγορεύεται ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΩΝ ΧΩ-
 ΡΟΝ f) τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησα-
 μένους, καὶ τοὺς ἐαυτῶν γονεῖς ἅπαντας ἐγκαταλι-
 πόντας, ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖ τὴν παρὰ 4
 Θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν, ὁμογνωμόνως τοῦτον κο-
 λάζειν, τὸν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἐνο-
 χον ὄντα, κατὰ τὸ ἐαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ 5
 Θεοὺς τοὺς πατέρας τιμὰς ἀπεστέρηκε g), τοὺς
 δὲ γονεῖς τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπεν, τοὺς δὲ τελευ-
 τηκότας τῶν νομίμων οὐκ ἔασε τυχεῖν *).

P 3

XXIII.

mens, constantia, quo spectat μένω maneo: quod
 enim mente suscipimus ac ratione, constanter quo-
 que persequimur.

f) Non hoc solum monumentum stetit: sed omnino
 symbolum facti sunt illi Catanenses filiis dignae pie-
 tatis. Reperitur istud saepius in numis, v. VAIL-
 LANTIVS *fam. Rom.* T. I. p. 485. sq. *Numophy-
 lacium Schulzianum* P. I. 170. 175. Sedatim quo-
 que Graeci singularem iuventutis curam habere
 numina credebant, indeque liberos suos ipsi simul
 hoc sollicitius educabant v. cel. F. G. FREYTAGII,
 gymn. Portensis rectoris comm. *de diis κουροτρό-
 Φοις.*

g) IAC. 5, 4. Α στερεῖν quod Chaldaice ܐܫܬܪܐ Lat.
 sterilem reddere Germ. *stehren, veristehren.* Non
 autem tam casus quartus pro secundo ponitur, quam
 ἐλλειψις statuenda particulae κατὰ.

*) Ad defunctorum iusta pertinebant sepulturae iustus-

XXIII. Καίτοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες, οὐ γὰρ
 αποστήσομαι τῶν παλαιῶν, ἐφ' οἷς γὰρ ἐκεῖνοι
 ποιῶντες ἐφιλοτιμοῦντο *), ταῦτα δικαίως ἐν
 2 ὑμῖν ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. Φασὶ γὰρ "Εὐμολ-
 πον b), τὸν Ποσειδῶνος **) καὶ Χιόνης, μετὰ
 Θρακῶν

que. Illam tetigitus ad 3, 5. de hoc v. HOM. II. X,
 15. XXIII, 135. Od. III, 196. XXIII, 189. NON-
 NVS Dionys. VIII, 18. OPPRIANVS ἀλιευτ. III, 259.
 EURIP. Iphig. in Tauris actu 1. et 3. PLIN. H. N. II,
 37. FESTVS voc. raderet. SICERALCAEVS: πᾶσά
 σοι ὀιχομένῃ πυλαδῇ κωκύνετο ἐλλὰς "Απλεκτον
 χαῖταιν εὐχροὶ κειραμένη.

*) Φιλοτιμούμενος ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ISOC. ad Nic.
 §. 63. I Thesl. 4, 11. Φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν.

b) Conf. omnino MEYRS. de regn. Athen. II, 8.

**) Haud Neptunum modo Graeci venerabantur, in-
 ter numina; sed etiam ventos. Id quod a Phoenicibus
 didicerunt, quorum Vso quidam templum iis con-
 didit, EUSEB. praep. euang. I, 9. quod omnium ex-
 stitisse primum arbitratur RVD. HOSPINIANS de
 templor. orig. I, 5. Sic oraculum Delphicum, aduo-
 lante Xerxe, voluit ἀνέμοσιν, εὐχεσθαι HERO-
 DOT. VII, 178. Athenis Boreae, qui raptu credeba-
 tur Orithyiam abstulisse, fanum ei ara fuit, ad amnem
 Ilissum XENOPH. αναβ. III. NONNVS Dionys.
 I. XXXVIII. Equum in monte Taygeto ventis ma-
 stabant Lacones FESTVS in Octob. In vrbe Sicyo-
 niae Titane, Mineruae templum erat, ubi, PAV-
 SANIAS teste, ventorum ara cet. conf. I. G. BIDER-
 MANN. de ventorum cultu diuino Nurnb. 1745. 4.

Θρακῶν ἐλθεῖν, τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦν-
 τα i . τυχεῖν δὲ καὶ k) κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
 βασιλεύοντα Ερεχθεά *), γυναῖκα ἔχοντα Πρα-
 ξιδέα τὴν κηφισοῦ θυγατέρα l). μεγάλου δὲ στρα- 3
 τολέ-
 P 4

Neptuni autem filius credebatur Ogygius vel Ogy-
 gus rex ille Graecorum MEYRS. *de regno Attico* I, 1.
 sqq. 3. 805. p. 124. cuius inter successores Cranaus
 ib. 13. sq. Amphictyon 15. sq.

i) De hac regione contendentem. SICÆLIAN. *V. H.*
 XII. 14, 2. ὧρας ἀμφισβητεῖν de pulcritudine con-
 tendere.

k) Copulam delet TAYLOR.

*) Alius quoque Vulcani filius AELIAN. III, 38, 3.
 dicitur Erichthonius, ap. HOM. Erechtheus MEYRS.
 l. c. II, 1. cui successit Pandion, I. ib. c. 2 - 6. et huic
 Erechtheus alter hic noster cui Xathus auxilia du-
 xit c. 6 - 13. qui cum patri defuncto, contentionis
 fratrum arbiter Cecropem II. nato maximum succes-
 forem dedisset, in exilium a reliquis pulsus est, c. 14.
 Cecropem II. iterum filius excepit Pandion II. c. 14.
 hunc Aegeus similiter filius L. III. c. 1. quocum bel-
 lum gessisse dicitur Cretensium Minos, ob filium
 interemptum, quamvis obstare videatur temporum
 ratio, c. 2. sqq. Generis indicem sistit DAV. CHY-
 TRAEVS in *chronol. historiae Herodoti et Thucydidis*
 p. 133 - 138.

l) Aliter APOLLODORVS deducit, uxorem Erech-
 thei Praxitheam, a Cephiso: non enim eius filiam
 facit, sed neptem per matrem Diogeniam Cephisi
 filiam et Phrasimi uxorem. PALMER. conf. quae

- τοπέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν
 εἰς Δελφοὺς ἰὼν, ἡρώτα τὸν θεὸν *), τί ποιῶν
 4 νίκην λαβέω, παρὰ τῶν πολεμίων Χρήσαντος δ' αὖ
 τῷ τοῦ Θεοῦ, τὴν θυγατέρα εἰ θύσειε **),

habet IO. MEVSIVS *de regno Athen.*
 12. sq.

- *) Apollinem. Interpres HOMERII ad *Il.* I: τέσσα
 ρες τέχνηα ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι, μουσική, πο
 τική, ἰατρική, μαντική. Dicitur inde ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ
 ARISTOPH. *Vesp.* 496. PHRYNIVS c. 32. P. S. AN.
 in *Phocic.* c. 16. MACROB. *Sat.* I, 17. c. 20, 6.
- **) De victimis humanis singulares habemus com
 rationes, alibi nominatas. Vulgo tamen, a Graecos,
 pecudes macTABANTUR bos πενταέτης Ioui HOM.
Il. II, 403. VIII, 461. item verres XVIII, 197. Apollini
 taurus et capra *Il.* I, 41. agnusque natus primus
 XXIII, 864. Neptuno tauri πένταες *Od.* III, 6. ad
 maris obscuras tempestates dicandas, aut ἀργῶντες
 ferit PINDAR. *Olymp.* ep. γ. v. II. SCHMIDT ad h. l. p. 318. a. quin et
 offerebantur fluviis HOM. *Il.* XI, 727. XXI, 131. 74.
 Sperchio tamen oves *Il.* XXIII, 147. Minerva fuit
 iuuenca HOM. *Il.* X, 292. sq. VIRG. *Aen.* VI. TURNER
aduers. XVIII, 2. SILIVS Ital. XIII, 4. itemque ovīs
 HOM. *Od.* III, 764. ATHENAEUS L. VIII. Martis equi
 APOLLON. *Argon.* II, 1. Mercurio et Nympharum
 agni haedique HOM. XVII, 242. XVIII, 398. infero
 rum vaccae ste *Od.* X, 522. conf. ARNOBIUS L. VII. NATALIS
 COMES I, 10. sqq. 15. sqq. FEITH. I, 10. cum an

τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ *m*), κρατήσεν τῶν
πολεμίων ὁ δὲ θεῶν πειθόμενος *), τοῦτ' ἐπρα-
P 5 ξει,

adu. PFEIFF. I, 32. sqq. Generatim boues ac sues
quinquennes HOM. II. X, 292. Od. XIII, 419. aliae
victimae bimae, quas bidentes Latini vocant VIRG.
Aen. VI, 39. SERV. ad h. l. MACROB. Sat. VI, 9.
GELL. XVI, 6. sacrificabantur. Ad aram ornatae
coronataeque ducebantur ARISTOPH. Nub. 255.
sq. LIV. XXV, 12. OVID. Met. XV, 130. BROCKVVS.
ad Tibull. I, v. 15. PASCHALIVS de coronis III, 16.
adspargebantur aqua pura, pariter in aurem infusa
quae περχύτη vocabatur, interpreti APOLL. Rhod.
ad I. v. 425. DIONYS. Hal. ἀρχαῖα. L. VII. p. 478.
ed. 1692. vt οὐλαὶ vel ὀλυχύται mola salsa HOM. I.
449. sq. DION. Hal. III. p. 478. sq. PAVSAN. I, 38.
p. 93. SERVIUS ad VIRG. Aen. II, 133. Quo facto,
securi, post preces percutiebantur HOM. h. in Apoll.
335. sq. ORPHEVS Argon. 311. EURIP. Electr.
811. PAVSAN. III, 17. init. PLIN. XXVIII, 2. in-
terpr. APOLLON. Rhod. I, 587. CUPERVS obs. I, 12.
τραχηλίζειν forsum flectere dictum esse, indeque
illustrat Hebr. III, 13.

m) Legerem omnino dualiter τὸ στρατοπέδω, prius-
quam exercitus utrinque aciem conferrent. Figura
ea, qua castra dicuntur pro militibus non est inusi-
tata. Modo στρατοπέδου μέλλοντος εἰσβάλλειν
εἰς τὴν χώραν. Et similiter fere HERODOTVS
L. V. p. 197. Ο δὲ ἀγῆλα τέει τὰ ἐπίσθια τῶν
Ἀθηναίων. Proxime pro ὁ δὲ corrige ὅδε. ΤΑΥ-
ΛΟΡ.

*) XENOPH. apol. §. 20: οὗς σὺ πέπεικός σοι πέ-

- ξε, καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους η) ἐκ τῆς χώρας
 6 ἐξέβαλε *). διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπα-
 νέσειεν, ὅτι, τὰ τε ἄλλ' ὧν ἀγαθὸς ποιητὴς ο),
 καὶ τοῦτον τὸν μῦθον περὶ τοῦ ποι ρ) ποιῆσαι
 7 ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις πα-
 ράδειγμα, ταῖς ἐκείνων πράξεις, πρὸς αἷς ἀποβιλέ-
 ποντας **) καὶ θεωροῦντας q), συνεδίζεσθαι ***)
 8 ταῖς ψυχαῖς τῇ τὴν πατρίδα φιλεῖν. ἄξιον δέ, ὡ
 ἄνδρες δικαστῶν, καὶ τῶν λαμβάνων ἀκοῦσαι, ἃ πε-
 9 παίηκε λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδὸς· ὅψεσθε
 γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοψυχίαν καὶ γεναιότητα ἀξίαν
 καὶ τῆς πόλεως, καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγα-
 τέραι.

Τὰς

δεσθαι, quas tu tibi conciliaſti, ut tibi obedirent,
 DEMOSTH. in Mid. p. 27. Matth, XXVIII, 20. Act.
 XII, 20. Iac. III, 3.

η) Hostes die Bestreitenden.

*) Alias ἐκβάλλειν etiam de gregibus adhibetur, das
 Vieh austreiben, Io. IO, 4. ut et de dimissione pacata,
 Iac. 2, 25.

ο) V. comm. nostra de Euripide atque illius tragoe-
 diis.

ρ) TAYLOR delet ποι tamquam ex origine sequentis
 ortum; et sane erit alioqui κακοφωνές.

**) Notat considerationem, ab aliis rebus abstractam,
 et in unam re defixam AELIAN. V. H. VII, 13, 3. XII,
 58, 3.

q) Posterius verbum plus valet priori, estque cum
 attentione adque admiratione spectare. ISOCR. ad
 Nic. §. 78. hinc et sollemne in sacris 18, 1.

***) Eadem praecipiuntur ab ISOCR. ad Nic. §. 84.

Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
Ἡδίστον ἐν βροτοῖσιν, οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
Χρόνῳ δὲ δρῶσι, πολλῶν ^{τ)} δυσγενέστεροί ^{*)}.
Εγὼ δὲ δώσω τὴν ἐμὴν παῖδα ^{ι)} κτανεῖν.

- 5 Λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν, πόλιν
Οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίῳ λαβεῖν ^{**)}.
Ἡ ^{ι)} πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
Ἄυτοχθόνες δ' ἐφύμεν· αἱ δ' ἄλλαι πέλεις
Πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ^{υ)} ἐκτισμένα,
10 Ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμα ^{***)}.

^{υ)} Ὅστις

^{τ)} Scaliger legit πολλά, in Euripidis fragmentis
δρῶσι postponitur, utrumque modo poetico con-
uenientius.

^{*)} GREG. NAZ. *sent. spir.* 4. in FREYERI fasc. Gr.
p. m. 152.

^{ι)} Παῖδα τὴν ἐμὴν rotundius TAYLOR.

^{**)} Conf. SEN. *Troad.* v. 336.

^{υ)} 'Οι habet PLUTARCHVS *de exsilio*, eosdem qui
versus cum aliis adfert.

^{υ)} Calculorum ad instar temere iactorum. Apud
PLUTARCHVM loco citato est exitus versus: δια-
φορισθεῖσαι βολαῖς. 'Ο πεσσὸς vel πεττὸς esta
πεσεῖν: neque confundi debet cum πεσσῶν a τὸ πέ-
σος cadaver.

^{***)} Omnes Graeciae gentes habent conditores suos.
Inter hos praestat antiquitate Argiuorum regni
auctor Inachus qui cetera nominis inter monumen-
ta nomen Achaiae flumini dedit SOLIN. c. 12.
§. 253. Ab aliis autem in primis APOLLODOR. II, 15.
Phoroneus Inachi filius in vnius ciuitatis ius homi-

nes compulisse dicitur σποράδας τέως καὶ ἐφ' αὐτῶν ἐκάστοτε οἰκοῦντας. De quo tempore scribit ARISTOT. *polit.* I, 2. Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἢ δ' ἀλόγων et eodem loco: Διὸ καὶ τὸ πρῶτον ἐβασίλευοντο αἱ πόλεις, καὶ νῦν ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐκ βασιλευσμένων γὰρ συνῆλθον, conf. HYGINVS *fab.* 125. et 143. Oriebantur inde ἄνακτες καὶ βασιλεῖς HOM. *Il.* II, 204. 199. EV- RIP. *Androm.* v. 472. 19. *suppl.* v. 404. ARIST. *pol.* III, 14. Inter eos erat Danaus, frater Sesostris, Zethi, Vexoris, Aegypti siue Sethosis Aegyptiorum regis potentissimi v. HERODOT. II, 16. MANET. ap. IOSEPH. A. I. V, 7. quo longinqua bella gerente regnum inuadere conabatur, sed, a reuerso victore, temerario de ausu repulsus, ac solum vertere coactus, apud Argiuos fortunatior, annorum XXXIII. rex euasit, donec caecus obiit. De Inacho et Phoroneo Isaaci propemodum aequalibus conf. et EVSEB. *chron.* AVGVSTIN. C. D. XVIII. De Ogyge, aetate Iacobi claro, quo regnante prima fuit Atricae regionis inundatio v. OROS. L. LAVGVST. C. D. XVIII, 8. Ante V. C. circiter 1050. aetate Iosephi Prometheus et Atlas, egregii astronomi, vixere, Graecorum fabulis incluti AVGVST. I. C. DIODOR. VI, 17. Alia fuit ab Ogygis inundatio, cum aetate Mosis, isthac obruta Thesalia, multos homines in Parnassi iugis ibidem imperans conseruauit, eosque Pyrrhae coniugis opera, ciuilem ad cultum, traduxit Deucalion DIOD. VI, 8. KOLLINI *Andweisung, wie man die freyen Künste leben und lernen soll*, P. III. p. 70-197. FREYER 77-80. 121-125. vbi et de Macedonico regno p. 195. 196. In vetustissimis Graecorum erant etiam Pelasgi, gens Aeolica trahentes originem ab

*Οστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεως x) ἐκίξει πόλιν,
 Αἰμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ γ) παγείς,
 Λόγῳ πολίτης ἐστὶ, τοῖς δ' ἐργοῖσιν οὐ.

Ἐπεὶ τὰ τέκνα τοῦ δ' ἐκίχθη z) τίκτομεν,

15 Ως θεῶν τε βωμῶν πατρίδα τε ἐνώμεθα a)
 Πόλεως δ' ἀπάσης τούνομ' ἐν πολλοῖς δέ μιν b)
 Νόμοισι, τούτους πῶς διαφθεῖρα *) με χρεῖ.
 Ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπὲρ δοῦναι c) θανέειν,
 Ἐπερ γὰρ ἀριθμὸν εἶδα καὶ τουλάχιστονος d)

20 Τὸ μᾶλλον, εἰς μὲν εἶκος οὐ πλεον σθένει
 Πταίσας *) ἀπάσης πόλεως, οὐδ' ἴσον φέρει.

Ἐ

Elisa filio Iauan qui cum inhabitarent Thessaliae
 Phthiotin ab Aetolis et Locris, Deucalione duce,
 pulsi, partim in Epirum, partim in Italiam migra-
 runt, partim in Thessalia remanserunt τὴν κυν.
 init. HEROD. L. I. STRABO V. VII-XIII.

x) Πόλεως GROTIUS in excerptis et SCALIGER ad
 hunc locum, metro conuenientius. Ita et infra
 v. 16. legi debere censet TAYLOR.

γ) Tamquam iunctura in ligno mala.

z) Idcirco.

a) Propugnemus, liberemus I Thess. I, 10.

b) GROTIUS, SCALIGER, TAYLOR legunt - ἐν
 πολλοῖς δ' ἐν).

*) Notat proprie corrumpere AELIAN. V, H. II, 6, 4.
 VI, 2, 10. III, 47, 4. VIII, 11, 4. inde corrumpere vel
 perdere vitam alicuius, occidere, ib. VIII, 9, 4.
 XIII, 45, 1. corrumpere pudicitiam, virginitatem,
 stuprare VIII, 8, 2. nec minus tollere vel abrogare
 generatim II, 22, 2. VIII, 2, 3. XIII, 24, 7.

c) Coniunctim ὑπερδοῦναι TAYLOR.

d) Ἐλάσων ab ἐλαχύς.

*) Hinc...

- Ἐι δ' ἦν ἐν οἰκοῖς ἀντὶ θηλέων στάχυν ε)
 Ἀρσιν, πόλιν δὲ πολεμία κατέειχε φλόξ,
 Οὐκ ἂν μιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορὺς,
 25 Θάνατον πρόταρβουσ' ; ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἴη τέκνα
 Ἀ καὶ μάχοιτο f) καὶ μετ' ἀνδράσι πρέποι,
 Μὴ σχήματα δ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
 Τὰ μητέρων δὲ δάκρυ ὅταν πέμπῃ τέκνα,
 Πολλοὺς ἐθήλυν' g) εἰς μάχην ὀρμωμένους.
 30 Μισῶ γυναῖκας, αἵ τινες πρὸ τοῦ καλοῦ,
 Ζῆν παῖδας εἶλοντο h), καὶ παρήνεσαν **) κακά.
 Καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα ***),
 Τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον ἐκλειάν τ' ἴσῃν.
 Τῇ μὴ δὲ παιδί στέφανος, ἥ μία μένη
 35 Πόλεως θανοῦσα τῆς δ' ὑπὲρ δοθήσεται,
 Καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύ' i) ἐμοσπόρους.
 Ὡς εἴτι k) τέυτων ὀυχὶ δέξασθαι καλὸν,
 Τὴν οὐκ ἐμήνγε πλήν φύσει δώσω κέρην
 Θύσαι πρὸ γαίας l): εἰ γὰρ αἰρεθήσεται
 40 Πόλις, τί παίδων τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι *);
 Οὐκοῦν ἅπαντα γούν ἐμοὶ σωθήσεται,

Αρ-

e) Stirps.

f) GROTIVS Αἱ καὶ μάχοιτο. Modo cum SCALIGERO:
 Μὴ σχήματ' ἄλλως. TAYLOR. conf. Iac. 4, 2.g) Θηλύνω effemino, ὃ ἢ θῆλος femineus, quod a
 θάω nutritio, unde et ἡ θήλη mamma.

h) Ἐίλον GROTIVS et SCALIGER.

**) ISOCR. ad Nic. §. 110. Aët. 27, 9. 22.

***) Ἀναστροφή.

i) Δύω γ' GROTIVS.

k) Σώσει. Τί — καλόν; GROTIVS.

l) Pro patria terra.

*) ISOCR. ad Nic. §. 63. ubi res casu primo ponitur per-
 sona tertio, alias res secundo KOEB. Gr. p. 307.

Αρξενσί *) τ' ἄλλοι μ), τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.

Εκείνο

- *) Regibus initio parebant plerique Graecorum Atheniensium in primis XVII. numerantur a Cecrope Aegyptio ad Codrum Melampi filium VELL. PAT. L. I. post init. AUGUSTIN. C. D. XVII, 20. de Cecrope singularim v. ad II, 11. Diminatio non admodum austerā val molesta fuit, sed ad quasdam leges adstricta MEYER. Th. Att. II, 35. Insignia regum fuere βασιλικὴ ῥάβδος aut σκήπτρον HOM. II, 102-109. I, 235. HESIOD. Theog. v. 30. PINDARUS Olymp. 7. αναστρ. β. v. 4. Iqq. VIRG. Aen. XII, 210. OVID. Met. I, 178. Voc. σκήπτρον sic explicat etymolog. παρὰ τὸ σκήπτω τὸ ἐπακρυβίζω ἀπὸ τοῦ σκήπτεισθαι καὶ ἐπερείδεισθαι αὐτῷ seu σκηρίπτεισθαι unde a fulciendo nomen accepit. Inter ornamenta fuerunt aurei clauī HOM. II, 15. 46 Od. XI, 568. 91. Nec minus hastas ferebant HOM. Od. II, 10. 37. EURIP. Hecuba v. 9. PAVSAN. in Boeot. f. VIII. c. 40. IUSTIN. XXXIII, 3, 3. Iqq. idque praesertim munere publico functuri, HOM. Od. III, 412. II, 46. 186. Iqq. ut et, ius dicentes, veluti irabant, eleuando scerptra, HOM. II, X, 321. Od. XI, 568. ARISTOT. Pol. III, 14. PINDARUS Ol. I. ἀντιστρ. α. v. 1. PHILOSTR. de vita Apoll. I, 17. Accedebant diadema VIRG. Aen. VII, 246. SERVIUS ad h. l. ORPHEUS Argon. 811. Iq. HESYCH. VOC. διάδημα AESCHINES in Timarch. p. 173. ed. 1604. SENECA ep. 80. CASAB. et PITISC. ad Suet. Jul. Caes. c. 79. PLIN. XVI, 4. et vestis purpurea HOM. II, 42. Iqq. VIII, 121. explanator ad h. l. PHILOSTR. Icon. L. I. de Amphiarao, CVRT. III, 3, 17. VI, 6, 4. X, 1, 24. HOR. Od. I, 35, 11. AL. ab AL. I, 28. V, 18. FESCH. de insignibus c. 5. §. 3. p. 28. T. ECKARD de reg. insignibus §. 19. BECM. notit. dignit. in diss. VI. §. 7. p. 15. CHRIST. SCHÖTTFEN de nobis in vestitu (Starg. 1725.) §. 4. p. 7.

μ) Δ' ἄλλοι SCALIGER.

Ἐκείνο δ', ὃν τὸ πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος,
 'Οὐκ ἐστ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ η)
 45 Προγόνων παλαιὰ θέσμι' αἱ τις ἐκβαλεῖ ο);
 'Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας *) τε Γοργόνος **)
 Τρίαιναν ὀρεθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις ρ)
 *Εὐμολπος οὐδὲ Θραξ ἀναστρέψει q) λεῶς,
 Στεφάνοισι δ' ἐχθρὸς r) οὐδαμοῦ τιμῆσεται.
 50 Χρῆσθ' ὧ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασι s),
 Σώζεσθε, νικᾶτ'. ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς

'Οὐκ

u) Non fieri potest me inuita.

o) Maiorum antiqua instituta nemo deiecerit; vnde
 et GROTIUS: θέσμι' ὄντις, ad metrum accom-
 modate. Θεσμοὶ proprie dicebantur, Draconis
 leges AELIAN. V. H. VIII, 10. Incipiebant enim:
 Θεσμοῖς αἰώνιος τοῖς Ἀτθίδα νεμομένοις, κύριος
 τὸν ἅπαντα χρόνον PORPHYR. περὶ ἀποχῆς III.
 p. 179. f. fin. hist. gen. ex Anglor. sermone Germa-
 nico donata T. III. §. 266. p. 155. sq. Hae quidem
 leges admodum seuerae fuerunt ARISTOT. Polit.
 II, 10, 23. §. 100. prope fin. PLUTARCH. in Solone
 p. 87.

*) SCHIER ad PYTHAGORAE aurea carmina
 p. 30. sq.

**) Gorgonis aut Medusae.

p) Tridentem erectam in urbis fundamentis. De
 aliis voc. ex τρι compositis v. POLLUX VI, 37, 6.

q) Euertet, Alias reuerti 36, 4. vnde ἀναστροφή
 conuersatio Iac. III, 14.

r) Δ' ἐχθρὸς inserit, et, cum GROTIO, TAYLOR,
 et versus requirit.

s) Partu meo editis liberis, a λοχέω parturio, et
 hoc ab ἡ λοχὸς puerpera, quod a λέγω, ichlege,

Ὁὐκ ἔσθ' ὅπως εὐ τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 Ω πατρίς, εἶθε πάντες εἰ ναίενσί σε *),
 Ὁὐτω φιλοῖεν ὡς ἐγὼ καί γε 1) ῥᾷδίως
 55) Οἰκοῖμεν ἂν σε, κενδὲν ἂν πᾶσχεις κακόν.

XXV.

vnde λέγεται *ich lege mich, ich liege*, vnde et Latinorum *lectus* Graecorumque τὸ λέχος, conf. 28, 8. v. 6. Mirus omnino, ad verbum λέγω variasque illius, sed coniunctissimas plane, significationes, vt et indidem deriuata et composita quod adtinet, vel Graecae, Latinae, nostrae linguae concentus est, conf. 7, 2. CIC. de N. D. II 28, 72. Ad rem ipsam quod adtinet zonam ante partum seponabant mulieres Graecae PINDARVS olymp. VI, 66. SCHMID. ad h. l. OPIANVS de Venat. III, 57. Hinc NASSIS poëtria, in poëtriarum octo fragmentis, a I. CHR. WOLFIO Hamb. 1734. editis p. 8: λύνειν ἐξ ὠδίνων, vt et granidae dicebantur φέρειν ὑπὸ ζώνης EURIP. Hecub. 762. Praesto simulerant obstetrices POLLUX III, 26. de numinibus autem coluere nominatim Lucinam NAT. COMES III, 13. Fuit hoc Dianae nomen quae pariter alioqui dicebatur εἰλείθυια opifera CALLIM. in Iou. v. 12. in Dian. 22. sq. interpp. ad hh. ll. HORAT. epod. vlt. v. 13. sqq. PHVERN. c. 34. siue λοχεῖα PLVT. sympot. 3. ARTEMID. II, 25. SPANHEM. ad Callim. p. 148.

*) Sic apud poetas saepe: ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίεις ERINNA Lesbja in fortitud. v. 3. σεμνὸν ἃ ναίεις ἐπὶ γᾶς Ὀλυμπευ.

2) Καὶ cum aliis TAYLOR.

XXV. Ταῦτα, ὧ ἄνδρες, τοὺς πατέρας ἡμῶν
 2 ἐπαίδευε *). Φύσει γὰρ οὐσῶν Φιλοτέκνων πασῶν
 τῶν γυναικῶν, ταύτην ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλ-
 3 λον υ) τῶν παίδων Φιλοῦσαν· ἐνδεικνύμενος ὅτι εἰ-
 περ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν, τούτῳ γε
 ἄνδρας ἀνυπέβλητόν χ) τινα δὲ τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος ἔχειν, μὴδὲ Φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλι-
 πόντας, μὴδὲ κατασχύνειν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας, ὥσπερ Λεωκράτης.

XXVI. Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμηρον παρα-
 σχέσθαι ἐπαινῶν γ). ἔντῳ γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν εἰ
 πατέ-

*) Hoc verbum proprie de pueris ac iuuenibus adhibe-
 tur v. 3, 12. hinc et generatim, conf. TIMOCLES
 in iambis consol. ap. STOB. *serm.* 123. v. 7. παι-
 δευθεῖς de quouis adflīcto.

υ) Scilicet ὑπὲρ super *liber*.

χ) Tantam, ut nihil super adici possit, *daß nichts
 darüber seyn könne.*

γ) IO. MEYRSIUS in *Pisistrato* c. XII. verit: *cupio
 equidem vobis et Homerum laudans exhibere.* Ad rem
 ipsam quod attinet, laudabatur HOMERUS, quod
 omnibus fere de rebus exposuerit, XENOPH. συμ-
 ποσ. 4, 6. conf. nostra *dissertationum Homericarum*
σύνοψις, et, ex eodem tempore quae lucem vide-
 runt, ANG. MAR. RICCI *diff. Homericæ* FREYER
 p. 215-220. Notissimus autem Atticae praefer-
 tim iuuentuti fuit ille poeta, qui studiorum fere
 primordia fecit IO. CAR. KREBS Rect. Buttst. *de in-
 stitutione iuventutis scholastica apud Athenienses* Ienae
 1751. 4. Hinc et primarium in bibliothecis orna-

πατέρες σπουδαῖον 2) εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον
 εἶναι, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα *) τῶν παινα-
 ρηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψωδεῖσθαι α)
 τὰ ἔπη· ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας,
 ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηγεῖντο· εἰκότως. οἱ 2
 μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ'
 Q 2 ἐπι-

mentum; unde meruit olim alapam isle ludi Graeci
 moderator. Conferantur de bibliothecis Graeco-
 rum NEANDRI praef. ad Gr. L. erotemata p. 47.
 sq. 52. sqq. WOWERI *polym.* c. 16. §. 19. sqq.

3) Conf. 28, 1. Notat non solum ad scopum festi-
 nantem ac diligentem; sed etiam, per antecedens
 pro consequente, sapientem ac probum, vid. PHI-
 LO in L. ἐτι πᾶς σπουδαῖος ἐλεύθερος, conf. POL-
 LVX III, 24.

*) Non solum tam sero redeuntia tempora festa fuisse
 Graecis: plura reperimus annua, vel omnino men-
 strua, vid. commentatio nostra de anno Graecorum.
 Dierum quoque tempus varium erat sacris defini-
 tum. Etenim mane superis oriente sole fiebant,
 inferis occidente: PFEIFFER I, 40. *Polym. Nid.*

α) De ῥαψωδεῖς quos ῥαπτῶν ἐπέων αἰοιδεὺς nomi-
 nat PINDARVS *Nem.* od. II. alibi nobis erit dicen-
 di occasio, vid. interim G. I. VOSSII *instit. poet.*
 III, 7, 16. I. A. FABRICII B. Gr. II, 2, 22. LUDOL-
 KÜSTERI *historia critica Homeri* P. II. Sect. III.
 tota. MEYRS. *Panath.* c. 25. SCHMID ad *Pindari* l. c.
 cet. et de antiquioribus XENOPH. *συμποσ.* 3, 6. *me-*
mor. Socr. I, 2, 10. ERNESTI ad h. l. ATHEN.
 III, 3. DIOGENOR. Sic. L. XIII. p. 318. ed. Rhodom.
 Habuerunt et alias recitationes et certamina littera-
 ria maxime poetae M. D. OMEIS *de recitationibus*

ἐπιτάττουσιν *) ἃ δὲ ποιῶν εἰ δὲ ποιητῶν, μι-
μούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον **), τὰ κάλλιστα
τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι ***), μετὰ λόγου καὶ ἀπο-
δείξεως

vett. c. 3. VOSSIVS *de imit.* c. II. PFEIFFER II,
36. p. 267. sqq. neque musicorum insignia specimi-
na taceri merentur AL. ab AL. II, 25. fin. WOWER
c. 6. sub finem GOTTL. STOLLII *Hist. der Gel.* I, 1,
21. sq. POL. VERGIL. *de rer. inventor.* I, 14. POL-
LIX III, 6-16. HOEFEN. *Gr. ant.* II, 12. ROS. *A. Gr.*
III, 7. sqq. HERM. BEISSMANN *de certaminibus in-
geniorum apud veteres* (Ff. 1738.) et in *Actis schol.*
T. I. p. 136. sqq.

*) *Sic verordnen.* Hinc ἐπιταγῶν, ἐντολῶν, ἐπι-
στολῶν tamquam eandem rem designantia nomina
referuntur apud Hesychium. Postremi praefer-
rim cum eadem, notio sit rarior observemus in qui-
bus obtineret aliqua loca. Sic AESCHYLVS in *Pro-
metheo* v. 3: ἩΦαιστέ σοι δὴ χρὴ μέλειν ἐπιστο-
λᾶς, quod antiquus explanator circumferibit:
πρέπει διὰ φροντίδος ἔχειν ἐντολᾶς. Eandem
significationem roborans, SVIDAS, exempla pro-
fert: ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολᾶς λέγει καθ' εὐδοντι et
ὁ τὰς ἐπιστολᾶς τοῦ Θεοῦ διαφυλάττων, μέμνη-
ται καλῶς καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν ἐπαυόδου conf. EV-
STATH. ad *Il. α'*. T. I. p. 63. et ibi quae n. 6. notat
AL POLITVS.

**) Vulgo βίος, AMMONIO teste, hominum vita
ζωὴ hominum aequae et animalium. Hinc et ARI-
STOTELI prior λογικός est. Attamen usurpat
etiam XENOPHON in ἀπομνημον. animalium de
vita: Vnde h. l. non friget adiectum ἀνθρώπινον.

***) Obs. forma media Io. 13, 18.

δείξῃς τοὺς ἀνθρώπους συμπείθουσιν *). — Εκτὼς 3
γὰρ τοῖς Τρωσὶ παρακελεύόμενος ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος τάδε εἶρηκεν b),

Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ ***) διαμπερές c), ὥς δέ κεν
ὑμέων

Βλήμενος ἢ τυπεῖς d), θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη
Τεθνάτω. οὐ εἰ αἰετὴς e) ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν f) ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα g)

Q 3

Καὶ

*) ISOCR. *ad Nic.* §. 91. sq.

b) *Iliad* O. 494. sqq. paullo aliter.

**) *Militia naualis frequens, apud Graecos, quippe maritimos, SCHEFFER de militia nauali maxime II, 3. POLLUX I, 9. sq. Eius ordo non erat minus accuratus, quam terrestris, cumque signis suis, SCHEFFER III, I. p. 170-183. ed. 1654., tum praefectis addictus.*

c) Prorsus, perpetuo a διαμπίρω (διὰ ἀνὰ πείρω) penitus transfigo. apud HOMERVM legitur ἀόλλεες conferti ab ὃ ἢ ἀόλλης vel ex ἄγαν et ὄλος cum διπλασιασμῶ vel ex eodem et εἰλέω cogo.

d) Vele minus vel cominus vulneratus. Hinc interpretes HOMERI minor βλήμενος ἐκ βολῆς τρωθεῖς, τυπεῖς ἐκ χειρὸς τρωθεῖς, ἐκ τοῦ ἀνεγγυς. Alias βάλλω est etiam immitto translate Io. 13, 2. 18, 11.

e) Non conueniens, indecorum.

f) Mori Ion, pro τεθνάω a τέθνημι ex θνάω.

g) Apud HOMERVM est καὶ παῖδες ὀπίσω et liberi in posterum.

Καὶ κληῖρος, καὶ οἶκος *b)* ἀκήρατος, εἶκεν Ἀχαιοὶ
 ἔκωνται *i)* σὺν νηυσὶ Φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.

- XXVII. Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες, ὧ ἀνδρες
 εἰ πρόγονοι ὑμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦ
 2 τες, οὕτως ἔσχον πρὸς ἀρετὴν, ὥστε οὐ μόνον ὑπὲρ
 τῆς αὐτῶν πατρίδος, ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος
 3 κεινῆς, ἤθελον ἀποθνήσκειν. εἰ γοῦν ἐν Μαραθῶνι
 παραταξάμενοι *k)* τοῖς βαρβάροις, τὸν ἐξ ἀπείρου
 σης τῆς Ἀσίας στόλον *l)* ἐκράτησαν, τοῖς ἰδίοις
 3 κινδύνοις κεινὴν αἰῶνα ἀπασὶ τοῖς Ἕλλησι κτώμε
 νοι *m)* οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐν
 τῷ ταύτης ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστι
 4 στάμενοι, τῶν δὲ βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς κα
 ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐπεδείκνυντο.

XXVII

b) HOMERVS, transiectis verbis, et domus et patri
monium integrum.

i) Ab ἔκω venio, apud HOM. legitur οἰκωνται, com
 SIMON. Iamb. v. 10. sqq.

k) Sese opposcentes.

l) Exercitum. Eius de ratione v. HOEFFN. Gr.
 III, 6. MEYRS. misc. Lac. II, 2. med. PFEIFF. III,
 9-12. 25. VEGET. II, 2. ARRIANI ET AELIANI
 ἔtica cer.

m) Securitatem possidendam praebentes.

n) Patet hoc exemplo Themistoclis CORN. Them.
 et Cimonis CORN. in Cim.

n) Ἐπιτηδέω alacri, decenti atque extensa quidpi
 opera facio.

XXVIII Τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι, καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ο) οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκῶντες, ὥστε τοῖς ἀνδρείστατοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις πολεμοῦσι πρὸς Μεσσηνίους ἀνέειλεν ὁ Θεὸς ρ) παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα λαβεῖν, καὶ νικήσῃν τοὺς ἐναντίους. καίτοι ἐκ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους *) γεγεννημένων, ὃ ἀεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ **), τοὺς παρ' ὑμῶν

Q 4

σ) Scilicet ἐν ἀφορμῇ, alias ἐν χώρᾳ.

ρ) Oraculum deus edidit, ut cer. conf. 20, 7. Oracula vero plurima fuerunt apud Graecos. Homero porissimum antiquiora iactantur Phoemonoes, Orphei, Zorastris, Sibyllae, Eucli, Musaei, Bacidis, Boeotii varis Iac. Nicolaus Loënsis L. III. epiphyllid. c. 2. FABRIC. B. Gr. I, 17, 4. Eodem oracula pertinent Amphiarai quem hiatu absorpsit terra VAL. MAX. VIII, 15. STRABO L. VIII, et XVI. PAVSAN. Attic. c. 34. Mercurii, Bacchi, Herculis, Aesculapii, deorum aliorum, conf. AL. ab AL. VI, 2. DICKINSON c. 9. sqq. PFEIFFER I, 55-60.

*) Nam et Hercules cum feminis rem habuit FULGENT. mythol. II, 5. LACTANT. instit. div. I, 9.

**) De regibus Spartanorum v. MEYERSVS. Addebantur iis Ephori PAVSAN. III, 11. NEPOS III, 4, sq. MARSHAM can. chon. p. 545. PFEIFFER A. Gr. p. 188. 252. 472. idque legibus Lycurgi. Hercules autem, cuius hic erat posteritas Hippocoontem regno priuarat idque Tyndaro tradiderat et posteris eius. Nullus autem spurius aut materno saltem sanguine iunctus rex fiebat nec exteris coniuges ducebant Heraclidae. Genus per Proclum et Eurypem Aristodemi filios in duo linças dividebatur. Ex

- ὑμῶν ἡγεμένους ἀμείνους q) ὁ Θεὸς ἔκρινε, πῶς οὐκ
 3 ἀνυπέβλητον χρὴ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζειν; τίς
 γὰρ οὐκ ὶδε τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Τυρταῖον r) στρα-
 τηγὸν ἐλαβον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν
 πολεμίων ἐκράτησαν s), καὶ τὴν περὶ τοὺς γέφυρας
 4 ἐπιμέλειαν συνετάξαντο; οὐ μόνον εἰς τὸν παρόντα
 κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλευσάμε-
 5 νοι καλῶς. κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεία t) ποιή-
 σαι

viraque semper, oraculi responso, duo reges erant
 simul Eurysthenidarum et Agidarum, quae lineae
 fuit eminentior, et Proclodorum aut Eurypon-
 darum nomine dicti. Prioris lineae XXXI. post-
 erioris XXIII. reges fuere PLATO de Legg. III. Re-
 gnum erat seuerum hinc regii pueri liberius ac seuerius
 partim aliis educabantur, conf. 32, 3. MEYER
 misc. Lac. III, 10. sq. IUSTIN. II, 6-15. III, 2-
 III, 5. V, 1-10. VI. tot. VIII. tot. XI. tot.

- q) Πλέον ἄγαν μείναντας ἐν ταῖς μάχαις fortiores
 Hinc ap. AELIAN. III, 16, 1. ἀμείνων ἦν στρατη-
 γεῖν praestantior erat dux.

- r) Eandem historiam narrat PAVSAN. in Messeni-
 cis, IUSTINVS III, 5. SVIDAS, ceteri. Ad-
 ATHEN. I. 14. p. m. 312. Hoc fragmentum
 tis suis illustrare voluit vir acerrimus MAVSSAC-
 (quem vide apud HAEPOCR. v. Τυρταῖος) qui
 an ad exitum perduxerit nec ne, plane nescit
 TAYLOR.

- s) Scilicet κράτος ὑπὲρ, Prou. XVI, 32. S. R. CH-
 BTOPE. WOLLER comment. philol. de parenthesi
 era p. 32. sq. De periculoso conatu dicitur, ἡ
 κόν τῶν ἄτων κρατεῖν.

- t.) Isthoc carminis genus, ex instituto primo, ad

σας ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν*). καὶ περὶ 6
τοὺς ἄλλους ποιητὰς εὐδέναι λόγον ἔχοντες, περὶ τού-
του υ) οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν ὥστε νόμον εἶναι το, 7
ὅταν ἐν τοῖς ὅπλοις ἐκτρατευόμενοι εἰσι. καλεῖν ἐπὶ τὴν
τοῦ Βασιλέως σκηνὴν ἀκουσόμενους **) τῶν Τυρταίου
ποιημάτων ἅπαντας χ). νομίζοντες οὕτως ἂν αὐ-
τοὺς μάλιστα πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνή-
σκεν ***).

Q 5

τῶν

menta pertinebat; ut ad bellorum impetum heroi-
cum accomodatus videbatur. Sed mutatum pas-
sim fuit istud institutum; quod altius peruestigare,
ad *institutiones poeticas* pertinet.

*) Saepius talem doctrinae modum admiscere Lacones,
ut canticis et exemplis, vel ipsius turpitudinis, in-
stituerent suos et a vitiis deterrerent I. C. SCHLAE-
GERI praelide IO. GOTTF. LAEMACHERO dist.
de Helotibus Lacedaemoniorum servis prior c. 2.
§. 5. sq.

υ) Τοῦτον legunt SCALIGER ET TAYLOR, sed defen-
di poterit lectio; dum aliud est, quod adiungitur,
verbum.

**) Praesertim poetarum recitationibus illud verbum
adhibetur ISOCR. ad Nic. §. 92. ΠΛΤ. πῶς δὲ τὸν
νέον ποιημάτων ἀκούειν.

χ) Non solum ad tentorium regis convenire iussis
Tyrtaei carmina recitabantur ante praelium, sed a
singulis etiam Laconibus inter convivia canebantur,
V. IO. MEYRSII *miscellanea Lac.* II, 2. conf. de eo-
dem Tyrtaeo III, 10. et 15. sqq. ac de carminibus
Laconum generatim II, 11. vi de fine poësis anti-
quissimae HORAT. de A. P. v. 396. sqq.

***) Fortitudo Laconum, et Atheniensium olim

τῶν ἐλεγείων ἢ ἐπίσησθε ἑῖα ποιοῦντες εὐδοκίμουν
παρ' ἐκείνοις.

Τεθνάμενα γ) γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι
πεσόντα

Ἀνδραγαθὸν *), περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον z).

Τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πύλας ἀγροῦς

Πτωχέειν, πάντων ἔς' ἀνιηρότατον a)

5 Πλαζόμενον b) σὺν μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι,

Παιτί τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ c).

Εχθρὸς

praecipue commendabatur MEVS. misc. Lac.
II, 1.

γ) Mori conf. 26, 3.

*) Hinc ἀνδραγαθία officium probi viri AELIAN.
V. H. III, 47, 1.

z) Bellantem μάρναμαί ρυγπο a μάρη manus.

a) Ἀνιαρὸς Ion. ἀνιηρὸς tristis ab ἀνία.

b) Vagantem πλάζω errare facio. Spectat eodem
πέλας, πλανάω et Germanorum Plaz vel Plan.

c) Cum vxore iuuenili, vel quam iuuenes duximus a
κοῦρος pro κόρος adolescens: vt ἄλοχος ex ἄμα
et λέχος a lecto geniali, vbi zona recens nuptiae solue-
batur εἰς τὸ διαπαρθηνέειν HOM. Od. XI, 244. Lu-
dith VIII, 2. THEOCR. Idyll. XXVII, 54. Diceba-
tur zona Veneri, praesidi nuptiarum et licitorum
amorum, quae dicebatur indidem γενέτυλλας ARI-
STOPH. Nub. 52. Lysistr. 2. ἑστᾶρα ATHEN. XIII, 4.
ἢ ἐν κήποις et οὐρανία PAVSAN. I, 19. II, 23. fin.
III, 23. VI, 20. 25. VIII, 16. PLIN. XXXV, 5.
MEVS. ad Lycophr. v. 112.

Εχθρὸς d) γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὐσκειν ἵκηται,

Χρημοσύνη τ' εἰκὼν e) καὶ συγερῇ f) πενίη*)

Λισχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος **) ἐλέγχει.

Πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἐπεταί.

10

Ἐισθ'

d) H. STEPHANVS qui inter principes heroici carminis hoc fragmentum conseruauit addit μέν. TAYLOR addit Lectionem ἔχθιστος γὰρ cet. SCALIGER legit: Ἐχθρὸς γὰρ τούτοις μετέσσεται. Idem emendat in sequentibus: Πᾶσα δ' αἰδυμία καὶ κακότης ἐπεταί.

e) Penuriae cedens, ad inopiam sese redigens. Ita GREG. NAZ. epigr. spir. γ. v. 2. συγερῇς τίσιν ὀρεῶ κακίης v. 10. εἷξας προφρονέως πῆμασι θυμοβόροις.

f) Ex Styge adscendit τὸ στύγος odium.

*) Quidam tamen, et inter istos Charmides, de paupertate gloriati sunt XENOPH. συμποσ. 3, 9. 4, 29. At plurimi sic oderunt, vt vel inhonestis modis e. g. numos adulterando, profligare laborarent PFEIFF. II, 40. p. 317. sqq.

**) Contrarium εἶδους πονηροῦ 1 Thess. V, 22. ultra nam cum bonitate simul splendorem et hunc in primis coniungit.

Ἔισθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου g) οὐδεμί ὥρη h)
Γίνεται, οὐτ' αἰδώς *) εἰσπίσω τελέθει i).

Θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
Ονήσκωμεν, ψυχῶν μηκέτι Φειδόμενοι;

15 Ω νέεσι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
Μηδὲ Φυγῆς αἰσχροῦς ἀρχετε, μηδὲ φόβου
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν
Μηδὲ φιλοψυχῇ τ' ἀνδράσι μαρναμένοι.

Τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἔλαφρά,
20 Μὴ καταλείποντες Φεύγετε τοὺς γεραίους k),
Αἰσχροὺν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ πρωμάχοισι πεσόντα
Κεῖσθαι πρὸς νεῶν ἀνδρα παλαιότερον.

Ἠδῆ

g) Ἀλάομαι non video, caeco errore ducor, vagor.

h) Ὡρα cura Sorge hinc ἐλιγωρέω ὀλίγην τινὸς ὥραν
ἔχω negligo.

*) Reuerentia, palam turpia fugiens, colendo virtutem, experientiam, celebritatem, senectutem, aut aliam alterius excellentiam. Distinguitur αἰσχύνη propter admissa peccata. Sic AMMONIVS ex ARISTOXENI musici νόμῳ primo παιδευτικῶν conf. 10. ΤΖΕΖΕS ad Hesiod. ἐργ. v. 318.

i) Verbum poeticum pro τέλει vel ὑπάρχει est.

k) Senes γεραῖοι a γέρον. Vnde γερούσια senatus qui praesertim e vero nomen habuit Lacedaemone ubi nemo recipiebatur in amplissimum ordinem XXVIII. virorum infra LX. natus annos, supra vero quemcumque populus elegisset. Sed non semper ac ubique ut in rebus publicis hic obtinuit accuratio XENOPH. polit. p. 117. et WACKERI obss. p. 126. sqq. 152. sqq. 158. sqq. MEYER. Them. Att. II, 31. PFEIFF. II, 33.

- Ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πέλιόν τε γένειον l),
 Θυμὸν ἀποπνείον τ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ m).
 25 Αἱματόεντ' αἰδοῖα n) Φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα
 Αἰσχερὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς*) καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν o),
 Καὶ χρεῖα γυμνωθέντα, νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν p)
 Ὀφρ' ἄρα τῆς ἡβῆς **) ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη,
 Ἀνδράσι μὲν q) θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐρατὸς ***)) δὲ γυναίξει
 30 Ζωὸς ἑὼν καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών

Ἀλλὰ

- l) Ἡ γένυς εἰ τὸ γένειον, mentum, vnde γυνεαῖω
 barbatus sum. Τὸ γένειον αὐτῷ καθεῖτο barba
 ipsi demissa est AELIAN. V. H. XI, 10, 3.
 m) Κόνις et κονία pulvis candidior arena, calx, vnde
 κονίαω dealbo.
 n) Partem ventris inferiorem; ad pudorem vel in ipsa
 nece conseruandum: quale de Iulio Caesare occiso
 notatur a SVETONIO in Caes. c. 82.
 *) Πλεονασμός. Notentur hic loquutiones XENO-
 PHONTIS Hier. I, 14. κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγο-
 ρεῖν, cinem etwas unter die Augen sagen G, 13. ἐξ
 ὀφθαλμῶν γενέσθαι, cinem aus den Augen seyn.
 o) Toruum videre, νεμεσητὸς ob quem, vel de quo
 indignari debemus.
 p) Praet. med. conuenit ab εἶνω similis sum.
 **) Anacreon. carm. in se ipsum v. 3. χαρίεσσα —
 ἡβη.
 q) Ἀνδράσιον ἐν legit SCALIGER. Duo porro flichi,
 qui in fine leguntur, ex alio etiam fragmento eius-
 dem scriptoris reperuntur, sine vlla varietate a STO-
 BAEO serm. XXXXVIII. TAYLOR.
 ***) Dialectus, ἔρως amor ἔρῳν amare. PLATO
 deducit ἀπὸ τοῦ εἰσερεῖν ab influendo: alii ab εἶρω
 nectio, alii ex τοῦ ὀρεῖν ἐστὶ τὸ ἔρῳν.

Ἀλλὰ τις ἔνδρα διαβάς 1) μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
 Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ἑδοῦσι δακνών.

- 9 Καλὰ γε, ὦ ἄνδρες, καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις
 προσέχειν. ἔντω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν ἐν τούτων
 ἀκούοντες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγε-
 μονίας ἀμφισβητεῖν 2). εἰκότως. τὰ γὰρ κάλλιστα
 τῶν

1) Hanc loquutionem optime illustrat vir doctissimus
 in *miscell. observatt.* T. I. p. 126. ad illa HOMERII
 M, 457. sq. Redditur, firmiter diuaticatis curvibus
 stans. TAYLOR.

- 2) Comparationem rei publicae Laconum atque Athe-
 nienſium instituit passim MEYRSIUS. Docer au-
 tem, quod innuit noster, bellum Peloponnesia-
 cum, fusius a THUCYDIDE scriptum. Seque-
 bantur ibi Periclem Athenienses, suae quam publi-
 cae utilitatis amantiolem: seueritate nimia pecca-
 bant Lacedaemonii, et quod suas Persis colonias
 traderent, Atticas modo sollicitarent. Ita vero
 mutuo debilitabantur et, a quaesito scopo praeua-
 lentis potentiae, remouebantur longius v. MABLY
 p. 97. sqq. Quantopere turbaret rei publicae sta-
 tum cunctaque miscuerit Pericles, praeterea do-
 cent ARISTOT. *Polit.* II, 12. ARISTOPH. in *Achar-
 nens.* passim, nominatim v. 496. sq. PLUTARCH.
 in *Pericle* p. 155. 157. 161. sq. 169. sq. Vixit Pe-
 ricles annos duo sexque menses, post bellum mo-
 tum v. THUCYD. II, 65. ex quo tempore mox Alci-
 biades eiicebatur, quod quidem bis factum est
 THUC. VI, 61. PLUT. in *Alcib.* p. 211. sq. NEPOS
Alc. c. 7. et Niciasa. 4. olymp. LXXXI. caedebatur
 Thuc. VII, 86. quo facto CCCC. viris Athenienſium

τῶν ἔργων ἀμφοτέροις ἦν κατειργασμένα τ). οἱ μὲν ἰο
γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, οἱ πρῶτοι
τὴν Αἰττικῆς ἐπέβησαν καὶ καταφανῆ ἐποίησαν υ)
τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλοῦτου, καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλή-
θους περιγιγνομένην x). Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν
Θερμοπύλαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις
ὁμοίως ἐχρήσαντο, τῇ δ' ἀνδρείᾳ πολὺ πάντων διήνε-
γκαν. τοιγαρὺν ἐπὶ τοῖς ἑσίοις τοῦ βίου γ) μαρτύ-
ρια ἐσιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα
ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας,

Ω ΞΕΙΝ'

res publica credebatur ib. VIII, 63. 67. 70. quibus
tyrannidem exercentibus v. SEN. *de tranquill.* c. 3.
quinque millia suffecta sunt τ Η V C. VIII, 97.

τ) Peraeta erant conf. Iac. I, 3. 20.

υ) Conspicuum, illustrem fecerunt.

x) Superantem conf. 17, 5. ALPHEVS *Mytil. epigr.* in
FREYER *fascic.* p. 175.

γ) Vox τοῦ βίου non intellecta nobis, mendosa,
credo, est. In procliui foret reponere τοῦ ἑίου,
minima differentia ductus litterae ρ et β, sed non
memini legere circa Thermopylas fuisse Πίον. Ni-
hil certe melius succurrit, et ἑίον quoque eminē-
tiam et praecipitem locum significat. Sed hoc lo-
co videtur κυρίως et adpellatiue sumi. Si quis me-
lius quid cogitauerit, plausum dabo. PALMER.
Equidem nihil video difficultatis vertens in finibus
vitae ipsorum, bei ihrem Lebensende, ex quo tem-
pore morrui sunt fortiter pro patria dimicantes,
publicorum ita monumentorum praerogatiuam
adepti.

Ω ΞΕΙΝ' z) ΑΓΓΕΙΛΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟ-
ΝΙΟΙΣ ΟΤΙ ΤΗΙΔΕ.

ΚΕΙΜΕΘΑ ΤΟΙΣ ΚΕΙΝΩΝ ΠΕΙΘΟ-
ΜΕΝΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙΣ

Τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις

ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΕΣ ΑΘΗ-
ΝΑΙΟΙ ΜΑΡΑΘΩΝΙ.

ΧΡΥΣΟΦΟΡΩΝ *) ΜΗΔΩΝ ΕΣΤΟ-
ΡΕΣΑΝ ΔΤΝΑΜΙΝ a)

XXVIII. Ταῦτα, ὦ Αθηναῖοι, καὶ μνημονεύε-
σθαι **) καλὰ, καὶ ταῖς πράξεσιν b) ἐπαινος, καὶ τῇ
= πόλει δόξα αἰέμνηςος. ἀλλ' οὐχ ὁ Λεωκράτης πεποιή-
κεν,

z) CIC. I. Tusc. 42, 101: *Pari animo Lacedaemonii in
Thermopylis occiderunt, in quos Simonides:*

*Dic hospes Spartae, nos te vidisse iacentes,
Dum sanctis patriae legibus obsequimur:*

Adde DIOB. Sic. L. XI. p. m. 260. vbi idem epi-
gramma legitur. TAYLOR.

*) Ornatorum auro Iac. II, 22. χρυσοδακτύλος conf.
ROS A. Gr. III, 15. sqq. POLLYX V, 16.

a) Medorum profligarunt potentiam στορέω, στο-
ρεννύω, στορέννυμι, στρωννύω, στρώννυμι ab inusita-
το στρώω sternō, inde στρώμα stragulum, Strob.

**) Recordamini, adhibetur et active I Thess. II, 9.

b) Rescribo τοῖς πράξασιν, non rebus gestis verum
iis qui gesserunt. Quisquamne est, qui aliter sen-
tiat? TAYLOR. Sed nihil, praeter necessitatem,
nouandum; toties enim virtuti tribuitur laus, quam
eadem praeditis, ob illam. Sic deinceps ponitur
τῇ πόλει pro τοῖς πολίταις.

κεν, ἀλλ' ἐκὼν c) τὴν ἐξ ἅπαντος τοῦ αἰῶνος συ-
νηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατήσχυεν. εἰ μὲν
οὖν ἀποκτείνετε αὐτὸν, δόξετε πᾶσι τοῖς Ἕλλησι καὶ
ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν. εἰ δὲ μὴ, καὶ 3
τοὺς προγόνους, τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε,
καὶ τοὺς αἰῶνας πολίτας μεγάλα βλάψετε. οἱ γὰρ 4
ἐκείνους μὴ θανατοῦντες, τοῦτον πειράσσοντα *)
μιμῆσθαι νομίζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς πολε-
μίοις d) εὐδοκίμεῖν, παρὰ δ' ὑμῖν ἀναΐδειαν καὶ
προδοσίαν κερκίσθαι κἀλλιστον.

XXX.

c) Frigide. Vegetabis oppositionem, si legere: mo-
do, ἀλλ' εἰς ὧν κ. τ. λ. unus ille ex omni aetate collectam
laudem dedecoravit. TAYLOR. Sed potest etiam exponi
nemine cogente, ut tanto minus inueniat excusatio-
nem; quandoquidem alias graue, telum necessitas;
licet neque coactio esse tanta debeat, ut in patriam,
cui vel vitam debemus, officia eidem debita negli-
gentes, ideo peccemus. Neque id oppositioni
quidquam derogat, quam satis aperte ipsa repetita
particula designat ἀλλ' οὐχ — ἀλλ'.

*) Habet et formam passiuam 30, 32. Hinc utraque
esse potest e. g. πειρῶντα 130 CR. ad Nic. 8. 60.
73. 83.

d) Cl. TAYLOR legens παλαυοῖς addit: quid mihi ne-
gotii est cum hostibus? Contentio est inter auditores eo-
rumque maiores. At enim, apertissimus sensus et
sic manet, nec obscura contentio. Fuit hastibus
utique proditio grata et accepta, ut, oraculum Apol-
linis prodentem, ipsi maximi fecerunt Athenien-
ses: concitat autem proditores, simul ex parte ci-
uium, impunitas. Cetroqui non negamus, si

XXX. Εἰ ε) μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι
 τρόπον δὲ πρὸς τοὺς τοιοῦτους εἶναι σκέψασθε
 ἴνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τ
 ρίαν. ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἐργῶν ἠπίσαντο
 τηδένειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηρῶντο καλ
 ν. ἐκεῖνοι γὰρ, ὦ ἄνδρες, θεωρήσατε ὡς ὠργίζο
 τοῖς πρεδόταις, καὶ κεινοῖς ἐχθροῖς ἐνόμιζ
 αὐτῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ ἀποσφαγέντος
 κτωρ παρὰ τὴν κρήνην β), τὴν ἐν τοῖς 'Οισυίοις
 τὸ Ἀπελλοδώρου καὶ Θρασυβούλου καὶ τούτ
 Φθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑ
 ὕ Φρυνίχου φίλων, αἰσθανόμενος ὁ δῆμος τὸ γ
 νός, τοὺς τε εἰρχθέντας κ), ἐξῆγε, καὶ βασάν
 νομένων ἀνέκρινε καὶ ζητῶν τὸ πρᾶγμα, εὔρε τ
 Φρ

duplex adesset lectio, neque mutandum aliquid
 ret, futurum ut ill. viri sententiam eligeremus.

STEPHANVS addit δὲ, quod probat, ΤΑΥΛΟ
 'Επίσταμα idem quod ἴσημι scio. Hinc ἐπιστ
 μη de qua POLLYX III, 1. et ἐπιστήμων Iac. III, 1
) Ἀποσφάττω iugulo, ich schlachte ab, AELIAN
 V. H. VII, 3, 1. XII, 3, 5.

) Κρήνη fons, quasi καρήνη caput.

Monerem potius τὴν ἐν ταῖς οἰσύαις. Apud
 lices. 'Οισυῖον non legitur, nec ab οἰσύνη regi
 riter deducitur. Porro autem, quare in nume
 multitudinis? Quis enim scriberet hoc modo, f
 qui est in salicetis? ἐν ταῖς οἰσύαις ad salices, mu
 De Phrynichi autem caede et historicorum de ea
 discrepantia, non nulla diximus ad Lysiae vita
 p. XXXVIII. ΤΑΥΛΟΡ.

) Carceri mancipatos, habemus εἰργω et εἰργω
 tureo, includo.

Φεύνιχεν προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς δ' ἀποκτείναν-
 τας αὐτὸν, ἀδίκως εἰρχθέντας καὶ ψηφίζεσθαι ὁ δῆ-
 μος *), Κριτίου εἰπόντες, τὸν μὲν νεκρὸν κρῖναι προ-
 δόσιας, καὶ δέξῃ προδότης ὦν, ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τε-
 θάφθαι **), τὰ τε 1) ὅσα αὐτοῦ ἀνορεύσῃ καὶ
 ἐξορέσῃ ἔξω τῆς Ἀττικῆς. ὅπως αὖ μὴ κένηται m) 6
 R 2 ἐν

*) Attici populi congregationes, a Prytanibus, tam-
 quam προέδροις, aperiebantur. Erant autem or-
 dinariae die XI. XX. XXX. et XXXIII. cuiusvis πρυ-
 τανείας POLLUX VIII, 9, 7. 23. PFEIFF. p. 295-
 301. MEYRS. *Th. Att.* II, 4.

**) Infames sepultura priuabantur. Hinc impreca-
 tio: κακὸς κακῶς ἀθαπτος ἐκπέσει χθονὲς, aut
 ut in epigrammate: μὴ θάψῃς τὸν ἀθαπτον κυσὶ
 κῦρμα γενέσθαι conf. SOPHOCLES in *Aiace* v.
 1248. ARTEMIDORUS *oneir.* I, 5. AEL. V. H. V,
 14. PHOCYL. v. 94. Sed inhonestum etiam erat
 vlla sine pompa sepeliri patrisque priuari monu-
 mentis. Accidit hoc illi qui sine potestate a magi-
 stratibus impetrata sese occiderat LIBAN. *declam.*
 VIII. X. et XII. vt, et quod in *Ctesiphontem* docet
 AESCHINES, quae facinus patrarat manus, seor-
 sum sepeliebatur: vt et hasta, cum cadauere sepe-
 liebatur, quod ab Erechtheo rege primum factum
 memorant DEMOSTHENES in *Euergum*, auctor
 etymologici HARPOCRATION, SVIDAS. Grauius
 apud Lacones puniebantur fugientes, aut in tergo
 vulnerati, qui penitus abiiciebantur insepulti
 MEYRS. *misc. Lac.* II, 1. QVENSTED *de sepultura*
veterum c. 3. sqq. in P. II. *ant. bibl.* p. 64-82.

1) Δὲ legit TAYLOR.

m) Recubent.

- 7 ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅσα τοῦ τὴν χώραν καὶ τὴν πό-
 λιν προδιδόντος η). ἐψηφίσαντο δὲ τινες καὶ, εἰάν
 ἀπολογῶντάς τινες περὶ τοῦ τετελευτηκότος, εἰάν
 αὐτῷ ο) ὁ τεθνηκὼς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς
 8 αὐτοῖς ἐπιτιμίαις. οὕτως οὐδὲ βροθῆν τοῖς τοὺς ἄλλους
 ἐγκαταλείπουσιν ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως
 αὖν προδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προ-
 9 δότην· τοιγαροῦν οὕτω μισοῦντες τοὺς ἀδικούντας,
 καὶ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφίζόμενοι, ἀσφαλῶς ἐκ
 10 τῶν κινδύνων ἀπηλλάττεντο. λάβε δὲ αὐτοῖς τὸ ψή-
 11 φισμα, γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 12 ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἐπει-
 τα ἐκεῖνοι μὲν τὰ τοῦ προδότης ὅσα ἀντρεύσαντες ἐκ
 τῆς Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους,
 ὑπὲρ αὐτοῦ, Αῤῥισαρχον καὶ Αλεξίχλέα, ἀπέκτει-
 ναν, καὶ οὐδ' ἐν τῇ χώρᾳ ταΦῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς
 δ' αὐτὸ τὸ σῶμα ρ), τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν, ζῶν
 καὶ

η) XENOPHON. L. I. hist. Gr. sub fin.: Νόμος ἐστὶν
 ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδότης, εἰάν τις ἢ τὴν
 πόλιν προδιδῶ ἢ τὰ ἱερὰ κλέπτη, κριθέντα ἐν δι-
 καστηρίῳ ἀν καταγνωσθῇ, μὴ ταΦῆναι ἐν τῇ Ἀτ-
 τικῇ τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημόσια εἶναι. Hinc
 et Themistoclis ossa, clam, in agro Attico, con-
 debant amici, v. THYCYD. L. I. et CORNEL. II,
 10, 5.

ο) Fuerit convictus.

ρ) Contemptus ergo, dum alioqui σώματα mancipia
 dicebantur Apoc. XVIII, 13. Rationem reddit s o-
 rnocles apud STOBAEUM form. LX. εἰ σώμα
 δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος, quo cum consen-
 tit, XENOPHON Ephel. L. II. p. 26. ἔχουσιν,
 ἐξουσίαν καὶ τοῦ σώματος· τὴν ψυχὴν δὲ ἐλευθέ-

καὶ ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ, ἀτιμώρητον εἶσα-
 τε; καὶ τοσοῦτον ἔσσεσθαι γε τῶν προγόνων χείρους, 13
 ὅσον ἐκείνοι μὲν τοὺς λόγῳ μόνον τῷ προδότη βοη-
 θήσαντας, ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις μετήλθον q),
 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἐργῶ καὶ οὐ λόγῳ τὸν δῆμον ἐγκα-
 ταλιπόντα, ὡς εὐδὲν αἰδικοῦντα ἀφύστε; μὴ δὲ 14
 τα r), ὡς ἄνδρες δικαστῆ, ὑμῖν οὕτω πάτριον, ἀνα-
 ξίως ὑμῶν ψηφίζεσθε. (καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐν τι τοιοῦτον 15
 γεγανός ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἂν τις εἰπεῖν ὡς δι' ὀργὴν
 μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν ἐποιήσαντο· ὅταν δὲ παρὰ πάν-
 των ὁμοίως εἰληφότες ᾧσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, πῶς
 οὐκ εὐδηλον ὅτι πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἐργοῖς ἐπολέμουν;
 Ἰππαρχον γὰρ τὸν Τιμάρχου s) εὐχ' ὑπομένειναι 16
 τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κείσιν, ἀλλ' ἐρημον τὸν
 αἰγῶνα εἰσάντες t), θανάτῳ τοῦτον ζημιώσαντες,
 R 3 ἐπειδὴ

ξαν ἔχω. conf. ARISTOPH. in *Pluton*. 7. SENECA
 de *benef.* III, 20. et GE. d'ARNAUD diss. I. de iure
 servorum (Leouard. 1744.) c. III. p. 13. sq. Pro-
 prie autem τὸ σῶμα opponitur τῷ πνεύματι lac.
 2, 26.

q) Μετέρχομαι / transeo, quaero, persequor idque *habetur
 vel actū hinc adeo; vel studio hinc ambio; vel ser-*
 monibushinc adloquor, vel precibus, hinc oro;
 vel poenis et vindicta, ut hoc loco. Sic et ΑΝΤΙ-
 ΡΗΘ: μετέρχομαι τὸν Φονέα τοῦ πατρὸς.

r) Sane.

s) Τὸν χάρεμον rescribit VALESIVS Harpocratiois
 auctoritate morus. Cur non aequo iure emendan-
 dus erat Harpocratio ex Lycurgo? Id quod fecit
 MEVRSIVS *Attic. Lect.* V, 17. χαρένου legit s GALI-
 GER ad Euseb. TAYLOR.

t) L. εἰσάντα, TAYLOR.

ἐπειδὴ τῆς ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὁμηρον υ)
τὴν εἰκόνα αὐτοῦ *) ἐξ ἀκροπέλεως καθελόντες καὶ
συγχωνεύσαντες x), καὶ ποιήσαντες στήλην γ) ἐψηφί-
σαντο

υ) *Reum.* Proprie sic dicitur *obses*, παρὰ τὸ ὁμοῦ,
καὶ τὸ ἄρῳ, τὸ ἀρμόζω, vt *EUSTATHIUS* ait,
quod obsides simul concordiam necitare ac pacem
accommodare debent. *ITAXENOPHON.* τοὺς δὲ
ἐαυτοῦ παῖδας ἔδωκεν ὁμήρους. Hinc et τὸ ὁμη-
ρον *pignus*.

*) De arte pingendi et sculpendi apud Graecos prae-
sertim Athenienses v. *POLLUX VII, 28. AELIAN.*
V. H. XIII, 37. CIC. ad Attic. I, 14. AL. ab AL. II, 25.
III, 13. V, 8. PFEIFF. II, 63. STOLLE Hist. der Gel.
P. I. c. 1. §. 23 - 28. COEL. RHOD. XVI, 3.

x) Conflantes, a χέω fundo, *ich güsse*, vel aquam,
vel aes liquidum. Hinc χοῦς vel χοεύς, de quo
Cleopatra scribit: ὁ χοῦς ἔχει μέτρον μὲν κοτύλας
Ἀττικαῖς δώδεκα, ξέστας δὲ ἕξ *PFEIFFER p.*
328. sq. nec minus a χύω κύαθος ap. HESYCHIUM
et SVIDAM, μέτρον ἀντλητήριον ὑγροῦ et sextarii
pars duodecima, corylae sexta, item χόανος, χοά-
νη, χώνη vasculum ex argilla fundendis metallis in-
seruiens, χωνέω ita fundo cer. conf. de mensuris
POLLUX X, 5. sqq. 20. sqq. 25. III, 23. sq. VII, 33, 9.
PFEIFF. II, 44. sq.

γ) Στήλη cippus, lapis index, columna ab ἵστημι, *ich*
stelle, cin Gestelle, hinc *sich wohin stellen*, *Io. 18,*
16, 18. Sed in tali columna scripti στήλίται no-
minabantur et infames erant. Qua tamen a poena
ista servilis στιγμαίων distingui meretur. *POLLUX*
III, 8. VIII, 7. IUSTI LIPSII elector. II, 15. KREB-

σαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτηρίους 2) καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππάρχος ἐν ταύτῃ τῇ εἰλήνῃ ἀναγέγραπται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδόται· καὶ μοι λάβε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰππάρχου τοῦ προδότου ἐξ ἀκροπόλεως καθήρεθῃ, ἔπειτα τῆς εἰλήνης τὸ ὑπόγραμμα, καὶ τοὺς ὑπερὸν περσαναγραφέντας α) προδότας εἰς ταύτην τὴν εἰλήνῃ καὶ ἀναγίνωσκε, γραμματεὺ ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ τί δεκεῦσιν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες; ἀράγε ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν ἀδικούντων γινώσκεις, καὶ εὖκα, ἐπιδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ ἐδύναντο ὑποχείριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον τοῦ προδότου ἀνελόντες, ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις, ἐκόλασαν; εὖκα ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα, συγχωνεύσειαν. ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγινομένοις παράδειγμα, εἰς τὴν λοιπὸν χρόνον, ὡς εἶχον β), πρὸς τοὺς προδότας, καταλίποιεν. λάβε δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα, περὶ τῶν εἰς Δεκείαν γ) μετασάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ

R 4

Λα-

III comm. de Stelitis Atheniensium. Erat et flagellum poena servilis MEYRS. Th. Att. II, 11.

2) Calumniatores h. l. alioqui peccantes, maleficos generatim, ab ἀλείτω vel ἀλιτέω erro, pecco, ex ἄλῃ error et ἱεναί ire, hinc et ἀλίτημα hrrfal, peccatum, scelus. In primis notat eos, qui, supplices ad aram, falsis inde promissionibus abducebantur.

α) Περσαναγραφέντας, TAYLOR.

β) Qua ratione animati fuerint aduersus proditores.

γ) Δῆμον quem IAC. SPONIUS inter pagos Atticos memorat, conf. IO. MEYRSII excerpta ex illius itinéraire, Thesæo suo adiuncta p. 12. et IO. IAC.

Λακεδαιμονίων ἐπολιόρκειτο. ὥπως εἰδῶσιν, εἰ περὶ τῶν
προδοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλων

- § 1 τὰς τιμωρίας ἐπεικύντο· ἀναγίνωσκε, γραμματεῖ
ΨΗΦΙΣΜΑ· ἀκούετε ὦ ἄνδρες, καὶ τούτου τοῦ ψη-
φίσματος, ἐτι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δε-
κέλειαν κατέγνωσαν καὶ ἐψηφίσαντο, εἰάν τις αὐ-
τῶν ἐπανιὼν ἀλίσκηται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸ
βουλόμενον πρὸς τοὺς δεσμοθέτας παραλαμβάνοντα
§ 2 δὲ παραδύνασθαι τῷ ἐπὶ τοῦ ἐρύγματος δ). ἔπειτα
ἐκείνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μεταστάντας ὡ-
τως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώ-
ρας ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα εἰς Ρόδον, καὶ προδόντα
§ 3 τὸν δῆμον, οὐκ ἀποκτενεῖτε· πῶς οὖν δόξετε ἀπὸ γο-
νοῦ εἶναι ἐκείνων, τῶν ἀνδρῶν· ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι
καὶ περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι τελευτήσαντος γενομένου
ψηφίσματος, ἐν ᾗ βουλὴ, ὅτι μόνῳ λόγῳ ἐντυχίει
προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη τοὺς σφαίρους
αὐτοῦ

HOFFMANNI tam Lex, uniuers. quam supplem. Co-
teroque Decelea nostra castellum fuit, quod, cum
Peloponnesii, vndeicesimo anno belli Graccorum
intestini, sub Agidis auspiciis ac ductu, communi-
uissent, maximis Athenienses cladibus adfecere. S-
tum erat, campestri loco, circiter medio spatio
Bocotiam inter et Athenas. ΝΕΡΟΣ *Alcibiad.* 4, 7.
ΑΕΛΙΑΝ. *V, H.* 2, 5, 2.

- δ) Τῷ ἐρύγματι. Fidem facient auctores, quod
laudat MEYRSIUS *Att. Lect.* I, 25. ubi haec locuti-
explicatur. TAYLOR. Equidem arbitror casui se-
cundo posse iunctum manere, tam quod nihil to-
mere mutandum, quam quod alias bis repetitum
τῷ. Erat autem praefectus fossae,

αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινε *e*. γυναικῶν δὲ, ὧς ἄνδρες, τὸ²⁴
 ψήφισμα, καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων δι-
 κῶς. συγγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ
 καὶ τὰς τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο· τί οὖν²⁵
 ὧς ἄνδρες; ἀράγε δοκεῖ ὑμῖν βουλευμένοις μιμεῖσθαι
 τοὺς προγόνους πατέριον εἶναι Λεωκράτη μὴ ἀποκτεῖ-
 ναί; ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι ἀνάστατον τὴν πόλιν οὖσαν²⁶
 τὸν λόγῳ μόνῳ προδιδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί
 ὑμᾶς προσήκει τὸν ἔργῳ τὴν ἐκουμένην ἐκλιπόντα
 ποιῆσαι; ἀρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους τῆς τιμω-
 ρίας *f*); καὶ ὅτε ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς²⁷
 παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας ἀποστρέφειν οὕτως ἐκόλα-
 σαν τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου μὲν σω-
 τηρίαν προδόντα ποιῆσαι; καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης²⁸
 ἐκεῖνοι τοὺς αἰτίους οὕτως *g*) ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν; ἱκανὰ μὲν οὖν²⁹
 καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνῶναι διάνοιαν, ὥς
 εἶχον πρὸς τοὺς παρανομούντας εἰς τὴν πόλιν. οὐ³⁰
 μὲν ἀλλ' ἐτι βούλομαι τῆς σήλης *) ἀκούσαι ὑμᾶς
 τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, περὶ τῶν προδοτῶν, καὶ τῶν
 τὸν δῆμον καταλύντων. τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παρα-³¹
 δογμάτων διδάσκειν, ἔχθραν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθι-
 σήσει. μετὰ γὰρ τοὺς τριάκοντα, οἱ πατέρες ὑμῶν³²

R 5

ΠΕΠΟΥ-

e) Post hanc vocem fac substituas ΨΗΦΙΣΜΑ.
 Constat enim ex sequentibus istud decretum a scriba
 in hoc loco fuisse lectum. TAYLOR.

f) Ταῖς τιμωρίαις leges cum Stephano. TAYLOR.

g) Stephanus οὕτως et recte. TAYLOR.

*) Saxis antiquissimae leges incidebantur, vulgo ta-
 men ligneis tabulis quadratis insculpebantur MEYRS.
 Solon c. 24. PFEIFF. II, 34. et in ἀκροπόλει velia
 πρυτανείῳ figebantur MEYRS. l. c. c. 21.

πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οἷα οὐδεὶς πώποτε τῶν
 Ελλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατελήλυ-
 θότες ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφρα-
 ξαν *h*), πεπειραμένοι *i*) καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ
 33 τὰς ἐφ' ὧν τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων ἐψηφίσαν-
 το γὰρ καὶ ὥμοσαν, ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΥΡΑΝΝΙ-
 ΔΙ ΕΠΙΘΗΤΑΙ *k*) ἢ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ
 ΠΡΟΔΙΔΩΙ ἢ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΚΑΤΑ-
 ΛΤΗΙ ΤΟΝ Αἰσθανομένον ΚΑΘΑ-
 34 ΡΟΝ ΕἶΝΑΙ ΑΠΟΚΤΕΙΝΟΝΤΑ. *x* Καὶ
 κρείττον ἐδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν ἐναντίαν *l*) ἔχον-
 τας τεθνάσκειν μάλλον, ἢ πειραθέντας μετὰ ἀλη-
 35 θείας αὐτοὺς δουλέυειν. ἀρχὴν γὰρ ὤντο δεῖν *m*)
 τοὺς πολίτας, ὥστε μὴδ' εἰς ὑποψίαν εἰσεῖν μὴδέ-
 να

h) *O'struxerunt.* Ἐμφράττω *a* Φράσσω *seprio,*
munio.

i) *Periculo facto conuicti a* πείρα, de quo nomine
SOPHOCLIS interpres: πείρα Ἀττικῶς δόλος καὶ
 τέχνη ὅθεν καὶ πειραταὶ εἰ κατὰ θάλασσαν κα-
 κοῦργοι. Sic τέχνη *fraus* apud *ISOCR.* ad *Nic.*
 §. 59.

k) *Se adiunxerit subiunct. indefin. II. medii ab ἐπιτί-*
θῃμι ni maius esse coniunct. prael. ab ἐπιθέω. Ger-
 mani dicunt, *einem beilegen* et *ablegen*, *beisetzen*,
beipflichten.

l) *Stephanus αἰτίαν* optimo iure. *TAYLOR.* Sed,
 dum hoc ipsum αἰτίαν adiectum est feminini gene-
 ris, isque adiectorum usus frequens apud Graecos:
 quidni potius mente iungimus illi γνώμην (seu διά-
 νοιαν)? Certe verborum contextus indicat, contra-
 rium patriae commodis propositum designari.

m) *Δεῖν οὕτω ζῆν.* *STEPHANVS.*

να τούτων τῶν ἀδικημάτων. καὶ μοι λάβε τὸ ψήφισμα ^π. ταῦτα, ὧ ἄνδρες, ἔγραψαν εἰς τὴν σήλην, ³⁶ καὶ ταύτην ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν συνιοῦσιν, καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς δὲ πρὸς τοιοῦτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἂν τις αἰσθῇσιν ^σ) μέλλοντος αὐτοῦς ³⁷ τούτων τί ποιεῖν, ἀποκτείνειν συνάμοσαν. εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑτέρας δεῖ τετάχθαι ³⁸ τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ, καὶ δήμου καταλύσεως, προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε ^ρ, τοῦτον τὸν και- ³⁹ ρὸν ^{*}), ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκείνοι κατὰ τῆς πατρίδος
Φαῦλόν

^π) Post hoc verbum desidero idem repetitum ΨΗΦΙΣΜΑ, quam librarius festinatione praetermisit. TAYLOR.

^σ) "Αισθῇσιν λάβῃ, vel potius αἰσθῇται. STEPHANVS. PRIUS SCALIGER. TAYLOR.

^ρ) Emendaui pro ποιήσεσθε. TAYLOR. Est illud fut. med. a προῖμι vel προέω praetermitto, profundo: alia vero quaestio; num opus fuerit istius modi mutatione? dum χρόνον ποιῆσθαι idem est ac terere tempus, scilicet παράγεσθαι, conf. Act. XV, 33. Tantum non semper autem medium ponitur, si quidem hoc verbum ita substantiuo iungatur, ut res etiam vno verbo possit enuntiari v. 2, 6. 36, 5. XENOPH. συμποσ. I, 20. 1 Thess. I, 2. vel aestimationem designet ISOCR. ad Nic. §. 68-90. Inuenimus tamen etiam formam actiuam e. g. ποιήσαι καρπὸν Matth. VII, 16. sq. Iac. III, 12. Non numquam ponitur sine casu, pro quaestum, aut opus facere.

^{*}) De hoc indeque derivatis et compositis ΡΟΙΛΥΧ

Φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν *q*) μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν *r*) ἀδικούντων λαβεῖν. κρείττους γάρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

- XXXI. Ενθυμεῖσθε ταῖνυν, ὦ ἄνδρες, τῆς προνοίας ταύτης καὶ τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ ὧν ἀνδρῶν ἐκγοίσι ἐπὶ, ἀλλὰ παρακαλεῦεσθε ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς ὁμοῖα ἐκείνοις καὶ ἀκούσθαι ἐν τῇ τήμερον *t*) ἡμέρᾳ ψηφισμένοι ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ' ἔχετε καὶ παρδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας, τὰ ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὤρισμένα· διοικωμόκατε δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου *v*), κτένετε

VI, 52. significat tempus ad aliquid definitum. Alio dicitur τυγχάνειν καιροῦ ISOCR. ad Nic. §. 72.

q) Scilicet δυνατόν.

r) Παρὰ τῶν. ΤΑΥΛΟΚ. quam ob causam nos non videmus αὐτῶν enim spectat ad ἐκείναι, ab illis ipsi cet.

t) Α κράτος superiores, potentiores, quam ut ab illis laesi supplicium sumere possint. Opponitur hoc adiectum τῷ ἥττονι sensuque magis generali, de meliori quocumque, deque rebus etiam, adhibetur. Ita Socrates dicebatur adolescentes docere τὸν ἥσσω λόγον κρείττω ποιεῖν ARISTOPH. Nub. II 4. SPANHEM. ad h. l. PLATO apolog. Socrat. κενοφ. oecop. II, 25, GELLIVS V, 3. PERIZON ad Ael. V. H. II, 13.

z) Scilicet ὄυση. Talis iudiciorum dies κυρία nominabatur P O L L Y X VIII, 9, 32. PFEIFF. p. 262. scilicet 277. sqq.

v) Disertissimis verbis laudatur hoc Demophanti de

τὸν τὴν πατρίδα προδιδόντα, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ χειρὶ καὶ ψήφῳ. μὴ γὰρ εἴσαθε τῶν μὲν οὐ- 4
σιῶν x), ὡς αὖν εἰ πρόγονοι καταλίπωσι, κληρονό-
μοι εἶναι *), τῶν δὲ ὀρέων καὶ τῆς πίστεως, ἣν δόν-
τες εἰ πατέρες ἡμῶν ὁμῆρον τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς ἐν-
δοκιμονίας πόλεως μετέχον, ταύτης δὲ y) μὴ κλη-
ρονομεῖν.

XXXII. Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πίκλις ὑμῶν οὕτως
ἔσχε πρὸς τοὺς προπαραδιδόντας z), ἀλλὰ καὶ Λα-
κεδαιμόνιοι **). καὶ μὴ μὲ ἀχθομαι a), ὃ ἀν-
δρες,

cretum ab ANDOCIDE p. 13. ed. Steph. Diophantus
vocatur a DEMOSTHENE adu. Leptin. p. 60. ed. no-
uae. Vtro nomine compelleretur, praestabit *An-
docidem* consulere, nam utrique, tam *Demostheni*
quam *Lycurgo* lucem adferet. TAYLOR.

x) Οὐσίαι facultates, conf. Luc. XV, 13. POLLUX
VI, 48.

*) De testamentis et hereditatibus veterum Graeco-
rum v. FEITH, II, 12. MEYRS. *Sol. c.* 17, 20. sq. *Th.*
Att. II, 12. sq. MARCHII *specimen iurispr. Pauli*
p. 7. sqq. 24-41. PFEIFF. III, 63.

y) Lege δή. Huius demum. TAYLOR.

z) TAYLOR, legit προδιδόντας, quam et lectionem
§. XI. ordinariae praefert.

**) De regione Laconica v. SOLIN. c. 12. §. 249-352.
HOM. L. II. *Iliad.* THUCYDIDES L. I. SCYLAX *periplo*
p. 16. sq. PAVSANIAS III, 1, 11. STRABO VIII. et X. CRA-
GIVS I, 3. in GROSNOV. *thes.* V, 25 24. CELLAR. *notit. orb.*
ant. II, 13. §. 488. LAKEMACHER *antiq. Gr. S.* I, 3. §. 2.
Initio non nisi tres, denique C. vrbes comprehen-
debat.

a) Neque mihi succenseatis ἀχθομαι doleo, crucio.

- 2 δρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν τούτων καλὸν
 γὰρ ἐστὶ πόλεως εὐνομουμένης *b* περὶ *c*) τῶν δικαίων
 παραδείγματα λαμβάνειν. ἀσφαλές ἐστι γὰρ ἂν
 ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὐσεβὴν ψῆφον θῇ-
 3 ταί Πausaniān γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν *) , προ-
 δίδόντα

b) De legibus Laconum conf. disp. nostra de *Laconismo*
 §. III. et IIII. Tulit eas Lycurgus HERODOT. I,
 65. sq. IUSTIN. III, 2. sq. PLUTARCH. in Lycur-
 go MARSHAM. canon. chron. p. 450. PETAU. rat.
 P. II. L. II. c. 14. MASCAMP. *instit. hist.* p. 204.

c) Fortasse παρὰ sc. Lacedaemoniis, quorum iustitia
 peruulgata fuerit. TAYLOR. retineo et explico de
 iuribus, de iis quae ad iustitiam administrandam
 pertinent.

*) Aët. II, 36.

**) Laconum reges de quibus iam ad 28, 2. non nihil
 diximus, initio quidem nullis erant legibus adstri-
 cti, et voluntas ipsorum instar legum erat. Id au-
 tem saltem, ad Heraclidas, Proclum et Eurysthe-
 nem, Aristodemi filios, durabat, qui simul regna-
 uerunt. Hinc non permittebatur rex esse claudus
 ac mutilus (ubi tamen Agesilaus excipiendus),
 nec exiguae staturae; tot limitibus initia statim im-
 perii circumscribebantur; ne dum ipsum imperium,
 umbra potius antiquae maiestatis, quam corpus.
 Singulis mensibus, apud Ephoros iurare cogeban-
 tur, se leges observaturos, et illi demum hoc
 modo iurabant, se regem ruituros. Ceteroqui du-
 plex suffragium habebant reges in consultationibus
 THUCYDIDES L. I. et LUCIAN. in *Harmonide*;
 leges abrogabant, populi iussu, ferebantque;
 quasdam lites dirimebant; deque rege altero reo,

διδόντα τῷ Πέρσῃ τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ
ἔφθασε d) καταφυγὼν εἰς τὸ τῆς Χαλκιδικῆς ε)
ἱερὸν, τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες f) καὶ τὴν ἑρο-
φῆν

cum ephoris, alter cognoscebat, neque tamen
simul, populo minus consulto, cetera.

d) Φθάνω vel Φθῆμι praeuenio s i m o n. in *Iam.*
v. 11. 1 Thess. II, 16. 4, 15. Notentur hic formu-
lae quaedam apud AELIAN. *V. H.* I, 34, 10. III, 18,
19. 47, 1. III, 7, 2. VII, 8, 7. XIII, 6, 3. 22, 7.

e) Mineruae; quia sic apud Lacones dicebatur.
AELIAN. *V. H.* VIII, 41, 4. Interpretes ΤΗΝ CΥ-
ΔΙΔΙΣCAΥΤΑΣ addit: ἢ ὅτι χαλκοῦν δίκον εἶχεν, ἢ
διὰ τὸ περεῖν εἶναι, ἢ διὰ τὸ τοὺς χαλκιδεῖς τοὺς
ἐξ εὐβοίας φυγάδας, κτίσαι, conf. MENVRS. *misc.*
Lac. I, 3. Omnes autem deos Lacedaemonii siste-
bant armis instructos, ne, quod CHARILAEVS
opinabatur, pigri viderentur, aut, ut doceren-
tur iuvenes, diuinitus esse petendam fortitudinem,
PAUSANIAS III, 15. *Anthol.* XII, epigr. 23. QVIN-
CTIL. II, 4. LACTANT. *D. I.* I, 20. EMMIVS ap.
GRONOV. l. c. III. p. 486. CRAGIVS ib. V.
p. 2591.

f) Hoc non est obstruere. Obstruebant tamen. NEPOS
in Pausania 5, 2. Corrige itaque ἀποικοδομήσαν-
τες. (Nam ἀνοικοδομοῦμεν, reficimus ea, quae
vetustate, vel alio aliquo casu collabuntur.) Ita
loquitur ΤΗΝ CΥΔΙΔΕΣ in eadem historia: τῷ τε
οἰκῆματι τὸν ἑρῶνα ἀφ᾽ αἴλου, καὶ τὰς θύρας —
ἀποικοδομήσαν, I, 134. Add. VII, 73. ἐναποικοδομή-
σαν PULYAEVVS ἐνοικοδομήσαν DIODORVS. Quo

- Φῆν γ) ἀποσκευάσαντες, καὶ κύκλῳ περιστρατοπε-
 δεύσαντες, οὐ πρότερον ἀπῆλθεν πρὶν ἢ τῷ λιμῷ
 ἀπέκτεναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον τὴν τιμωρίαν ἐποίη-
 σαν, ὅτι οὐδ' αὖ παρὰ τῶν Θεῶν ἐπικουρίᾳ τοῖς προ-
 4 δόταις βοηθοῦσιν β). εἰκότως· οὐδ' ἐν γὰρ πρότερον
 αἰδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς Θεοὺς ἀσεβοῦσι, τῶν πατέρων
 5 νομίμων ἑαυτοὺς ἀποστεροῦντες. μέγιστον δὲ τῶν ἐκῇ
 6 γεγενημένων τεκμήριον, ὃ μέλλω λέγειν. νόμον γὰρ
 ἔθεντο περὶ ἀπάντων τῶν μὴ θελόντων ὑπὲρ τῆς πα-
 τρίδος κινδυνεύειν, διαρρήδην λέγοντα, ἀποθνήσκειν
 εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν κατατάξαντες, εἰς ὃ
 7 μάλιστα φοβούμενα τυγχάνουσι· καὶ τὴν ἐκ τοῦ πο-
 8 λέμου σωτηρίαν ὑπέυθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν ι). ἵνα
 δὲ εἰδῆτε, ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεκτον εἴρηκα, ἀλλὰ
 μετ' ἀληθείας παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νό-
 9 μον. ΝΟΜΟΣ. ἐνδυμείσθε δὲ ὡς καλὸς ὁ νόμος,
 ὡ ἄνδρες, καὶ σύμφερος ἐν μένον ἐκείναις, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς

g) Ἡ ὄρεΦῆ ei ὁ ἔρεΦος testum, lacunar ab ἐρέΦω te-
 go in primis terra erat terra, Erde.

β) Sic apud τὴν CYPRIDEM III, 98. Athenienses :
 τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς
 βωμοὺς, ei apud ACHILLEM TATIVM ἐρωτ.
 VIII. Therlandar: τῶν δυσυχόντων εἰσὶν οὐ
 τῶν αἰδούντων οἱ βωμοί ac deinceps: τίς ᾤκησεν
 ἀντὶ δεσποτηρίου τὸ ἱερὸν Φονεὺς, καὶ μαιχρὸς,
 παρὰ τῇ καθαρᾷ θεῷ.

ι) Periculo subiecerunt; ὑπέυθυνες ὑπ' ἐυθύνη, sci-
 licet ὧν ἐυθύνη autem est inquisitio accurata, fir-
 miter ponens causam, studiose dirigens atque ce-
 leriter corrigens. ΜΟΕΡΙΣ λέξ. Αἰτ. p. 18. ed.
 Oxon. ἐυθύνα τρόπος κρίσεως ἀεζάντων, ἢ πρεσ-
 βευσάντων.

τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὧν ἀναγκάσει τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν. τίς γὰρ ἐρῶν θανάτῳ ζήμουμενον τὸν προδότην, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας, ἢ θάνατον* εἰδότες γὰρ κ), ὅτι δυσὶν κινδύνοις ὑποκειμένους ἀναγκάσιον ἔσται θάτερον μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς πολίτας.

XXXIII. Τοσούτῳ δ' ἂν δικαιότερον εὐτος ἀποθάνοι, τῶν ἐκ τῶν στρατοπέδων φευγόντων*), ὅσων οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἤκουσιν, ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχούμενοι, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν συναττομένους εὐτοσί δ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐφυγεν ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν ποριζόμενος, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐσίας**) ἀμύ-

κ) Ἡ θάνατον εἰδότες, καὶ TAYLOR.

*) *Variae pro variis criminibus militaribus poenae fuerunt* LYSIAE *or. in Alcibiadem* POLLYX VII, 33. VIII, 3. 47. VIII, 15. MEURS. *Th. Att.* I, 9. II, 3. *Solon.* c. 22. FREIFF. III, 18. H. BRISSON. *fel. ant.* III, 17. SCHEFFER III, 4.

**) Ἐστία focus per συνεκδοχὴν domus, per aliam ara; dum que splendet focus epula praebere volentium per μετωνυμίαν et hocce designat ἐστιασις, ut ἐστιαῶ conuiuium celeberrimum, potissimum sollemne AELIAN. II, 18, 1. III, 23, 6. VIII, 7, 1. 4. XII, 51, 4. neque minus, quoniam tunc laetus est animus est animum oblecto vel pascō ib. III, 1, 9. VIII, 7, 2. X, 9, 1. XIII, 1, 13.

ἀμύνεσθαι τολμήσας 1), ἀλλὰ μόνος (αὐτός) τῶν
 πάντων ἀνθρώπων, καὶ τὰ τῆς φύσεως ἐκεία καὶ
 ἀναγκαῖα προδεδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέ-
 3 γιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται m). τὰ γοῦν
 ζῶα, τὰ πετεινὰ μάλιστα, πέφυκε πρὸς τάχος, αὐ-
 τοῖς ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς n) ἐθέλοντα
 ἀποθνήσκειν. ὅθεν καὶ τῶν ποιητικῶν o) τινες εἰρή-
 κασιν.

ἽΟυδ' ἀγρία *) γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον p).

Ἀλλῃ νεοσσὸς ἡξίωσεν ἐντεκεῖν.

XXXIII. Ἀλλὰ Λεωκράτης τοσούτον ὑπερβέβλη-
 κε δειλία, ὥστε τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέ-
 2 λιπε. τοιγαροῦν οὐδεμία πόλις αὐτὸν εἶασε παρ' αὐτῆς
 μετακτεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀνδροφόνων ἤλαυνεν **
 εἰκό-

1) Neque pro focis suis certare ausus, conf. P O L L V
 III, 28. vbi de periculoso loquitur, V, 22.

m) Διαλαμβάνω percipio (ich greiffe durch) plane
 et figillatim accipio, accurate perceptum distin-
 guo, (AELIAN. K. H. VIII, 3, 5. 16, 5.) de accu-
 rate animo perceptis narro, loquor, disputo, sen-
 tentiam explico meam. ἁπλῶς

n) Νεοσσία nidus, a νεοσσὸς pullus.

o) Ἀνθρώπων.

p) Ἄγριος proprie agrestis, hinc et ferus, aut ita pe-
 cora nomenclantur aut homines. De posterioribus
 AELIANVS: Ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν
 δορυφόρων ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα.

p) Si nidum finxerit.

**) h. l. est expellebat, alioqui pariter agitare, im-

1) καὶ αἱρεῖται νεοσσὸν ἐκείνην.

οὐκ ὅτως. οἱ μὲν γὰρ Φόνου Φεύγοντες 9) εἰς 3
 ἑτέραν πόλιν μεταστάντες, ὅνκ' ἐχουσιν ἐχθροὺς
 τοὺς ὑποδεχομένους 1). τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξει-
 το πόλιν; ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ
 ἐβοήθησε, ταχύ γε ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν
 τινα ὑπομείνῃ 2). κακῆ 3) γὰρ καὶ πόλις καὶ 4
 ξένοι *) καὶ ἰδίᾳ φίλοι, οἱ τοῖσδε τῶν ἀνθρώπων
 εἰσιν, οἱ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μετ' ἐξου-
 σιν, ἐν δὲ ταῖς αἰτυχίαις οὐδὲ βοήθειας ἀξιόσουςι.
 καίτοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν ἀδικουμένων μισούμενον καὶ 5
 S 2 ἐξέλα-

pellere, vexare Tac. III, 4. nec minus iter facere
 AELIAN. V. H. I, 31, 2. 33, 1. XIII, 24, 1.

9) Vel ἀπὸ Φόνου, Io. X, 5. vel ut Latini: *amans det*
cer.

1) Ὑποδεχομένους TAYLOR. praeter necessita-
 tem.

2) Ὑπομείνεναι TAYLOR.

3) Lege κακοὶ omnino, hac mente. *Istius mori ho-*
mines, qui civitatis bonas fortunas percipere volunt,
ab omni autem periculo ubi usus venerit, vacare, ii,
quibuscumque se adiunxerint, mali erunt cives, ma-
li hospites, mali etiam amici. Illud est verissimum.
 TAYLOR.

*) Ita vocabantur et peregrini, et hospites et ξενόδο-
 χοι TOMASIN. de tesseriis c. 4. Habebant et deos
 ξενικοὺς Athenienses, πατρώοις oppositos, PAV-
 SAN. V, 15. HESYCH. voc. θεοὶ ξενικοί, qui publica
 semper Areopagitici senatus auctoritate recipiebantur
 ISO CR. in Areopag. IUSTINVS martyr in πα-
 ραινέσει πρὸς Ἕλληνας p. 20. ed. opp. Paris. 1615.
 HARPOCRATION in ἐπιθέτους ἐορτάς, conf.
 AET. XVII, 18.

μεταστάντες μεταστάντες, μεταστάντες, μεταστάντες
 μεταστάντες μεταστάντες, μεταστάντες, μεταστάντες

ἐξελαυνόμενον, τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ δεῖ
 πεπονθότων; ἀρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχ
 6 νειν; καὶ μὴν, ὦ ἄνδρες, τῶν πώποτε προδοτῶν
 καίστατ' υ) ἂν Λεωκράτης, εἰς μείζων εἴη τιμ
 7 ρία θανάτου, ταύτην ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλ
 προδοτὰ μέλλοντες ἀδικεῖν, ὅταν μὲν x) ληφθῶ
 τιμωρίαν ὑπέχουσιν, οὗτος δὲ μόνος διαπεπραγμέ
 ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν καταλιπὼν, κρίνεται.

XXXV. Θαυμάζω δὲ καὶ τῶν βυνηγρεῖν αὐ
 μελλόντων, διὰ τί ποτε τοῦτον ἀξιώσουσιν ἀποφ
 2 γεῖν· πότερον διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς Φιλίαν; ἀλλ' ἐμ
 γε δοκοῦσι δικαίως οὐκ ἂν χάριτος τυχεῖν, ἀλλ' αὐ
 3 θανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τελμῶσι· πρὶν μὲν γ
 τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτην, ἀδήλόν ἦν ὁποῖοιτι
 ὄντες ἐτύγχανον· νῦν δὲ πᾶσι φανερόν, ὅτι τοῖς α
 τοῖς ἡθεσι χρώμενοι, τὴν πρὸς τοῦτον Φιλίαν διαφ
 4 λῦττασιν *). ὥστε πολὺ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν α
 τῆς ἐσιν ἀπολογητέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαυ
 5 τέον. ἡγεῖμαι δ' ἐγωγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν
 τελευτηκότα· εἰς ἐσιν αἰσθήσις τοῖς ἐκεί περὶ τ
 ἐνθάδε γινόμενων, ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γε
 σθαι δικαστὴν, εὐ τὴν χαλκῆν εἰκόνα ἐκδοτον, κατέ
 πε τοῖς πολεμίοις ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος *
 1E

υ) Iustissime κατὰ δικαιοτάτα μέρη, vel ἔργα.

x) Μὲν TAYLOR.

*) Licet impedimenta sese opponant, perpetuo
 stodiunt ISOCR. ad Nic. §. 81.

**) Praeter iam monita, de Ioue saluatore ad 6
 poculum Διὸς Σωτῆρος adhuc recordamur, cu
 mentionem facit ATHEN. XI, 4. inter conui
 Graecorum sollemnis, ubi et ἀγαθοῦ Δαίμο

τῆς προσαγορεύεται. διὸ καὶ πολλοὶ μοι προσεληλυ-
θασιν, ὧ ἄνδρες, ἐρωτῶντες, διὰ τί οὐκ ἐνέγραψ-
τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ΠΡΟΔΕΔΩΚΕΝΑ
ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ *) ΤΟΤ ΠΑΤΡΟΣ ΤΗ
Ε

- *) Haud excellentium modo virorum, sed vel mag-
deorum, effigies in templis erant, eademque A-
MONIO teste; vel ἀγάλματα simulacra, de p-
ro aut alio lapide praeparata, vel ξόανα sculps-
seu rasa; vel βρέτη ex aere facta, seu conflata. I-
cet enim antiquitus, apud Aegyptios, Graecos
Latinos abessent LUCIAN. *de dea Syr.* T. II. Op-
p. 657. AVGVST de C. D. III, 31. PLVTARCH.
Numa T. I. p. 65, TERTVLL. *L. de idololatria c.*
Cecrops tamen, cuius aetatem cum Moysis comp-
rant, iam instituisse dicitur EYSEB. *chron.* II.
L. VII. c. 22. ISIDOR. *origg.* VIII, 11. MEYRS.
reg. Athen. I, 9. 12. Ignoramus autem, vitrum
eius tempora referre, an facere debeamus antiqui-
res, lapides, eos rudes, quos prisce pro simulac-
coluisse dicuntur PAVSAN. VII, 22. CLEM. Ale-
Strom. I. p. 348. ed. Col. 1688, EYSEB. *de pra-*
eu. I. Proximae fuerunt humanae formae HEROD-
I, 131. Homeri ductu electae, sic Iouem barb-
tum fingeant, puerum Apollinem, Mercurium
pubescentem, caeruleis crinibus Neptunum, ca-
siam Mineruam LUCIAN. *de sacrif.* T. I. opp.
367. ~~παλαιὰ ἱερὰ καὶ ἀγάλματα ἐν τοῖς ἱεροῖς~~ Latebant autem
in adytis illae statuæ, vt, interioribus in conclau-
bus, principes prisce morabantur. Hinc et ἀν-
τρογα dici delubra solebant AEL. V. H. XIII, 2. C-
terum de artificibus imaginum V. IVNIVS in *cata-*
go artificum EDMYNDVS SIGBELIVS *de stat.*

ΕΝ ΤΩΙ ΤΟΥΤ ΔΙΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
 ΑΝΑΚΕΙΜΕΝΗΝ. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἠγνόουν τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἄξιον τῆς μεγίστης τιμω-
 ρίας· ἀλλ' οὐχ ἠγοῦμην δεῖν, περὶ προδοσίας τοῦτον
 κρῖνων, ἔνομα Διὸς Σωτῆρος ἐπιγράψαι πρὸς τὴν
 εἰσαγγελίαν. ἐκπέπλήγμην δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μήτε
 γένει, μήτε Φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μισθοῦ δὲ
 συναπολογουμένοις αἰεὶ τοῖς κρινομένοις, εἰ λεληθά-
 σιν ὑμᾶς ε) τῆς ἐσχάτης βεβήτης δικαίως ἂν τυγχά-
 νοντες· τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ἀπολογεῖσθαι,
 τεκμήριόν ἐστιν καὶ τῶν πεπραγμένων εἰ τοιοῦ-
 τοι ἂν μετάσχοιεν. οὐ γὰρ δὴ κατ' ὑμῶν γεγενῆσθαι
 δεῖ δ) , ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς δη-
 μοκρατίας καίτοι τινὲς αὐτῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς
 S 4 λόγοις

illustrum Romanorum c. 2. Aestimabantur in pri-
 mis Apelles, Phidias, Myro, Praxiteles, alii,
 de velis imaginum tempore festo remouendis I. I-
 PSIVS *elector*. I, 29. de lunulis, aut corollis radiat-
 is caputum IO. NICOLAI *diff. de nimbis* Ienae
 1699. 12. BARTH. *aduers. L.* III, 17. BEGER *thes.*
Brandenb. T. II. p. 528. III, 444. IO. DAN. MAIOR
 in *Serapide radiato* SPONIVS *miscell.* p. 285. NICA-
 SIVS *de numo Pantheo Hadriani* p. 29. sq. de lustra-
 tionibus illarum et purgationibus. EZ. SPANHEM.
 in *CALLIM. hymn. V.*, qui est de lauacro Palladis
 MATTHIAS ZIMMERMANN in *analectis* p. 64.
 sqq. FEITH. *A. H.* I, 4, 4. sq. cum obsl. ad h. l.

c) Si ignoretis, eos extremam vestram iracundiam iure
 consecuturos fore. TAYLOR.

d) Non enim profecto tale quidquam contra vos esse
 factum oportet.

- ε) λόγους ὑμᾶς προσχερούσασθαι e) ζητεῦσιν, αἱ δὲ
 ἤδη ταῖς αὐτῶν λειτουργίαις f) εξατεῖσθαι τοὺς
 13 κρινομένους ἀξιῶσουσιν ἐφ' οἷς ἐγώ γε καὶ μάλιστα
 ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περιποιησά-
 μενοι g), κοινὰς χάριτας ὑμᾶς h) ἀπαιτοῦσιν *)
 14 Οὐ γὰρ εἴ τις ἱπποτετρέφῃκεν **), ἢ κεχορήγη-
 κε

- e) Pulsando adfigo, impingo, laceſſo, decipio, *ich
 führe einen an, ich beſte einem etwas auf.* Sed di-
 uerſitas eſt coniungendi rationis.
- f) Ob ſua in remp. merita, ex ὁ λήϊτος publicus, vn-
 de τὸ λήϊτον, ſcilicet δῶμα, curia et ἔργον οὐς.
 Nominat eius modi *ΧΕΝΟΡΗ. ἱπ οἶκον. I, 6: μεγάλα
 τελεῖν ἱπποτροφίας, τὲ καὶ χορηγίας, καὶ γυμνα-
 ſιαρχίας, καὶ προστατείας ἣν δὲ δὴ πόλεμος γέ-
 νητο. οἱ δ' ὅτι καὶ τριηράρχίας μισθοὺς καὶ εἰς Φο-
 ρὰς τοσάυτας σοι προſτάξουσιν, ὅσας σὺ οὐ ἐξ-
 δίδως ὑπείσεις.*
- g) Dum acquirentes retulerunt. Hinc περιποίησις
 adquiſitio 1 Theſſ. V, 9. *ἐκ τῶν ἐργῶν καὶ ἐκ τῶν
 εὐαγγελισμῶν*
- h) Scilicet πρὸς. *ἡμῶν κοινὰς χάριτας*
- *) Non tam quod nos dicimus *abbitten*, quam potius
 acriter inſtando et extorquendo, rogare *ALIAN.*
VI, 3, 2. XII, 64, 2. XII, 2, 3.
- **) Ad ſolemnes pompas et ſacros agones, equos
 aluit *ΧΕΝΟΡΗ. Hipparch. I, II. SPANHEM. ad
 Ariſtoph. Nub. v. 13. L. BOS. obſ. miſc. c. 12. p. 62.*
*Sic in LUCIANI Timone, Plutus docet, male par-
 tas opes male dilabi; ſi quis ἢ εἰς πορνίδιον ἐμπεσῶν,
 ἢ ὑπποτροφίας ἐπιθυμήσας. Alebant autem etiam
 equos bellatores αὐτοὶ ἱπποὺς πολεμιſτηρίους ΧΕ-
 ΝΟΡΗ. Ageſ. 9, 5. ſq. SPANHEM. ad Ariſtoph. Nub.
 v. 28. et 15. vbi τὸ ἀρματοφοφεῖν eodem refertur.*

κε ἰ) λαμπρῶς *), ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τι δε-
δαπάνηκεν, ἀξίος ἐστὶ παρ' ὑμῶν τοιαύτης χάριτος
ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος σεφانوῦται **), τοὺς
S 5 ἄλλους

Vtrisque militia indigebat equestris; cuius initia
praeuisse dicuntur Lapithae, Thessaliae populus,
PALAEPHATVS περὶ ἀπίστων C. I. BRVNNERVVS ET
alii ad h. l. POLLVX I, 10, 11. POLVD. VERG. *de innu-*
rer. II, 12. SCALIGER *de re poët.* I, 22. FEITH.
III, 11. PFEIFF. III, 2. sqq.

i) Sumtum fecit in ludos scenicos, Χορηγός (qui
ultra XXXX. annos apud Athenienses natus esse de-
bebat cuius rei causas DEMOSTHENES in or. in
Dimarchum indicavit, conf. PFEIFFER. l. c. III, 28.
p. 674. sq.) erat chorum ducens festis diebus saltan-
tium inque istiusmodi sollemnia faciens sumtum,
publica tribulium electione, ad officium istud con-
stitutus, conf. HOFFMANN in *supplem. Lex. voc.*
chorica p. 437. ERNESTI ad *memorab. Socr.*
III, 4, 3. Publica vero Atheniensium munera, prae-
ter XENOPHONTIS iam adlatum locum, quatuor
numierantur ab ISOCRATE in or. περὶ ζεύγους :
ἵπποτροφία, τετραρχία, χορηγία et γυμνασιαρχ-
ία, eademque λειτουργία vocabantur.

*) Splendide λάμπω *Lampe*, λαμπρὸς adhibetur et-
iam de vestitu Iac. II, 2. it. de conuiuio Luc. XVI,
19. Talia refert ad largitionem publicam CICERO,
quam accenset malis, sed non numquam necessariis
offic. II, 16. sq.

**) Varii generis erant coronae, sacrae potissimum,
litterariae, nominatim poeticae; ciuiles ac regiae,
militares, neque minus festae familiares. De co-
ronis ἱερογικῶν ait LVCIANVS *de gymnasiis* T. II.

15 ἄλλους οὐδέν, ὠφελῶν. ἀλλ' εἴτις τετρησάραχκε
 λαμπρῶς, ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν, ἢ πρὸς
 τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνευπόρησε κ)
 16 ταῦτα γὰρ ἐσι κοινῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπάντων καὶ ἐν
 μὲν τούτοις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων,
 ἐν ἐκείνοις δὲ, τὴν εὐπορίαν *) μόνον τῶν δεδαπανη-
 17 κότων. ἡγοῦμαι δ' ἐγώ γε οὐδένα ἀν' οὗτω μεγάλα τὴν
 πόλιν εὐηργετηκένα, ὥς' ἐξάμετον ἀξιοῦν λαμβά-
 νειν

opp. p. 272. ed. Amst. 1687. Ὀλυμπίασι μὲν
 στέφανος ἑκκοτίνου, Ἰσθμοῖ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν
 Νεμέᾳ δὲ Σελίνων πεπλεγμένος, πυθοῖ δὲ, μῆ-
 λα τῶν ἱερῶν τοῦ Θεοῦ conf. ARCHIAS epigram-
 matic quodam, quod in Anthologia primum adparet
 conf. MEYER. Th. Att. II, 4. fin. 27. SCHMID ad
 Pindarum f. 9. sqq. proleg. ad Olymp. ad Pyth. p. 9.
 sqq. ad Nem. p. 3. sqq. ad Isthm. p. 5. sqq.

κ) Largiter contulit.

*) Quibusdam εὐπορία mediocres sunt opes εἰσι γι-
 ντες Aufkommen, πλεῖστος magnae. AMMONIO
 εὐποροὶ habentes quibus indigent, πλούστοι mul-
 tas habentes opes αἰφνειοὶ locupletes cibis eodem
 anno collectis, ab ἑνός pro ἐνιαυτὸς annus ὀλβιοὶ
 quasi ὀλόβιοι, perfectam felicitatem habentes, εὐ-
 τυχεῖς splendide ac sine dolore viuentes, πλου-
 τοῦντες ditescetes. Hinc et commutantur subin-
 de significationes, et e. g. εὐποροὶ dicuntur gene-
 ratim fortunati, ISOCR. ad Nic. §. 67. nec minus
 STRABO L. III. de Heluetis: Φασὶ δὲ καὶ πολυ-
 χρύστους τοὺς Εὐοιηττίους εἶναι μηδὲν μέντοι ἦτ-
 τον ἐπὶ ληστείαν τραπέσθαι τὰς τῶν κίμβρων
 εὐπορίας.

νεῖν χάριν τὴν κατὰ 1) τῶν προδιδόντων τιμωρίαν
 οὐδ' οὕτως ἀνόητον, ὥστε φιλοτιμῆσθαι μὲν πρὸς τὴν
 πόλιν τούτῳ δὲ βοηθεῖν ἕς αὐτοῦ m πρῶτον τὰς
 φιλοτιμίας ἠφάνισεν *), εἰ μὴν, νῆ Δία, μὴ ταῦτα
 τὰ τῇ πατρίδι καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

XXXVI. Εχεῖν μὲν οὖν, ὃ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ
 οὐδενὸς ἄλλου νόμιμὸν ἐστὶ παῖδας n) καὶ γυναῖκας
 παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς τοὺς δικαστὰς δικάζειν,
 ἀλλ' οὐνεγε περὶ προδοσίας κρίνοντας o) οὕτως ὅσιον
 ὁμοῦ τοῦτο πράττειν, ἢ ὅποσοι τοῦ κινδύνου μετέχον,
 ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὁρώμενοι, καὶ ἀναμιννή-
 σκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἠξιώθησαν;
 πικροτέρας τὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἀδικούντος παρα-
 σκευάζωσιν, ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ' εἰδισμένον ἐστίν. 2
 ἀλλ' ἀναγκάσιον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν τιμωρη-
 σάμενοι οὖν Λεωκράτη καὶ ἀποκτείναντες αὐτὸν,
 ἀπαγγεῖλατε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν πασι καὶ γυναί-
 ξιν,

1) Κατὰ delet TAYLOR, sed suum habere sensum
 potest.

m) Αὐτοῦ TAYLOR, sed ad τοῦτον spectat non ad
 βοηθοῦντα, sic enim haud diceretur ἠφάνισεν.

*) Conf. 37,3.

n) Scilicet πρὸς.

o) Hic interpungit et sententiam firmat STEPHANVS.
 Metuit nempe, ab ea constructione. Εχεῖν μὲν =
 ὅσιον ὁμοῦ τοῦτο πράττειν. Sed non debuit. So-
 lenne est in commate bene longo syntaxi flectere et
 alio deriuare. Cuius rei exempla sunt innumera.
 Cauisse potius ab οὕτως atque admonuisse oportuit,
 eam maculam, ex cauda vocis κρίνοντας, quae pro-
 xime antecessit, oriri. TAYLOR.

ξιν, ὅτι ὑποχείριον λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν
 3 ἐτιμωρήσασθε. καὶ γὰρ δεινὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν
 νομίζῃ δὲν Λεωκράτης ἴσον ἔχειν ὁ Φυγὼν p) ἐν
 τῇ

p) Si quando existimet Leocrates, eundem debere
 habere et locum et honorem transfugam, cum iis,
 qui in vrberemanserint, LINO CER. Varia hu-
 ius modi genera σύνταξιν ordinariam deferentia
 σχημάτων nomine collegit AMMONIVS indeque
 PEVCERVVS p. 182 - 189. Sunt ευβοικόν, cum neu-
 tris masculinum et femininum coniungens, HOM.
Od. XV, 125. *CALLIM. in Pall.* 87. *in Cer.* 48. *Matth.*
 XII, 6. XXVIII, 19. *Luc.* II, 13. VIII, 37. *Io.* VII, 49.
 XVIII, 11. *Rom.* II, 14. 26. *Eph.* II, 11. III, 15. 16.
Gal. III, 19. *Col.* II, 19. *I Tim.* II, 15. *I Io.* V, 8.
 II *Io.* v. 4. *Apoc.* VII, 9. VIII, 18. κορίνδιον, si po-
 nitur indicativus, pro coniunctivo, HOM. *Il.* II,
 262. 363. *Od.* I, 43. Ιβύκειον, si contra, HOM. *Il.*
 V, 6. χαλκιδιακόν, si resoluitur indicativus, in
 particip. cum verbo, HOM. *Il.* V, 875. *Luc.* V, 17.
 Αλκμανικόν, si verbum numeri pluralis, inter duo
 nomina singularis ponitur, HOM. *Od.* X, 513. Κλα-
 ζομένιον, si quartus casus in tertium mutatur, et
 praepositio pro praepositione ponitur HOM. *Il.* I,
 423. ΑΝΤΙΡΗΟΝ σύν πατρίδι ἔβη pro εἰς πα-
 τριῖδα, κολοφώνιον, si casus tertius pro secundo po-
 nitur HOM. *Il.* VII, 383. I, 24. Σικελικόν, si fit idem,
 per ἔλκειψιν simul praepositionis παρά, HOM. *Il.*
 II, 196. Νησιωτικόν, si casui tertio iungenda iun-
 guntur secundo, HOM. *Od.* I, 165. *LVCIAN. in Ti-*
tone §. 130. supplet ἔνεκα, Asiaticum, si casus
 quartus pro tertio ponitur, HOM. *Il.* VII, 113. Sic
 et Attici ΑΡΙΣΤΟΤΗ. in *Pluto* 353. ἀρεσκει με

τῇ τῶν σωσάντων q) πόλει καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας,
 εν

aut pro secundo HOM. II, 299. Ἰωνικὸν, si per ad-
 positionem casu quarto ponunt quae secundo debe-
 bant HOM. II, XXIII, 58. HERODIAN. VI, 3, 5. 10.
 Atticum, familiare XENOPHONTI CIPLATONI,
 si casus rectus absolute ponitur, HOM. II, III, 301.
 XVI, 317. PHILOSTRATUS in *Apoll. vita* III, 28.
 vel etiam quartus ΤΗΥCΥD. II, 62. Αἴ. X, 36. The-
 banum, seu Pindaricum, si verbum singulare con-
 iungitur cum masc. fem. et neutro plur. HOM. II, II,
 135. ARIST. *eth.* VIII, 11. AEL. V. H. I, 31. XIII, 1.
 PINDARUS: ἀχέεται ὁμοφῶς μελέων resonant voces
modulorum; Ionicum et Doricum, si ponitur infi-
 nitivus, pro imperativo, HOM. II, II, 9. 10. 75. III,
 66. Si casus tertius adhibetur pro quarto, cum prae-
 positione, HOM. II, V, 875. Iterum Atticum si
 secundus ponitur pro tertio, per ἐπιφορὰν, HOM.
Od. VIII, 256. aliud Atticum, si cum optativo con-
 iungitur ἵνα, quod apud HOMERUM et PLATO-
 NEM inuenimus; περιγητικόν, si casus quartus
 ἐπιφορὰν rectilocum occupat, HOM. II, V, 244. ut
 μὴ iungitur futuro Ἀττικῶς quod crebrum est apud
 ἈΝΤΙΡΗΟΝΤΕΜ apud HOMERUM rarius. Atti-
 cum rursus ubi θαυμάζω, ἐνεδίδω, λοιδοροῦμαι,
 ὀκνῶ, ἐνοχλῶ datiuo iungitur, quem in secundum
 casum Dorienteses mutant. Asiaticum, Siculis pro-
 prium, si casus quartus ponitur, pro primo, cui
 contrarium est, quod LXCVRGVVS h. l. adhibet et
 HOM. II, II, 350. 353. Atticum. Enarrauimus tot
 genera, suisque exemplis fulsimus, ut tricae pa-
 teant grammaticorum, quas, ni vitia vel ἰδιωτισμούς
 inuoluunt, ἐκλειψις plerumque exhibebit.

q) Μεινάντων τληλ. quod σωσάντων inferius occurrat.

ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων. καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας,
ἐν τῇ τῶν σωσάντων ἀλλ' ἤκη ἱερῶν, οὐσιῶν τ) ἀγρο-
εῖας,

†) Οὐσιῶν. Recte ANTIPIHO Π. τοῦ χορευτοῦ p.
141. ed. Steph. χρῆσασθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ,
ἐργεσθαι πόλεως, ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγῶνον. ΤΑΥ-
ΤΟΡ. Erant autem singulatim non modo sacrifi-
cia totius ciuitatis publica, praeter cuiusque priua-
ta, sed etiam coniunctionem sacrorum inter se pro-
fitebantur ciues, alter alterum, ad sollemnes tunc
epulas, cum inuitarent. Spectant huc Exod.
XXXII, 6. II Sam. VI, 16. I Reg. XVIII, 21-26. I Par.
XV, 29. I Cor. X, tot. HERODOTVS II, 40. conf.
ZORN. *bibl. ant. et exeg* p. 276-288. Audiat
vero pariter EPICHRMVS, ita dicens: ἐκ μὲν
θυσίας θοῖνῃ ἐκ δὲ θοῖνης πόσις ἐγένετο, ἐκ δὲ
πόσιος κῶμος, ἐκ κώμου δὲ ἐγένετο θυανία, ἐκ
θυανίας δίκη, ἐκ δὲ καταδίκης πῆδαι καὶ σφάκε-
λος καὶ ζημία conf. Iud. VIII, 27. Amos II, 8.
Hos. III, 1. I Cor. XI, 21. HOM. II. I. 465. II. VIII,
222. Od. III, 65. Iq. 337. Iq. 395. 420. Iq. 471.
Hinc μεθύειν quasi μετὰ τὸ θύειν, θοῖνας quasi
διὰ τοὺς θεοὺς, θαλίας, quod ob reuerentiam
deorum ὑπλίζοντο καὶ συνήεσαν interpretantur v.
ATHENAEVS III, 3. Inde simul alii partem amicis
mittere maluerunt THEOCRIT. Idyl. V. sub fin.
PLAVTVS in *mil. glori.* III, 1, 116. Vendere tamen,
aut, quod de Tacito imperatore VOPISCVS ait,
domum hostias reuocare ἀνελέυθερον habebatur,
THEOPHR. char. XXIII. Quem etiam admodum
huius modi vocabula meliore sensu adhibentur, vt
συμπόσιος de sapientum conuiujs, de quibus v.
GELLIYS VI, 13. XVIII, 13. PEEIFFER II, 66. GE.

ρᾶς, νόμων, πολιτείας μετέξων, ὑπὲρ ὧν, τοῦ μὴ καταλυθῆναι *ε*), χίλιοι τῶν ἡμετέρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ — ἐτελεύτησαν, καὶ δημοσίᾳ αὐτοὺς ἡ πόλις ἔθαψεν. Ὡν οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπιγεγραμμένα ἐν τοῖς μνημείοις ἐπανιῶν εἰς τὴν πόλιν ἡδέσθη *ε*), ἀλλ' οὕτως ἀναιδῶς, ἐν τοῖς ἐφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἠγείτα, δεῖν ἀναστρέφεσθαι, καὶ αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς κῆξίωσι *υ*), ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου κατὰ τοὺς νόμους.

HORN. *hist. philos.* VII, 3. MILLER *de paedag. Graec.* disp. II. p. 38. *Θυσίαι* vero dicebantur et δῶρα ἐν-
 κλπ. *Medea* 964. BROCKVS ad *Tibull.* III, 1, 8. licet
 ambo distinguantur a PLATONE *de votis* sub fin. Sa-
 crificare dicitur ποιεῖν *Luc.* II, 27. ΛΕΛΙΑΝ. *V. H.*
 VIII, 15. ἐπιτελεῖν ib. XII, 61. προσφέρειν *Ebr.* V, 3.
 ἀναφέρειν v. *Θυσίας* VII, 27. XII, 15. I *Petr.* II, 5.
 poetice ἔξειν. *HO M.* II, 1, 315. 480.

ε) Τοῦ μὴ καταλυθῆναι tamquam glossam tollit.
 TAYLOR.

ε) *Reueritus est.* Singularis nimirum erat sepulcro-
 rum apud Graecos reuerentia. Eamdem imitaban-
 tur Romani, cum sequentium temporum gentibus.
 De his v. GE. CHRISTOPH. PLATZ *diff. de religio-
 ne sepulcrorum.*

υ) *Rogabit.* Ἀξίος est proprie ad agendum vel du-
 cendum accommodatus, ab ἄγω, scilicet πρὸς λή-
 ψιν cet. vel qui saepius adducitur, siue propter ca-
 ritatem rei, siue frequentiam, vnde et pretiosus,
 et, apud Atticos, vilis εὐωνος. Hinc ἀξιόω ad-
 ducendum aut euehendum aliquid censeo, cupio, fa-
 cio, curo idque sententia, studio, precibus cet. De-
 nique generatim arbitror, cet.

5 νόμους. ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους: οὓς x) ἐγκα-
 ταλιπὼν ὤχετο: καὶ εἰάτετε αὐτὸν ὀικεῖν ἐν τοῖς τέ-
 χεσι τῆς πατρίδος ποιησάμενοι γ) τῶν πολιτῶν οἷς
 οὐ συνδιεφύλαξε: καὶ ἐπικαλέσεται *) τοὺς θεοὺς
 σώσοντας αὐτὸν ἐκ τῶν κινδύνων, τίνας **) ; οὐχ
 οὐν

x) Οὐχ οὓς TAYLOR legit, SCALIGERVM vitu-
 perans, qui οὓς delet: potest tamen etiam, sine
 ista particula negandi, consistere interrogatio: li-
 cet in sequentibus οὐχ adpronatur.

γ) Scilicet τόπον.

*) Notatur hic tum adprecatio, tum deprecatio.
 Coniungit vitamque PLATO in *Alcibiade* II, versus
 adferens e poeta prisco: Σεῦ βασιλεῦ τὰ μὲν
 ἐσθλά καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις Ἀμμι δίδου,
 τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένοις ἀπάλεξε. Precaban-
 tur autem putas manus ad deum tollendo HOMER.
Od. II, 26: III, 759. II. III, 318. XXIII, 301. 306.
 HES. *ἐργ.* 723. sq. EURIP. *Hælen.* v. 1101. ARI-
 STOT. *de mundo* c. 6. LUCIAN. *Philopatr.* T. II.
 p. 780. idque stantes MARC. XI, 25. PHILOSTR.
in APOLLON. VI, 4. vel, in magnis præsertim peri-
 culis, genua flectentes MARC. XV, 19. HOM. *Il.* I,
 440. THEOPHR. *char.* c. 17. CHR. GOTTLIEB.
 SCHWARTZ. in *miscellaneous politioris literaturæ dia-*
trib. I, p. 76. sq.

** Quæri sic potuit, dum plurimos et ignotos pariter
 colebant, Act. XVII, 23. ER. SCHMIDT ET WOLF.
 in *cur. phil.* ad h. l. 10. BOS. diss. *de ara ignoti dei*
 VOSS. *de idol.* I, 2. Ac de antiquioribus LUCIAN.
philopatr. T. II. p. 780. PAVSAN. *Eliac.* c. 14. DIOG.
 Laërt. vit. Epimen. ISID. *Peluf.* L. III. ep. 69.

ὧν τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ τὰ τρέμνη προὔδωκεν;
καὶ δεήσεται καὶ ἱκετεύσει 2) ἐλεῆσαι αὐτὸν τίνων;
οὐχ

MINVC. FEL. *Octau.* c. 52. et ELMENH. ad h. l.
POLLUX I, 1, 1. 21. 23. sq. 33. quosque colebant
variis quoque nominibus adificiebant, cuius in con-
suetudinis causas inquirunt PETR. BERTHALDVS
de ara p. 404. T. V. *thes.* Graeu. m. z. BOXHÖR-
NIVS *quaest. Rom.* ib. p. 915. sq. AEG. MENAGIVS
ad Diog. Laert. VII, 147. GVIL. SALDENVS in
otius theol. p. 580. EZ. SPANHEM. ad Callim. p.
129. SCHLAEGER *de Diana λυσιζώνῃ* p. 24.
sq.

2) Supplex venio ad obsecrandum ab ἱκομαι. Cele-
brabant autem numina, precibus et cantilenis, quae
variū generis erant e. g. Ἴουλοι, δημητρίουλοι et δη-
μήτρουλοι dicebantur cantica in Cererem; μητρω-
καὶ in Cybelen, εὐπιγγοὶ in Dianam; πρῶσῳδι
vel πρῶσῳδία in Mercurium; Ἰέβακχοι in Bac-
chum cer. vi ὕμνοι generatim in deum THEOCR.
idyll. XVII, 8. ὑποχρήματα vero erant carmina,
propter choros scripta, ἐπιλήνια ad torcularia,
ᾠσματα ALEMANIS βουκολησμός, quo pastores
utebantur, si pecus pastum exigebant ATHEN.
XIII, 9. ἐκλογὴ selectum pastorum carmen, ἐπι-
κήδειον laus defuncti, cum mediocri lamentatione;
θρῆνος lamentatio cum laude; τὸ σκόλιον carmen
conuiuiale, a situ discumbentium obliquo dictum
ATHEN. XV, 14. SVIDAS σκολιὸν PLVT. in
sympof. L. I. qu. 1. explan. Graecus ARISTOPH. in
Ran. 1337. *Vesp.* 1231.

- οὐχ εἰς τῶν αὐτῶν ἐράνων α) εἰς τὴν σωτηρίαν εἰσε
 6 νεγκέν οὐκ ἐτόλμησεν; Ραδίους ἱκετεύετω ἐπεὶ καὶ
 τὴν ἀσφάλειαν *) ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ
 7 τῇ αὐτοῦ πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποῖα δὲ ἡλικία δι
 καίως αὖν τοῦτον ἐλήσειε; πότερον ἢ τῶν πρεσβυ
 ρων; ἀλλ' οὐδὲ γηραιότερον φησὶν α) ἐν ἐλευθε
 ρῇ ἐδάφει τῆς πατρίδος αὐτῆς τὰ φησὶν τὸ κατ' αὐ
 τὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἢ τῶν νεωτέρων, καὶ τ
 ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν β) τῶν ἐν Χαιρωνεί
 ἑαυτοῖς συμπαραταξαμένων, καὶ τῶν κινδύνων τῶν
 αὐτῶν μετασχόντων, σώσειε τὸν τὰς ἐκείνων ψυχῶν
 προδεδωκότα; καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ τ
 ἐλευθερίας τελευτησάντων, παρανοίας καταγνοίῃ

α) Τὸν αὐτὸν ἐράνον mauult SCALIGER, neq
 ego intercedam. TAYLOR.

*) Opponitur vulgo periculis bellicis ISO C. ad N
 §. 81. I Thess. V, 3.

β) POLLUX II, 2, 8. qui et de νοσοκομείοις III, 4.
 num autem et aegrotorum cura, quem ad modum
 generatim vitae maxima fuit, apud Graecos. V
 de simul tot honorificentissimi tituli medicorum
 tantaque pretia statuebantur, POLLUX III, 2.
 CHR. CELLARIUS diff. de origg. et antiqq. medicis
 diff. acad. n. XII, 10. DIT. WINCKLERI diff. de
 ca evangelista medico (Lips. 1736.) p. 28. sqq.
 variis autem generibus morborum v. POLLUX I
 21. sq. V, 18. 27. Commendabantur morboſi
 ſſimum Aesculapio, quem capra galloque placab
 PLATO in Phaedone prope fin. POTTER ad
 cophr. v. 77.

β) Aequalium.

γ) Dementiae condemnauerit. κατὰ κρίσιν.

XXXVII. Βούλομαι δ' ἐτι βραχεία πρὸς ὑμᾶς ἐ-
 πὼν καταβῆναι, καὶ τὸ ψήφισμα, τοῦ δήμου πα-
 2 ρασχόμενος *f*) ὃ περὶ εὐσεβείας ἐποίησατο. χρήσι-
 3 μον γὰρ ὑμῶν τοῖς μέλλουσι τὴν ψῆφον φέρειν, καὶ μοι
 4 λέγε τὸ αὐτὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐγὼ τοίνυν ὑ-
 5 μῶν *g*), μηνύω *h*) τὸν ἀφανίζοντα *) ταῦτα πάντα πρὸς
 6 ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι. ὑμέτερον δὲ ἐστὶ),
 7 καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ Θεῶν τιμωρήσασθαι Λεωκρά-
 8 τῃν· τὰ γὰρ αἰδικήματα, ἕως μὲν ἂν ἡ ἀκριτα, παρὰ
 τοῖς πράξασιν ἐσιν· ἐπειδὴν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ
 τοῖς μὴ δικαίως ἀπεξηλθούσιν *k*). εὐ δὲ ἴδε, ὦ ἄνδρες,
 ὅτι νῦν κρύβδην ψηφίζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερῶν
 ποιήσει τὴν αὐτοῦ διάνοιαν τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δέ,
 ὦ ἄνδρες, ὑπὲρ πάντων τῶν μεγίστων καὶ δεινота-
 των αἰδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ,
 φέρειν. οἷς ὅπασιν ἐνοχον ὄντα Λεωκράτην ἐσιν ἰδεῖν.
 8 προδοσίας μὲν, ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πο-
 λεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε· δήμου δὲ καταλύσεως,
 ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον,
 ἀσεβείας δ', ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τεμνεσθαι, καὶ τοὺς
 νεῶς κατασκάπτεσθαι τὸ κατ' αὐτὸν γέγονεν αἰτίος·
 τοκέων δὲ κακώσεως, (ὅτι τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανί-
 ζων καὶ τῶν νομίμων ἀποσερῶν. Λεωκραξίου δὲ καὶ
 ἀστρα-

f) Postquam exhibui.

g) Delet TAYLOR, tamquam ex proximis utriusque partis syllabis ortum.

h) Defero.

*) Splendore suo priuantem, siue penitus ab adspectu remouentem AELIAN. *V. H.* VII, 20, 1. III, 1, 9. XII, 1, 7. XIII, 13, 1. XIII, 14, 1.

i) Vestrum autem est, scilicet officium.

k) Exsequutis, ultis.

ἀσρατείας *) , παρασχών l) τὸ σῶμα τάξαι τοῖς
στρατηγοῖς. ἔπειτα τέτοις m) τίς ἀποψηφιέται, 9
καὶ συγγνώμην ἔξει τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημά-
των, καὶ n) τοσοῦτόν ἐστιν ο) ἀνότητος, ὥστε τοῦ-
τον σώζων τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι p) τοῖς
ἐγκαταλιπεῖν βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας. αὐ-
τὸς ἀνελέητος ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀπολέσθαι προαι-10
ρήσεται; καὶ τῷ προδότη τῆς πατρίδος χάριν θέμε-
νός ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν Θεῶν τιμωρίᾳ; ἐγὼ 11
μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν, καὶ τοῖς ἱεροῖς, καὶ
τοῖς νόμοις ἀποδεδωκα τὸν ἀγῶνα ἐρῶς καὶ δικαίως
εὔτε τὸν ἄλλον βίον διαβαλὼν q) οὗτ' ἐξω τοῦ πρά-
γματος εὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νο-12
μίζειν τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον, τῆς
πατρίδος καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων καταψηφίσασθαι καὶ

T 3

δυσὶν

*) Erat istud infame vitium PEITH. III, 7, 4. LYSIAS
κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἀσρατείας or. XIII.

l) Μὴ παρασχών, cum Stephano; vel οὐ παρα-
σχών, cum Scaligero. TAYLOR.

m) Τούτου STEPHANVS. Neque tamen opus est:
sensus habet: istis criminibus quis veniam dabit? sci-
licet ἐπὶ et αὐτοῦ.

n) Καὶ τίς SCALIGER. Sed mente potest repeti, ex
antecedentibus.

o) Ἔσται TAYLOR.

p) Ut permittat, prodat indef. II, med. ἀπερίημι, pro-
prie antecedere facio.

q) Neque aliam vitam potius accusans, pertingens,
quam calumnians, ut reddidit interpretes, conf. 4, 3.
Hinc, ubi posterior obtinet significatus, additur et
subinde Πευδῶς e.g. ISO CR. ad Nic. §. 60.

δυοῖν καὶ δόσκον κειμένοιν *), τὸν μὲν, προδοσίας, τὸν δὲ ι) σωτηρίας ἕνεκα τὰς ψήφους. Φέρεσθαι, τὰς μὲν, ὑπὲρ ἀνατάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας *).

13) εἰάν Λεωκράτην ἀπολύσῃτε, προδιδόναι τὴν πόλιν,

14) καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ναῦς ψηφίεσθε· εἰάν δὲ τοῦτον ἀποκτείνῃτε, διαφυλάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς προσόδους, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παρακε-

15) λεύσεσθε **). νομίζοντες οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, ἵκε-
τεύειν ὑμῶν τὴν χώραν, καὶ τὰ δένδρα δεῖσθαι ι),
τοὺς λιμένας, τὰ νεώρια υ), καὶ τὰ τείχη τῆς πό-
λεως, ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν
αὐτοῖς, παράδειγμα ποιήσατε Λεωκράτην, ἀναμνη-
σθέντες τῶν κατηγορουμένων x) καὶ ὅτι οὐ πλείον
ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος, οὐδὲ δάκρυα, τῆς ὑπὲρ y)
τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας.

*) Duabus suffragiorum vris in medio positis PERE-
FER I. C. II, 29.

ι) Τοῦ μὲν — τοῦ δὲ. Verte: *Vestrum autem unum-
quemque oportet — suffragia ferre, si in hanc pro
patriae subuersione, si in illam, pro securitate et fe-
licitate publica.* Recte etiam aboleuit istud ἕνεκα
magnus Scaliger. TAYLOR.

*) Multo pluris est, quam εὐτυχία: ISOCHR. ad Nic. §. 86.

**) Alias παρακαλεῖν εἰ παραμυθεῖν i Thess. V, 14. quae
verba saltem gradu differunt, prout fiunt, vel persua-
sionibus, vel argumentis, vel auctoritate.

ε) Καὶ δεῖσθαι τὰ δένδρα, τοὺς λιμένας, TAYLOR.
Praeter caussam.

υ) Naualia, conf. I 5, 1. 105 71111

x) Ea quae accusauimus

y) Ὑπὲρ delet TAYLOR.

INDEX I.

AVCTORVM ADLEGATORVM VEL EXPLICATORVM.

Numerus maior commentationes, minor adiunctus illarum membra, designat; soli minores denotant orationis capita membraque minora.

A.

Achilles Tattius 32, 3.
Acta cruditorum II, 3.

19, 7.

Acta scholastica 26, 1.

Aelianus V, 5. hyp. I, 1, 2, 3.
cet.

Aeschines I, 2. not. 7. 8. cet.

Aeschines Socraticus 4, 7, 8, 6.
cet.

Aeschylus 4, 5, 13, 7. cet.

Aeschyli interpret 13, 7, 20, 9.

Aesopus 20, 6.

Alcaeus 23, 5.

Alcidamas II, 3.

Alciphron V, 7, 8, F.

Alexander ab Alexandro I, 3.
cet.

Alpheus Mytil. 28, 10.

Ammianus Marcellinus I, 3.
not. V, 5, 11.

Ammonius 6, 6. cet.

Amphilochius III, 10.

Andocides II, 3, 31, 3.

Antipho III, 4, 9, 2. cet.

Antisthenes II, 3.

Anabologia 32, 3.

Apollodorus 8, 12, 24, 2.

Apollonius II, 3, V, 6. sq. 3, 5.
cet.

Apostolius I, 2.

Appianus 7, 3.

Apuleius 8, 12, 11, 6. cet.

Archerius 6, 1.

Archias 35, 14.

Aretinus (Leon.) 2, 3.

Aristides (Acl.) 1, 2.

Aristophanes V, 7, 11, 1, 2, 3. cet.

Aristophanis interpret V, 8.
36, 5.

Aristoteles V, 6, 1, 1, 2, 3, 11,
10. cet.

Aristoxenus 28, 8. v. 12.

Arnaud (Ge. d.) 30, 12.

Arnobius 5, 5. cet.

Arrianus 21, 1, 27, 2. cet.

Artemidorus 24, 10. v. 50.
30, 5.

Athenaeus II, 1. III, 10, V, 6.

I, 2, 4, 6, 5. cet.

INDEX I. AVCTORVM ADLEGATORVM

Augustinus III, 6, 61, 3, 7, 6, 4.
16, 12. cet.

Aufonius III, 6, 41, 23, 2.

B.

Bach (Ioh. Aug.) 1, 2, 5, 2.

Barneſius (Iof.) 19, 11, 21, 7.
2, . cet.

Barth (Casp.) 20, 9, 35, 7. cet.

Bafilus 17, 4.

Bayer (Andr.) 1, 2, 18, 4.

Bayſius (Lazar.) 10, 5.

Becmann (I. C.) 24, 10, V, 42.

Beger (Laur.) 35, 7.

Beiffmann (Herm.) 26, 1.

Bergler (Steph.) 11, 12.

Berkelius (Ge.) 2, 2.

Berthaldus (Petr.) 16, 5.

Bibliotheca Lubec. 20, 9.

Bidermann (I. G.) 24, 2.

Bion 1, 3.

Bifetus ., 7.

Blackwall (Ant.) V, 10.

Boecler (I. H.) 11, 14.

Bos (Io.) 36, 5.

Bos (Lamb.) V, 5, 6, 5. cet.

Bosſardus (Guil.) 11, 14.

Boxhorn (M. Z.) 36, 5.

Brasſicanus 5, 5.

Brerewodius (Eduard) 20, 3.

Briffonius (Barn.) 2, 2, 33, 1.

Broukhufius 6, 3, 21, 7, 36, 3.
cet.

Brunnerus 35, 14.

Bruning, (Chrift.) 4, 5.

Buddeus (Io. Franc.) 3, 7, 6, 3.
cet.

Burmannus (Petr.) 6, 3, 8, 3.

Bynkershoeck (Corn. van)
16, 7.

C.

Callimachus V, 5, 6, 3.

Caluſius (Seth.) 15, 8.

Camerarius (Ioach.) II, 2, III,
4, 1, 3.

Canterus (Gu.) 6, 6.

Capella (Mart.) 10, 9.

Carlenas (Iuvenel) V, 14.

Carneras 23, 2.

Caroli (Phil.) 20, 9.

Casaubonus (If.) 2, 3, 8, 4.
10, 5, 17, 14. cet.

Casclius (Io.) III, 4.

Casclius (Io. Phil.) 1, 2.

Cassiodorus 7, 3.

Castellanus (Petr.) 1, 3.

Cato III, 6, 19, 34.

Catullus 1, 2.

Cellarius (Io. Christoph.) 15,
II 2, 1, 36, 7. cet.

Cerellius V, 11.

Chaeroboscus V, 8.

Charilaus 32, 3.

Chion 15, 3.

Chryſoloras V, 7.

Chryſoſtomus v. Ioannes.

Chytraeus (Dau.) 15, 11, 24, 2.

Cicero I, 3. not. 10. III, 6, 7.

19, 23, 28, 29, 44, sq. 53.
58, 65, III, 4, V, 6, hyp. 1.
cet.

Claudianus III, 6, 17, 23, 2.

Clemens Romanus 20, 3.

Clericus (Io.) 6, 3.

Coclemannus 1, 5. not.

Cointus

Cointus Smyrnaeus 3, 5.
 Columella III, 6, 34, 16, 6. cet.
 Comes (Nat.) 1, 2, 5, 5. cet.
 Conringius (Herm.) 3, 3.
 Constantinus Porphyrogeni-
 tus 8, 13.
 Cornelius Nepos III, 6, 50.
 hyp. I. 6, 3. cet.
 Cortesius (Paul.) I, 10.
 Cotelerius (Bapt.) 20, 9.
 Cragius (Nic.) 2, 3, 8, 6, 11, 6.
 cet.
 Crefollius (Lud.) V, 5.
 Critias 3, 3.
 Cuperus (Gisb.) II, 1. III, 4.
 24, 3.
 Curtius 8, 12, 24, 10. v. 42.
 Cyrillus 3, 7.

D.

Dale (Ant. von) II, 14.
 Damascenus (Nic.) 2, 3.
 Demades II, 3.
 Demosthenes I, 5. not. 10.
 not. V, 6, 1, 1. et passim.
 Demsterus (Thom.) 8, 3.
 Dicaearchus 2, 3.
 Dickinson (Edm.) 18, 1.
 Dinarchus II, 1, 6, 6.
 Dio Chrysostomus III, 1.
 Diodorus Siculus I, 3. not. it.
 9. III, 4, 5, 5. cet.
 Diogenes Laertius I, 3. not. 3.
 5. cet.
 Dionysius geographus I, 2.
 Dionysius Hal. III, 1. 4.
 Ditericus (Io. Conr.) II, 14.
 17, 11.

Dobermann (Sal. Seuer.)
 19, 8.
 Dresig (Sigm. Fr.) 1, 2.
 Dressel (Nic. Gu.) 19, 8.
 Duellius (Raymund.) 6, 3.
 Dukerus (Car. Andr.) 19, 9.

E.

Eckard (Tob.) 24, 10. v. 42.
 Elmenhorst (Geuerh.) 8, 12.
 Emmius (Vbbo) II, 11. 32, 3.
 Ennius III, 6, 26, 8, 12, 22, 2.
 Epicharmus 36, 3.
 Erasmus Roterod. 5, 2, 12, 4.
 Erinna Lesbia 18, 2, 24, 10.
 v. 53.
 Ernesti (Io. Aug.) 18, 2, 26, 1.
 35, 14.
 Eschenbach (Andr. Chr.) 8,
 12.
 Etymologicum V, 6. sqq. 1, 2.
 9, 4. cet.
 Eubulus, 1. 2.
 Euripedes III, 6, 45, 8, 1.
 cet.
 Eusebius ff, 3. 11, 11. 22, 5.
 24, 2. cet.
 Eustathius III, 10. V, 3, 8.
 1, 2. cet.
 Ewald (Wilh. Ernst) 20, 9.

F.

Faber (Petrus) 1, 3.
 Fabricius (Io. Alb.) I, 1, 7.
 11, 1. V, 11. 4, 5. cet.
 Faës (Io.) 3, 5.
 Feith (Euerh.) 1, 3. cet.

INDEX I. AVCTORVM ADLEGATORVM

Fessilius (Dan.) 20, 9.
 Festus I, 10 23, 5.
 Figrelus (Edm.) 35, 7.
 Fischer (Io. Fr.) V, 7, 3, 3.
 20, 16.
 Freyer (Hier.) V, II. 11, 12.
 15, 11. cet.
 Freytag (Fr. Gotth.) 11, 4.
 23, 3.
 Fulgentius III, 6, 51. 6, 3.
 20, 9.
 Funccius (Io. Nic.) 5, 5.

G.

Galeus (Thom.) V, 6. 20. 6. 9.
 21, 1. cet.
 Gellius (Aulus) I, 2. 3. 15, 8.
 cet.
 Gentilis (Albericus) 2, 1.
 Georgius (Chr. Sigm.) V, 5.
 Gerbelius (Nic.) 6, 4.
 Gerhardus (Io.) 11, 12.
 Glassius (Sal.) 3, 11.
 Godofredus (Iac.) 2, 3.
 Goldner (Ge. Lud.) 12, 7.
 Golius (Iac.) 20, 9.
 Gorgias II, 3. III, 4.
 Graevius (Io. Ge.) V, 7. 14, 6.
 cet.
 Gregorius Naz. III, 10. V, 11.
 3, 12. 6, 4. cet.
 Gronovius 2, 3. 32, 3.
 Grotius (Hugo) passim.
 Groulartus (Claud.) II, 3.
 Gruterus (Ianus) II, 3, 6, 3.
 3, 11, 16.
 Gualtperius (Otho) V, 7.
 Gutharius (Iac.) 20, 9.
 Gyraldus (Lil. Greg.) 3, 5.

H.

Hallbauer (Fr. Andr.) I, 10.
 II, 4.
Hallische Acerra 16, 8.
 Hard (Herm. von der) 10, 3.
 Harpocraton (Valer.) II, 1.
 1, 3. 7, 3. cet.
 Hedericus (Beni.) 5, 6.
 Heineccius (Io. Gottl.) 10, 3.
 Heinsius (Dan.) 2, 3.
 Helladius V, 5. sq.
 Hemsterhusius (Tib.) 4, 7.
 Heraclides Ponticus 2, 3. II,
 12. 20, 6.
 Heraldus (Desid.) 7, 2. 8, 4.
 Hermogenes III, 1. 4.
 Herodes II, 3.
 Herodianus grammaticus 8,
 12.
 Herodotus V, 7. 1, 2. 3, 7.
 cet.
 Hesiodus V, 7. 14, 6. cet.
 Hesychius I, 2. not. 1, 2. 24,
 10. v. 42. 34, 4.
 Heumann (L. C.) I, 4.
 Heusinger (Io. Mich.) 3, 11.
 Hierocles 5, 5. 11, 15.
 Hildebertus III, 6, 19.
 Hilduinus III, 10.
 Hoepfner (Paul. Chr.) I, 3.
 5, 2. cet.
 Hoffmann (Io. Iac.) 30, 19.
 35, 14.
 Homerus V, 7. 1, 2. 3. et pas-
 sim.
 Horatius III, 6, 13. 39, 49.
 I, 1. 5, 5. cet.
 Hornius (Ge.) 10, 2. 36, 3.
Horri Adonidis V, 6. sqq.
 Horti-

Hortibonus (Isaacus) 20, 7.
 Hospinianus (Rudolph.)
 24, 2.
 Hugo (Herm.) 18, 3. 21, 7.
 Hutchinsonus 18, 2.
 Hyginus 20, 6. 23, 2. 24, 10.
 v. 10. cet.

I.

Iamblichus 21, 7.
 Iaubertus abbas 16, 12.
 Iensius (Io.) VI.
 Ignatius 10, 2.
 Ioannes Chrysostomus 17, 8.
 22, 2.
 Iosephus 8, 3.
 Isaacus 7, 3.
 Isidorus Pelusiota III, 6, 62.
 2, 6. cet.
 Isocrates III, 6, 14. 35. V, 7, 1, 2.
 cet.
 Iunius (Hadr.) 8, 12. 20, 9.
 35, 7.
 Iustinus hist. 1, 1. cet.
 Iustinus martyr 34, 4.
 Iunonialis 17, 2.

K.

Kapp (Io. Erh.) 6, 3.
 Keuffelius 20, 3.
 Kircherus (Athanas.) 20, 6.
 Koeber (Io. Fr.) V, 7, 9. et
 passim.
 Koecher (Io. Christoph.)
 20, 6.
 Krebsius (Io. Tob.) passim.
 Kretschmar (Chr.) 8, 1. 20, 3.

Krigel (Abr.) 3, 12.
 Krigk (Ge. Nic.) 4, 3. 11, 11.
 20, 16. cet.
 Kühnius (Ioach.) 1, 3. 21, 7.
 Küsterus (Ludol.) V, 7, 19, 11.
 26, 1.

L.

Lactantius I, 2. 16, 12. cet.
 Lakemacher (Io. Gottfr.) VI,
 6, 3. 1, 2. 32, 1. cet.
 Lambecius (Petr.) 1, 7. not.
 Lambinus (Dion.) II, 3.
 Latro (Portius) III, 10.
 Leiding (Gilb.) 11, 17.
 Leisner (Io. Fr.) 6, 5. 22, 2.
 35, 5.
 Leo imperator III, 10. 12, 4.
 Lesbonax II, 3.
 Libanius II, 1. III, 10. 3, 7.
 16, 7. cet.
 Lipsius (Iustus) II, 3. II, 30,
 16. 35, 7.
 Liuius III, 6, 7. 33. 43. 54.
 11, 6. cet.
 Loecher (Val. Ern.) II, 11.
 Lomeier (Io.) II, 10.
 Lonicus (Io.) II, 3. 20, 6.
 Lucanus, 20, 9.
 Lucianus V, 3. 5. 11. 3, 5.
 cet.
 Lucretius 16, 12.
 Lycophron 6, 3.
 Lysias II, 3. 10, 8.

M.

Mably I, 1. 2, 3. 18, 2. cet.
 Macher (Io. Christoph.) 17,
 10.

Macro-

INDEX I. AVCTORVM ADLEGATORVM

Macrobius II, 10. 20, 6. 24, 3.
cet.

Magirus (Tob.) II, 3.

Maiores (Io. Dau.) 35, 7.

Maittaire (Mich.) V, 3. 6-10.

Maius (Io. Heinr.) 22, 5.

Mamertinus (Claud.) 20, 3.

Manutius (Aldus) II, 3.

Marche (A. C.) 12, 5. 31, 4.

Marckius (Io.) 22, 5.

Marianus Scotus 3, 7.

Marklandus (Ierem.) 12, 6.

Marsham (Io.) 15, 8. 12.

32, 2.

Martialis 20, 9.

Martinius (Mart.) 17, 2.

Mascampius (Heinr.) 32, 2.

Mauillacus II, 10. cet.

Maximus Tyrius III, 4. 21, 7.

Meibomius (Heinr.) 20, 9.

Mela (Pomp.) I, 2. 8, 13.

Melanchthon (Phil.) II, 2.

Menagius (Aeg.) 36, 5.

Meursius (Io.) I, 1. et passim.

Millerus (Io. Petr.) 3, 12. 20, 8.

cet.

Minutius Felix. 5, 5. 36, 5.

Miscellanea Lips. noua 3, 5. 6, 2.

8, 6. cet.

Moeris V, 4-10. cet.

Montecatinus (Ant.) 2, 3.

Morhof (D. G.) I, 4.

Mornaues (Philipp) 22, 5.

Moschopolus V, 5.

Muhlius (Heinr.) 23, 1.

Müller (Gottfr. Ephr.) 6, 5.

12, 4. cet.

Muretus (M. Ant.) 12, 2.

Iq.

N.

Neander (Mich.) 26, 1.

Neapolis (Car.) 6, 12.

Nepos v. Cornelius.

Nicasius (Claud.) vel Nicaise

35, 7.

Nicephorus Gregor. I, 2. not.

Nicetas Choniata 18, 3.

Nicolai (Io.) 35, 7.

Nicolaus (Iac.) 11, 6. 20,

3. 9.

Nonnus 23, 5.

Nossis 24, 10. v. 50.

O.

Olearius (Gottfr.) V, 11. 22, 2.

Olympiodorus I, 3. not.

Omeis M. D.) 26, 1.

Onofander 6, 1. 12, 3.

Oppianus 23, 5. cet.

Orosius 24, 10. v. 10.

Orpheus 24, 10. v. 42.

Otto (Euerh.) 11, 10.

Ouidius III, 6, 23. 32. 65.

5, 5.

P.

Palaephatus 35, 14.

Palmerius, passim.

Pancirollus (Gu.) 5, 3. 6, 5.

11, 3. cet.

Pardus (Ge.) V, 4.

Pafor (Ge.) V, 10. 20, 5.

Paulinus (Pont.) III, 6, 47.

Pausanias I, 6. not. 1, 2. cet.

Perionius (Ioach.) 11, 14.

Perizonius (Iac.) 1, 2. 3. 6, 5.

cet.

Perfius

Perſius 20, 9.

Petauius (Dion.) 5, 2, 32, 2.

Petitus (Sam.) V, 5, 4, 5. cet.

Peuceer (Dan.) 21, 6. 36, 3.

Pfeiffer (Io. Phil.) 1, 3. ſac-
peque.

Phauorinus V, 5. ſqq. 3, 2, 11, 5.

Philander (Guil.) 20, 14.

Philinus II, 1.

Philo (Herennius) 14, 2.

Philo Iudaus 26, 1.

Philoftratus V, 11. II, 6. 24,
10. V. 42. cet.

Phocylides 30, 5.

Photius I, 3-7. V, 6. 20, 3. 8.

Phrynichus V, 5-7.

Phurnutus 6, 3. 24, 3. cet.

Pignorius (Laur.) 16, 12.

Pindarus 11, 11. 12, 15. cet.

Pindari interpres 8, 12.

Pistorius (Io.) 3, 7.

Plato 1, 2. 3, 5. 11, 6. cet.

Plautus I, 3. not. III, 6, 1. 16.
47. 63. 16, 14. cet.

Plaz (Ge. Chrph.) 36, 4.

Plinius maior III, 6, 19. hyp. 2.
6, 4. 17, 11. cet.

Plinius minor III, 6, 5. 7. I, 1.
cet.

Plutarchus V, 11. I, 1. 3, 12. et
paſſim.

Politus (Alex.) V, 10. VI, 8.
26, 2.

Pollux (Iul.) V, 4. I, 1. et poſt-
ea ſaepe.

Polyaenus 20, 8. 32, 3.

Polybius V, 5.

Pomey (Franc.) 5, 5.

Pompeius (Serg.) 2, 2.

Porphyrius 1, 2. 3, 5.

Poſſelius (Io.) 6, 1.

Poſtellus (Guil.) 2, 3.

Potterus (Io.) 1, 2. 3. 8, 12.
11, 6. cet.

Prado (Ramiretz de) 8, 4.

Prasch (Io. Lud.) 2, 3.

Procopius III, 6, 29.

Propertius III, 10.

Prudentius 5, 5.

Publius Syrus III, 6, 16. 58.

Pythagoras 11, 17. 18, 2. 20, 7.
cet.

Q.

Quenſtedius (Ioh. Andr.) 3, 5.
30, 5.

Quinctilianus III, 6, 17. 32, 3.

R.

Raphelius (Ge.) 6, 2. 17, 7.

Rappolt (Fr.) 3, 12.

Rhodiginus (Coel.) 12, 4. 17, 4.
22, 2. 30, 16. cet.

Riccius (Ang. Mar.) 26, 1.

Rollinus 12, 1. 24, 10. V. 10.

Roslaeus (Frid.) 4, 5.

Ruelius (Io. Lud.) 16, 12.

Rutilius Lupus 1, 5. not.

S.

Saldenus (Guil.) 36, 5.

Salmatus (Claud.) 7, 3. 8, 3.
cet.

Sarpedonius (Mirtisbus) 20, 3.

Scaliger III, 6, 63. 1, 3. et pas-
ſim.

INDEX I. AVCTORVM ADLEGATORVM

Scapula (Io.) 2, 6.
 Scheffer (Io.) 6, 1. 26, 3. 33, 1.
 cet.
 Scherpezeel 6, 7.
 Schieferdecker (I. D.) 17, 11.
 Schier (Io. Ad.) 1, 2. cet.
 Schildius (Io.) 2, 3.
 Schlaeger (Iul. Car.) 1, 2. 20,
 6. 36, 5. cet.
 Schmidius (Er.) V, 3. 1, 2. 12,
 15. 24, 4. cet.
 Schoekius (Mart.) 2, 3.
 Schoetgenius (Christ.) 5, 6. 24,
 10. v. 42.
 Schreiter (Io. Frid. vno 9. 6. 3.
 Schulze (Io. Heinr.) 23, 3.
 Schwartzius (Christ.) V, 12.
 21, 7.
 Schwarz (Chr. Gottl.) 36, 5.
 Serevelius (Corn.) V, 5. 6, 2.
 16, 12.
 Scylax 32, 1.
 Seberus (Wolfg.) 11, 6.
 Seldenus (Io.) 16, 12. 20, 9.
 Seneca III, 6, 5. 18, 34. 46, 56.
 62. 20, 6. cet.
 Seruius II, 6. 20, 9. 24, 10.
 v. 42. cet.
 Sextus Empiricus V, 11. 11, 10.
 Sigonius (Car.) 2, 3.
 Silius Italicus III, 6, 10. 8, 12.
 24, 4.
 Simocatta III, 6, 31.
 Simonides 26, 3. 32, 3.
 Socrates 20, 9.
 Solinus I, 1. 20, 6. 23, 2. cet.
 Sophianus 6, 4.
 Sophocles III, 6, 45. 1, 3. cet.
Sophoclis interpres V, 10, 30, 32.

Spanhem (Ez.) 8, 4. 11, 14.
 21, 5.
 Spartianus 7, 3. 20, 7. 21, 7.
 Sponius (Iac.) 4, 5. 30, 19. cet.
 Statius 8, 12. 21, 7. cet.
 Stegerus (Adr.) 13, 3. 35, 5.
 Steinhofen (Io. Vlr.) 1, 2. 6, 3.
 11, 13. 16, 12. 20, 6.
 Stephanus (Heinr.) II, 3. V, 4.
 19, 7. 1. cet.
 Stephanus (Ioach.) 2, 3.
 Stewechius (Godesch.) 11, 16.
 18, 3. cet.
 Stobaeus (Io.) 2, 3. cet.
 Stockius (Chr.) 5, 6.
 Stoeber (Elias) 22, 2. cet.
 Stolle (Gottl.) 11, 17. 30, 16.
 Strabo 6, 4. 11, 11. 13. cet.
 Strauch (Aeg.) 11, 3.
 Strunzius (Fr.) 35, 5.
 Suetonius 21, 7. 28, 8. v. 25.
 Suicerus (Io. Caspar) 6, 1.
 Suidas I, 1. not. 7. not. V, 3. 6.
 19, 1. 2. 7, 2. cet.
Supplementa N. A. Er. 8, 6.
 Surius (Laur.) III, 10.
 Synellius II, 10.

T.

Tacitus V, 10. 1, 2. cet.
 Tatius (Achilles) 32, 3.
 Taubmann (Fr.) 5, 5. 20, 9.
 Terentius 20, 12.
 Tertullianus III, 10. 35, 7.
 Teschius 24, 10. v. 42.
 Themistius 6, 3. 35, 5.
 Theocritus I, 3. 8, 11. cet.
 Theon I, 3. not. 10. not.

Theo-

Theophrastus 8, 4. 20, 14. 36,
3. 5. cet.

Thomas Magister V, 8.

Thucydides 1, 2. 6, 3. cet.

Thucydidis interpres 32, 3.

Thyllas (Ant.) 2, 3.

Tibullus III, 6, 31.

Timocles 10, 5. 16, 11. 25, 1.

Tomasinus (Ludou.) 11, 6.

34, 4. 35, 5.

Trotz (C. H.) 21, 7.

Trypho V, 6. 21, 6.

Turnebus (Adr.) 6, 1. 11, 16.

24, 4. cet.

Tzetzes 3, 5. 20, 8. 28, 8. v. 12.
cet.

V.

Vaillantius (Io. Foy) 23, 3.

Valckenaer V, 5.

Valens (Io.) 2, 3.

Valerius Flaccus 8, 12.

Valerius Maximus 2, 7. cet.

Valesius (Heinr.) V, 5. 7, 2.
cet.

Varro II, 10.

Vechnerus (Dan.) hyp. 2, 3.
11. cet.

Vegetius 1, 16. 27, 2. cet.

Velleius Patereulus III, 10.

20, 8. 24, 10. v. 42. cet.

Vergilius (Polyd.) 11, 3. 26, 2.
35, 14. cet.

Victor III, 4. not.

Virgilius III, 6, 12. 8, 12.

Vitruvius 11, 5.

Viues (Lud.) 11, 11.

Voët (Paul) 20, 9.

Vopiscus 36, 9.

Vossius (G. I.) III, 4. 6, 3. 16,
12. cet.

Vossius (Isaac) hyp. 1.

W.

Wachter (Io. Ge.) 8, 6.

Wacker (Io. Heinr.) 6, 2. 5.
28, 8. v. 20.

Walehius (I. G.) I, 4.

Weise (Chr.) 11, 10.

Wesselingius 18, 9.

Winckler (Io. Ditr.) 36, 7.

Witter 8, 12.

Wolf (Hier.) II, 3.

Wolf (Io. Chr.) 24, 10. v. 50.
36, 5. cet.

Wollius (Chrph) V, 10. 28, 3.

Wower (Io.) 12, 5. 19, 8. 20, 3.
cet.

X.

Xenophon III, 4. V, 7. 9. et
passim.

Xenophon Ephes. 30, 12.

Xiphilinus 7, 3.

Z.

Zeibich (Chr. Heinr.) 5, 5.

Zeltner (Gust. Ge.) 22, 5.

Zimmermann (Matthias)
35, 7.

Zonaras 7, 3.

Zorn (Petr.) 5, 2. 6, 3. 20, 14.
36, 3. cet.

Zosimus 7, 3.

INDEX II.

INDEX II.

SACRI CODICIS LOCORVM
ILLVSTRATORVM COMPARATORVM
ADLEGATORVM.

Numeri minores, stellis additis, commentationem sextam respiciunt; soli vero designant observationes, ipsi Graeco contextui subiectas.

- Gen. III, 7. III, 6, 23. et 42.
XXXVII, 2. III, 6, 1.
Exod. XXXII, 6. 36, 3.
Iud. VIII, 27. 36, 3.
I. Sam. III, 9. III, 6, 12.
XXV, 25. 2, 6.
II. Sam. I, 23. III, 6, 13.
VI, 16. 36, 3.
XVII, 26. III, 6, 64.
XXIII, 14. ib. 53.
I. Reg. II, 28. sqq. ib. 51.
XVIII, 21. 26. 36, 3.
II. Reg. XVII, 9. sqq. 22, 2.
XXII, 2. III, 6, 49.
I. Paral. XV, 29. 36, 3.
XXVIII, 9. III, 6, 62.
Nehem. III, 14. ib. 54.
Hiob. VIII, 8. sqq. ib. 26.
Ps. XII, 9. ib. 7.
XV, 3. ib. 1.
4. ib. 32.
XXXVII, 37. ib. 42.
LXXVIII, 3. 4. ib. 34.
LXXXIII, 15. ib. 4.
Cl, 3. sq. ib. 2.
6. sqq. ib. 25.
CIII, 2. ib. 16.
Ps. CXII, 9. 10. ib. 11.
CXV, 3. sqq. 5, 5.
CXXXXIII, 2. III, 6, 6.
CXXXXVI, 8. 9. ib. 24.
Prov. I, 3. ib. 8.
XI, 14. ib. 30.
XII, 19. ib. 9.
XIII, 34. ib. 4.
XVI, 32. 28, 3.
XVII, 15. III, 6, 63.
XVIII, 5. ib. 31.
XXX, 17. ib. 43.
XXXI, 9. ib. 61.
Cohel. VIII, 4. ib. 19.
Ier. V, 23. ib. 63.
VIII, 20. ib. 27.
XXVI, 10. ib. 65.
XXXI, 5. ib. 56.
XXXIII, 16. ib. 22.
Ier. VIII, 21. sqq. ib. 20.
XXVIII, 7. ib. 21.
Ezech. XII, 9. 14. sqq. ib. 17.
Amos II, 8. 36, 3.
Hof. III, 1. 36, 3.
Sap. III, 9. III, 6, 40.
XI, 17. 22, 3.
Tob. I, 16. 8, 3.

Tob.

Tob. III, 21. ib.
 Judith. VIII, 2. 28, 8. v. 6.
 Sir. II, 10. III, 6, 34.
 22. ib. 53.
 VI, 8. sqq. ib. 58.
 VII, 29. ib. 41.
 XVIII, 17. ib. 15.
 XXII, 6. ib. 48.
 XXVI, 7. ib. 17.
 XXVIII, 18. ib. 16.
 XXXX, 29. ib. 14.
 XXXXII, 3. ib. 50.
 Matth. II, 8. 16, 12.*
 V, 5. 20, 16.*
 21. sq. 2, 4.*
 22. 14, 9.* 23, 1.*
 33. 18, 4.*
 45. 5, 6.
 VI, 26. III, 6, 40.
 VII, 1. ib. 61.
 13. 6, 6.*
 16. sq. 30, 39.
 XII, 6. 36, 3.
 33. 9, 1.*
 XVI, 8. 10, 3.*
 26. 20, 15.*
 XVIII, 7. III, 6, 1.
 24. 8, 3.
 28. 8, 4.*
 XVIII, 10. 13, 5.
 XX, 15. sq. 8, 3.
 24. 17, 1.
 XXV, 34. 20, 16.*
 XXVI, 2. 3, 5.*
 3. 22, 1.* 36, 7.*
 4. 16, 8.*
 8. 8, 11.*
 9. 8, 3.*
 18, 9, 1.*

Matth. XXVII, 13. 9, 3.*
 24. 30, 26.*
 46. 2, 6.* 30, 8.*
 49, 16, 12.
 XXVIII, 9. 30, 3.
 20. 24, 5.
 37, 13, 5.*

Marc. I, 13. 14, 3.
 II, 22. 16, 13.
 III, 37. 2, 6.*
 V, 33. 20, 12.*
 X, 14. 17, 1.
 17. 20, 16.*
 XI, 25. 36, 5.
 XIII, 47. 20, 11.*
 XV, 19. 36, 5.
 26. 13, 5.
 XVI, 9. 24, 5.*

Luc. I, 2. 18, 2.*
 9. 13, 7.*
 47. 6, 3.*
 II, 33, 6, 3.
 27. ib.
 44. 6, 2.
 III, 5. 16, 11.*
 V, 17. 36, 3.
 VII, 43. 13, 2.*
 VIII, 3. 14, 3.
 37. 36, 3.
 43. 22, 6.
 45. 3, 3.
 VIII, 59. 4, 6.*
 X, 5. 3, 12.
 29. 16, 6.
 30. 16, 16.*
 XIII, 14. 17, 1.
 33. 2, 8.*
 41. 3, 4.*
 XV, 13. 14, 1.* 31, 4.

U

Luc.

INDEX II. SACRI CODICIS LOCORVM

Luc, XVI, 1. 4, 3.*
 3. 16, 1.*
 19. 35, 14.
 25. sq. III, 6, 37.
 XVIII, 2. III, 6, 52.
 18. 24, 3.*
 XVIII, 41. II, 10.*
 XX, 9. 14, 1.
 XXIII, 15. 17, 3.*
 Io. I, 11. 12, 12.
 III, 5. 10, 5.*
 VI, 66. III, 6, 58.
 VII, 24. ib. 5.
 49. 36, 3.
 X, 4. 11, 6. 24, 5.
 8. 5, 6.
 18. 10, 8.
 11. III, 6, 56. 20, 15.*
 XI, 51. 20, 3.*
 57. 2, 4.
 XII, 2. 26, 3.
 4. 12. 20, 9.
 18. 26, 2.
 27. III, 6, 55.
 XVI, 13. 10, 4.*
 XVIII, 11. 11, 15. 16, 3.
 14. 23, 3.*
 16. 18. 30, 18.
 XVIII, 11. 4, 5.* 36, 3.
 XXI, 18. 20, 9.
 Act. I, 16. 20, 8.*
 II, 9. 21. 11, 13.
 21. 36, 5.*
 23. 15, 2.*
 27. 8, 1.*
 36. 32, 2.
 III, 15. 17, 2.*
 16. 10, 1.*
 V, 8. 8, 3.*

Act. VI, 1. 2, 6.* 20, 1.
 VII, 34. 22, 2.*
 57. 23, 2.*
 VIII, 10. 18, 2.*
 VIII, 19. 21, 1.*
 22. 6, 6.*
 29. 10, 2.*
 X, 6. 13, 5.
 22. 11, 13.*
 36. 36, 3.
 XII, 1. 11, 6.*
 2. 3. 13, 2.*
 20. 24, 5.
 XIII, 6. 22, 2.*
 XV, 33. 30, 39.
 XVI, 16. 5, 4.
 28. 10, 5.*
 40. 4, 3.*
 XVII, 16. 20, 11.*
 18. 34, 4.
 23. 36, 5.
 XVIII, 13. 26, 2.*
 19. 6, 7.*
 27. 3, 11.* 15, 1.*
 XVIII, 24. 5, 4.
 38. 28, 6.*
 40. 2, 2.
 XX, 14. 15, 1.*
 XXII, 1. 16, 1.* 36, 4.*
 XXIII, 3. 3, 10.* 1, 2.
 15. 16, 2.*
 XXIII, 9. 2, 6.
 14. 3, 5.*
 XXV, 8. 36, 4.*
 10. 2, 7.*
 27. 13, 5.
 XXVI, 10. 4, 3.*
 XXVII, 3. 35, 2.*
 9. 22. 24, 10. v. 31.
 Act.

Act. XXVII, 33. 20, 7.*

34. II, 15.* 13, 2.*

XXVIII, 4. 1, 3.*

14. 6, 2.

17. 3, 5.*

Rom. II, 14. 36, 3.

26. 3, 3.

VI, 4. 12, 11.*

I. Cor. II, 4. 8, 4.*

III, 5. III, 6, 62.

20. 8, 4.*

VI, 8. 10, 4.* 23, 5.*

VII, 5. 23, 5.*

VIII, 15. III, 6, 33.

X, 9. 22, 2.*

30. 20, 17.

tot. 36, 3.

XI, 4. 17, 7.*

13. 10, 3.*

21. 36, 3.

XII, 7. 11, 14.

II. Cor. III, 9. 26.*

XI, 2. 23, 1.

4. 17, 7.

XII, 6. 5, 4.

14. 16, 16.*

21. 36, 4.

Gal. III, 5. 19, 9.

8. 3, 2.

III, 4. 23, 1.*

19. 36, 3.

VI, 4. 5. 16, 11.*

7. III, 6, 44.

Eph. I, 19. 16, 11.*

II, 11. 36, 3.

16. 20, 15.*

III, 8. 13, 8.

17. 6, 6.*

III, 15. 19. 36, 3.

Eph. V, 11. III, 6, 48. 60.

VI, 1. 19. 41.

Phil. II, 31. 16, 16.*

III, 17. III, 6, 46.

20. 16, 45.

III, 8. 7, 2.

Col. I, 20. 22. 20, 15.*

II, 14. 16, 12.*

19. 36, 3.

III, 12. 11, 12.*

I. Theff. I, 1. 6, 1.

2, 30, 39.

10. 24, 10. v. 15.

II, 9. 29, 1.

15. 28, 1.*

16. 17, 12.* 32, 3.

17. 14, 6.

19. 12, 13.

III, 6. 17, 12.

11. 20, 9.* 12, 12.

15. 32, 3.

V, 2. 7, 1.*

3. 19, 5. 36, 6.

9. 35, 13.

14. 11, 7. 37, 14.

15. 4, 6.

22. III, 6, 47. 28, 8.

v. 9.

27. 8, 7.

II. Theff. I, 9. 21, 5.

I. Tim. I, 1. 6, 3.*

8. 20, 7.

18. 13, 3.

II, 1. 7, 1.

3. 6, 3.*

15. 36, 3.

III, 5. III, 6, 57.

7. 20, 7.

11. III, 6, 50.

INDEX II. SACRI CODICIS LOCORVM

- I. Tim. III, 16. 3, 2. 23, 4.
 III, 10. 6, 3.* V, 22.
 17, 7.
 II. Tim. III, 5. III, 6, 37.
 13. ib. 38.
 Tit. I, 16. 9, 3.*
 II, 7. 11, 15. 20, 3.*
 10. 6, 3.*
 12. 1, 1.*
 22. 25, 1.*
 III, 4. 6, 3.*
 Ebr. II, 14. 12, 6.* 20, 17.*
 III, 12. 23, 1.
 13. 24, 3.
 15. 20, 7.
 V, 3. 36, 3.
 10. 6, 4.*
 VI, 16. III, 6, 29.
 18. 22, 2.*
 VII, 27. 36, 3.
 VIII, 9. 19, 9.*
 VIII, 5. 20, 1.*
 X, 29. 13, 6.*
 XI, 12. 10, 4.*
 XII, 29. 22, 6.*
 XIII, 2. 30, 16.*
 14. III, 6, 45.
 15. 36, 3.
 Iac. I, 2. 19, 5. 13, 6.
 3. 19, 3. 28, 9.
 7. 9, 1.
 8. 11, 10.
 12. 12, 13.*
 20. 28, 9.
 21. 4, 1. 9, 3.* 6, 4. 12, 13.
 22, 10, 2.
 24. 31, 1.*
 26. V, 7. 18, 2.*
 II, 2. 35, 14.
 Iac. II, 5. 26, 2.*
 7. 11, 13.*
 9. 9, 4.
 10, 2, 4.* 24, 10. v. 21.
 14. 6, 4.
 15. 11, 5.*
 18. 27, 4.*
 22, 28, 11.
 23. 3, 2.
 25. 20, 8. 24, 5. 34, 3.*
 26. 30, 12.
 III, 1. 4, 5.
 2. 24, 10. v. 21.
 3. 24, 5.
 4. 34, 2.
 10. 12, 2.*
 12. 30, 39.
 13. 30, 2.
 14. 24, 10. v. 48.
 19. 17, 7.
 III, 1. 11, 10.*
 2. 24, 10. v. 26.
 5. 11, 13.*
 9. 36, 4.*
 11. 19, 2, 1.
 12. 6, 4. 16, 6.
 V, 3. 6, 6.
 4. 23, 5.
 5. 12, 4.*
 11. 9, 6.*
 12. 18, 3. 4.*
 15. 6, 4.
 16. 7, 1.
 I. Petr. II, 5. 36, 3.
 12. III, 6, 35.
 14. ib. 3.
 III, 8. ib. 59.
 III, 8. 16, 11.*
 II. Petr. I, 3. 4. 5, 6.*
 II. Petr.

II. Petr. II, 7. III, 6, 18.

III, 6, 5, 6.*

9, 23, 3.*

I. Io. V, 8, 36, 3.

II. Io. v. 4, 36, 3.

Iudae v, 7, 21, 5.*

Apoc. III, 1, 17, 7.

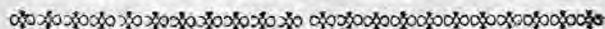
VI, 8, 22, 2.*

VII, 9, 36, 3.

VIII, 18, 36, 3.

XVI, 21, 8, 3.

XVIII, 13, 30, 12.

I N D E X III.

VOCABVLORVM GRAECORVM

MAGNAM PARTEM

IN OBSERVATIONIBVS CONTEXTVI SVBIECTIS

EXPOSITORVM.

- Ἀγανακτέω 8, 11. Ἀεικῆς 26, 3.
 Ἀγαπάω 11, 12, 17, 12. Αἰμνηστος 2, 3, 29, 1.
 Ἀγλαός 28, 8, v. 9. Ἀθηναζε 22, 2.
 Ἀγνοέω 35, 8. Ἀθλητής 12, 14.
 Ἀγνώμων 3, 8. Ἀθλον 12, 3.
 Ἀγνώω 2, 2. Ἀθῶς 19, 4.
 Ἀγριος 33, 3. Αἰδέομαι 36, 4.
 Ἀγών 2, 15. Αἶδιος 20, 14.
 Ἀγωνίζομαι 10, 2, 11, 12. Αἰδοῖον 28, 8, v. 30.
 Ἀδεῖ 4. Αἰδώς 28, 8, v. 12.
 Ἀδεια 27, 2. Αἰκία 35, 5.
 Ἀδικέω 3, 10, 8, 13, 14. Αἱματόεις 28, 8, v. 30.
 Ἀδίκημα 2, 3, 10, 8, 13, 7. Αἰρέω 12, 9, 20, 6.
 Ἀδοξέω 19, 11. Αἰσθάνομαι 30, 4, 33.
 Ἀδοξος 21, 4. Αἰσθησις 30, 37.
 Ἀδύνατος 4, 7. Αἰσχερός 17, 2.
 Αἰσχύνω 6, 4, 12, 4.
 Αἰτεῖν γῆν καὶ ὕδωρ 17, 8.
 Αἰτία

- Αἰτία 13, 5.
 Αἰτίος 5, 6. 22, 3.
 Αἰχμάλωτος 17, 11.
 Αἰών 15, 11. 28, 4.
 Ακήρατος 26, 3.
 Ακλεής 21, 4.
 Ακόλουθος 30, 19. 31, 1.
 Ακούω τινός 5, 6. 8, 10.
 Ακριβώς 7, 1. 10, 2.
 Ακριτος 37, 5.
 Ακρόπολις 30, 16.
 Ακτὴ 6, 2. 14, 2.
 Αλάστωμα 28, 8. v. 11.
 Αλγέω 11, 10.
 Αλείφω 16, 12.
 Αλίσκω 4, 5. 6, 4. 30, 7.
 Αλχιμος 28, 8. v. 17. 24.
 Αλιτήριος 30, 16.
 Αλλότριος 8, 11.
 Αλόγως 12, 13.
 Αλοχος 26, 3. 28, 8. v. 6.
 Αμα 12, 11.
 Αμάρτημα 16, 11.
 Αμείνων 28, 2.
 Αμελέω 5, 5.
 Αμνημονέω 7, 1.
 Αμύνω 12, 6. 14, 7. 18, 8.
 Αμφιβάλλομαι ὑποθ. 5.
 Αμφισβητέω 24, 2.
 Αμφότερος 15, 19.
 Αναβαίνω 7, 2.
 Αναβράω 10, 1.
 Αναγκάζω 5, 6. 17, 4.
 Αναγνώω 8, 7.
 Αναγράφω 28, 11.
 Αναγώ 6, 3.
 Αναδεία 21, 2.
 Αναιδώς 36, 4.
 Αναίρεω 20, 6. 28, 1.
 Ανάκειμα 12, 14. 35, 7.
 Αναμέμνημα 5, 6.
 Αναμνάω 11, 1.
 Αναποδείκνυτος 32, 8.
 Αναξίως 10, 9.
 Αναρπάζω 10, 1.
 Ανάστασις 37, 12.
 Ανάστατος 15, 5.
 Αναστρέφω 24, 10. v. 48.
 26, 4.
 Ανδράγαθος 28, 8. v. 2.
 Ανδράποδον 8, 3. 8.
 Ανδρεία 12, 4. 28, 5.
 Ανδρείος 28, 1.
 Ανδρίας 30, 18.
 Ανδροφόνος 34, 2.
 Ανελέητος 37, 9.
 Ανέχω 12, 7.
 Ανθος 28, 8. v. 28.
 Ανθρωπίνος 22, 5.
 Ανθρωπος 5, 2. 16, 1.
 Ανιαρός 28, 8. v. 4.
 Ανίητος 17, 2.
 Ανοικοδομέω 32, 3.
 Ανορύσσω 30, 5.
 Ανόσιος 18, 8.
 Αντικαταλλάττω 20, 15.

Ανυ-

- Ἀνυπέβλητος 25, 3.
 28, 2.
 Ἀξίος 18, 2.
 Ἀξίω 4, 4. 11, 17. 17, 2.
 33, 3. 36, 4.
 Ἀσίκτητος 15, 4.
 Ἀσλῆς 26, 2.
 Ἀπαγγέλλω 6, 4. 36, 2.
 Ἀπαυτέω 35, 13.
 Ἀπαιχθάνομαι 2, 2.
 Ἀπαντάω 12, 4.
 Ἀπαραίτητος 1, 2.
 Ἀπας 12, 10.
 Ἀπειρέω 11, 10.
 Ἀπεξέρχομαι 37, 5.
 Ἀποβλέπω 3, 12. 16, 6.
 11, 24, 7.
 Ἀποδέκνυμι 10, 2.
 Ἀπόδειξις 26, 2.
 Ἀποδέχομαι 14, 6. 24, 1.
 Ἀποδημέω 14, 1.
 Ἀποδίδωμι 8, 4. 13, 5.
 Ἀποδόσθαι ταλάντου
 8, 3.
 Ἀποδράω 11, 5.
 Ἀποθνήσκω 2, 6. 19.
 Ἀποικοδομέω 15, 8.
 Ἀποκτείνω 12, 14. 16, 8.
 19.
 Ἀποκᾶω 12, 6.
 Ἀπολείπειν ὑποθ. 4.
 Ἀπολογέσθαι 4, 4.
 Ἀπολογία 10, 8. 14, 6.
 Ἀπολύω 11, 14. 14, 5. 19, 4.
 Ἀπονέμω 12, 16.
 Ἀποπνέω 28, 8. v. 24.
 Ἀπόρρητος 20, 7.
 Ἀποσκευάζω 32, 3.
 Ἀποστέλλω 14, 2.
 Ἀποστερέω 15, 3. 23, 5.
 29, 3.
 Ἀποσφάττω 30, 4.
 Ἀποφαίνομαι 4, 4.
 Ἀποχωρέω 20, 13.
 Ἀποψηφίζω 13, 1.
 Ἀρά 10, 2.
 Ἀργός 11, 16.
 Ἀργύριον 16, 9.
 Ἀρετὴ 2, 11. 12, 6. 28, 2.
 Ἀριθμός 24, 10. v. 19.
 Ἀριστεία 17, 7.
 Ἀρμόζω 23, 1.
 Ἀρμός 24, 10. v. 12.
 Ἀρνεόμαι 9, 6.
 Ἀρσην 24, 10. v. 23.
 Ἀρχαῖος 16, 6.
 Ἀρχω 20, 8.
 Ἀσέβεια 19, 8. 37, 8.
 Ἀσεβέω 18, 4.
 Ἀσέβημα 22, 6.
 Ἀστρατεία 37, 8.
 Ἀστο 6, 7.
 Ἀσφάλεια 36, 6.
 Ἀσφαλῶς 11, 12. 12, 4.
 32, 2.
 Ἀτακτος 11, 7.
 Ἀτα-

Ἀταφος 11, 17.

Ἀτερ 21, 10. v. 44.

Ἀτιμία 8, 8. v. 10.

Ἀτιμος 11, 10.

Ἀτιμώριτος 30, 12.

Ἀτοπος 3, 14, 5.

Ἀτυχέω 11, 10.

Ἀτύχημα 19, 5.

Ἀτυχία 6, 4. 15, 6.

Ἀυτίκα 6, 4. 36, 4.

Καθ' αὐτὸν 6, 3.

Ἀυτοῦ 5, 5.

Ἀυτοχειρὶ 30, 23.

Ἀυτόχθων 11, 11.

Ἀφανίζω 35, 17. 37, 3.

Ἀφιέμενος 0, 13. 36, 7.

Ἀφίκομαι ὑποθ. 2, 8, 1.

Ἀφιλότιμος 17, 3.

Ἀφίστημι 9, 5.

Ἀφορέω 6, 3.

Ἀφορία 20, 5.

Ἀφορμή 8, 13.

Ἀχθομαι 5, 6. 32, 1.

Ἀχρηστος 13, 5.

B.

Βάθρον 24, 10. v. 47.

Βάλλω 2, 3.

Βάεβαρος 17, 4. 19, 8.

Βασανίζω 9, 2.

Βάσανος 30, 4.

Βασιλεύω 20, 5.

Βία 17, 4.

Βίος 26, 2. 28, 11.

Βλαΐβος 6, 6.

Βλαΐπτω 3, 2. 16, 11.

Βοήθεια 14, 6.

Βοηθείω 3, 5. 11, 14. 32, 3.

Βοηθός 11, 13. 19, 9.

Βουλεύω 5, 2. 5.

Βουλή 2, 11. 3, 13, 2.

Βούλομαι 2, 1.

Βροτός 24, 10.

Βωμός 22, 2.

Γ.

Γαία 24, 10. v. 39.

Γείτων 6, 6.

Γένειον 28, 8. v. 23.

Γενναῖος 20, 8.

Γενναϊότης 24, 9.

Γέραμος 20, 8. v. 20.

Γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν 17, 8.

Γῆρας 11, 10.

Γηροτροφέω 36, 7.

Γίνομαι 3, 7. 18, 3. 35, 11.

Γνώμη 17, 10.

Γνώσις 36, 1.

Γονεύς 22, 5.

Γόνυ 28, 8. v. 19.

Γραμματεῖον 18, 3.

Γραφή 3, 2.

Γυμνῶω 28, 8. 2. 27.

Γυνή 28, 8. v. 29.

Δ. Δαί

Δ.
 Δαίω Δαίμων 21,7.
 Δάκνω 8,8.v.32.
 Δάκρυσιν 10, 5, 24, 10.
 v. 28.
 Δακρύω 11, 10.
 Δαπανάω 35, 14.
 Δέ, 10.
 Δέησις 7, 1.
 Δεῖ 8, 4, 17, 8, 35, 11.
 Δείλη 6, 2.
 Δελία 34, 1.
 Δεινός ὑποθ. 1, 3, 4, 8, 15.
 Δεινότης 10, 1, 3.
 Δέκα 10, 7.
 Δεκατεύω 19, 8.
 Δένδρον 17, 15.
 Δέσμα 5, 6, 8, 3, 11, 13.
 12, 1, 36, 5, 37, 15.
 Δεσμωτήριον 30, 4.
 Δεσπότης 27, 3.
 Δέχομαι 9, 3.
 Δῆ 16, 2.
 Δῆλος 18, 4.
 Δηλέω 12, 9.
 Δήμιος 3, 1.
 Δήμος 11, 17.
 Δημοτικός 9, 4.
 Δῆτα 30, 14.
 Διαβαίνω 17, 2, 28, 8, v. 31.
 Διαβάλλω 4, 3, 37, 11.
 Διαβολή 4, 6.
 Διαγινώσκω 16, 2.

Διακαρτερέω 20, 8.
 Διάκειμαι 12, 1.
 Διακονέω 14, 3.
 Διαλαμβάνω 33, 2.
 Διαλογίζομαι 10, 3.
 Διαμπερές 26, 3.
 Διάνοια 16, 6.
 Διαπράσσω 5, 4, 21, 1.
 Διαρρήδην 32, 6.
 Διασκευάζομαι 11, 3.
 Διασώζω, 4.
 Διατελέω 20, 7.
 Διὰ τέλους 5, 6.
 Διαφέρω 4, 5, 5, 5, 20, 4.
 18.
 Διαφεύγω 5, 5.
 Διαφθείρω 11, 10, 24, 10.
 v. 17.
 Διαφρα 2, 7, 24, 10, v. 10.
 Διαφυλάττω 14, 6, 35, 3.
 Διδάσκω 4, 7.
 Διενέχω 20, 4.
 Διέρχομαι 0, 2.
 Δικάζω 13, 3, 7.
 Δίκαιος 1, 1, 12, 9.
 Δικαιότατα 34, 6.
 Δικαστήριον 4, 5, 31, 1.
 Δικαστής 10, 5.
 Δίκη 21, 5.
 Διὸ 3, 8, 4, 1.
 Διοικέω 8, 5.
 Διομνύω 31, 3.
 Διορίζω 3, 10.

- Διπλοῦς 11, 10.
 Διώκω 4, 6.
 Δοκῶ 5, 2. 5. 18, 2.
 Δόμος 33, 3.
 Δόξα 3, 2.
 Δορυ 24, 10. v. 24.
 Δουλεία 12, 9.
 Δούλος 15, 4.
 Δραχμή 16, 7.
 Δράω 24, 10. v. 2. 14.
 Δρέπανον 20, 10.
 Δύναμις 15, 2. 19, 6. 28, 11.
 Δυσγενής 24, 10. v. 3.

 Ε.
 Εάω 19, 8. 16, 2.
 Εγγράφω 18, 3.
 Εγκατα 23, 2.
 Εγκαταλείπω 8, 12. 12, 6.
 20, 17. 36, vlt.
 Εγκώμιον 18, 2.
 Εγχειρέω 30, 23.
 Εδαφος 36, 7.
 Εδος 1, 2.
 Εθίζω 36, 2.
 Εθος 8, 11.
 Ειδέω 8, 7.
 Ειδος 28, 8. v. 9.
 Εικάζω 9, 1.
 Εικὸς 15, 5.
 Εικότως 11, 9. 17. 19, 3.
 Εικω. 28, 8. v. 8. 28.
 Εικὼν 30, 16. 35, 7.
 Ειλέω 26, 3.
 Ειμί 16, 10. 12. 20, 9.
 Εἶπα 12, 8.
 Εἶργω 16, 9. 30, 4.
 Εἰς cum gen. 8, 1.
 Εἰσαγγελία 9, 5. 35, 7.
 Εἰσαγγέλλω 1, 2. 9, 3. 13, 8.
 Εἰσάγω 14, 7.
 Εἰσαγώγιμος 24, 10. v. 10.
 Εἴημι 4, 5.
 Εἰσπρίσω 28, 8. v. 12.
 Ἐκαστος 16, 2. 19, 3.
 Ἐκάτερος 3, 12.
 Ἐκατὸν 16, 7.
 Εκβαίνω 14, 2.
 Εκβάλλω 24, 5. 10. v. 45.
 Ἐκγονος 20, 14.
 Ἐκδοτος 15, 2.
 Ἐκητι 24, 10. v. 14.
 Ἐκκλησία 6, 1.
 Ἐκκομίζω 8, 13. 11, 5.
 Εκλέγω 26, 2.
 Εκλείπω 11, 5. 15, 4. 16, 2.
 Εκπέμπω 24, 10. v. 24.
 Εκπλέω 14, 1. 6.
 Εκπλήσσω 35, 8.
 Εκπλους 5, 3.
 Εκφεύγω 19, 5.
 Εκφορὰ 11, 17.
 Ἐκὼν 4, 10. v. 44. 29, 2.
 Ελαύνω 34, 2.
 Ἐλαφρὸς 28, 8. v. 19.
 Ἐλα-

Ἐλαχὺς 13,8. 16,7. 24,
10. v. 19.

Ἐλεγείον 28,5.

Ἐλεγχος 9,1. 12,1.

Ἐλέγχω 9,4. 5.

Ἐλεέω 6,3. 11,6.

Ἐλεος 10,5. 36,1.

Ἐλαῖς 8,13.

Ἐλευθερία 11,17. 12,11.

Ἐλεύθερος 11,9. 14,36,7.

Ἐλευθερώ 15,9. 17,4.

Ἐλπίς 15,5.

Ἐμβάλλω 2,6. 20,8.

Ἐμμένω 19,9.

Ἐμπορία ὑποθ. 5,14. 2.

Ἐμπορος 5,3. 14,1.

Ἐμπορεύω 11,10.

Ἐμπρῆθω 19,8.

Ἐμπροσθεν 11,6. 28,1.

Ἐμφράττω 30,32.

Ἐναντίος 5,4. 10,2. 28,1.
30,34.

Ἐνδεικνύω 25,2.

Ἐνδέχομαι 3,4. 30,18.

Ἐνεργέω 22,6.

Ἐνθα 12,6.

Ἐνθυμέω 14,2. 31,1.

Ἐνίσταμαι 2,3. 10,7.

Ἐγκαταλείπω 20,17.

Ἐνοχος 3,10. 10,2. 13,6.

Ἐντάθε 14,4.

Ἐντίκτω 33,3.

Ἐντιμος 11,10.

Ἐξαγγέλλω 20,7.

Ἐξαγώγιμος 8,13.

Ἐξαίρετος 35,17.

Ἐξαίτω 7,1.

Ἐξαλείφω 16,12.

Ἐξαίστημι 20,5.

Ἐξαπατάω 10,8. 14,1.
19,4.

Ἐξαρκέω 8,11.

Ἐξαφερέω 21,7.

Ἐξείλονται 6,5.

Ἐξελώνω 34,5.

Ἐξετάζω 16,12.

Ἐξέτασις 9,1.

Ἐξίημι 31,1.

Ἐξ ἴσου 12,6.

Ἐξορίζω 20,17. 30,5.

Ἐξορμάω 6,2.

Ἐξουσία 10,8. 36,8.

Ἐξωθεν 20,7.

Ἐπαγγελία 5,3.

Ἐπαινέω 17,14. 24,6.

Ἐπακτος 24,10.

Ἐπανήμι 36,4.

Ἐπείγε 21,4.

Ἐπειδὴν 17,1.

Ἐπειδὴ 8,1.

Ἐπειτα 14,3.

Ἐπερωτάω 20,6.

Ἐπὶ 18,4.

Ἐπιγίνομαι 3,10. 21,7.

Ἐπιδημέω 5,3. 11,6.

Ἐπιδοκέω 3,7.

Ἐπὶ ἡμῖν

- Ἐπίημι 12,8. 14,7.
 Ἐπιθυμέω 3,12.
 Ἐπικαλέω 11,13.
 Ἐπικουρία 11,13. 32,3.
 Ἐπίκτητος 12,5.
 Ἐπιλαμβάνω 20,6.
 Ἐπιλανθάνω 31,1.
 Ἐπιμέλεια 22,5.
 Ἐπιορκέω 18,4.
 Ἐπίσημος 32,3.
 Ἐπισκοπέω 22,5.
 Ἐπίσταμαι 7,1. 12,13.
 30,2.
 Ἐπιστατεύω 24,5.
 Ἐπιστολή 26,2.
 Ἐπιτάττω 26,2.
 Ἐπιτηδέυω 12,2. 13,27,4.
 Ἐπιτίθημι 30,33.
 Ἐπιτιμάω 2,4.
 Ἐπιτίμιον 16,7. 30,7.
 Ἐπιτρέπω 4,6. 14,11.
 Ἐπιφανής 5,3.
 Ἐπιχειρέω 10,2. 14,1.
 Ἐπομαι 28,8. v. 10.
 Ἐπονείδιστος 35,6.
 Ἐπωνομία 8,11.
 Ἐπώνυμος 20,16.
 Ἐρα 32,3.
 Ἐρανος 8,4. 36,5.
 Ἐργασία 5,4. 14,1.
 Ἐργον 10,5.
 Ἐρέφω 32,3.
 Ἐρημος 11,5.
 Ἐρχομαι 6,2. 11,17.
 Ἐρως 28,8. v. 29.
 Ἐσθλός 21,7.
 Ἐστία 3,2.
 Ἐστιν ἐμὰ 0,1.
 Ἐστιν ὑμέτερον 37,4.
 Ἐσχατος 12,16. 35,9.
 Ἐταίρα 6,2. 14,3.
 Ἐτερος 7,1. 20,8.
 Ἐτέρωθι 21,5.
 Ἐτος 11,17.
 Ἐυαγγελίζομαι 6,4.
 Ἐυγενῶς 24,10. v. 1.
 Ἐυδαιμονέω 15,6.
 Ἐυδαιμονία 37,12.
 Ἐυδηλος 30,15.
 Ἐυδσκιμέω 19,10.
 Ἐυεργετέω 17,5.
 Ἐυεργέτης 12,16.
 Ἐυθύνη 32,7.
 Ἐυθύς 18,4.
 Ἐυκλεής 12,9.
 Ἐυκλεια 19,11.
 Ἐυλογία 12,2.
 Ἐυμενῶς 23,3.
 Ἐυναια 12,5.
 Ἐυνομέω 32,2.
 Ἐυνους 20,7.
 Ἐυροχος 4,6.
 Ἐυπετώς 12,15.
 Ἐυπορία 35,16.
 Ἐυρίσκω 12,14.
 Ἐυσέβεια 22,5.

Ἐυσε-

Ευσεβέω 11, 14.

Ευτύχημα 16, 15.

Ευτυχία 6, 4.

Ευχσμαι 1, 2. 17, 3.

Εφθλος 18, 3.

Εφίστημι 26, 3.

Εφοδος 30, 32.

Εχω 12, 10.

Εχειν ἀδελφὴν 8, 5.

Εχειν ὁσίως 1, 5.

ὥς Ειχον 30, 18.

Εω 8, 11.

Z.

Ζάω 15, 13.

Ζημία 16, 10.

Ζημίσω 11, 17. 16, 9.

Ζητέω 10, 2.

Ζωὸς 28, 8. v. 30.

H.

Ηβη 28, 8. v. 28.

Ηγεμονία 15, 9.

Ηγεμῶν 17, 10.

Ηγέσμαι 10, 2. 13, 6.

Ηδέως 14, 7.

Ηδύς 24, 10.

Ηθος 10, 5. 35, 3.

Ηκα 4, 6. 8, 15.

Ηκω 6, 4.

Ηλικία 11, 10. 36, 7.

Ηλικιώτης 36, 7.

Ηλίκος 11, 1.

Ηνίκα 11, 7. 10. 14, 6.

Ηττα 11, 7. 19, 12, 8.

Ηττάσμαι 12, 6.

Θ.

Θάνατος 12, 9.

Θάπτω 19, 8.

Θάτερος 32, 12.

Θείον 18, 4.

Θεράπεινα 9, 4. 14, 3.

Θέσμιον 24, 10. v. 45.

Θέω 4, 7.

Θεωρέω 18, 1. 24, 7.

Θήκη 11, 15. 17. 36, 7.

Θηλύνω 24, 10. v. 29.

Θῆλυ 24, 10. v. 22.

Θνάω 26, 3. 28, 8. v. 1.

Θνητὸς 28, 8. v. 29.

Θορυβέω 13, 2.

Θυγατήρ 24, 2.

Θυσία 1, 2. 36, 3.

I.

Ίαμβειον 21, 7.

Ίδια 12, 12. 28, 1.

Ίδιότης 5, 1. 19, 2.

Ίδρυμα 1, 2. 8, 11.

Ίερὸν 8, 11. 11, 5. 18, 8.

Ίεροσυλῆς 16, 8. 21, 2. 35, 5.

Ίκα-

Ἰκανῶς 10,9.30,29.
 Ἰκετεύω 36,5.
 Ἰκω 26,3.
 Ἰμάτιον 11,10.
 Ἰπποτροφέω 35,14.
 Ἰστημι 3,11.5,4.30,2.
 Ἰστημι 30,16.
 Ἰσχνῶς 19,7.
 Ἰσχυρὸς 31,10.
 Ἰσχύω 37,15.
 Ἰσως 16,1.

K.

Κάδδισκος 37,12.
 Καθαίρειν 15,8.30,16.
 Καθίστημι 3,6.
 Καιρὸς 11,1.14,6.30,39.
 Καιρὸν ποιῆσθαι 30,39.
 Καί τοιγε 21,1.
 Κακὸς 20,18.
 Κακότης 28,8.v.10.
 Κάκωσις 37,8.
 Καλὸς 4,5.17,2.
 Καλῶς 5,2.
 Καλύπτω 20,18.
 Κανὼν 3,10.
 Κάρα 8,8.v.23.
 Καταβαίνω 37,1.
 Καταγινώσκω 13,1.22,2.
 36,7.
 Καταδεής 12,5.
 Καταδουλώ 15,8.

Καταισχύνω 12,16.18,3.
 30,2.
 Κατακλείω 20,8.
 Κατακομίζω 6,12.
 Καταλείπω 3,3.10.6,4.
 13,2.
 Καταλεύω 17,7.
 Κατάλυσις 37,8.
 Καταλύω 19,11.30,30,33.
 Καταμαρτυρέω 9,3.
 Καταναλίσκω 22,6.
 Κατανέμω 20,5.
 Καταπτήσσω 11,9.
 Κατασκάπτω 15,11.37,8.
 Κατασκευάζω 18,2.
 Κατασχέω 20,13.
 Κατατάσσω 32,6.
 Καταφάνης 28,10.
 Καταφρονέω 17,2.
 Καταψεύδομαι 9,6.
 Καταψηφίζω 13,11.13,4.
 36, vlt.
 Κατεργάζομαι 28,9.
 Κατέρχομαι 36,8.
 Κατέχω 11,4.24,10.v.23.
 Κατηγορέω 37,11,15.
 Κατηγορία ὑποθ.3,4.2,4.
 Κατοικέω 6,6.11,13.14,4.
 Κέμα 28,8.v.22.37,12.
 Κηδεστής 8,3.
 Κήρυξ 10,12.
 Κινδυνεύω 11,12.
 Κίνδυνος 11,11.12,3.27,2.
 Κινέω

Κινέω 8, 11.
 Κλέπτω 16, 7. 21, 2.
 Κληρονομέω 20, 16. 31, 4.
 Κλήρως 26, 3.
 Κλητεύω 7, 3.
 Κοινά (τά) 2, 2.
 Κοινός 15, 5. 24, 10. v. 43.
 Κοινωνέω 12, 6.
 Κοινῶς 35, 16.
 Κολάζω 3, 10. 11. 12, 16.
 16, 8. 22, 3.
 Κολαστέω 16, 13.
 Κονία 28, 8. v. 24.
 Κόρη 24, 10. v. 38.
 Κουρίδιος 28, 8. v. 6.
 Κρατέω 28, 3.
 Κρείττων 30, 39.
 Κρήνη 30, 4.
 Κρίνω 13, 1.
 Κρίνων 2, 1.
 Κρίσις 4, 6.
 Κρύβδην 36, 6.
 Κτάσμαι 14, 10. 27, 2.
 Κτείνω 24, 10. v. 4.
 Κτίζω 24, 10. v. 9.
 Κύκλος 23, 1.
 Κύριος 15, 1. 19.
 Κωλύω 17, 12.

Λ.

Λαγχάνω 8, 12. 13, 7.
 21, 10. v. 31.
 Λαμβάνω 14, 2.
 Λαμπρῶς 35, 14.

Λᾶς 17, 7.
 Λέγω 7, 3. 24, 10. v. 50.
 Λειτουργία 35, 12.
 Λέμβος 6, 2.
 Λευκός 28, 8. v. 23.
 Λέχος 24, 10. v. 50.
 Λήγω εἰ Λήχω 8, 12.
 Ληξιαρχικόν 18, 3.
 Λίθινος 12, 4.
 Λιμὴν 6, 3. 14, 2.
 Λιμός 31, 33.
 Λογίζομαι 16, 14. 24, 10.
 v. 5.
 Λόγος ἔσται 4, 7. 5, 2. 8, 7.
 Λοιμός ad 2, 6.
 Λόχευμα 28, 10. v. 50.
 Λύω ad 19, 11.

M.

Μὰ ad 18, 1.
 Μάλα 11, 10. 22, 5. 36, 6.
 Μανδάνω 10, 9. 19, 1.
 Μανία 16, 2.
 Μαρνάμενος 28, 8. v. 2.
 Μάρτυρ 8, 10.
 Μαρτυρία 6, 6.
 Μαχέσμαι 12, 4. 24, 10.
 v. 26.

Μεγαλοψυχία 24, 9.
 Μέγας 12, 16. 13, 7.
 Μέγεθος 16, 2.
 Μείζων 3, 10.

Μέλα

Μέλλω 16, 13.
 Μένος ad 6, 3. ad 23, 3.
 Μένω 13, 4.
 Μέρος 6, 3.
 Μεταβολή 11, 12. 15, 5.
 Μετακομίζω 14, 4.
 Μεταλλάττω 12, 11. 17, 3.
 20, 8.
 Μεταπέμπομαι 8, 2. 11, 12.
 Μεταπίπτω 12, 11. 15, 6.
 Μέτειμι 24, 10. v. 40.
 Μετέρχομαι 10, 13.
 Μετέχω 12, 6. 17, 3. 34, 4.
 Μετοικέω 8, 1.
 Μετρίότης 35, 6.
 Μήν ὑποθ. L
 Μηνύω 2, 4. 37, 3.
 Μητρῶν 16, 12.
 Μικρός 17, 8. 20, 2.
 Μιμέομαι 7, 2. 19, 6.
 Μισέω 8, 11. 17, 14.
 Μισόδημος 11, 7.
 Μνημονεύω 29, 1.
 Μοῖρα 16, 4.
 Μόλις 30, 32.
 Μόνος 12, 10. 20, 16.
 Μυθώδης 23, 1.

N.

Ναίω 24, 10. v. 53.
 Ναός 11, 5. 36, 5.
 Ναύκληρος 6, 5.

Ναυμαχέω 17, 4.
 Ναῦς 6, 2.
 Νεμέσητος 28, 8. v. 26.
 Νέος 22, 1.
 Νεοσσός 33, 3.
 Νεοττία 33, 3.
 Νεώριον 15, 1. 37, 15.
 Νή 18, 2.
 Νήπιος 26, 3.
 Νικάω 12, 7. 15.
 Νομίζω 12, 1.
 Νόμιμος 15, 3. 16, 9. 22, 2.
 28, 11.
 Νομοθετέω 3, 7.
 Νομοθέτης 16, 6.
 Νοῦς 21, 7.
 Νύκτωρ 30, 4.

Ξ.

Ξένος 11, 6. 34, 4.
 Ξίφος 20, 11.
 Ξύλος 24, 10. v. 12.

O.

Ὀδός 11, 10.
 Ὀδοὺς 28, 8. v. 32.
 Ὀθνεῖος 8, 11.
 Ὀικεῖος 33, 2.
 Ὀικέτης 6, 2. 9, 2. 4.
 Ὀικίζω 24, 10. v. 11.
 Ὀικος 26, 3.

Ὀικου-

- 'Οικουμένη 5,4.
 'Οιομα 8,7.9,1.
 'Οισυῖον 30,4.
 'Οιχομα 6,2. 11,5.
 'Οκνέω 7,2.8,1.
 'Ολιγοιρέω 28,8. v. 11.
 'Ολος 15,2.
 'Ολως 16,2.
 'Ομηλόβοτος 36,9.
 'Ομηρος 30,16.
 'Ομνύω 18,3. 19.
 'Ομογνώμων 23,3.
 'Ομοίως 12,6. 16,10.
 'Ομολογέω ὑποθ. 4,4,5.
 10,8.
 'Ομοσπóρος 24,10. v. 30.
 'Ομώνυμος 8,12.
 'Ομως 19,7.
 'Ονειδος 2,6.
 'Ονήσκω 28,8. v. 14.
 'Οντως 30,28.
 'Οπλα 11,14.
 'Οράω 11,9. 14,2.
 'Οργή 21,7.
 'Οργίζομα 5,6.8,15.18,11.
 'Ορίζω 7,4.8,14. 1,2.
 'Οριον 8,1.12,4. 28,11.
 'Ορκος 18,3.
 'Ορμάω 23,2.24,10. v. 29.
 'Ορις 3,3.
 'Οροφή 32,3.
 'Ορυγμα 30,20.
 'Οσιος 8,7. 13,3. 18,6.
 'Οσιώτατα 13,3.
 'Οσος 3,10.
 'Οστούν 30,5.
 'Οτι 22,6.
 'Ουκ ὑμῖν ἐστίν 13,1.
 'Ουσία 31,4. 34,3.
 'Οφείλω 8,1.
 'Οφθαλμός 28,8. v. 26.
 Π.
 Παγείς 21,10. v. 12.
 Παιδεύω 3,12. 25,1.
 Παλαιος 15,8. 18,2.
 Παντάπας 15,5.
 Παρά 16,1.
 Παραγγέλλω 20,9.
 Παραγίνομα 6,6.
 Παράγω 12,3. 21,6.
 Παράδειγμα 3,10. 20,2.
 Παράδειγμος 20,3.
 Παραδίδωμι 3,5. 11,14.
 8,3.
 Παράδοξος 12,7.
 Παραινέω 24,10. v. 31.
 Παρακαθίζω 36,1.
 Παρακαλέω 9,1.
 Παρακελεύω 26,3. 37,14.
 Παραλείπω 2,13.
 Παραλογισμός 10,2.
 Παράνοια 6,7.
 Παρανομέω 1,2.13.3.16,10.
 Παρανόμημα 21,5.
 Παρασκευάζω 18,4. 36,1.
 Παρασκευή 10,3. 11,16.
 Παρασχέω 26,1. 37,1.
 Χ Παρα-

- Παράτασσω 12, 6. 19, 6. 27, 2.
 Παρειδέω 16, 5.
 Παρέχομαι 8, 8.
 Παροξύνω 20, 11.
 Παρήρησιάζομαι ὑποθ. 3.
 Πάσχω 13, 5. 24, 10. v. 55.
 Πάτριος 14, 4.
 Πατρίς 5, 5. 8, 11.
 Πατρῶος 8, 11.
 Πεζομαχέω 17, 11.
 Πείθω 24, 5.
 Πειραμεύς 11, 3.
 Πειράω 29, 4. 30, 32.
 Πενθέω 36, 4.
 Πενία 28, 8. v. 8.
 Πεντηκοστή 6, 6. 14, 11.
 Πέραις 15, 6.
 Περιαιρέω 10, 8.
 Περιβάλλω 3, 15.
 Περιβόητος 17, 3.
 Περιβόλος 12, 4.
 Περιγίνομαι 17, 5.
 Περιιδεῖν 20, 1.
 Περιίστημι 2, 2.
 Περιλαμβάνω 3, 10. 20, 11.
 Περιοράω 12, 4.
 Περιπίπτω 15, 5.
 Περιποιέομαι 35, 13.
 Περιρέω 22, 3.
 Περιστρατοπεδεύω 32, 3.
 Περίφοβος 11, 9.
 Πέσσος 24, 10. v. 9.
 Πετεινόν 33, 3.
 Πεῦσις ad 20, 7.
 Πήγνυμι 17, 12.
 Πικρὸς 36, 1.
 Πιστεύω 6, 5.
 Πίων 28, 8. v. 3.
 Πλάζω 28, 8. v. 5. 33, 3.
 Πλείω πέντε 36, vlt.
 Πλέω 14, 2.
 Πληθος 28, 10.
 Πλην 24, 10. v. 38.
 Πλοῖον 8, 1.
 Πλοῦς 17, 6.
 Πλοῦτος 28, 10.
 Πόθος 20, 7.
 Ποιέω 30, 39. 36, 5.
 Ποιητής 21, 7.
 Ποιητικός 33, 3.
 Ποιητὸς 12, 5.
 Πολέμιος 29, 4.
 Πόλεμος 6, 6.
 Πολεμέω 12, 12.
 Πολιορκέω 20, 8.
 Πολιὸς 28, 8. v. 23.
 Πολίτης 13, 3.
 Πολλαχόθεν 11, 15.
 Πολὺς 4, 3. 5, 5. 16, 15.
 Πονέω 22, 6.
 Πονηρία 19, 11.
 Πονηρὸς 21, 6.
 Πορθέω 12, 4.
 Πορίζω 17, 4. 33, 2.
 Πότμος 26, 3.
 Που 16, 2.

Πράγμα

Πραγμα 4,6. 16,14.

Πραξις 29,1.

Πράττω 15,5.

Πρέπει 24,10. v. 26.

Πρεσβεύω 8,9.

Πρεσβύς 22,1.

Πρήθω 19,8.

Πρίμα 3,3.

Προαίρεσις ὑποθ. 5,11,5.

37,9.

Προαιρέω 17,2. 20,8. 24,6.

Προαναγράφω 30,17.

Πρόγονοι 8,11. 16,2.

Προδιδωμι 6,3. 21,5. 32,1.

Προδοσία 11,5.

Προδότης ὑποθ. 3,5. 30,

39.

Προήμι 12,4. 30,39. 37,9.

Πρόκλησις 1,1. 199.

Προκινδυνεύω 12,12.

Προλείπω 28,8. v. 3.

Προμαχέω 28,11.

Πρόμαχος 28,8. v. 1.

Πρόνοια 31,1.

Προσαγορεύω 3,10. 11,17.

23,3. 35,6.

Προσγίνομαι 23,3.

Προσδοκάω 14,16.

Προσέχω 18,2. 20,9.

Προσηκόντως 20,17.

Προσήκω 12,5. 30,26.

Προσκρούω 35,12.

Προσκητάομαι 14,6.

Πρόσοδος 37,14.

Προσπίπτω 20,10.

Προσπλεύω 6,2.

Προστάσσω 8,4.

Προστάτης 8,1. 15,9.

Προταρβέω 24,10. v. 25.

Προτρέπω 3,11.

Πρόφασις 2,7.

Πρυτανείον 20,14.

Πταίω 24,10. v. 21.

Πτήσσω 12,8.

Πτωχέω 28,8. v. 4.

Πτωχικός 20,9.

Πύλη 15,1. 20,9.

Πυλὶς 6,14,2.

Πυνθάνομαι 11,9. 14,1,8.

20,7.

Πῦρ 23,1.

Πωλέω 14,4.

Πωποτε 14,10. 34,6.

Πῶς 16,12.

P.

Ῥάδιος 12,15. 14,2.

Ῥαδίως 24,10. v. 14.

Ῥαθυμία 3,7. 8,15.

Ῥαψωδείσθαι 26,1.

Ῥέω 23,1.

Ῥέθιον 23,2.

Ῥύαξ 23,1.

Ῥύομαι 24,10. v. 15.

Σ.

Σαφής 12,2.

Σεμνός 18,2.

Σεμνύνω 11,11.

X 2

Ση-

- Σημεῖον 22,4.
 Σήμερον 31,1.
 Σθένω 24,10. v. 20.
 Σίτησις 20,14.
 Σίτος 6,5.
 Σιτηγέω 8,13.
 Σκέπτομαι 13,1.
 Σκηνή 28,6.
 Σκῆψις 10,6.
 Σκοπέω 16,11.
 Σός 2,3.
 Σπᾶω 20,11.
 Σπεύδω 14,2.
 Σπουδάζω 20,16. 28,6.
 Σπουδαῖος 26,1.
 Σταχύς 24,10. v. 22.
 Στερέω 15,5.
 Στεφανίτης 12,15.
 Στέφανος 12,13.
 Στεφανῶν 35,14.
 Στήλη 30,16.
 Στηρίζω 28,8. v. 22.
 Στογασμός ὑποθ. 5.
 Στολή 20,9.
 Στόλος 27,2.
 Στορεω 28,11.
 Στρατεύομαι 11,10.
 Στρατηγός 6,1.
 Στρατιώτης 11,4.
 Στρατόπεδον 15,1. 23,3. 19.
 Στύγος 28,8. v. 8.
 Συγγνώμη 37,9.
 Συγχωνεύω 30,16.
 Συγχωρέω 16,2.
 Συκοφαντέω 4,6.
 Συκοφάντης 10,1.
 Συλλέγω 19,11. 20,9.
 Συμβαίνω 15,4. 6.
 Συμβάλλω 11,14. 19,15,1.
 Συμβουλεύω 4,3.
 Σύμμαχος 19,8.
 Συμπαράτασσω 36,7.
 Συμπείθω 26,2.
 Συμπενθέω 11,14.
 Συμφορά 11,10. 14. 36,4.
 Σύμφορος 32,9.
 Συναθροίζω 29,2.
 Συναναιρέω 15,6.
 Συναπολογέω 35,9.
 Συνατυχέω 33,1.
 Συνδιαφυλάττω 36,5.
 Συνέδριον 13,7.
 Συνεθίζω 24,7.
 Συνείδημι 9,4. 6. 21,1.
 Συνευπρεσέω 35,15.
 Συνέχω 3,3.
 Συνεχώς 14,10.
 Συνήγορος 15,1. 16,1.
 Συνθάπτω 12,11.
 Συνθήκη 8,6. 17,12.
 Συνακίζω 15,12.
 Σύναικος 36,9.
 Συντάσσω 28,3.
 Συνχωρέω 16,2.
 Συσκευάζω 6,2.
 Σφάδρα 3,10.
 Σχέτλις 36,3.
 Σχέω 20,13.

Σχήμα 24, 10. v. 27.

Σώζω 6, 4. 36, 3.

Σῶμα 30, 12.

Σωτήρ 6, 3.

Σωτηρία 6, 4. 11, 12. 12, 3.

T.

Τάλαντον 16, 7.

Τάξις 7, 2. 18, 3.

Τάσσω 16, 7.

Τάφος 1, 16.

Τάφρος 11, 16.

Ταχέως 17, 7.

Ταχύγε 34, 3.

Τέθνημι 26, 3.

Τείχος 6, 3. 11, 5. 16, 12, 4.

Τεκμήριον 15, 8. 21, 2.

Τέκνον 24, 10 v. 14.

Τελέθω 28, 8. v. 12.

Τελευταίω 11, 15. 17, 12.

3. 15, 3. 6. 20, 9.

Τέλος 5, 6.

Τηλικούτος 11, 14. 14, 8.

Τίθημι 4, 7. 11, 14.

Τίκτω 24, 10. v. 14.

Τιμάω 12, 13. 17, 14.

Τίμημα 3, 6.

Τιμωρέω 13, 4. 18, 5.

Τιμωρία 3, 7. 5, 5.

Τίω 3, 6.

Τοιγαροῦν 20, 16.

Τοίνυν 12, 16. 18, 7.

Τοιοῦτος 11, 14.

Τοκεὺς 37, 8.

Τόκος 3, 6.

Τολμάω 11, 14. 14, 8. 32, 2.

Τοῦτο δὲ 15, 12.

Τρέπω 21, 7.

Τρέφω 12, 4.

Τρίαινα 24, 10. v. 47.

Τριήρης 6, 5.

Τρέπαιον 17, 12.

Τροφεῖον 13, 5.

Τυγχάνομαι 8, 7. 10, 7.

11, 4. 14, 5.

Τύμβος 24, 10. v. 33.

Τύπτω 26, 3.

Τυραννίς 30, 33.

Τύραννος 15, 8.

T.

Υγρότης 10, 5.

Υπάρχω 11, 5. 12, 7.

Υπεκτίθημι 8, 11. 13, 4.

Υπέρ 1. 25, 3.

Υπερβαίνω 17, 12.

Υπερδίδωμι 24, 10. v. 18.

Υπεύθυνος 32, 7.

Υπέχω 21, 5. 34, 7.

Υποδέχομαι 34, 3.

Υποδύω 2, 9.

Υπόθεσις ὑποθ. 6.

Υπολαμβάνω 2, 1. 13, 2.

Υπομένω 9, 6. 11, 7. 21, 1.

24, 3.

Υπόμνημα 19, 8. 31, 2.

Υποχείριος 17, 9.

Υποψία 30, 35.

Φ.

Φαίνομαι 10, 2. 18, 11.

Φανερὸς 8, 1. 12, 12. 13, 8.
18, 4. 37, 6.

Φέρε 16, 12.

Φέρω 15, 1.

Φεύγω 3, 12. 6, 2. 12, 9.

Φεύγοντες φόβου 34, 3.

Φημί 12, 9.

Φθάνω 22, 3.

Φθονερός 17, 3.

Φιλέω 17, 8.

Φιλονεικία 12, 6.

Φιλόπολις 2, 2. 11, 14.

Φιλοπράγμων 2, 2.

Φιλότεκνος 25, 2.

Φιλοτιμέω 24, 1.

Φιλοτιμία 35, 17.

Φιλοτιμῶς 5, 5.

Φιλοψυχής 28, 8. v. 18.

Φλέξ 14, 10. v. 23.

Φοβέομαι 6, 3. 8, 11.

Φονικὸς 13, 3.

Φορτίον 23, 3.

Φράζω 10, 4.

Φράσσω 30, 32.

Φρήν 21, 7.

Φρονέω 27, 3. 36, 8.

Φροντίζω 6, 2. 8, 13.

Φρύγανον 20, 9.

Φυλακή 11, 5.

Φυλάττω 16, 4.

Φύω 16, 11.

X.

Χαλεπὸς 4, 4. 35, 5.

Χάλκεος 30, 18.

Χαλκίαικος 32, 3.

Χαλκοτύπος 14, 10.

Χαράκωσις 11, 16.

Χέω 30, 16.

Χεῖλος 28, 8. v. 32.

Χρηγέω 35, 14.

Χράω 20, 7.

Χρήζω 24, 4.

Χρήμα 6, 5. 7, 1.

Χρηματίζω 11, 3.

Χρήσιμος 14, 7.

Χρησμός 21, 7.

Χρησμοσύνη 28, 8. v. 8.

Χρηστήριον 20, 7.

Χρήστης 8, 4.

Χρόνον παιῖσθαι 30, 39.

Χρύσεος 24, 10. v. 46.

Χρυσόφορος 28, 11.

Χωνεύω 30, 16.

Χώρα 12, 4. 19.

Χωρίον 10, 2. 23, 3.

Χῶρος 23, 3.

ψ.

Ψεύδομαι 4, 2. 14, 2.

Ψηφίζομαι 5, 2. 9, 1.

Ψήφισμα 3, 2.

Ψῆφος 1, 2.

Ψυχαγωγέω 10, 5.

Ψυχή 12, 13.

Ω.

Ὦρα 28, 8. v. 11.

Ὦρα 14, 6.

Ὦς 8, 14.

Ὠφελέω 35, 14.

I N D E X I I I.

RERVM IN ORATIONE LYCVRGEA ET EXCERPTIS INDE SENTENTIIS MEMORABILIVM.

- A**bsconditum Deo nihil est 27, 5. sq.
 Accusationis ratio r. tot. 2, 1. 7.
 Adhortatio ad fortitudinem 27, 8.
 Aegroto, dum anima est, spes est 15, 6.
 Aes alienum 8, 5. sqq.
 Agens et consentiens pari poena puniuntur 35, 10.
 Alexicles et Aristarchus proditorem defendentes, occiduntur 30, 12.
 Amicitia, quae desit, numquam vera fuit 35, 3.
 Amicus omnibus 20, 7.
 Amicos res secundae parant aduersae probant 34, 4.
 Amor vincat socios 17, 5.
 Amor patriae 5, 5. 24, 10, 20.
 Apollinis oraculum 20, 6. sq.
 Apollodorus occidit Phryni-
 chum 30, 4.
 Ara supplicum perfugium 22,
 2, 32, 3. sqq.
 Areopagus 4, 5. sq. 13, 2.
 sq.
 Asia per Graecos afflictæ 17,
 11. sqq.
 Asylum proditoribus non
 concedebatur 22, 1. sqq.
 32, 3. sqq.
 Athenae secundum partes de-
 scriptae 6, 2. sqq. unde
 nomen acceperint 8, 12.
 in periculis 11, 1. 14. sqq.
 a Lacedaemoniis et tyran-
 nis subactæ 15, 8. sq. vir-
 tutis exemplum 19, 10. sq.
 antiquissimæ 20, 4.
 Atheniensium congregatio-
 nes 6, 1. cura post pu-
 gnam Chaeronensem ib.
 lex frumentaria 6, 5. sq.
 testimoniorum ratio 7, 1.
 sqq. *Ευκραταις* populus
 8, 2. talentum ib. gloria
 11, 10. sqq. angustiae bel-
 licæ 11, 13. sqq. diligen-
 tia bellica 11, 15. sqq. a
 prisca virtute defectio 12,
 2. sq. seruitus 12, 11. sq.
 praemia virtutis 12, 13. sq.
 humanitas 17, 3. sqq. im-
 perium 17, 5. 10. cum
 Persis foedus 17, 12. bel-
 lum

INDEX III. RERVM IN ORATIONE LYCVRGEA

lum cum Eumolpo sub
Erechtheo rege 4, 2. mu-
nera publica 3, 14.
audacia singularis magis pu-
nienda 16, 14. sqq.
ues pugnant pro nido 33,
3.
utolici causa et poena 13,
4.
auxilia petunt Athenienses
11, 13.
auxilium proborum sponte
fit 37, 11.

B.

belli denuntiandi formula
17, 8.
beneficia commendantur 17,
3. sqq
beneficium accipere est liber-
tatem vendere 12, 16.
bonis a bono, omnia in bo-
num 23, 3.

C.

Calculi urnis collecti 37, 12.
quo modo usurpandi 9,
1.
Callistratus Demosthenis
praeceptor 22, 2. not.
Callistratus punitus 22, 2.
Calumnia 4, 6. 10, 2.
Carmina Laconum 28, 5.
sqq.
Cautio in mediis malis fera
30, 38.

Certamina coronata 12, 14.
sqq.
Chaeronensis pugna 6, 1.
36, 3.
Cholarchus pagus Atticus
8, 9.
Choragi Atheniensium 35,
14.
Cilices ab Atheniensibus victi
17, 11.
Civis iusti munera 2, 7.
Civitas quo modo conserva-
tur 19, 2. severe regenda
37, 15.
Cleomantes Apollinis oracu-
lum prodit 20, 7.
Cleopatra Philippi filia 13.
Clisthenes Atheniensem for-
mat statum ad 2, 3.
Codrus ultimus Athenien-
sium rex 20, 5. sqq.
Columnis apud Athenienses
nomina reorum inscrib-
bantur 30, 16. 30.
Communis 12, 6.
Condemnatio 3, 10. sq.
Coniunctio virium 16, 4.
Confessus iuridicialis 1,
3.
Coronatio choragorum 3,
14.
Crimina poenam habent e-
mittem 22, 3. maleficorum
devoluuntur in iudices i-
ustos 37, 5. sq.
Critias de Phrynicho pro-
tore refert 30, 3. sq.

Cul

Cultus diuinus 5, 5.
Cura Dei 22, 5.
Cylon Archontum aduersa-
rius 22, 3.

D.

Debitum 8, 6.
Decelia 30, 19.
Decimatio 19, 8.
Decus bonorum, malorum
dedecus 12, 2.
Deditionis postulandae ratio
1, 8.
Defensores proditorum his
aequales habebantur 30, 7.
sq.
Demophanti Decretum 31, 3.
Deuotio bellica 20, 8.
Deus colendus 5, 5. abscondi-
ta pandit 37, 6. curat suos
22, 5. ultor 32, 3.

E.

Elegiae Tyrtei 28, 5. sqq.
Epaminondas fortiter mori-
tur 12, 7.
Equorum nutritio 35, 14.
Erechtheus Atheniensium rex
24, 2.
Exempla prisca concitant ad
virtutem 20, 2. 24, 1. sq.
faciliorem reddunt do-
ctrinam 30, 31.
Exemplis non est iudicandum
sed legibus 18, 2.

Exemplum poenae statnere
3, 10.
Euersio vrbis 15, 5.
Emolpus Neptuni filius 24,
2.
Euripides laudatur et citatur
24, 6. sqq.
Eurymedon fluvius 17, 11.

F.

Facultates auctae tuendae 14,
6. sq.
Familiaris paucis 20, 7.
Fides optima 19, 9. 31, 4.
Filia sacrificanda 24, 2.
sqq.
Filius, ni patri pareat, ha-
biturus est infortunium
23, 3.
Foedus Atheniensium et Per-
sarum 17, 12.
Fortitudo commendatur 8,
8.
Frumentaria lex 6, 5. sq.
Fugitiui prodicionis rei 12,
16.
Furtum quo modo punitum
16, 7. sq.

G.

Gloria virtutis praemium 5,
5. sq.
Graeci in Europa et Asia 17,
11. sq.
Graecia 8, 13.

INDEX III. RERVM IN ORATIONE LYCVRGEA

H.

- Heide**, origo vocab. 1, 2.
 not.
Hellas 8, 12.
Herculis posterì, **Sparta** re-
 ges 28, 1. sq.
Hereditas virtutis 31, 4.
Heroes 1, 2.
Hipparchus **Timarchi** filius
 30, 16.
Homeri laudes 26. tot.
Homicidii poena 16, 8. sq.
Honor beneficiis delatus 12,
 16.
Honoris cupiditas 3, 12.
 causa virtus 12, 13. sqq.
Hostes virtute fugemus 17,
 5.
Humanitas Attica 17, 5.

I.

- Impietas** vitiorum mater 32,
 3. sq.
Impudentia 21, 6.
Infortunium urbis summum
 15, 5. explorat amicitiam
 34, 4.
Ingrato terra peius nil creat
 22, 6.
Inquisitio non fugienda 8,
 3.
Iudices per sortem electi
 13, 7. iure iurando adacti
 31, 4. sq. iniusti castigantur
 37, 5. sqq.
Iudicii Attici ratio 7, 1.

- Iudicium** officia 1. tot. 2, 1.
Iupiter seruator 6, 3.
Ius iurandum 7, 2. sq. 18, 4.
 sqq. 9, 1. 9.
Iustitia maximi facienda 4, 1.
 4. sq. 18, 2.

L.

- Lacedaemonii** colunt **Athe-**
nienses 11, 10. sqq. va-
 stant **Athenas** 15, 8. sq.
Tyrtaeum **Athenien**sem
 ab iisdem accipiunt ducem
 28, 4. sqq. contemnunt
 poetas 28, 5. sq. **Athenien-**
sium aemuli 28, 10. lau-
 dantur 32, 1. sq.
Legislator 3, 7.
Legum sanctorum mens est re-
 spicienda 16, 6.
Leges de furto 16, 7. de ty-
 rannide 30, 32. sqq.
Lex 2, 3. 3, 7. sq. non docet,
 sed iubet 26, 2. suprema,
 salus publica 12, 2. anti-
 qua 18, 2.
Libertas praemium bonorum
 12, 7.
Loquacitas 4, 5. sq. prohi-
 benda 4, 6. sq.
Lucus 1, 2.

M.

- Macedones** violant **Athenien-**
ses 11, 10. sq.

Maiores

ET EXCERPTIS INDE SENTENTIIS MEMORABILIVM.

Maiores laudabiliter aemulandi 31, 4.
 Malis de duobus minimum eligendum 32, 11. sq.
 Malorum animus detorque-
 tur 21, 6.
 Malorum cautio fera, mediis
 in malis 20, 38.
 Malum nascens opprimitur
 facile 16, 11.
 Malus vnus facit plures 20,
 18.
 Manus manum lauat 20, 7.
 Marathonis pugna 27, 2. sq.
 28, 10. sq.
 Medorum profligata potentia
 28, 10. sq.
 Megara 2, 12.
 Meliora deterioribus praefe-
 rendo 3, 1.
 Mendicari lucuosissimum 28,
 8, 4.
 Mens est lustranda 16, 6.
 Mercatores quo modo profi-
 ciscantur 4, 2.
 Merces virtutis 12, 3.
 Meriti bene, honorandi 12,
 13. sqq.
 Messene 15, 12.
 Metus poenae 3, 12.
 Militare pro patria 18, 3.
 sqq.
 Milites fugitini 32, 6. sqq.
 Minerva invocatur 1, 1. Sal-
 uare 6, 3. Athenas recipit
 forte 8, 12. χαλκήρεος
 32, 3.

Monumenta in Marathonis
 pugna occisorum 28, 11.
 Mors pro patria 12, 11. sqq.
 28, 7. sqq. omnia finit et
 aequat 15, 6.
 Mortuis officia debentur 22,
 5. sq.
 Munera publica Athenien-
 sium 15, 1. 35, 14. sq.
 Muri Athenarum refectioni 11,
 16.
 Mutatio rerum facilis 15, 5.

N.

Nauium praefecti munus 35,
 15.

O.

Obsidiones 6, 4.
 Occasione solum opus imple-
 rat 32, 4.
 Officia Deo, patriae, parenti-
 bus debita 22, 5. sq. legi-
 timi ciuis 2, 7.
 Opportunitas spectanda 30,
 37. sq.
 Oracula erant dubia et ob-
 scura 22, 2. not.
 Oraculum Delphicum 20, 6.
 de filio mactanda 24, 4.
 Orationis vis 10, 3. 6.
 Oses proditorum in Atticis
 non sepeliebantur 30, 5.

P. Pacium

P.

Pactum 8, 8. sq.
 Pallas seruatrix 6, 3. Athenas
 accipit forte 8, 12.
 Panathenaea 36, 1.
 Parentum veneratio 5, 4. sq.
 23, 3. erga liberos amor
 25, 1. sqq.
 Patria amanda 5, 5. 7, 2. 12,
 4. sqq. q. sqq. 24, 7. 10, 38,
 7. sqq. pro patria morien-
 dum 12, 9.
 Pausanias proditor necatur
 32. tot.
 Peloponnesii colunt Athe-
 nienses 11, 11. sq. bellum
 iis inferunt 20, 5.
 Perfidiam, luce reperta, da-
 mnamus 12, 16.
 Periurium 18, 4. sqq. 19,
 5.
 Persicum Graecorum bellum
 17, 1. sq. foedus 17,
 12.
 Philippus et Alexander re-
 rum potiuntur 12, 11.
 Phoenice ab Atheniensibus
 vastata 17, 10.
 Phoenices colunt ventos ad
 24, 2.
 Phrynichus 30, 4.
 Pietas 5, 4. sq. 22, 5. sq. in
 patrem accipit remunera-
 tionem 23, 2. sq.
 Plebis scitum de pietate 37, 1.
 sqq.

Poena irroganda et luenda
 3, 9. sqq. 12, 16. culpa
 comes 3, 3.
 Poetae regulas scribunt po-
 steris 21, 7. vtilissimi
 sunt 26, 1. sqq. conte-
 mnuntur apud Spartanos
 28, 5. sq.
 Portus Pyraeus 6, 4. 11, 3.
 14, 2.
 Praeceptionum iter longum
 30, 31.
 Praeco Atticus 20, 12.
 Preces fundendae sub initia
 rerum 1, 1. sq.
 Principiis obsta 16, 11.
 Probus vir occurrit ultro 37,
 11.
 Proditores patriae 12, 3. sqq.
 16, 3. 3. sqq. 32. tot.
 Prouidentia diuina 22, 5.
 23, 5.
 Prytaneum Atticum 20, 14.
 Publica merita 35, 13. sqq.
 Pugiles statui honorati 12,
 14.
 Pugna Chaeronensis 6, 1.
 36, 3. Marathonica 27, 2.
 sq. 28, 10. sq.
 Pugnare pro aris et focis 35,
 5. sqq.

Q.

Quingentorum senatus 11, 3.
 Quinquagesimae vestigal 6, 6.
 14, 11.

R. Rhapfodi

R.

Rhapsodi Homerici 26, 1.
Religio sepulcrorum 36, 4.
Res publica 3, 3.
Reus 3, 3. sq. confessus 8, 3.
quo modo fuerit apud At-
ticos liberatus 35, 9.

S.

Sacrificium filiae 24, 2.
sq.
Sacrilegii poena 16, 7.
sq.
Salamina pugna 17, 2.
Salus publica curanda 12, 1.

12

Scelus complicatum 3, 10.
Senatus quingentorum 11,
3.
Sepultura publica, pro patria
occisorum 36, 3. prodito-
ribus negata 30, 3. sq.
Seruator 6, 3.
Serui seruaeque debent exa-
minari 3, 12. sqq.
Seueritas utilis 37, 15.
Sicilia igni vastata 22, 5.
sq.
Siculi pietas in patrem 22,
6.
Similis simili gaudet 10, 2.
35, 3. sqq.
Simplicitas amica legibus
10, 6.
Societas malorum cauenda
20, 18.

Solon Atticam ordinat ciui-
tatem ad 2, 3.
Sortis vsus in iudiciis 13,
7.
Spartanorum reges 28, 1. sq.
conf. Lacedaemonii.
Species quoque mala vitanda
3, 5.
Spes, donec anima 15, 5.
Statuae fortium virorum 12,
14. sq.
Suffragia urnis collecta 37,
12.
Suspicio quoque remouenda
30, 35.

T.

Talentum 8, 3.
Templa, ab hostibus incen-
sa, deserta linquebantur
19, 8.
Templum Mineruae Laced.
32, 3. Iouis seruatoris
6, 3.
Testes ac testimonia 6, 5.
sq.
Thermopylae 28, 10.
Thrasylbulus occidit Phryni-
chum 30, 4.
Timiditatis poena, mors 32,
6. sqq.
Torquendi serui 9, 2. sqq.
Transfugarum poena 12, 16.
Troia, vrbs maxima, succu-
buit vastationi 15, 11.
Tyranni subigunt Athenas
15, 8. sq.

Tyrannis

Tyrannis vetita 30, 33.
 Tyrtaeus Atticus poeta 28, 3.
 sqq.

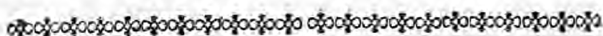
V.

Vestigal Athen. 6, 6.
 Veritas quo modo facilis in-
 ventu 16, 6. noscenda iu-
 dici 9, 1. eius simplex ora-
 tio 10, 6.
 Vicissitudo rerum omnium
 15, 5.
 Victoria optima 17, 5. sq.
 Virtus 3, 11. post mortem
 durat 12, 6. sq. merces
 sibimet 12, 3. 7. vincat
 hostes 17, 5. laudanda 17,

14. parentum magna dos
 31, 4.
 Vis orationis 10, 3. conium-
 eta fortior 16, 4.
 Vita cum est, spes est 15, 6.
 pro communi salute tradi-
 ta 20, 10. sq. inhonesta
 honestae morti posthaben-
 da 12, 9.
 Vitium odisse memento 17,
 14.
 Vltio diuina 32, 3. 37, 10.

X.

Xerxes a Graecis victus 17,
 2. sq.

INDEX V.

HISTORICVS VEL HISTORIAE GRAECAE

PRAESERTIM ATTICAE ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

SECUNDVM ORDINEM TEMPORVM

CHRISTOPHORI SCHRADERI

Historia Graecorum, in quatuor diuidi potest ambitus
 temporis, prout illi sub antiquissimis regibus, siue
 liberi, siue Macedonibus addicti, siue sub imperio
 Romano vixerunt. At nos hic solum ordinem anno-
 rum sequemur. Ita vero

A. M. 2093. Inachus condi-
 tor Argiuorum regni fuit
 24, 10. v. 7. sqq.

2130. Ogyges, annis XXXII,
 Boeotiae rex Eleusinem in
 Attica, neque minus alias
 vrbes

- vrbes, condidit 24, 1. sq. 10. v. 7. sq.
2143. Phoroneus, Inachi filius, rex II. Argiuorum 24, 1. sq. 10.
2155. inundatio Ogygia 24. 10, 10.
- Post Ogygen, interregnum in Attica CLXXX. annorum 24, 1. sq.
2200. cum Apis rex III. esset Argiuorum, Sparta conditur, a Spartho Phorenaei filio 32, 1. sq.
2238. Argus rex III. Argiuorum 11, 13. 24, 10, 10.
2300. Argiuorum rege V. Criafo, Oenotrii, post Aborigines dicti, patriam Arcadiam relinquentes, in Italiam venerunt ib.
2350. Phorbas VI. rex Argiuorum, quo adhuc regnante, Cecrops primus rex Atheniensium factus est, paullo ante Triopam VII. regem Argiuorum, et annis L. mansit 11, 11. 20, 5. 24, 2. 10. v. 42.
2419. inundatio, Deucalione Thessalos gubernante, 24, 10, 10.
2432. Teucer, primus in Troade rex 26, 3.
2443. Crotopus VIII. rex Argiuorum 24, 1. sq. 10. v. 7. sqq.
2444. Cranaus II. rex Atheniensium, annis VIII. 24, 2.
2453. Amphictyon rex III. Athen. annis X. 20, 5. 24, 2.
2463. Erichthonius rex III. Athen. annis L. 24, 2.
2464. Sthenelus, ultimus Inachidarum, VIII. rex Argiuorum 5, 11. 24, 1. sq. 10. v. 7. sqq.
2471. Dardanus Teuceri successor 15, 11. 26, 3.
2475. Danaus, pulso Gelanore, X. rex Argiuorum, Lyncei socer 24, 1. sq. 10. v. 7. sqq.
2501. Cadmus, Thebarum conditor, e Phoenicia, litteras infert in Graeciam 24, 1. 20, 3.
2513. Pandion rex V. Athen. annis XXX. 24, 2.
2520. Minos in Creta 18, 2.
2536. Erichthonius, Dardani filius, rex Troiae III. 15, 11. 26, 3.
2553. Erechtheus rex VI. Athen. annis L. 24, 2.
2566. Abas rex XII. Argiuorum 24, 1. sq. 10. v. 7. sqq. Xuthus pater Achaei 24, 2.
2582. Tros, Erichthonii filius, Troiani nominis auctor 26, 3.

2585. Tantalus, Phrygiae rex,
Pelopis pater 24, 2.
2600. Pelops in Graeciam
traiecit 24, 2.
2603. Cecrops II. rex VII.
Athen. annis XXXX 24, 2.
2606. Acrisius vltimus rex
Argiuorum, cuius e Danae
filia nepos regnum trans-
tulit Mycenae 24, 1. sq. 10.
v. 7. sqq.
2631. Iulus, Troia filius, Ilii
conditor 15, 11. 26, 3.
2637. Sthenelus, Persei filius,
rex Mycenar. 24, 1. sq. 10.
v. 7. sqq.
2643. Pandion II. rex VIII.
Athen. annis XXV. 24, 2.
2645. Stheneli filius Euri-
sthenes rex Mycenarum
24, 1. sq. 10. v. 7. sqq.
2668. Aegaeus R. VIIII.
Athen. annis XXXVIII,
24, 2.
2670. Laomedon, Ili filius,
rex VI. Troianus occidi-
tur ab Hercule 15, 11.
26, 3.
2678. Argonautarum in Col-
chidem expeditio 15, 11.
26, 3.
2700. Aetolo, qui Iasonis fi-
lium occiderat, pulso, Eli-
densibus imperat Eleus
11, 13.
2714. Primus Laomedontis
filius rex vltimus Troiae
26, 3.
2716. Theseus, alter Athenarum
conditor, rex X. annis
XXX, 11, 11.
2746. Menestheus rex XI.
Athen. annis XXIII. 11,
11.
2752. Agamemnon rex My-
cen. filius Atrei 24, 1. sq.
10. v. 7. sqq.
2767. Troia capta et euerfa ;
vt et Aegythus Thyestis
filius rex Mycenarum 15,
11. 26, ..
2769. Herculis certamen
olympicum 11, 13. 2, 2.
Demophon rex XII. Athen.
annis XXXIII. 11, 11.
2775. Orestes Agamemnonis
filius rex Mycen. 24, 2.
2802. Oxyntes rex XIII.
Athen. annis XII. 11, 11.
2814. Aphidas rex XIII. an-
no I. ib.
2815. Thymaetes rex XV.
annis VIII. ib.
2820. Tyfamenus et Penthi-
lus, Orestis filii, regnant
Mycenis 15, 11. 26, 3.
28, 2.
2823. Melanthus rex XVI.
annis XXXVII. ib.
2847. Heraclidarum reditus
in Peloponnesum quo re-
gnum Mycen. extinctum ;
Laeonicum exortum vel
mutatum 28, 1: 2. 22, 3.
2860. Codrus rex XVII. annis
XXI. 20, 5 - 16.

2881. Codrum vltimum regem Athenienſium excipiunt Archontes perpetui XIII, quorum primus Medon, Codri filius annis XX. ib.
2901. Acaſtus Archon II. annis XXXVI. 20, 16.
2907. Ionum coloniæ migrant in Aſiam 11, 12. ſq.
2937. Archippus archon III. annis XVIII. 20, 16.
2956. Therſippus archon IIII. annis XXXI. ib.
2997. Phorbas archon V. annis XXX. ib.
3000. Homerus 26, 1.
2017. Megacles archon VI. annis XXVIII. 20, 16.
3053. Lycurgus floret Spartæ 32, 2.
3055. Diognetus archon VII. annis XXV. 20, 16.
3080. Pherecles archon VIII. annis XVIII. ib.
3099. Ariphron archon VIII. annis XX. ib.
3119. Theſpius archon X. annis XXVII. ib.
3137. Caranus Heraclida Argis Macedoniam petit, ibique regnum inchoat 24, 10, 7. ſqq.
3146. Agameſtor archon XI. annis XVII. 20, 16.
3163. Aefchylus archon XII. annis XXII. ib.
3167. Heſiodus 26, 1.
3174. Olympiadum initium II, 13.
3189. Ephori Laconum inſtituti 28, 2.
3195. Poſt-Alcmaeona, XIII. vel vltimum archonta perpetuum, decennialium primus Charops II, 12.
3201. Olympiade VIII. bellum Meſſenicum primum 15, 13. 28, 1. ſq.
- Olympiade XI. Syracuſæ conditæ ab Archio Corinthio 23, 1.
3224. Naxus, vrbs Siciliæ, primum a Chalcidenſibus, ex Euboea profectis, incolæ coepta 23, 1.
- Olympiade XIII. bellum Meſſenium finitur, a Spartanis, Ithome capta 28, 1.
- Ol. XVII. Coreyra conditur, a Corinthiis 23, 1.
- XX. Tarentum conditur, a Spartanis 28, 9. 10.
- XXIII. poſt Eryxiam, vltimum decennalem, archontes nouemviri annui creantur Athenis 11, 12. 20, 16. 27, 1.
- XXIII. bellum Meſſenium ſecundum, Ariſtomene, fortiſſimo duce 15, 12. 28, 1. 9. ſqq.
- XXX. Cypſelus Corinthi dominatur 15, 8.

- XXXVIII. eius filius Perian-
der, rex Corinthi 15, 8.
Phalaris Agrigenti tyrannus
23, 1.
Zaleucus, Lacrensiū legisla-
tor, quem tamen aliqui re-
ferunt, ad aetatem Pytha-
gorae 3, 7.
XXXVIII. Draconis leges 3,
7 9. 16, 6.
Eadem aetate, Lydorum rex
Croesus vixit 11, 12. 22,
2.
XXXXVI. Solonis leges 3, 7.
9. 16, 6.
XXXXVIII. Periandro mor-
tuo, Corinthus fit res pu-
blica 8, 13. 17, 4.
LIII. Pisistratus, filius Hippo-
cratis, tyrannidem inuadit
Athenis 11, 12. 12, 11.
15, 8.
LIII Aesopus ab incolis Del-
phicis necatur 20, 6. sq.
Ab exsilio redit Pisistratus 11,
12. 15, 8.
LXII. obit, Hippia filio succe-
dente 12, 14. 27, 1.
Philocrates rerum, apud Sa-
mios, potitur 15, 8.
LXV. idem, diu felix, interfi-
citur 12, 14.
LXVII. Hipparchus, Pisistra-
ti filius, ab Harmodio et
Aristogitone caeditur 11,
12. 12, 10. 27, 1.
Hippias, Athenis expulsus, ad
Darium fugit ib. et 15, 9.
Paullo post, Clisthenes
bem suarum partium fa-
Isagora procerum fau-
superato 2, 3.
LXVIII. bellum, inter A-
nienfes et Aeginetas
12. 15, 9. 27, 1.
LXX. Milefii et Iones a P-
deficiunt 11, 12.
Sardes ab Atheniensibus
Ionibus incenduntur 11,
15, 9. 27, 1.
LXXII. pugna Marath-
17, 2 - 11. 19, 6. 27, 1.
28, 9. sqq.
LXXV. pugna Salaminia
2. sqq. 9. sqq. 30, 23.
Mardonius, ad Plataeas, a
sanis et Aristide, vine-
et occiditur, 17, 1. 18,
19, 6. sqq. 27, 3. 28, 10.
Persarum clades ad Myca-
eodem die 27, 3. 28, 10.
LXXVII. Themistocles
ful, ad Argos, mox ad
sas, abijt 27, 3.
Bellum Messen. tertium
12. 37, 3. 28, 1.
LXXVIII. Pausanias, p-
tionis damnatus, nec
fame 32, 3. sqq.
Internorum Graeciae b-
rum initium 28, 9. sqq.
LXXXII. Cimon vincit
taxerxem 27, 3.
LXXXIII. Athenienses
Italiam, ad Thuriū
staurandum, colonos

- runt, in quibus Herodotus 11, 12. 15, 1. 27, 3.
- LXXXVII. belli Peloponnesiaci primordia 27, 1. sqq.
- Biennio post et ultra, Pericles defunctus est, qui rem publicam admodum turbabat 28, 9.
- LXXXVIII. induciae, in L. annos, inter Athenienses et Spartanos initae, post annos octo, soluuntur 28, 1. 9. sqq.
- Ol. LXXXIX. Athenienses, ab Egestanis excitī, classem contra Syracusanos mittunt ducibus Alcibiade, Nicia, Lamacho 11, 12.
- Atheniensium clades ad Syracusas 23, 1.
- Eiecto Alcibiade, caesoque cum exercitu Nicia, delatum est imperium ad CCCC optimates, qui, cum tyranni fierent, post quatuor menses, tollebantur 28, 2.
- LXXXIX. Athenae capiuntur a Lyfandro, qui XXX. tyrannos instituit, triennio fauientes 11, 12. 30, 19.
- Finis belli Peloponnesiaci 28, 9. sqq.
- XXX. tyranni Athenis, a Thrasybulo, eiiciuntur 7, 3. 12, 14. 15, 8. 16, 15. 28, 9. sqq. 30, 32.
- Hinc ol. LXXXIII. creati sunt decemviri rei publicae curandae (οἱ δέκα vel δέκαδύνατοι) 7, 3.
- LXXXVI. Argefilaus Spartanus, dux belli, mittitur in Asiam 28, 9. sqq.
- CII. Ad Leuctra, Spartani vincuntur, a Thebanis, Epaminonda duce ἐπερ. 1. 28, 9. sqq.
- CIII. Praelium, ad Mantineam, cum Lacedaemoniis et Arcadibus, in quo victor Epaminondas occumbit 28, 9. sqq.
- CVI. Bellum sacrum novennale, Phocenses inter et Bocotos, coepit ἐπερ. 1.
- CVIII. Philippus Olynthum dolo capit ἐπερ. 1.
- CVIII. Idem, Graecorum consensu territus, Byzantium oppugnare desistit 11, 12. 17, 11.
- Foedus init cum Atheniensibus 11, 12. 15, 9. 17, 11.
- CX. Athenienses ad Chaeroneam vincit hypoth. 1. 6, 1. 10, et 11, tot. 12, 4. 10. 11. 36, 7. sqq.
- Mitigatur, ab oratore Demade, quo minus diruat Athenas.
- CXI. Alexander M. coepit in Macedonia, Philippo caeso 8, 13.

CXII. Cleopatra, Philippi
filia, Epiri regina 8, 1.

Post Alexandri fata, multum
perpeſſae ſunt Athenae, ſub
Antipatro, Cratero, Caſſan-
dro. Demetrius autem vr-
be libertatem inſtaurauit,
ingratae: quoniam, cum
is, ad Iſum in Phrygia,
praelio diſceſſiſſet infe-
rior, eoque confugere vel-
let; clauſit portas. Hinc
is illam, ardens ira, vi ex-
pugnauit, et ſub Macedoni-
cum iugum redegit 7, 3.

Huic iugo tandem ſeſe ſub-
dixit vrbs, tutelaeque Ro-
manorum credidit, vltra
CC. annos, ſub eadem, quie-
ta 7, 3.

A. V. C. IſCVIII. Ariſtione,
philophum Epicureum
ſe vendens, bello Mithrida-
tico, regis partes ſequeba-
tur, quo praetextu, Aſiati-
cae copiae trahebantur in
urbem, Romanorum fau-
tores expellebantur, ipſe-
que fiebat tyrannus.

Hinc, expugnatis Athenis,
Sylla necabat Ariſtonem
cum adſecis, urbem diri-
piebat, et omnibus iuribus
priuabat 7, 3.

Leges ipſi reddebat Pompe-

ius, quo cum Athenienſes
Caefari fuerant contra-
rii.

Neque minus deinde Caefar
victor clementiam exhi-
buit; parcens viuus, pro-
pter celebriores defunctos;
quam clementiam et Au-
guſtus continuauit.

Tributum impoſuit Veſpa-
ſianus; multa vero benefi-
cia praefliterunt Adrianus,
Antoninus pius, philoſo-
phus et ſucceſſores alii. Se-
uerus, laefionem praec ſe
ferens, cum ibi ſtudiorum
ergo verſaretur, acceptam,
libertatem Athenis abſtu-
lit 7, 3.

Valerianus A. C. CCLVIII,
muros, in expugnatione
Syllana deiectos, inſtaura-
uit 7, 3.

Imperante Galieno, per Scy-
thas, expugnatae ſunt Athe-
nae ib.

Constantinus M. et filii repa-
rarunt ſplendorem.

Sub Arcadio et Honorio, Go-
thorum rex Alaricus occu-
pauit Athenas.

Eadem Iuſtinianus curauit
inſtaurandas et euehendās;
ab eius aetate, per annos
IſCCC, obſcuriſſimas.

INDEX VI.

ANTIQUARIUS.

PROOEMIUM SEV CONSIDERATIO GEOGRAPHICA, HISTORICA ET MORALIS.

1. De nomine Graeciae 8, Athenae 6, 3. sq. 8, 9. 12.
13. II, 13. 12, 4. 27, 1. II, 12. 12, 13. 19, 10. 20, 9.
2. De finibus 8, 1. II. 13. 12, 4. 10.
3. ciuitates et populi generatim 12, 10.
Thessalia 35, 14.
Locris *ὑποθ.* 1.
Phocis ib.
Boeotia *ὑποθ.* I. 12, 14.
Megaris *ὑποθ.* 2. 8, 13.
Attica I, 1. II, 12. 20, 8.
Peloponnesus 8, 13. II, 13. 20, 5. 7.
ibique Messenia 15, 12.
Laconica II, 13. 32, 1. sqq.
Argos II, 13.
Achaia ib.
Arcadia ib.
Inter insulas Salamin. 17, 2.
Aegina 17, 4.
Euboea *ὑποθ.* I.
Delos 18, 4. 20, 6.
Rhodus *ὑποθ.* 2.
Sicilia 23, 1.
Regiones. subinde pariter ad Graeciam relatae Macedonia 8, 13.
et Epirus ib.
4. vrbes, vici, pagi generatim 6, 1.
Athenae 6, 3. sq. 8, 9. 12. II, 12. 12, 13. 19, 10. 20, 9.
Megara 8, 1. II. 14, 4. 21, 3.
Corinthus 8, 13. 17, 4.
Delphi 2, 3. 20, 6. 24, 3.
Decelia 30, 19.
Thebae *ὑποθ.* I.
Thermopylae 2, 3.
5. montes ac siluae generatim 23, 1.
Parnassus *ὑποθ.* I. 20, 6.
6. flumini et aquae gen. 6, 2. 14, 2. 17, 12.
Inachus in Achaia 24, 10, 10.
Cephissus *ὑποθ.* I. 20, 6.
Euripus *ὑποθ.* I.
mare 6, 2.
portus 6, 2. 14, 2.
7. terrae conditio gen. 8, 11. II, 5. 12, 5. 28, 8, 3.
singulatim Atticae I, 2.
8. res peculiares et rariores 28, 11.
9. origines incolarum II, 11. 24, 10. v. 7. 13.
10. incolarum conditio generatim 1, 2. 8, 15. 20, 3. 8. 28, 9. sqq. 30, 1. sqq.
singulatim Atheniensium I, 1.

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

Pars I.

Antiquitates sacrae.

Cap. I.

De diis et doctrina sacra.

I. de cognitione veri Dei 18, 4.

omnium rerum scientia diuina 37, 6.

providentia 22, 5.

iustitia 23, 3.

peruerfitas hominum 21, 2.

immortalitas animorum 12, 13.

2. de diis fictis et factis

generatim 1, 2. 36, 5.

duodecim maiores 22, 2.

Iupiter 5, 5. 6, 3. 35, 5. 7. sq.

mater deum 16, 12.

Iuno 8, 2.

Minerua I, 2. 1, 2. 6, 3. 8, 12. 18, 2. 32, 3.

Venus 28, 8, 6.

Diana 6, 3. 11, 10. 24, 10, 50. 36, 9.

Vulcanus I, 4.

Neptunus I, 2. 24, 10.

Pluto 21, 7.

Apollo 20, 6. 22, 2. 24, 3.

Mercurius ὑποθ. 5, 5, 5.

Mars 5, 5.

Bacchus 5, 5. 21, 7.

Hercules 28, 2.

Aesculapius 36, 7.

Pan 21, 7.

Satyri ib.

Victoria 12, 7.

Fortuna 12, 7.

Lauerna 5, 5.

Venti 24, 2.

heroes 20, 16. 21, 7.

dii peregrini 34, 4.

ignoti dii 36, 5.

dii auerunci 1, 2.

ἀποθνήσκουσιν 20, 16.

3. de doctrina sacra

ἱερολογία 5, 5.

vindicta diuina 21, 4. 6. sq.

officia erga deum 18, 4.

castitas cultus obseruanda 16, 12.

status animorum, post fata 12, 13.

4. de sectis et haeresibus 22, 5.

Cap. II.

De personis sacris.

I. de praefectis rei sacrae 18, 1. 22, 5.

2. de sacerdotibus 22, 5.

3. de vatibus et vaticinationibus,

gen. 8, 12. 20, 6. 21, 7. 22, 2. 24, 3. sq. 28, 1.

diuinationo 21, 7.

omina 8, 12.

fortes ib.

vaticinia poetica 21, 7.

oracula 20, 7. 28, 1.

oraculorum dubiae responsiones 22, 2.

oraculum Delphicum 20, 6. 24, 3. sq.

oraculum

INDEX VI. ANTIQVARIIVS.

oraculum Iouis Olympii II,

13.

4. De ministris sacris 21,5.

Cap. III.

De locis, suppellectilibus ac temporibus sacris.

1. de lucis ac templis

generatim 8,11. 36,5. 37,8.

varia Graeciae templa II, 5.

Attica templa I, 2.

Iouis Olympii templum I, 2.

11,13.

templum deae Phrygiae 16,

12.

templum Mineruae Spartanae 32, 3.

Statuae templorum II, 13.

35,7.

non licebat omnibus aut semper in templis versari 16,

12.

2. de suppellectilibus et instrumentis sacris 8,11. sq. 16,

8. 22, 2.

arae I, 5. 22, 2.

3. de fastis Graecorum 6, 2.

26, 1.

anni tempora 14,6.

4. de temporibus festis

gen. 16,12. 26,1.

παναθηναϊα 26,1.

μυστήρια 16,12.

Δήλια 20,6.

Ἀρμίεια vel σωτήρια 6,3.

Καθηφόροι 1,4.

Cap. IIII.

De ritibus sacris.

1. de precibus

generatim I, 1. 36,5.

cantilenae 36, 5.

2. de votis, ludis ac donationibus sacris.

ludi I, 4. 1,3. 5,2. 24,6. 26,1.

theatra I,4.

Χορηγοί 35,14.

coronae ἱερωνικῶν 35,14.

3. de sacrificiis

gen. I, 2. 24,4. 36, 3.

offerebantur in aris vulgo

22, 2.

victimae 24,4. 36,7.

ritus sacrificantium 22,2.

conuiuia sacrificantium 36,3.

litatio 8, 11.

σωτήρια 6,3.

4. de ritibus aliis

gen. I, 1. 8, 11.

iurandum 4,6,7,2. 18,3-7.

19,1. 31,4.

formulae iurandi 18, 2. sqq.

19,6-11.

coniurationes 30,37.

deuotiones ac dirae 10,2. 20,

15. sq.

profani 20,15.

lustrationes 20,15.

Pars II.

De antiquitatibus litterariis.

Cap. I.

De educatione litteraria.

Y 4

1. de

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

1. de cura liberorum genera-
tim 3, 12. 23, 2. sq. 26, 1. 2.
28, 3.
2. de inspectoribus libero-
rum 12, 5. 18, 3.
3. de studiis, officiis relaxa-
tionibus iuuentutis 10, 9.
12, 13. 20, 2. 22, 5. 26, 1. 2.
4. de litterariis instrumentis
18, 3. 28, 11.

Cap. II.

De artibus ac scientiis litterariis.

1. de grammatica et historia
scriptio 18, 3. 28, 11.
historia 11, 11. 19, 8. 20, 2. 24,
1. 3. 31.
ars pingendi 30, 16.
2. de matheſi et philoso-
phia
matheſis 10, 9.
philosophia 10, 2. 16, 14. 20,
3.
3. de eloquentia, poeſi et mu-
ſica
eloquentia 4, 3. ſqq. 10, 1-5.
11, 14.
poeſis 21, 7. 24, 6. 8. 26, 1. 28,
3-7. 33, 3.
muſica 26, 1.
4. de studiis ſublimioribus
medicina 36, 7.
iuris prudentia 1, 2. 2, 3. ſqq.

Cap. III.

De doctoribus.

1. eorum diuerſitas 18, 2.
2. doctrinae ac diſciplinæ
modus 12, 13. 19, 8. 20, 2.
21, 7. 24, 1. 7. 25, 1. 26, 1. ſq.
28, 5. 30, 31.
3. praerogatiuae et immuni-
tates 3, 2.
4. praemia et ſtipendia 3, 5.
12.

Cap. IIII.

De locis litterariis.

1. de ſcholis 18, 3. 20, 3.
2. de gymnasiis et academiis
1, 4. 20, 3. 35, 14. ſq.
3. de ſocietatibus et peregrina-
tionibus litterariis
generatim 19, 8. 20, 3.
certamina litteraria 1, 3.
recitationes 26, 1.
δευνοσοφιστὰς 36, 3.
4. de auditoriis et bibliothe-
cis 26, 1.

Pars III.

De antiquitatibus ciuilibus.

Cap. I.

De perſonis ciuitatem conſti- tuentibus.

1. de diuiſione populi reiſque
publicae forma
gen. 2, 3. 7, 3. 28, 8. v. 5. ſq.
35, 11. 36, 3.
diuiſio populi 19, 1. 2. 28, 8.
v. 5. ſq.
forma rei publicae 2, 3. 7, 3.
initia

initia rerum publicarum et
fata 7,3.

partes constituentes 19,1. sq.
officia cuiusvis in ciuitate iu-
raque 16,4. 35,11. 36,3.
peregrinorum iura 11,6. 34,
3. sq.

2. de regibus ac principibus
gen. 8,9. 19,2.

reges Atheniensium 24,10,
v. 42.

reges Macedonum 8,9.

reges Laconum 32,3.

tyranni 30,33.

potestas et insignia regum
24,10. v. 42.

archontes Atheniensium 19,2.

3. de aulicis et magistratibus
gen. 11,3. 14. 15,1. sq. 30,
23.

magistratus 1,4. 11,14.

Arcopagitae 4,5. sq. 13,2. sq.
19,2. 34,4.

fenatus 28,8. v. 20.

fenatus 12. Athenis 11,3.

νομοφύλακες 16,6.

electio magistratuum 28,8.
v. 20.

λατουνγία 1,4. 35,14. sq.

4. de ciuibus et subiectis

gen. 11,6. 34,3. sq.

ius ciuitatis 20,14.

tabulae ciuitatis 18,3.

distinctiones ciuium 11,10.
19,2.

officia ciuium 2,7. 24,10,13.

iura ciuium 13,3.

serui publici 6,2.

Cap. II.

De legibus ac regulis vitae
ciuilis.

1. de consuetudinibus gene-
ratim 1,1. 8,11. 18,2.

2. de legibus scriptis genera-
tim 1,1. 2,3. 4. 18,2. 26,1.

sq. 32,2. 35,11. 36,3. sqq.
legum latorum 3,7. 9. 16,6.

24,10. v. 45.

Lycurgus 3,7.

Draco 24,10. v. 45.

Solon 2,7.

θεσμοθέται 30,20.

leges incidebantur columnis
30,30. 36.

leges contra sacrilegos 16,8.
12. sq.

contra proditores ὑποδ. 5,13,
2. 39. tot. 32,6.

contra fures 16,7.

de testibus 7,2.

ad liberos pertinentes 22,6.

ad mercaturam spectantes
8,15.

laesiones legum 2,1,

decreta 31,2. sq.

3. de promissis et pactis.

gen. 8,4. 7,10.

ερανος 1,4. 8,4. 36,5.

4. de pace ac foederibus 17,
12.

Cap. III.

De rationibus vitae ciuilis ac
necessitatibus.

1. de comitiis 30,5.

eorum diuersitas 6,1.

ἡθισμὸς ὑποθ. 1. 3, 2. 11, 23.

10, 37, 1. sq.

2. de curia foroque 30, 2. 3.

30. 36. 31, 1.

ἀγὰς 2, 6, 16, 3.

Ἄρεος πάρος 4, 5. 13, 2. sq.

3. de causis agendis ac modo.
causae ὑποθ. 4.

dies iudiciorum 31, 1.

actiones ὑποθ. 4. 1, 3. 3, 1. 7, 3.

12, 1. 13, 1.

rei 1, 1. 4, 6. 7, 1. 10, 2. 30, 16.

iudices 1, 2. 2, 3. sqq. 30, 1. sq.

causarum patroni 4, 2-6. 15,

1. 16, 1. 37, 1.

patroni reorum, ac deprecatores 35. tot.

testes 6, 6. sq. 7, 1. sqq. 9, 1. sq.

10, 8.

accusationes ὑποθ. 3. 2, tot. 3,

2. 4, 2-6. 7, 3. 9, 3. 35, 7. sq.

37, 10. sqq.

consultationes 1, 2. 5, 2. 9, 1.

quaestiones 9, 2-6. 10, 8. 30, 4.

diindicationes 13, 8. 37, 5. sq.

calculi 1, 2. 2, 5. 3, 1. 4, 3. 6. 7.

8, 14. 9, 1. 11, 14. 13, 1. 14, 5.

36, 7. 37, 7. 12. sq.

damnationes 2, 1.

4. de vectigalibus ac tributis.

gener. 1, 4. 6, 6. 13, 5.

πεντηκοστής 6, 6. 14, 11.

λατοργία 35, 14. sq.

Cap. III.

De praemiis ac poenis.

I. de praemiis.

generatim 3, 12. 12, 14. 16. 17,

14.

ius ciuitatis 20, 14.

publicus victus ib.

cognomina 20, 16.

coronae 1, 4. 35, 14.

donationes 35, 14.

ἀποθέωσις 20, 16.

2. de poenis non capitalibus.

gener. 2, 1. 4. 16, 7. sqq.

a muneribus publicis remo-

tio 16, 8.

in comoediis castigatio ib.

carcer 30, 4.

infamia 16, 8.

columna infamis 30, 16,

sq.

exilium 16, 8.

ostracismus ib.

flagella 30, 16,

στίγματα ib.

3. de poenis capitalibus

generatim 3, 4. 8. 8, 14. sq.

11, 17. 12, 16. 13, 2. sq. 5.

sq. 16, 7. sqq. 12. 30, 4.

31, 3.

lapidatio 17, 7. sq.

post mortem 30, 5.

in effigie 30, 16. sq.

poenae capitales, ad cognatos

extensae 30, 24.

asyla 22, 2. 32, 3.

4. de ministris poenarum et

magistratuum.

γραμματεὺς 6, 6. 11, 2. 18, 3.

6. 30, 1.

ministri poenarum 30, 20.

libertas occidendi quando-

que cuius permissa 30, 33.

sq.

Pars

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

Pars III.

De antiquitatibus milita- ribus.

Cap. I.

De exercitu.

1. De militibus generatim eorumque diuisione.

gener. 2,6. 11,4.

aetas militaris 11,15.

fortitudo bellica 28,7. sq.

equites 35,14.

classēs 26,3.

exercitus 27,2.

2. de ducibus ac praefectis generatim 6,1. 14,7. 28,1. 3.

37,8.

στρατηγός 11,14. 12,14.

κύριοι στρατοπέδων 15,1. sq.

παραστάτης 18,8.

τρηφάρχης 1,4. 35,4. sq.

3. de aliis militaribus admi- nistris

gen. 6,5.

legati 8,9. 17,8.

praecones 20,12.

4. de militibus gregariis et agmine 11,3. sq. 27,2.

Cap. II.

De ordine ac disciplina militari.

1. De conscriptione militum et sacramento.

conscriptio militum 11,3. sq.

7-17. 12,6. 13,5. 14,7.

16,3. 18,8. 19,6-10.

ἀστρατήα 37,8.

aetas a militia liberata 11,4.

10.

sacramentum 18,3.

2. de officiis et exercitatione

officia 6,1. 11,16. 18,3. 8.

10,8.

exercitatio 1,3.

3. de legibus ac signis milita- ribus

gen. 6,1. 11,16.

signa naualia 26,3.

4. de praemiis ac poenis

praemia 3,12. 12,13.

coronae 24,10. v. 34. 49. 35.

11.

statuae 12,14. sqq. 35,5.

sepultura publica 36,3.

sq.

laudationes 17,14.

stipendia 12,3.

praeda ib.

promotio ib.

honesti vacatio ib.

poenae 28,8. v. 4. sqq. 33,1.

aufugientium 33,1.

Cap. III.

De vestibus et instrumentis militaribus.

1. de vestibus militum et ar- mis defendentibus.

vestes 20,9.

zonae ib.

arma generatim 1,4. 11,3. 14.

sq. 28,6.

clypei 18,3. 8.

2. de

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

2. de singulorum militum offendentibus armis.
generatim 16, 13. 20, 11.
hastae 24, 10. v. 24.
3. de machinis et nauibus.
machinae 11, 16. 20, 11.
nauigatio 1, 4. 5, 3. 6, 2. 3. 5.
8, 1. 14, 1-6. 10. 15, 1. 26, 3.
37, 15.
4. de castris et munitionibus
11, 16. 12, 4. 20, 1. 28, 6.
30, 6.
construatio moenium 35, 15.
37, 14. sq.

Cap. IIII.

De bellis.

1. de indiotione belli, praeparatione et acie 6, 6. 8, 15, 11.
3. 17, 8.
ἐπιπροφία 35, 14.
profectio 24, 10. v. 29.
acies 18, 3. 19, 6. 24, 3. 4. 27.
2. 36, 7.
2. de pugnis terrestribus et naualibus.
generatim 11, 9. 12, 4. 6. sqq.
14, 7. 17, 11. 18, 8. 19, 6. 8.
26, 3.
oracula consulta 24, 3. sqq.
sacrificia 24, 4.
auspicia 28, 1.
deuotiones bellicae 20, 15. sq.
instructiones aciei 28, 3. 6.
sqq.
nauales pugnae 17, 4. 26, 3.

- occisorum sepultura 17, 3. 24.
10. v. 33.
3. de obsidionibus ac defensionibus.
gen. 6, 4. 11, 5. 12, 4. 9. 15, 5.
16, 4. 10, 8. 20, 6. 8. 30, 19.
defensiones 16, 3.
ἀποτελεσματα, quibus vrbs inuictae fieri posse credebantur 5, 6.
4. de victoria triumphisque
generatim 12, 7. sqq. 17, 4.
sq. 24, 3. sqq. 28, 1. 3.
hostes capti 17, 11. sq.
vrbes victae 15, 5.
sacrificia victoriae causa,
12, 7.
ἐπινίκια ib.
tropaea 17, 12.
alia monumenta 19, 8. 28, 11.

Pars V.

De antiquitatibus domesticis.

Cap. I.

De familiis.

1. de personis familiam constituentibus.
gen. *ἐποχ.* 1. 14, 3. 19, 5.
matres famil. 25, 2. 36, 1. sq.
liberi 12, 5. 13, 5. 22, 5. 23, 2.
sqq. 26, 1. sq.
serui 6, 2. 8, 3. 5. 8. 10. 9. 2.
4. sqq. 10, 4. 14, 3. 16, 9.
cognationes 8, 2. 19, 5. 20, 16.
gentes

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

gentes nobiliores I, 2.
2. de nuptiis 8, 2. 28, 8. v. 6.
3. de natiuitate liberorum.
gen. 24, 10. v. 50.
parturientes coluere Miner-
nam 7, 2.
et Lucinam 24, 10. v. 50.
nomina 1, 1.
4. de dissolutione matrimonii
8, 2.

Cap. II.

De instrumentis et adiuimen-
tis vitae domesticae.

1. de domibus et utensilibus.
gen. 24, 10. v. 53.
domus 8, 3.
utensilia 6, 2.
2. de cibo, potu, conuiujs
curaque pauperum.
gen. 30, 4.
cibus Atheniensium 1, 2.
Laconum cibus 20, 14.
conuiuia 6, 5.
poculum Διὸς Σωτῆρος 35, 5.
ἀγλαῶν δαίμονος 21, 7.
publicus victus 20, 14.
alimenta senum 36, 7.
hospitalitas 11, 6. 34, 3.
sq.
hospitiis praefes Iupiter 35,
5.
3. de vestibus et ornamen-
tis.
vestes 11, 10.
κάλυπτρα 20, 18.

στολή 20, 9.
zona 20, 9. 28, 8. v. 6.
ornamenta 28, 11.
4. de institutis et oblectatio-
nibus.
gen. 10, 5.
balnea ib.
ἀγῶνες 1, 3.

Cap. III.

De versandi vitamque su-
stentandi modis.

1. de agrorum hortorumque
cultu 6, 5. 8, 3. sqq. 11, 15.
20, 5. 11. 30, 4.
2. de re pecuaria venatu-
que.
gen. 30, 4. 33, 3.
ἱπποτροφία 35, 14.
venatus 36, 9.
3. de opificijs et mercatura.
opificia 14, 10.
mercatura ὑπόθ. 5. 5, 3. 6, 5.
8, 13. sqq. 14, 1. sq. 6, 14.
10. sq.
fora 12, 14.
4. de pecunia, mensuris, pon-
deribus.
gen. 8, 3. 5. sq. 8, 10.
pecunia 28, 8. v. 8.
talentum 8, 3. 16, 7.
mina 8, 5. sq. 9. 10.
drachma 8, 3.
mensurae 30, 16.
pondera 8, 3.

Cap.

INDEX VI. ANTIQVARIVS.

Cap. III.

De antiquitatibus sepulcralibus.

1. de morbis ac remediis.

gen. 3°, 7.

furor 16, 2.

2. de morte ac ritibus tunc obseruatis 20, 9.

3. de sepultura.

gen. 20, 12. 23, 5. 36, 7.

sepulcra 3, 5. 11, 15. 17.

honor sepulcri 30, 5.

honorifica sepultura in Ceramico I, 2.

pietas erga defunctos 15, 3. 22, 5.

4. de luctu et post mortem consecutionibus.

gen. 15, 3. 22, 5. 23, 5.

monumenta sepulcralia 2, 5. 28, 11. 36, 4.

religio sepulcrorum 36, 3. sq. 7. 37, 8.

haereditates 20, 16. 30, 24. 31, 4.

SOLI DEO GLORIA.

OPERARVM VITIA

QVAEDAM EX REPETITIONE FESTINATA.

P. 3. lin. 13. a fine cognomineo l. cognomina. p. 9. lin. 15. audantium l. laudantium. p. 16. lin. 10. Graecae, causa distinguatur, Graecae causa p. 26. lin. 23. videntur. Suspectus del. punctum. p. 49. lin. 10. τούτων l. τάχων. p. 52. lin. 25. adamantes l. adamantes. p. 77. lin. 23. Messiene l. Messene. p. 80. lin. 6. fortuna l. fortunata. p. 84. lin. 12. παρῶν l. παρῶν. p. 86. lin. 6. a fin. del. defensiones. p. 88. lin. 7. a fin. destine l. destiné. p. 88. lin. 5. a fin. ferment l. ferment. p. 90. lin. 5. ζώστας l. ζώστας. p. 90. lin. 6. Amphitruo l. Amphitruoni. p. 93. lin. 18. Indices l. iudices. p. 95. lin. 11. del. conf. 5, 2. p. 96. lin. 12. deferentes l. deferentes. p. 97. lin. 13. ἑρτας l. ἑρτας. p. 90. lin. 9. ῥ. del. punctum. p. 100. lin. 9. notae * et ** sunt transponendae. p. 100. lin. 25. Ita del. p. 103. lin. 10. ἀάμιστα l. ἀάμιστα. p. 103. lin. penult. repone.

reponerentur l. reponerant. p. 105. lin. 19. κακίης l. κακίης.
 ib. ἐπιτεταμένον l. ἐπιτεταμένον. lin. 21. τημάτων l. ζημάτων. p. 106. lin. 9.
 περιέλαβεν l. περιέλαβεν. p. 107. lin. 2. ἐνοχός l. ἐνοχος. lin. 9.
 ἀποβλέποντες τὴν **) l. ἀποβλέποντες **) τὴν. lin. 26. παίδων
 l. παίδων ἄγ. p. 108. lin. 5. κῆρυ l. κῆρυ. lin. 9. ἐν-τῶνδε l.
 ἐντῶνδε. p. 110. lin. 16. confitensio, confiteor l. confitere,
 confiteri. p. 112. lin. 22. Ἀθηναίων l. Ἀθηναίων. p. 114. lin. 2.
 ἀπὸ γῆλον, del. punctum. p. 117. lin. 27. forsum l. sursum.
 p. 118. lin. 12. IO. del. lin. 14. EVERRH. l. EVERH. lin. 15.
 hominibus profanis l. naturali perversitate lin. 18. munitam
 l. cinctam vel munitam. lin. antepen. POSSILLA. l. POSSILL.
 p. 110. lin. 1. obf 2) pertinet ad φροντιστας. lin. 19. maiores
 l. maiorem. p. 128. lin. 11. ἐαν l. ἐαν. p. 129. lin. 3. de amic.
 c. 17. crit. l. pro Balbo 5. 12. p. 131. lin. 6. αἰδίων l. αἰδίων vel
 αἰδίων. p. 132. lin. 19. quod l. quos. p. 134. lin. 24. πολὺν
 l. πολὺν. p. 136. lin. penult. διὰ l. διὰ. p. 137. lin. 11. ἔω
 l. ἔω. p. 138. lin. 13. omnia l. omina. lin. 20. τὸς del. p. 139.
 lin. 24. audabantur l. laudabantur. lin. 28. Νεκρία l. Νεκρία.
 p. 141. lin. 17. ὅς l. ὅς. p. 144. lin. 2. καὶ l. καί. p. 147.
 lin. 12. καταμεμερτυρηκός l. καταμεμερτυρηκός. p. 150. lin.
 pen. Cycicera l. Cyziceni. p. 152. lin. 15. confidere l. con-
 fidere. p. 155. lin. 5 a fin. ἀναβαλῆ l. ἀναβαλῆ. p. 156. lin. 3.
 δαδενετῆς l. δαδενετῆς. p. 156. lin. 6. προσεθε-ζοσται l. προσεθε-
 ζοσται lin. 7. §. 1. §. 3. sq. p. 157. lin. 6. τῷ l. τῷ. p. 158. lin. 6.
 Thymactum l. Thymoeten. p. 159. lin. 16. πελοπόννησις
 l. πελοπόννησος. lin. 17. πελοποννησίαν l. πελοποννησίων. p. 161.
 lin. 4. a fin. Differat l. Differt autem. p. 162. lin. 5. a fin. ὀλι-
 γύνωσιν l. ὀλιγύνωσιν. p. 164. lin. 19. αἰθλον, αἰθλιον
 l. αἰθλον, αἰθλιον. lin. 4. a fin. vocatio l. vacatio. p. 166.
 lin. 3. γενήσαντας l. γενήσαντας. lin. 24. tutores et del. p. 168.
 lin. 3. ἡττηθῆναι δικαίως b) l. ἡττηθῆναι, δικαίως. lin. 10. del.
 lin. 14. Huc l. Istuc. lin. 21. Qui l. Hic. p. 169. lin. 22. Ve
 l Notat. p. 171. lin. 17. extremo l. extrema. p. 173. lin. 6. sq.
 νομῶν l. νομῶν. p. 177. lin. 8. οὐδ' l. οὐδ'. p. 181.
 lin. 22. Praeter l. Per. lin. 23. 16, 12 l. 16, 1. 12. lin. 24. custo-
 dire l. custodiri. p. 193. lin. 9. ἄλλως l. ἄλλους. lin. 6. a fin.
 ἐπαίαν l. ἐπαίαν. p. 195. lin. 2. ὀμνύουσι l. ὀμνύουσι. lin. 6. a fin.
 obiectis l. abiectis. p. 201. lin. 12. fit. l. fit. p. 202. lin. 2.
 ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΟ l. ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΩ. lin. 10. ἡ l. ἡ.
 p. 203.

p. 203. lin. 8. βούλωμα l. βούλωμαχ. lin. 9. ἐπὶν l. ὑμῖν. p. 204
lin. 5. a fin. scholis l. foris. lin. ult. MIRTISSI. l. MIRTISEI
p. 208. lin. 8. a fin. quaecumque l. de quacumque. p. 212
lin. 12. λουτροχόον l. λουτροχόον. lin. 21. ζώνη l. ζώνη. p. 214
lin. 3. ἅπασας l. ἅπασαν. p. 216. lin. 8. παιδαγ. l. παιδαγ
p. 218. lin. 1. αὐτῆς l. αὐτῆς. p. 219. lin. 5. ἐπεσθῆ l. ἐπεσθῆ
p. 220. lin. 1. παρῶν l. παρῶν. p. 221. lin. 9. tessarae l. tes
ferae. p. 229. lin. 21. Sedatim l. Generatim. p. 230. lin. 7
ad 55. l. ad 35 et 209. lin. 23. ἀέμοισιν l. ἀέμοισιν. lin. ult
Nurnb. l. Numb. p. 231. lin. 7. Xathus l. Xuthus. p. 232
lin. 4. a fin. Mercurio l. Mercurii. p. 234. lin. 2. ἐυριπίδην l.
ἐυριπίδην. lin. 11. γεναιότητα l. γεναιότητα. p. 237. lin. 5
θύμωμεθα l. θύμωμεθα. p. 240. lin. 16. θεσμοί l. θεσμοί. p. 243
lin. 6. οὐ l. οὐ. p. 245. lin. 17. l. praefectis. p. 247. lin. 1. l.
σπουδαῖοι. lin. 7. ὁ l. ὁ. lin. 12. l. zoroastris. l. 28. hic l. haec
lin. ult. l. duos. p. 248. lin. penult. ἄτων l. ὤτων. p. 249. lin. 24
PLT. l. PLVT. p. 250. lin. 4. l. ἀνδρῶν ἀγαθόν. lin. 6. a fin. l.
Dicebatur. lin. 4. a fin. l. ἐταίρα. p. 251. lin. 3. a fin. ultra
nam l. ἀγλάν. p. 252. lin. 11. l. προμάχοισι. lin. 14. l. Ἀλῶ
μαχ. p. 253. lin. 2. l. ἀποπνέοντ' est enim particip. per Ionicam
et poeticam ἔκτασιν. lin. 3. a fine l. Dilectus ib. l. ἐρῶν. p. 254
lin. 4. a fin. l. eiciebantur. p. 255. lin. 3. τῆν l. τῆς. p. 257
lin. ult. l. ceteroqui. p. 260. lin. 16. hic demum incipit §. 12
p. 263. lin. 2. l. Ἰππαρχος. p. 267. lin. 6. l. μέλλοντας. p. 273
lin. 3. ζημιούμενον. p. 277. lin. 19. l. σκηπτεροῦχος. p. 280
lin. ult. l. ἀρεματοτροφῶν. p. 282. lin. 21. l. πλούσιοι. p. 285
lin. 21. quartus add. per. lin. penult. l. explicabit. p. 286
lin. 6. l. ἀγώνων. p. 287. lin. 3. — del.

Obseruetur et p. 100. lin. 1. οὐδὲντινοῦν Aldinus codex habet
οὐδ' ἡντινοῦν. p. 175. lin. 11. Aldus αὐτοὶ προσεδόκα τέυξενται
legendum forte αὐτοὶ προσεδόκατε τέυξασθαι. p. 267. in Aca
demiae Ienensis Aldino codice corrigitur αἰσθήση.

Cetera lectorum aequitas emendabit: dum neque vacauit
neque manu scriptus codex noster ad manus fuit.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2 1.13 / 1.40.

40
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

